

مجموعه آثار قلم اعلی

۲۷

این مجموعه با اجازه محفل مقدس روحانی ملی ایران

شید الله ارکانه بتعداد محدود بمنظور حفظ تکثیر

شده است ولی از انتشارات مصوبه امری نبی باشد

شهرالجلال ۱۳۳۱ بدیع

(1)

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين

المشرف القدير
 السيد الخليل
 الموسوي الخراساني
 صاحب المجتبه
 في معرفة الرجال
 المشهور بالاجتهاد
 والحديث والفقاه
 والدين والاعمال
 والسنن والادب

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين

المشرف القدير
 السيد الخليل
 الموسوي الخراساني
 صاحب المجتبه
 في معرفة الرجال
 المشهور بالاجتهاد
 والحديث والفقاه
 والدين والاعمال
 والسنن والادب

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله رب العالمين
 والصلاة والسلام على
 سيدنا محمد وآله
 الطيبين الطاهرين
 اجمعين

(۱)
بسم ربنا الاعدس العظيم العلي

حمد مقدس ز ذکر حکمت باحت امع اقدس حضرت مقصود لایق
وسرست که بفتح اسم اعظم باب تقاریر و جبه عالم و جمیع اعم
کشود و با علی استداء ما بین ارض سما صلا در داد او کل باش
اعلی که مقرر ظهور و بروز مالک اسماست دعوت فرمود باب وصال
بکشد و بصراط مستقیم راه نمود و لکن قبح از این بوع و عرفانش
ممنوع مجموع طوبی از برای نشویند که نسیم صبح ظهور را در ادراک نمودند و
از قور غفلت از نجات و خواستند ایشانند عباد و دیگر کتب قبل و
بعد مذکورند و حق جل جلاله ایشان بشا در داده و از اهل سفینه حمرا محسوب
دشته جلت عنایت و عظم سلطانه سبحانک یا مالک
الایجاد و مهین العباد ملک نبغات بیانک و انوار ظهورک
فی ایامک بان تقدیر لاویانک ما قدرته لا صفیانک الذین نصرتم
بجود الغیب و الشهادة و هم من الذین کف و ابانک و بایاتک الکبری
و اعزوا عنک یا فاطر السماء انت الذی لا تحبک حیات خلقتک
ولا تمنعک ما نلقتک فی مملکتک بارادتک انت الذی تزل
کنت مالک ملکوت القدره و سلطانه و ملک جبروت العزقه

(۲)
و نظر آثاره لا اله الا انت الشاهد الشامع لمقدر العالمین و کعبه
دستخط انجبوب روحانی مکرر رسید و فی تحقیقه بهر صحنی از ان
ناطق بود ثبنا مقصودنا و مقصودکم و مقصود من فی العالم سمع
از نعماتش مخلوط و بصیرت قیاس روشن و سیر و بعد از
مشاهده و قرائت و اطلاق قصه دروه علیا نموده تفصیل امام وجه مالک
اسما عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمه فی الجواب
قوله جل جلاله و عزیزانه و عظم سلطانه بسمی اید و سببی لتبع
یا امین یدکر رب العالمین من هذا المقام الاء الذی سببی
بالاسماء الحسنى لعنة الله من یحذیک الی مقام القدس و التقوی
کما قرینک من قبل ان ربک لهو الغیر الفضال انما ذکرناک
من قبل من بعد حین حضورک و غیا بک ان ربک لهو الغیر الیونیا
قد حضر العباد کما حضر بکتا یک مرة بعد حرة انه فاز بالاصغاء و تنزل
من ملکوت التقاء بالایمان و له ما کنز فی الارض و لا ما یقصر به الا حرا
و صل العباد بما امرناک حین کنهورا ذکنت قائما لدی الباب طوبی
لعبدتک بما ارتفع به امر الله بین العباد و ویل للذین اعرضوا
عن الحق بما تبصروا الذین انکر و افضل الله و نقضوا لمهین شافی المآب
قل ان الی بهاء ان اسمعونه مالک الاسماء خذوا کاس الاستقامة

ثم ثلوا منها باسم القدرت الأرباب يا أيمن قدر الزمان
 الآيات من قبل من بعد وشرقاً بافضلاً عن دناؤي قبضة قدرتي
 از من في الأرضين والسموات يا أيها الناظر إلى الوجوه قد ظهر
 ما خبنا العباد من قبل وارتفع النفاق في الآفاق بما اكتسبت يدك كل قاذب
 مراتب قدرت عن خلف الحجابين لذياب قل أنتي
 ولا تتبع نفسك يا أيها المشرك الكذاب انصف بالله ان تكفر
 ما قرت بعين العالم بآتي شئ شئت ما عندك فأت به ولا تكن من
 الذين اعرضوا عن آياتي بعدة وسلطان ان اتعاضوا
 وتبعه الذين نبذوا بوجهي را هم مقبلين ان غد يراجع ذكره اوليا
 من قبلي وبشرم بغياي وحمتي وذكرى الذي لما نزل من ما شئت
 طافت حوله الأذكار قل يا أيها اهل البهائم ان تضعفكم اوتوا بالارض
 او تحوكم امراء البلاد توكلوا على الله وفوضوا الامور اليه انصبر
 بالحق وهو المقدر على ايشاء وفي قبضة زمام الاقدار قل يا أيكم
 ان تحركم شئون البشر او تمنعكم عن النظر الاكبر ضعو الاذان اذنا
 ما امرتم به لكن لدي الله ملك يوم القياس كذلك نورنا
 افي سماوات البيان بئير البرهان طوبى لمن اقبل واكل لكل غافل انتهى
 سدح انوارها غنا الله عالمها احاطة نموده وذا كانتا راروشن نيز

فرموده اي عجب كل العجب اكثرى از عباد محروم شده
 میشوند بعضی را سگر غرور منع نموده و برخی را سگر ثروت
 و صربی را شئون نفس و هوئی و قومیه را شبهات و اشارات
 علما مع اعراض و اعتراض انكار اهل الض مالک اسما جلیت
 عظمت و عظمت اندازه در هیچ احیان اهل مکان را با تصریح هم ایستاده
 نمود و بسبب تقسیم هدایت فرموده و لکن قیامت قلوب و شقیات
 یعوس ثانی ظاهر که فیوضات فیاض حقیقی را انکار نمودند و شراف
 اقباب سماء معانی را بحیات نفس و هوئی مستورد داشته با هم
 اکتفا نمودند قسوی دادند بر آنچه که اهل فردوس علی سکان حیات
 علیا بفرع و جرز آمدند سبحانک یا الله العالم وانظا هر الاله
 الا عظم اسماک بجز رحمتک و سماء فضلك و شمل وجود کسب
 و افلاک عطائک بان تنزل علی عبادک ما یصبر بهم الیک و یفهم ما
 فی ایاک و ما قدرت للمؤمنین من عبادک فی کتابک ایت
 لا تجا حکم محرومین عما عندک و لا تمنعین عما قدرت لاصفیاک انک
 انت الذی رحمتک سبقت و فضلك سبق و غیاثک
 احاطت المملک الملکوت فوا حقیقه مدتهاست که خادم
 در بجز رحمت تنعمت چه اگر ممکن بود انسان تعقل نماید ظهوری اسما
 از آنچه ظاهر شده و یا اموری اکثر از آنچه دیده شده سگر

دست میداد و لکن علم الله از اول ابداع تا حال چنین امری ظاهر نشد
 جمیع کتب الهی شاهد و گواهیست بر آنچه ذکر شده و میشود اگر آفران
 تحقیقی یافت شود امر و زندگی کل کتب الصغایر نماید که با علی التدریج
 مقبلین خود را با حق علی دعوت بینمایند آیات آفاق را احاطه نموده و بینا
 عالم را بر کرده و شرفات انوار آفتاب معانی و بیان کل اخذ نموده
 مع ذلک دیده میشود آنچه که انسان حیل نماید از ذکرش و شنیده
 میشود آنچه که لسان عاجز است از بیانش از سید نفیس انیاء و حکیم
 ما یزید و هو الضریح محمد اینکه در باره پنجاه تومان که حسب الامر حوله شد
 بمسجونین بدست مرقوم داشتند در ارض ق دادند قبض رسال شد
 نزل الله بان یوقی الذی تمسک بالمعروف و علی استفرج به فیده
 الخاصین و اینکه این بنده را وکیل فرمودند که بوکالت آن محبوب بنیاد
 فائز شود **بسم الله الرحمن الرحیم** از او از قوه یفعل فائز و تلقاء وجه قبول حزن
 دنیا بخاکم و لمن فی رغبنا یتدرب العالین و اینکه در باره پنجاه
 و تریا علیه بها الله مالک السماء مکر مرقوم داشتند و تحقیق
 بخدمت قائمند و بزرگ دوست یکتا ناطق تعالی تعالی
 به مقام الای و بذه الرتبه العلیا انما انجبوب مرقوم
 داشتند مطلقا این واقع بوده بیناله و مرثیاله و بشری سخن

و اینکه

و اینکه ذکر جناب لامیرزا محمد علی آقا خلیل علیها بجهت الله را نموده
 بودند و ذکر نفاقتی که از ایشان فی سبیل الله ظاهر شد
 مخصوص منظر لوین ارض طایفه نیراتب در پیشگاه حضور شرف اصفا فائز
 بذمانطق بسان العنایه فی ملکوت العزیزه و القدره
 قوله جل جلاله یا ایمن طوبی از برای نسوئیکه در این ایام بر منت
 امر قیام نموده اند هر علی امر و زنی سبیل الله از نفسی حاضر شود او
 از سلطان اعمال عمت غنمی متعال بنکور طوبی الحمد قبل علی الذی
 ذکرته و لمن سبخی بخلیل اتان ذکرها و بشرها یقبول ما عملانی سبیلی التتیم
 کبر من قبل علی و چهها اناسل الله بان یتزل علیه ما یقصر بها الیه
 و یخطها من شتر اعدائه انه علی کل شیئی قدیر انتهى
 اینکه ذکر ارض مهر و توجیه یا شطر و ذکر جناب لامیرزا آقا ابن جناب
 ابن خلیل علیها بها الله و همچنین ذکر جناب ملا حاجی آقا در شیوان
 و ذکر جناب لامحمد علی مانغالی در جناب و ذکر جناب
 آقا سید محمد علیهم بها الله نموده بودند ذکر این نفوس مصلحین این دیار
 کل امام وجه مالک آدم عرض شد **بسم الله الرحمن الرحیم** انما انجبوب مرقوم
 لا ولیا ربنا المحضار قوله تبارک و تعالی هو المتواکین الازلی
 یا اولیاء الله فی المیم والتراب ان استمعوا نداء مالک المور
 الذی یقتدومه تصوع عرف الظنور فی العالم و نطق عند رب

الوقاء على غصن البقاء انه لا اله الا هو الفرد الواحد العالم الحكيم انا ذكرناكم قبل
ومن بعد وبشرناكم بغاية رحمة الكريم وخبرناكم بظهورنا عشرين
في ديار الشرق العامين اياكم ان يبعث النعمان عن غير الآفاق
ضعوا الاول وشكوا بما امرتم به من لدى الله المتقدر يا اهل الميما
يذكركم لمظلوم في هذا الشجر الذي جعله الله من اعلى المقام ان استمعوا
نداء ملك الاسماء انه ارتفع باسحق فضلا عن سده انه هو الغير المشار
انا ذكر الالف والحاء والذين آمنوا هناك بذكر تطير به العلوب والاراد
طوبى لمن تمسك بالمعروف وعمل بما امر به في كتاب الله يا اهل
الرفاق لعمر الله هذا يوم الذكر والبيان وهذا يوم تحضر فيه مرات
العباد في هذا الامر الذي انظرت منه سماء الاوهام قد طوى باب
الطنون بيد الاقدار وسوى سبل اليقين على العرش رفعا لكل جايل مرات
يا اهل بيان ان استمعوا نداء الرحمن انه ذكركم من بل يذكركم فهذه الحين
الذي ينطق جمال القدم بما انجذبت به افئدة اولى الالباب اياكم
ان تمنعكم شؤنات الخلق عن بحق كسر الاصنام الهو باسم الملك
الورى وخذوا كواب الاستقامة باسم مطلع نور الاضديه ثم شرعوا منه
بقدره وسلطان انتم جواهر معادن الارض لسالى صدف لبحر قد علم
في لوعيم شبره كيمتبه من قبل يشهد بذلك من عن ام الكتاب
نوم

نوصيكم بالمحبة والوداد وبالالتفان الذي شرقت الآفاق اياكم ان تحكيم
سطوة الذين كفوا بالله مالك المائب سوف تفتى الارض
وما فيها وعليها وبقي الملك والملوك بشد فالق الاصبح وذكر احد
جبارى في شيوان الذي سمي بجاجى قبل آقا ونوصيه بما وصينا العباد به من
قبل اذ ارتفع صرير العلم الا بين الارضين السموات ان فرح بذكرى
اياك ثم اذكرى اياي كمن قبلى وبشرتم بما قدر لهم في الصحيفه حسره
من قلم الله الغير الوهاب يا اهل البهاء تالله قد فتح باب
الوصال انا راقت الظنور من انوار وجودكم المعنى المتعال طوبى لمن نبذ
اليهوى وتمسك بما امر به في كتاب الله مولى الانام انا
نوصيكم بالعدل الاضاف وبما يرتفع به امر الله مالك الاديان
ونوصيكم بالتحكم كما وصيناكم بهما من قبل تقوا الله ولا تكونوا كالذين قاموا
وقالوا الله انك ربنا فلما مرت ناييم الافتان انقلبوا على الاعقاب
يا اهل عالم اتقوا مالك القديم ثم خروا من بيوت الظنون
والاوهام باسم مولى الانام تالله ان الشمس وربها الرزان نطق
من اشق كجبال طلعتة بحمال انه لا اله الا انا المعنى المتعال وذكر ديار
اضرى التي فارت بانفاس الذين جعلهم الله اولياءه في رضة انزل لهم ما فر
به الابصار قوا على حدة الامر وتداركوا ثافات عنكم في ايام الله مالك
الاسجاد اياكم ان تخترن شؤنات العباد الذين نبذوا كتاب الله عن انهم

و نقضوا الميثاق في يوم التلاق كذلك ما جحر السان اذ نطق نسان الرحمن
 طوبى لمن سح و عرف و وى لكل شرك كفار انتهى
 يا محبوب نوادی شما و این عیب و اولیای حق جل جلاله با
 بطلبه و در شب و روز مسئلت نمایند تا عباد خود را از سماع و بصیرت و نواد
 محروم نفرماید و بهمینین از طراز انصاف منع نماید چه اگر جمیع
 عالم اقل از خردل بسبع و بصرف فائز شوند سراسیمه کل بعد از انصاف
 یک آیه از آیات الهی باطلی بجز معانی توحیه نمایند ای چسب
 روحانی خادم چه عرض کند و ناس چه بشوند در بهر آنی هزار
 حیرت دست داده و سید هر چه اراده نموده اند آفتاب
 حقیقت را بکل او با هم ستر نمایند بیهاست بیهاست ایاد
 عالم از انبیتام قاصر بوده هست از حق جل جلاله میطلبد که بفضل و کرم
 وجود معالیه فرماید و عباد را از سحر عنایتش محروم ننماید اوست
 قادر و توانا باری بسبع و دستا نیکی آن محبوب ذکر نموده اند هر یک
 بعنایت مخصوصه مقصود عالمیان فائز شد که الحمد لله
 اشکر و اعطاء اینکه درباره ارض خضر او اقا مکرّم حضرت افغان
 جناب الف و حاعلیه منکمل بهاء اهباه مرقوم شد
 ایشان نمجوبه جناب این نیک علییه بهاء الله و عنایت
 مرقوم داشته اند و ایشان هم مطابق نوشته عمل نموده اند

و آنچه

و آنچه درباره و چه یک باید بمبوسل برسد مرقوم شد حد حنین
 حضور فرمودند حسب الامر التوجه بمبوسل رسید و این و جبهیت
 بهفت تویمانرا هم که آن محبوب نوشته اند نزد حضرت اسم الله
 زین علییه منکمل بهاء اهباه ارسال دارند و اینکه در امور این ارض
 و جاز بعضی مرقوم شد تا حال چیزی اخذ شده آنچه لازم شد
 و یا بشود بدین اخذ میشود فرمودند این اولی و این است و حق
 ان شاء الله ادا میفرماید و چون آن محبوب شتیش در امور است
 جمیع امور بطراز اصلاح مزین خواهد شد مع آنکه در ظاهر سباب
 منقطع است و لکن حق جل جلاله مستب و قادر و مظهر بوده است
 انه علی کل شیء قدير آنیکه مجدد در دست خدایانی این بسته
 و کیل نمودند زیارت فائز شود بعد کجند از شهر رمضان
 المبارک از قبل آن محبوب زیارت فائز و بطراز قبول حزن همچنین
 در دست خدایان ذکر نیابت زیارت و ذکر حضرت محبوب
 نواد جناب و رقا علییه بهاء الله ادر فرموده بود و در راحت
 منع اقدس عرض شد هذا نطق بسان العظمة قوله عز اعزازه
 يا عبد حاضر و کالت جناب این را مصمم شو انا قبلنا
 ما عملت من قبلك فضلا من لدنا انه هو الفضل الکريم و ذکر
 فی هذا المقام مژده حسدی من قام علی حدمه امری و ذکر

وثنائی پین عبادی حسی و سلمتی ان رأیتہ کبر علی وجہ من قبلی و شتره
برحمتی التي سبقت الکائنات البهائم المشرق الظالم
ابا هرمن افس ملکوت بیانی علیه و علی الذین فاز بما ازلتہ
فی الکتاب انتہی

اینفانی خدمت ایشان تکبیر و سلام عرض نمایم لعل الله
موفق بوده باشد امید است که تقوس آن اطراف
بنار ایشان مشتعل شوند اشتعالیله خواصی نپذیرد
ولکن طریقی عباد اطراف باید بکجکبت ناظر باشند چه که مشرکین و مشرکین
بر مراد منتظرند بسئل خادم رتبه بان یخفوا صریح من صغیرتہ
العلماء و بعضاء الفقهاء انه علی کل شیء قدير انیک ذکر کرد
روحانی جناب میزراخ ب علیه بها، الله عنایت نموده بود
فی حقیقه ایشان بر خدمت قائمند و باعمال خیریه موفق ابرحق
جل جلاله میطلب از سما غایت عطا فرماید آنچه را که لائق دریایی باشد

وسما، جود او است انه لهو القرب السامع الحیب
مطلب دیگر حضرت افغان علیه منکله ابهه کرمه اوملی فائز
و بعد در این ایام هم محدود است دعای حضور نمودند من
مشرق و بغایت فائز نشد فی حقیقه تو فیق و یابید

اطعی باشان بود چه هر چه تمام مکرر فائز شدند اینست اشراکات
که در الواح مخصوصه نشان شده هر روز از سدره بیان جرمین شری
ظاهر شده و خواهد شد و البسته اشمار قلم اعلی مسته
نشده و نخواهد شد طوبی لهم و نعیما لهم و یوم ۱۴ شهر
شوال المکرم حضرت افغان آقای لاسیدم علیه منکله ابهه
ابهه حسب الامر از ارض مقصود بارض یا متوجه مع محبوب
فواد آقای حاجی میرزا محمد علیه بها، الله الا الله و آقای معظم حضرت
افغان کبر علیه منکله ابهه ابهه هم این ایام فائز میشوند چه که از
مخصوص ایشان حاصل و جانا افغان آقای محسن علیه بها، الله الا الله
حضور دارند از حق جل جلاله سأل اول که کل الامور فرماید بر آنچه
عرف بقا از او متضوع باشد فی حقیقه بنده از این دعا تجلت
میرم چه که آنچه از قلم اعلی مخصوص ایشان نازل قبا با و نمیرسد تقاد
اورا اخذ نمینماید محورا در انجا راه نه و لکن در حال دعا
محبوبت نعم باقیل ای دعا از تو اجابت هم ز تو با کرم
و بخشش آبی هر امر سهل آسان امید است که عباد خود را از هیچ خیری
محروم نفرماید لکن فی کل الاحوال لا اله الا هو الغفور الکریم ابهه، والذکر

ویشنای من الله مولی الوری علی جنابکم و علی من معکم و علی
اولیاء الله فی الأمصار والأقطار خ آدم فی ۱۵ آگوست

سؤال المکرم سنه ۱۳۰۰

بسم ربنا الأقدس الأعظم الحکیم

حمد مقدس زود اوقات موجودات کساحت غرض معصومین الایق و
مراست که جمیع عوالم نامتناهی را بدو صرف از غیب بصره شهود آورد
اوست توانا نیکی قدرت عالم نزد قدرتش ضعیف بل معدوم بود
و خود بود و اوست سلطانیکه سلطنتهای ارض نزد
ظهور ادنی آیه اش مقهور و مغلوب قدشهد کل شیء بعظمته و
قدرته و سلطانه و خضع کل فی شوکته لغیره و ظهوره و قدره

سبحانک یا من یا بیک ماج بحر حیوان و باج عرف اسمک
الرحمن اسئلک بعرشک العظیم و کرسیک الرفیع بان تؤید
عبادک و خلقتک علی التوجه الی فراتک رحمتک و التبت بنیل
کریمک ایرت نور الوجوه بانوار وجهک والقلوب
بتجلیات شموش غر فانک آتمک انت الذی
اعترف کل فی علم کبریک والطافک و کل فی فضل
بظمتک و مواهبک ایرت خذ ایادی اجانک

بجودک

بجودک و کریمک ثم خالصهم عن کل تأییدتک و الاثامک
لا اله الا انت المقدر القدر و کتب مکتوب انجناب
که تبیح ۱۷ رمضان بود مع دو ورقه دیگر مطلع بجهت و منع

سرور واقع قد احمده که انجناب بطراز صحت فرزند و بخدمت امر
مشغول بدوام ملک و ملکوت اگر شکر تو فنی که بشما عنایت شده تبار
استه قلیل بوده و خواهد بود احمده رشحاحات بجا فضل انجناب

اخذ نموده در جمیع ایام با سبش معروف بوده اید و بخدمت قائم هر
ذی بصری انکار انمقام نموده و نخواهد نمود اگر انمقام بلندست
گشت شود اکثری از عبا منصف دیده شوند ان شاء الله با سبش

یکتا و عنایت بهیما انمقام بلند علی محفوظانم نهیالکتاب
ثم مریرا لک بدوام اسماء الله وصفاته این دو مکتوب مفصل
با انجناب ارسال داشته یکی از آن دو که تبیح ۲ حجب بود انجناب

مرفوع داشته اند که رسیده و لکن مکتوب دیگر که ۱۴ شعبان تاریخ
آن بود و مفصل تر از مکتوب قبل بوده خبر وصول آن رسیده از حق
منبع اینجا درم فانی سائل که مکتوب را هم با انجناب برسد ان شاء الله

قدیر و اینکه مرفوع داشت که اینفانی بنیابت انجناب
بزیارت فائز شود حسب انخواست انجناب بعمل آمد آنچه مقصود
بود یسئل انجاد مرتبه بان بچیکه کنز الکریم عنده انه لهو المقدر

بجودک

القدر اینکه درباره معالمان و آب و غیره نوشته بودید عرض
 شد اینک از مصدرا مظهر ^{قوله عز وجل} ظاهر
 باید آنچه تلقاء وجه امر شد آنرا معمول اند مطالبه از احد جايزه
 هر نفسی بصرفت میل خود چیزی داداخذ نماید والا لیس لك ان
 تطلب من احد شیئا ان ربك لهو المعطى الکریم انتهى
 آنچه درباره امورا نوشتید انشاء الله انجناب موقفند بر اعمال خیریه
 و مؤیدند بر خدمت امر و اینکه درباره محل البرکه نوشته بودید بی
 چندی قبل حضرت افغان علیه بها و الله الأبلی و هم پس جناب
 لامیرزا ^{علیه السلام} بابت اقدس عرض نمودند و بطراز
 قبول فائز شد و در حقیقه آنچه در این ایام از امورا خیریه و اعمال حسنه
 ظاهر شود نقیحات آن منقطع نخواهد شد طوبی لمن تشاک
 بالمعروف و نهی الناس عن المنکر آن نخادم سئل رب بان
 یوفق کل علی یرتفع به کلمه الله ما یقی به اذکارهم و اسمهم
 انه معین المقبلین و مجیب السائلین و اینکه درباره جناب
 ملا حسین ^{علیه السلام} نوشته بودید عرضیه ایشان بابت
 اقدس فائز جواب از سما مشیت نازل و مخصوص نفوس
 مذکوره آیات بدیعه نبعه غایت شد انشاء الله در جمیع

احیان و احوال بنا محبت الهی مشتعل باشد و بخدمت امر مشغول
 چون در مکتوب انجناب هم ذکر جناب ملا حسین و اخوان این
 و جناب حاجی لایا علیهم بها و الله مذکور بود مجددا در ساحت
 انمع اقدس عرض شد و این آیات نبعه متعنه تقدیر از سما
 مشیت الهیه نازل لتکون ذخرا و شه فالهم و لا الهم و لذیاتهم
 ان ربنا الرحمن لهو الغفور الکریم هذا ما نزل من سما الفضل
 قوله جل و عز هو اشد التتمیح العظیم ذکر المظلوم حسانه کون
 سرعوا الی بحر حیوان اذ فاض بکلمة التدرت العالمین اولئک
 عبادنا و ابرحق الوصی و بکوش لبسیان اذ اتی الرحمن بملکوت
 البرهان طوبی للعارفین یا احبائی ان استمعوا ندائی من منظر
 بجنی انه یدکرکم باحسن الذکر و یا عمرکم بما یرتفع به امر الله رب
 العرش العظیم قد فرتم بحکمة القلم الالی اذ یجول فی مضامیر حکمه
 و لبسیان من لدن قوتی قدر تمسکوا بحبل الامر لمنقطعیین عن
 علی الارض کذلک یا عمرکم من عند لوج حفیظ سوف
 یظهر ینکم من ینعکم عن فرات رحمة ربکم الغفور الکریم هذا یوم
 الاستقامه و البیان لو انتم من العارفین و هذا یوم حکمة العرفان

لواتم من التامین باحباب الرحمن بلان پرسی کر شود
 تا کل یابید امروز حق پند اشقیای خلق مبتلا و گرفتار و شمارا
 ذکر مسی نماید و چنانکه احزان از جمیع جهات اورا احاطه نموده
 بشنوید ندای دوست یکتارا و با آنچه امرین نماید عمل نماید
 امروز رور استقامت است انشاء الله کل زجلیات انوار افاضه
 یقین نمود شود و بقدرت و قوت الهی بر امرش متقیم نماید
 حد که شیاطین در کمین بوده باشد و با سم حق ناسر المراه
 نموده و می نمایند طوی از برای نفسیکه بر امر ثانی قیام نماید
 که ماسوی الله قادر بر منع آن نباشد یا احب ان افروا بذكری
 و بیانی و مطار سجا حکمتی و فیوضا سما جمعی و فراغاتی الذی صبری
 عن مین عرش العظیم انشاء الله کل ضرارت پان رحمن شتعل شوند
 و از خلاوت ذکرش متلذذ و ثانی در حب الله ظاهر شدند که سبب
 و علت جذب قلوب عباد شود کذکک یعلکم عن عبده
 علم کل شیئی فی کتاب مبین انتی اسجد لله که کل مرة اخری بذكر مالک
 و رسی فائز شدند بنیالهم و مرثیالهم از قول انجاد معانی حد
 کل تکسیر برسانید و از سان او عرض نماید ایدوستان جسد

کینه

کنید تا بالمره از طنون و او با قمل فارغ شوید امروز روزیست
 که انان میستوند از برای خود و مستین خود مقاماً عالیه و از کار باقیه
 تحصیل نماید قسم بانوار وجه محبوبی محبوبکم که ذکر این بوعم امع افد
 در جمیع کتب آمده قدرش را بدید و باینست که قیام کنید
 چه بسیار از عقیقین ظاهر شده میشوند چنانچه از قبل که تیر امر از پیش
 عراق مشرق بوجهی انبعاث این طوی لیل اخبار فرمودند و البته آنچه از علم اعلی نارسد
 ظاهر خواهد شد از حق بجهت مال تبعات خود محفوظ دارد بهر نفسی فی تحقیق در این
 بوم اعراق قدس مجرعه اسد فائز شد و از حق بیانش اشامید و محفوظ بوده و
 اگر فی مثل جنود و صفوف عالم بر عرش قیام نمایند هر نینه خود را حاضر مشاهده
 انشاء الله بسبیل ابابین انوار مقتدره نورانی نمایند چپبی چون
 اینفانی بان مقام رسید هر بیاحت اقدس فائز شد فرمودند یا خید حاضر
 اناسخت ان نذکر اباحن حرة الذی اقبل و سمع و فاز و قام علی حد مته
 امر ربیه الیقین ایوم و نذکر انانی اللانی امن با بده الخیر الودود
 یا اباحسن اناسخبر علیک و نامرک بان تخبر علی و چه اجاب و نیا تک
 اللانی اقبلن و فرن بک الله رب ما کان ما یکون و نذکر انانی فی هیناک
 و بشر من بفضل و غفایتی الی سبقت من الوجود ان افرج

+

بعنايته ربك وقل لك الحمد بما ذكرته وعرفتي بسبك المرد
الحمد لله مالك الغيب والشهود أنت

وانيكه مرقوم دستيد جناب لاميرزاسد الله عليه بهاء الله وغايتة
در باب حقوق ارض غا نوشتته اند در جميع امور مشورت نمايد
و با آنچه ظاهر شد عمل كنند البهائى عليك وعلى من سيع قولك
فى امر تدرب العالمين خ ادم فى ۱۲ ذى قعدة
هو الله تعالى شأنه العظمة والار تقيتد

حمد مقدس از انفا س عالميان ساحت اقدس حضرت محبوب
لايق و سزاست كه جميع الفاظ عالم از بيان يك معنى صرف با
و واو كه خلق اوست در مقام اشاره عاجز و قاصر است سبحان
الفاظ چه رتبه تا ادراك نمايد و عرضه دارد كل اشيا و مطا هر اسما
نزد يك آيه از آيات عظمت او منصق و بديهوشند تعالت عظمة
و تعالى سلطانه و تعالى غره و اقتدره قوه اراده ايشان
قديم را طرز جديد مزين نمود و بخود نسبت داد ثبائيكه گويانيد
از او و عالم كون نيامده و نخواهد آمد هر قديمى سا جدان جديد
بوده و هر مكنونى خاصه اين مشهود اشهد انه

لا اله الا هو له العظمة والاقدار وله الرفعة و الحشيار يفعل حكيم هو
اسكالم الهير راين سبحانك يا من يا سبحانك ما حج سحر البيان
فى الامكان وهدر عندليب البقاء على الاغصان اسكلك
بالاسم الذب فتح باب السماء و انار الافق اعلى بان تويد اجبا
على التقرب الى شاطى سحر فانك و الاستقامة على هذا الامر
الذى به ذكرا اقدم اكابر خلقك ايرت قد تو جهت
الوجوه الى وجهك و ارتفعت الاياد الى سماء فضلك
اسكلك بانوار عشك والذين يطوفون حولك فى ايامك
بان ترهيم ما شرقت و لاح من افق سماء ظهورك ثم جمعهم فى طين
كلماتك العليا التى بها نطقت الاشياء الملك لله الفردانية
و كهك س عرض ميشود ملكوت سبحانك فى محشيد و هجت
آورد عرف محبت محبوب عالميان از او متنوع بود انشاء الله
هميشه بذكر و شائى حق مشغول باشيد و بجدتش قائم ثبائيكه
نور شانا ملكوت انشا را احاطه نمايد بتالى هذا المقام الا
الاقدس و بعد از اطلاق اينجا دم فابصره باقى توجيه نمود
و در بيشگاه حضور آنچه مذكور و سطور بود عرض شد فرمودند

یا ایها الحن انشاء الله باراده الله فائز باشی و در کل اعمال با حق
 رضا ناظر قسم بله لوبحیر توحید و اشراق آفتاب تفرید
 یکقطره بحر رضا را بجز عالم معاد و له نماید طوبی از برای نفسیکه
 بتی تا طقتش و الی الله سائر امروز شمس غایت شرفست
 و آفتاب شفقت طالع و سما رحمت مرتفع طوبی از برای
 نفوسیکه بجهت این روز فانی خود را از ملکوت باقی محروم ننموند
 بجمع نفوس مقبله بکمال روح و ریحان از قبل نمظلم و تکسیر برسان
 بگوید و ستان انشاء الله بطراز امانت و صداقت و استقامت
 امام و جوه عباد ظاهر شوید تا جمیع انشراقات انوار این
 شمس منور و مزین شوند هر عملیکه خالصا لوجه الله ظاهر شود
 او بمشابه شمس شرق نیر است در حال بمعروف متمسک
 شوید و بما نزل فی الکتاب ناظر ان اقروا ما انزلنا الرحمن فی الفرقان
 بقوله احسن کما احسن الله الیک باید نفوس مستقیمه مطالع شمس
 اخلاق روحانیه واقع شوند و مشارق اعمال طیبه ملاحظه کردند
 کلرا باین شیوهی متذکر دار یا ایها الحن نذا ابیار بلند است
 و لکن نقل حرص از اذنا از اصغرا منع نموده از حق بطلب
 حجابات مانع را بذراع قدرت خرق نماید و جمیعرا

بفرود

بفرود بسا علی هدایت فرماید انتهی اینفانی لازال در بحر
 حیرت تنغمس چکه دیده میشود النوار و شبه سیر و مشرق
 و شمس کلمات منزل آیات بمشابه نازا علی الاعلام مشعل
 و هویدا مع ذلک نایس محجب و محروم از عبود سوال طبع
 و ابرهال است و از حق منتسج شفقت و عنایت و اجابت
 امید است که حتمش حاطه فرماید و نذایش گاه نماید الامر بیده فعل
 مایشا و و حکم مایرید و هو المقدر القدر انیکه در باره اب
 سمی حضرت مقصود علیها بها الله نوشته بودند عرض شد باینکلام
 عالیات تکلم فرمودند بسمه العلیم حکیم یا محمد قبل جواد
 ان افرح بما یزکک المظلوم من شطر جنه الامم لعظم لتقرح و تکون
 من الشاکرین قد خسرنا کتب من سمی بابی احسن و کان قینه ذکرک
 ذکرناک ان ربک لهو الغفور الکریم لا تخزن من شیء توکل علی الله
 رب العالمین انه ینصر من یشاء جود الارض و السماء و یتیب
 لمن اراد اجرت لقاء الغرض لثمنین قل انی با حق و دعوا کل الی الحق
 و لکن خلق الکثر من لیس فی کلین قد نذوا ما هم و اخذوا
 ما یحسب الی اهل السافلین انا و جدنا عرف حبک اقبلنا
 الیک و انزلناک هذا اللوح اچین لعمری من فایز بقطره

+

من جبر الانصاف نیادی و بقول الله قد تزل کتاب عظیم ان فرج
 بما یذکرک الفرح الاکبر اذا احاطت الاصران من الذین انکروا
 حق الله و اولیائه و عرضوا عنه بما اتبعوا کل جاهل صریب
 کذلک فتح باب الفزوس باسبغ غایتی ربک و سمعک
 بدیر حاتم الامر علی الانحصان انه لا اله الا هو الفرد الواحد العظیم
 الخیر انتهم احکم الله بغایت محبوب فائز شدند و بانیکما
 مبارکات که نجات آن الی الابد متضمن است مرزوش شد هینا که
 با منزل له وک بما تتمها ولی با حیرتها و تعالی منزلهای بینها و مظهرها
 و معطیها و اینکه درباره جناب الامیر محمد علیه السلام نوشته بودید
 عرض شد هذا منزل فی اجواب بنام خداوندیکما
 یا محمد قبل حسن الی الله انجر اکاهی شامیدی و از عالم بیانی
 سمت بروی از قبل ترا ذکر نمودیم انشاء الله در کل حکیمان
 از انوار آفتاب رحمت رحمانی روشن و شیرین باشی ندایت را
 شنیدیم و اقبال دیدیم و از نظر سخن تو توجیه نمودیم طوبی
 لک بما اقبلت و فزت او مل للعافین چه بسیار از مردم
 که نقص عیب نمودند و از مطمع عنایت محروم شدند
 عجب در اینکه فخر طالع و نسیم خوشی بمال وقتک و لطافت

از نظر

از نظر متمیز در مرور و لکن بل رضایان غافلن محبوب دخان تیره
 اکثر از مشا پد منع نموده آیات کتب الهیه اندیده اند و یا فراق
 که فارق حق باطل است قرائت نموده اند آیات چیل متمسکند و
 بکدام ذیل متشبث از نور معرض و بنا مقبل از اشعه
 آیات ظهور بغایت بعیدند و از کوشش یون مخرج کذلک سولت
 لغضبه و هم لا یسرون یا حسن ان فرج بذکری آیاک و ابا
 الیک و قل ان الله الملک و الملکوت و مالک العظمه و البحر و
 اسلمک بالاسم الذی به سرع الموحدون الی بحر و صالک
 و لمقرئون الی کوششها تک بان تحت لے من قلم تقدیرک
 یا نفعنی فیکل عالم من عوالمک ایرت انا الذ اقبلت الی
 کعبه قریب و فزت باسعاد ذانک اسلمک بان توید
 علی ذکرک و تو فتنی علی ما تحب و ترضی انک انت المقدر علی انشاء
 لا اله الا انت الیوم انتهم چندی قبل هم مکتوبی از ایشان
 با نیاید رسید و اینفانی جواب اربان شست بخین از قبل و
 هر دو مکتوب اینفانی بانوار عنایت محبوب عالم قرین منسب بود
 انشاء الله لم یزل و لا یزال در ظل سدره عنایت یا کن باشد
 و بخدمت امر مشغول و هم چنین از جناب ملا ابراهیم

علیه عرضیه وارد و در ریاحت اقدس عرض شد و بخوبی
 از ملکوت میان نازل انشاء الله بان فائز شوند
 هو الله السامع البصیر قد حضر کتابک لدی المظلوم و بمعنا
 بذاتک و مانا جیت به التدریب العالمین طوبی للسان
 فاز بذكر الله و لقلب تیزین بانوار حبه العزیز المنشی نفسی
 الذی اوزخارفها و الاها و نعمها و یقوی الملك لله العزیز حمید
 ان احمد الله بما نور قلبک بانوار معرفتہ و ایدک علی الال
 الیه فی یوم فیه ارتعدت فرائض العالم من حشیتة المتقدر القدر
 ما ابراهیم ان المظلوم یقول این النار لا دخل فیها رحمة و الله
 و این آیه لاقبل الیه بصدری فیهذا السبیل المستقیم تعری
 لو یجد احد لده بیانی تجذبه الی مقام لا تخوفه سطوة العالم و لا تشکله
 زخارف کل کمیسریر قلب الاهی هذا وجهی قد توجه الی وجهک
 و اراد حق غایتک و الاستقامتہ فی سبیلک التبعیله
 محر و ما عن بدایع فضلک او تعطیه ما اراد بحدک و احسانک
 اشهد انک من تحبب الیک و لا تمنع قاصدک انک انت
 الغفور الکریم فاكتب لی ما یقرنی الیک فیکل الاحوال لا اله الا

الا انت العزیز الجمیل انت ہی نفوس مذکوره که در کتاب
 انتخاب بود الحمد لله بفضل الهی فائز شدند و بنعمت
 باقیه منعم شدند انشاء الله باید این مقام بلند را از دست نهند
 در ایام و ایام مرتب باشند چه در زمان در کمین بود همیشه و
 خائنان بر مرصده منتظر نیل انجامد مرتبه بان یخفظ احبابه شکر
 کل طایفه و مکر کل مکارم و هم چنین در مکتوب خباب لامحذو اد ذکر
 جناب استاد باقر مذکور لدی العرش عرض شد هذا منزل فی ابواب
 بنام خداوند بیامند انسان بشما به ما ملاحظه نما شمس و اعمال
 طیبه و انجم و اخلاق روحانیه انشاء الله جمیع اولیا حق این طراز
 اقدس مزین شوند امر و زجر گامای موج و شمس دانای مشرق
 بشنود و بیاید تا پاینده بماند کلمه مطاعه محی جان دروان
 بوده و خواهد بود و در هر صحنی از ان بحر حیوان ستور طوبی از برای
 نفعیکه از او اشامید بطور از تقاضای کشت آنکه یعطی و منع و هو العزیز
 الحکیم از قبل ترا ذکر نمودیم و این کمره هم باقتا بیان حضرت
 رحمن منور شدی انشاء الله این حشیه روحانیه را از عیون خائنین
 و سابقین محفوظ داری البهاء علیک و علی احبابی فهناک انا
 ذکر نام و شکر نام بدگری جمیل استه

عرض نیفانی آنکه سنی حضرت مقصود از جانب اینجاد تمکین بیع بلاغ
 دارید الهیته لوح منع ادس که مخصوص ایشان نازل شد و اوید
 و بان فائز شده اند احمد لله بعنایت حق مؤید بوده است
 همچنین و ستان اراضی ارضی را که فی الحقیقه فائزند و باقی اعلی ناظر
 تکبر برسانید و خدمت جناب لا محمد علی علیه بهاء الله ذکر و سلام
 و تسبیح بلاغ نماید و مذکور دارید انشاء الله بما حیبه الله
 و برضی مؤید و موفق و فائز باشید ابها علیک و علیها و
 علی الدین اقبلوا بوجه بیضا الی الاقوال اعلی احمد لله مالک العرش
 و الشری خ آدم ح ۲ ح ۹۱ مقید شد
 هو الله تعالی شایه العظمته والاله

احمد لله الذی انزل الاحکام وجعلها حسنا للعباده و علمه لخط برتیه
 طوبی لمن تتک کما ک الله و علم امر به و نهي اللغین
 و الصلوة و السلام علی سید الکونین مقصود من التیموت
 و الاضنین الذی به انار ملکوت الاسماء و نصب علم فیعل یا شاء
 و علی الکوجاه و نظمه العلم و احکمه و مها بطها و بهم حبر
 المدائن و القرى و انشر حکم الله مالک الوری و علی کل نبع را شیخ
 ثابت این و کجک دستخط آنجناب رسید و مرا سلام

رسید و بصاحبان آن داده شد خود جواب ارسال میدارند
 عمل شماست و الله مبرور قد حمد و در جمیع احوال مذکورند و بخدمت مشغول
 دستخط حضرت افغان اح علیه کل ابهاه بانینفا ارسال شد
 از جمله فقره جناب لامیرزا علی رضا علیه السلام فرموده بودند امید
 هست که جواب ارسال شود از حق میطلبیم این امر موقوف دارد
 سبب و برضی فی الحقیقه بخدمت مشغولند خبر جدید تازه
 آنکه محبوب قلب فواد جناب و رقا علیه السلام الا بطنی را خبری داده
 بجل او نشان فرستادند و در باره سچونین طورش هم
 نوشته بودید امید کلی است که این روزها بیرون تشریف بیاورند
 این اخبار است که از اطراف رسیده العلم عند الله و لکن درباره
 محبوب فواد جناب و رقا علیه السلام از قبل از قلم اعلی کلمه نازل
 و حضرت افغان هم بشارت آنرا با ایشان داده آینه ی علم و لا نظم
 ما عنده و هو العلم خبیر در خصوص لوح جناب حاج محمد علی علیه السلام
 از اهل ق مرقوم در شکسته بودند این کوزه ارسال شد همچنین لوح
 جناب لا محمد اسمعیل حاجی ملک و ذکر برادر مرحوم او و ضلع
 و این در آن شده همچنین در سایر الواح آنچه باید ذکر شود شده

ملاحظه مینمایید از بعد اثناء الله تعالی ارسال میشود و اگر این الواح این
 که در حجاب الامر بخوانید اینهاست و اینکه در باره جناب اخوند ملا
 حسین و نیز حقی علیها ۹۶ ذکر نمودند در سائمه اندس عرض شد
 اینکه علیا در جواب نازل قوله عزبایه هوانا اذبحیر
 یحسین مظلوم آقا قرائل نفاق احاطه نموده و در اطفا نورا الهی و اخلاص
 نارسده ربانی بکمال جهد قائمند آیا ابا و اجداد ایشان که
 از قبل بر این امور کمر بسته چه نفعی حاصل کردند نعم الله خیران نمودند
 امر را که تدارک آن مجال است نفس غافل هم متابعت نمودند و
 لکن غافل از آنکه حق بیدار و مراقب طوبی لک یا حسین با سمعت الله
 احسین آن حسینی که جمیع عالم احق بظهور او بعد از قائم شارت
 فرمود اوست ظهور یکدیگر باید سبب انبیا و مرسلین در ظل علمش
 جمع میشوند یعنی تصدیق امرش فائز میگردند هر کس مقصود
 عالم و مالک قدم را که ترا این تبه علیا و مقام علی فائز فرمود
 ان الحظیة باسمه المقتدر القدر همچنین مخاطبا لامته نازل
 قوله جل کبریا اوست عالم و بینا ای کس نیز خدا ذکر تبارک
 در منظر مظلوم بوده و در هر سینه از سبب غایت الهی مخصوص
 شما نازل شد آنچه که اشیا عالم بان معادله نماید اگر
 در سینه

دوستان آطلی آگاه شوند و مقام کلمه درباره ایشان از قلم علی
 جاری میشود بدانند بیم آنت که از فرج و سر و زهلاک گردند طوبی
 از برای نفسیکه بکلمه الله المطاعه فائز شد او نعمت باقیه فائز است
 جمیع اباء آن ارض را از قبل حق سیر برسان و فضل و غایتش بشارت
 ده که شاید بهما شایسته لایام الله قیام نمایند آنه هیدی من شایسته
 الی صراطه استقیم و یعترف من اراد ما هو المستور عن النظر الغایب
 البهائم علیک و علی امانی فیهاک اللائی ما منهن صنو صا انکسین
 انتی الله محمد جناب مذکور علیه بهاء الله و حسین و رقه
 که بکنیز حق موسوم گشته بعنایت مقصود عالمیان فائز گشته شد
 طوبی لهما و نعیم لهما حضرت افان علیه منکمل ابهاه هم ذکر
 اخوی ایشان آنچه را آنچه خوب نوشته اندم قوم داشتند اینها
 از حق نازل است که در نظریه هیچ نهالی هیچ کیایی را از حساب نیان مکت
 محروم نفرماید اینکه مرقوم داشتند در مراجعت تفسیر همراه
 بیاورند اذن هست یا نه این فقره غرض شد هذا ما نطق به الرحمن
 فی ملکوت البیان قوله عزبایه انا و انک بذاک لیکون معک
 من یدر الله فی العشی و الا لشاق انشاء الله جمیع اهل عالم بذكر و ثنا
 و خدمت امر فائز شوند اگر نفسی با این مقام فائز نشود فی الحقیقه وجودش

حاصلی نداشته و مدبره شری نیارده استی
 اینجا دم فانی بسالی و ایام از حق منبج میطلبد که کل برضای خود
 فائر فرماید و باین کلید کل عالم است مزین دارد آن
 علی کل شیئی قدیر - عرض دیگر خدمت حضرت محبوب فواد جناب
 لا محمد مصطفی علیه بها السلام کمال خلوص تبسیر ما نم و سخط
 ایشان رسید بجهت کلی ازان حال چون مطلبی که این عبد مجرم
 شود نبود لذا مکتوب علیجده عرض شد و آنچه مرقوم داشته بودند
 حق لاریب فی از حق منبج و دوستان خود را مقدس فرماید از آنچه که
 ذلت و حقارت خود ایشانست آنه لاهو الشامع لمحیب
 کل لثنا علی حضرت جناب دست مکرم مهربان جناب
 لا عبد الغفار علیه ثناء الله تبسیر سلام برسانید از حق جل جلاله
 و آل که ایشان را موفق دارد و مؤید نماید بر حفظ آنچه عطا شده آنه
 لاهو المحیب العظیم عرض دیگر خدمت آقایان و دوستان الهی ا
 ارض یک یک عرض فائزست بو کالت اینفانی برسانید
 اسلام و لثنا و الحمد علیکم جمعین و الحمد
 شدرت العالمین رخ ادم فی صفر ته به شد
 ۳۱

بسم ربنا الاعظم الاعلی الاله

حمید او ندیکتار که ندایش بهیما و ذکرش بهیما و ظهورش بهیما
 کیانی سزاوار او و بهیمنی شان اجا او تا چرسد بذاته تعالی لیس
 کمثل من شیئی لاله الا هو الفرد الواحد المبین ایوم النور و انبیا
 و النسا و البهائم علی ایدای مره الذین نقضوا عهده و ما جادوا باياته اجابوا
 او سمعوا و اقبلوا اذ كان القوم فی غمضین نزل اللسان بهدی الکمل الی
 اوق فضله و تعظیم الیه انه علی کل شیئی قدیر با محبوب فواد نامها که از شمر
 قاف فرستاد ندی بی مثنایه باران نیانی رسید تسبیح هر یک
 ازان مهاکتابی بود پسین در ذکر مقصود من فی السموات و الارضین و بعد از
 تلاوت و قرائت قصد حضور مالک یوم النور نموده امام و جبر عرض شد
 هذا ما نطق به لسان العظیم قوله جل جلاله و عزبانه
 یا این علیک بهاء الله رب العالمین حمد کن مقصود عالم را که ترا یوق
 بخشید بر خدمت امرش و یایید فرمود بر آنچه ذکرش نام ملک و ملکوت
 باقی و دامت آنچه در باره اولیا ذکر نمودی کل با صغافا فائر از حق منبج
 کل را فائر فرماید بر استقامت کبری ثنائیکه صفوف و الوف و سبب
 و الوان دنیا ایشان را از صراط مستقیم منع نماید قل یا ملایک الاله
 بذایوم الله لا یدکر فی الا هو اتقوا الله و لا تكونوا من الغافلین صنعوا

ماخذ کم و خذ و اما امر تم به من لدی الله العلیم حکیم یا امین از اول ایام
 آمین بر خدمت او و بذیل ماتت تثبت او بجز استقامت متمک
 بوده این رفیوضات لایع الله است که شمارا اخذ نموده امور حق
 با انتخابت و تا حال خدمت امر از شما ظاهر شده آنچه که لسان عظمت
 بران گواهی داده طوبی لک و نعیما لک از حق مطلقه کل را فارغ فرماید
 بر آنچه سبب اعلاء امر اوست جناب قائم بر خدمت او حقیقه تعالی
 مخصوصه فائزند بشخص بخدمت و اقبال لسان العظمه فی العلی المقام آنچه
 درباره ایشان ذکر نمودی حق لاریب فی توفیق و تأیید در بین و
 یارش حاضر و موجود نسل الله تبارک و تعالی ان یرفعه باسمه و بصره
 بجزوده و بصره بجزوده انه هو لمقتدر علی ما یشاء و هو الفرد الواحد الیم
 یا امین در سبب احوال حق و خلاقش ناخبرش مقصود آنکه کل از انتخاب
 راضی باشند قلم اعلی درباره تو شهادت داده آنچه را که سبب
 اعلاء کلمه الله است و لکن کسی حق جل جلاله در سبب احوال محبوب
 خصوصاً جناب که با و نمیبند و با و مذکور و با و معروف باید
 را سبب اخلاق انتخاب شایسته موضوع باشد که از برای احدی مجال
 گفتگو نماند آنه ایگ و یویدگ و یکون معک و هو الشفق الامین
 اولیای ان رض را بعنایت ناظریم و بفضل ذکر و سبب متوجه
 الله است بخدمت قائمند و بنور عرفان منور سوف یرد

اجور اعمالهم و ما قدر لهم من لدی الله العزیز بحمد نظر لورود عن
 اکبر عبور و در اولیا جناب جمال علیه بها و هم چنین جناب علی قبل کبر
 علیه سبب تا خیر شد انشاء الله تعالی بخدمت با آنچه سزاوار است فائز گردند
 بشرها اولیای من لدی الله لمعطی الکریم انتهی
 الله بکمال فضل و غایت حق جل جلاله لارال متوجه عباد خود بوده هست
 نخلصین مقربین شهادت حق تعالی شأنه امام کرسی عدل حاضر
 و موجودند بنیالهم و اینکه هر قوم شدند حضرت غلام قبل
 حاخ اعلیة الرحمن و همی حواله نموده اند که جناب قائم بر خدمت
 امر علیه بهاء الله و عنایت در چهار ماه برسانند حسب الامر
 دو ماه آنرا بخدمت مبلغین علیهم بهاء الله و عنایت در همت برسانند
 فرمودند یا امین ملاحظه ان نفوس مطمئنه لازم الی ان نفتح الله
 علی و جوسم ابواب برکاته انه هو المقتدر الخار انتهی
 عرض میشود در راحت قدس تا وجوب لازم نشود اخذ نمیشود مدتی بود باین
 ارض جوی نرسید تا آنکه معادل سید لیره دین پیدا شد لذا آنچه
 حواله شد و یوم قبل حضرت اسم جود علیه بهاء الله و عنایت وارد
 و وصول جود حواله را ذکر نمودند و فقره انذار رض در حقیقت از قبل ذکر شد
 سهامیکه از اطراف یعنی مصر و پرت سعید و بیروت و عکا بود

اکثر آن حسب الامر بصاحبانش داده شد چه که ارض یافت نشد که
 اخذ شود و میباشد آن مولائی حضرت عیسی مبارک آتای
 لامیزا بربیع الله روحی لقدومه لهداه بوده لذا آنچه را شایسته
 دانش عمل فرمودند و ما بعضی هم این آیام داده میشود و بعد از
 سیدن نامه آنجوب مجدد هر صا در که چند دیوم بان ارض
 توجه نمایند که اگر یافت شد با اسم آنجناب اخذ فرمایند
 بذا من فضل الله عليك وعلى الخالصين المتصنين من عباده و اما در باب
 ورقه علیها بهار الله بعد از عرض در ساحت امنع اقدس فرمودند این امور
 و امورات متعلقه بحق با آنجناب راجع لا زال چنین بوده و نشاء الله
 خواهد بود و اگر طالب لقاء حضور باشند آنجناب تدارک
 نموده ایشانرا روانه نماید و اگر باجناب علی قبل کبر توجه کنند
 مقبولست چکه از ابتدا او ذکر این امر را نموده و یا نفس دیگر که برضایت
 او واقع شود و آنجناب باید در طرف ترمذ نفوس و
 ارتفاع کلمه با کمال استغنا مشغول باشید نسل الله ان یوفقک
 ویوسدک و یرفع بک اعلام ارضیه من عن رباه انه علی کل
 شیئی قدیر انتهى مطالب دیگر انشاء الله از بعد ارسال میشود
 پنج لوح امنع اقدس علی مع اوراق وصول ارسال شد

انشاء الله بصاحبانش برسد اولیا طرازا ذکر بوده و ستم
 و از حق عنایت فضل در باره کل سائل آل الله هو المقدر القدر
 البهائم والذکر والعلاء علی خستکم و علی اولیاء الله و صغیاء ههناک
 و علی کل مقبل مؤمن ثابت متقیم و الحمد لله
 رمضان المبارک ۱۳۰۱ هـ اوراق آنجناب باید ملاحظه نمائید
 شاید بعضی مجدد ارسال شود

لا کلمه بخورده

۱۵۲
 بسم ربنا الاقدس اعظم العالی الا
 رحمة

حمد و شکر و ذکر و ثناء و سلام و بها در رتبه اولی ساحت امنع اقدس حضرت
 مقصود ویرا سزا است که قلم اراده اش در لیالی و آیام بزرگ اولیا
 و اصفیا متحرک و از کوشش پان که از او جاریست افنده و قلم
 بچیوة جدیده بدیع فائز کدام قلم قادر بر شکر این عنایت کبری و حمد
 این عظمت عظمی امواج بحر عطا ایشان طاهر که صاحبان اعلام
 از احصای آن عاجز و قاصر خمس شبتت گوشه و عدم را
 بطراز وجود عزیز فرموده طوبی از برای نفس که در آیش فائز شد و صاحب
 یک کلمه از نزدش کشت الله هو الخیر التوهاب فی المبدء و المان
 و هب یا محبوب نواد چندیوم قبل جواب نامه های

مفصل حضرت باختصار ذکر شد و مع الواح بدیعه فیعه ارسال گشت
 که شاید نفوس مطمئنانه از تبحر احدیه که در کلمات متصوفا عالمیان مستورا
 بیاشامند بجایات تازه فائز گردند دستخط آنحضرت مع نامه
 و عرائض دوستان باحت اقدس فائز و مخصوص هر یک نازل شده آنچه
 که گواهی میدهد بر ایام حق و آنچه در آن ظاهر شده حسب الامر کفر اشار
 دهید و از قبل بعد آنچه ارسال برسانید مع انقلابا عالم و حوادث
 و بغضای حزب قبل یعنی شیعه قلم اعلی از ذکر اینها ندو با علی التستاء
 کلام دعوت فرموده و میفرماید این ایام که متصل اجبا وارد
 میشوند محل باقی نمانده در دو یوم نوزده نفر با وجه بیضا و قلوب
 نورا وارد و فائز محل تنگ است و لکن بفضل الله قلوبشان وسیع
 در سختی صابر و بصیرت متمسک یل نجام ربه بان یستند
 لرحم خیر الاخرة والا اولی اوراق علی عدد اسم بهاج ارسال شد در
 هر حال بحق جل جلاله بطلبید کل اموید فرماید بر آنچه سبب ذکر اید
 و حیات سرمدیت یک لوح منع اقدس مخصوص جناب حاجی
 حسن مص علیه بهاء الله و یک لوح مبارک مخصوص جناب الامام محمد
 صادق علیه بهاء الله در جواب عرضیه او نازل ارسال شد و
 مخصوص ابن ضلع و خال جناب لا علی حیدر علیه بهاء الله و غایت
 الواح مقدسه منسیره نازل ارسال شد با ایشان میرسد فی تحقیقه

آنچه

آنچه محبوب در باره اشتعال ایشان بنا محبت و قیامشان
 بر خدمت امر مرقوم داشتند حق لاریب فیہ و اینکه در ذکر
 سایر اولیا علیهم بهاء الله مذکور داشتند کل در ساحت اقدس عرض
 شد و بشرف اصناف فائز قوله تبارک و تعالی
 یا امین علیک بهائی و غایتی نامه بامی جناب از قبل عبود
 که بعد حاضر ارسال شتی رسید و در سائع اقدس عرض نمود
 اولیا مذکوره هر یک را ذکر نمودیم لکن ما مظلوم لازل بشر اولیا
 متوجه است الله فائز شوند بمقامیکه حوادث عالم ایشانرا
 از ذکر و ثنا و خدمت امر باز ندارد بنا رسد مشغول باشند او بنور
 امر منور مخصوص مذکوره از اهل کاف و را که آنجناب الواح طلب
 نمودند هر یک فائز شد با آنچه که بجزایان طائف حوال وست
 نزل آتد ان ییدر اسم بفضل و دیگر هم بایاتیه بقیر بهم الیه بقدر لهم الا
 الکبری انشاء الله امید است بان مقام اکبر عظم فائز شوند و ما سوی
 بر شایسته طین مشاهده کنند ان شاء الله
 یا محبوبی عباد پچاره خبر ندارند بکمان که هادی دولت اباد و میرزا با
 اصفهانی از امر گاهند صاحب بصیر سمعی شهادت میدهد که
 کل سخن بوده و شد و در ظلمت صرف حرکت میکنند

و ایهی درهما اصلا با حق نبوده بخدعه ظاهر شده که شبهه مثل
 نداشته و نذر الواح الله که در اول فرود سخن مرحوم لاحسن علیه بهاء الله
 حامل آن شد بیدان ظالمه مکاره افتاد و او بمیزا باد این نفس موهوم
 داد بخط خود نوشته با هم سخنی با طرف نزد بعضی ارسال داشته آیا
 انصاف کجا رفته عدل چه شد حقیکه من خیر ستر و حجاب
 از اول مرالی حسن اهل شرق و غرب با حق اعلی دعوت نموده از او
 اعراض نموده اند و با او با هم و اصنام تمسکند در هم با بهوایم و
 در هم فی خوضهم انهم لا یعرفون ولا یعلمون
 سبحان الله بمشابه امطار آیات نازل باطل مع ذلک
 یخبر بای عالم دعوی اطلاق نموده و در اضلال عباد بمشابه
 ضرب قبل سعی نموده و بنهائند نفس معدوده در آن کور عباد
 چاره را از نعمت ابدیه و ماند سیردیه و عرفان حق جل جلاله محروم
 نمودند اینخادم فاضل و اهل عباد را برانگیزند که باس را
 از او با نیت قبل حفظ نمایند اصنام کذب و او با هم را بکنند
 و بمقام صدق یقین توجه کنند اوست قادر و توانا لاله
 الا هو مالک العرش و الثری اولیای هر راضی از قبل انجام
 فانی تکبیر برسانید از حق تعالی اشانه سائل و اهل فکر افانز

فکر

فرماید با سنجی که سبب اصلاح عالم و حیات اعم است آنه علی کل شی قیروز
 البهائم و الذکر لیسنا علی حضرتک و علی من ملک و یحبتک و یسمع

قولک فی امر الله رب العالمین خ ادم فی فی القعدہ الحرام
 ۳۰۵

هو الله تعالی العظمة و القدر

مشانه

حمد لمن ظهر بکلمته العلماء ملکوت الانشاء و انطق السدره فی الفردوس
 الا علی بانطق به سان العظمة قبل خلق الاسماء انه لا اله الا هو قاطر السماء
 و الصلوة و السلام علی الذی نوح به لمشکون فرغ لمنکرون و استفرح به
 عباد مکرمون الذین یقفون بالقول بهم بامره لعلون و علی آله و صحابه
 الذین بهم انارت افاق سموات لبیان ملء الامکان و انفتحت
 رايات التوحید بین الادیان و ککب قد قح باب الوصال بمفتاح
 ذکرکم و بیانکم و شانکم مقصونا مقصون من السموات و الارض نینا لمن فاز بالتمام
 المحمود و عمل بما تنزل فی کتاب الله مالک الوجود فلما شرب حیق
 اسحت من کائوس کلماتکم اقبلت الی ان حضرت و عرضت لدی الوجب
 و سمعت فی الجواب ما التصوع به عرف القمیص السجرات سوف
 یسمع جنا بکم حین اخضور الامر لله مالک الغیب و الشهود این آیام
 الحمد لله بحر لقا در موج و کائوس صال هر یک در نعمه و شورش

عن الطيور له الحمد والمنة في كل الأحوال وازاو ميطلبم كل را در اين سنه زيارت
 ملت فائز فرمايد وند علي الناس حج ابيت سكره ثرايكله
 مبارکه چنان عباد را اخذ کرده که در قرون و اعصار از جهات
 قریبه بعیده توجه نموده اند بشانیکه مرض مزمنه و مشقتهاى عظیمه
 و بلايای وارده ایشانرا منع نموده بجان شافند و مقصد
 رسیدند طوبی لمن فانزع بطراز القبول وویل لکل غافل محجوب
 و آنچه مرقوم شد دیده شد جواب کل معلق و منوط بخصوص است
 چون وعده وصال نزدیک شد لذا بعرض جواب نپرداخت
 خدمت آقای معظم حضرت افان علی حضرتت علیه منکل بهاء ابهاه
 عرض قناینتی معروض مکیدارم الحمد لله بما حیبه الله فافزوز
 و همچنین خدمت محبوبی جناب لاجمده مصطفی علیه الاهی و من معه
 و جناب حبیب روحانی حاجی عباس و سایر دوستان تجیر و سلام
 میرسانم و از برای کل کبیر و توفیق میطلبم ان ربنا لهوالموید لموفون
 المبین و الحمد لله رب العالمین خ ادم فی ۲۴ ج ۱
 سنه ۱۳۲۰

حبيب مكرم جناب آقا عبدالحسين عليه السلام ملاحظه فرمائيد

بسم ربنا الاقدس العظيم العلي الاعظم

محمد بسو پرالائق و سزااست که دوستان را بجانب فرات حرم خود راه
 نمود و آگاه فرمود برخی بجان شافند و آشامیدند و بعضی در خراب
 او هام سرگشته و حیران آذان عباد اقل کلمات ابل علم بمعنی از اصفا
 نعمته محروم نمود و از ترنمات عند لیب تقا ممنوع داشت و عیونرا
 حجابات غلیظه ظنون از مشاهده انوار و جدر یوم الی بی نصیب نمود
 از حق جل جلاله انجامد فانی سائل امل که این حجابات بید قدرت خرق نماید چنانچه
 نمود و آذاز از این ثقل کبر نجات بخشد چنانچه بشید تا کل رحمت
 انوار ظهور محروم نمائند و از استماع ندای تفری الهی ممنوع نگردند له الفضل
 و له الجود و له الکبریاء و لکن ظلطم شکر نخواهد و حلا دش نیاید
 ابلیس را مواظب سنه انبیا شمرتمد و اثری صالح مع ذلک از غیر
 ما یوسس نبوده و ان شاء الله تعالی از او میطلبم کل را موید دارد و موفون فرمائید
 انه لهوالمقتدر القدير عرض میشود نامه تحبیب مكرم فرح کامل آورد
 چه که بزرگوشای محبوب عالم و مقصود مهم مزین بود و همچنین بشری بود خبر
 سخت و سلامتی آورد بعد از اطلاع بما فیه توجه ب نظر منع اقدس علی شد
 و بعد از قیام و اذن تمام مکتوب تلقاء وجه محبوب عرض شد و همچنین
 عنقیه جناب لدی العرش معروض گشت یک لوح منع اقدس

اغراضی مخصوص آنجناب از سما و مشیت نازل و اینفانی از اصل نازل نقل نموده
 ارسال داشت انشاء الله بآن فائز شوند و از بجز رحمت الهی که در کلمات
 عالیات مستور است بیاشامند اینکه درباره ائمه الهیه با نوشته
 بودید معلومست که آنجناب آنچه از معروف از ایشان برآید در حق
 بندگان گنیزان الهی معمول داشته میدارند جمیع مقبلین الیوم باید بخند
 یکدیگر مشغول باشد بحکمت آنجناب موفقی شدند اگر چه فی الحقیقه در این
 محل مشقات نمودند و لکن اجر آن غنم الله مکنون و خزون است
 هر عملی که بشود واقع شود بکفایت آن در دنیا و آخرت ظاهر گردد
 در جمیع احوال باید با خلاق ضریب ناظر بود و به مدارا رفتار نمود چه که در آن
 سبب که در وقت و احزان شود و اینکه درباره حضرت ستم جم
 علیه بهاء الله الا جبهی نوشته بودید در ستم اقدس علی عمر

شد هذا ما نطق برسان المحبوب قوله عز کبریا
 اتانذکر اسمنا بحمال کما ذکرناه من قبل بشره بفضل غیاتی و صحتی و انما المشق
 الکرم طوبی لک یا عبد حنین با اکرمت مشواه از و رد علیک
 جانی شد رب العالمین اتانخب من هذا المقام علیه علیک و علی
 الذی آمن فی هذه الامم و اقبل الی الافق الاعلی و شود با شهدا
 مقصود العارفین آنته این عبد خدمت ایشان سلام و تبر
 عرض مینماید در هر مقام تشریف برده اند آنچه از قلم اعلی جاری
 شد بایشان برسانید امر یکیه هم از جمیع امورات است امر

تبلیغ است نکر از انسان قدم اینکله اصغاشد بر جمع دوستا
 این امر لازم و لکن بکجاست بیان چه اگر امری از امور که الیوم و آن
 و لازمست کسب ضوضاء شود بآن جائز نه باید بکمال حکمت و بیا
 نطق نمود بدون فکر این امر و بعد که ارض راستعد یافت کلمه القا
 نماید تجا و زار این بیز نبوده و نیت جمیع ملغین حب مر باید تعلیمات مقدره
 باشند که مباد طفل عالم عرفان بگذای لقیل در اول امر ملاک گردد و بگو
 حقیقی که مقام عرفان حضرت مقصود است فائز شود و پسین بایست معین
 و طابین بعد از اقبال تقانموا آنچه که لدی الله محبوب و مقبول است
 که مباد نزاع و جدل و اراحد ظاهر شود و سبب حجت اهل عالم گردد باید
 کل مقینین بین باند که مقصود حق از ظهور و جدل نزاع نبوده و نیت بلکه
 از برای اتحاد قلوب و الفت نفوس و اصلاح عالم و رفاهیت کل آمده
 و اگر این مطالب فی الحقیقه کما یسبغ ادراک نمایند شاید نسبت نه
 و اضطراب گردند و حضرت ستم جم علیه کل بهاء اهباه اگر
 بکبریا شاه و اخذ و تشریف ببرند و بکمال حکمت عمل فرمایند
 شاید نارحبت در آن دیار مشتعل گردد و یا آنکه شخصی که موفقی است
 انتخاب نموده ارسال فرمایند از حق جل جلاله راجحی که برانکه اند نفو
 مطمئن موقنه ثابته جاز ممدرا و بطراز حکمت مژن فرماید تا جمیع اهل
 عالم از انقاس ایشان شرافت اخذ نمایند و از نبرش انور گردند ان

علی کل شیء قدير را که از جناب محبوبی حضرت اسم جو و علیه منکمل بهاء
 ابهاه خواست باشد در جوار ^{الکرامه} ساکن بخد مت امر مشغول و باقی رضا نظر
 و از بحر غایت مشروب نهی ناله و محبت و اتحاد من لجهن و اینکه
 نوشته بودند که یکی از خونین و پند نفس زانبا خلیل و وراثت
 کلیم شطر الهی توجه نموده اند بنفقره در ساحت منع اقدس علی
 شد مخصوص هر یک آیات بدیعیه از سما مشیت ملک
 احدیه نازل نشاء الله کل از مانده عثمانیه سماءیه مرزوق گردند
 حسب الامرین عبد در اوراق عدیده نوشته ارسال داشت
 بایشان برسانند تا بغایات حضرت محبوب فائز شوند ارسال اللوح
 مبارکه را باید از غیر نفوس مطمئنه مستور داشت که مباد سبب
 و علت احداث جدیدی شود و بنفقره لازم است ان استمرار
 ربک عن کل غافل محبوب ^{عن کل مغفل} مردود همچنین این
 آیات با بهرات مخصوص جایی الهی از سما به غایت ربانی نازل
 قوله جل جلاله هو انا الهی و لم یسجدوا لکم قلم اعلی جمیع دوستان را
 بغایت خود ثبات میفرماید و باستقامت کبری نصیحت
 مینماید امر و کبر متورط ظاهر و عیون ممنوعه جاری و انجم و شمس و اقمار
 آفکله کل یزغ و غیر روشن بگوای طالبان معان کوشا رحمانی بخار

بیانشاید

بیانشاید بیانشاید ای فقیر ای ارض بحر غایت مواج
 و باب کرم مفتوح از حق بطلب جمیع از فضل عظم محرم نفرماید
 و از کوششها ممنوع نازد ^{احمد} شکل در نظر کبر مذکورید و بغایت
 الهی بر جسد نماید تا آنچه از قلم اعلی در باره شما ثبت شده محفوظ ماند
 الیوم امنما وجود و لالی عرفان الهی مشهوریم و سابقین و خائنین از طرف
 در کین باید کل باستقامت تمام بهم ملک الدین لالی همیشه را محفوظ
 دارند و چون در جسد بلخ مبذول فرماید آنه بقول الحق و بید
 الشیل و هو الغیر الجمیل نتهی این بکتوب حسب الملك و نجای خدمت حضرت
 سمند علیه بیا الله ارسال شود که برسانند چون که جناب ایشان آمد علی
 قول اعلی قبل علیه غایب الله واجب آید چونکه آمد نام او شرح کردن
 رمزی از انعام او فی الحقیقه باستقامت کبری بر امر ملک در می قائمند
 محبوب جان و روانند و بفضل الله لای العرشین کور اینفانی عالم
 از مالک قدم کمال عجز و تهبال سائل که تقوی بسجود فرماید تا باغبانی نهد لای
 عمل نمایند و حکمت تمام بر خدا امری است و شرح شاه کردند بهتر آنکه هر دو ذکر
 محبوب نوا حضرت سمند رشود چه که ذکر جناب نیل بن نیل از قبل نشاء
 و محبوب آنکه ذکر این و محبوب معاز قلم خلوص و دان محبت جاری کرد
 انشاء الله در جمیع احوال بر خدمت امر غنی متعالی بت در رخ
 و قائم و ناطق باشند ابهاه علیک و علی من فیهاک من اجاب الله

و اولیاءه و علی الذین نبذوا الیها بعد اشراق نیر الاتقان من
افق الله العلی العظیم و الحمد لله رب العرش و الشری و مالک
الورثی و محبوب العالمین و مقصود من السموات و الارضین
خادم فی ٩ ذی الحجج ٩١٠ هـ

حب رو و جناب لایعبد بحین علیه بهاء الله ملا نظر نمایند

بسم ربنا الاقدس الایم العظیم العلی الایم

حمد و ثنا اولیاء حق جل جلاله الالاق و سناست که منتظما عن العالم بر حد
امر قیام نمودند قیامیکه قعود او را ندید بلکه درین قعود قائمید تعالت
مقاماتهم و جلالت مرتبهم عند الله فالقوم و یارهم و محبیم و محبتهم و مویدهم
و معترفهم و موفقم ایشا نذر جاسیکه لارال در مضاربان حقرا نتر
نمودند ابطال عالم زردگان مثل عصفوری و ضیاء امر در ساحت غر شان مانند نعیمی
ایشا نند فوارس میدان معین مقصود عالمیان با صبح یقین حجاب
او با مرشق نمودند و صنام را در شکستند سلاسل طنون اضراب
عالم ایشا نرا منع نمود از صیر قلم اعلی بهوش حقیقی فاکر شد و بشعور معنی
فرین شدند ایشا نند عبادیکه میفرماید کنان زرضند و خزان آن چه که ایشا
نالی حکمت و بیان و ودیعه های حضرت جمن طوبی لمن عزم

و ناز بقاعهم و خدمتهم و توجیه الی و هجرتهم سبحانک یا مقصود
الغیب و الشکو و المستوی علی عرش العظمی فی مقامک المجدد سبحانک
بنور وجهک الذی به اشرفت الانوار و نبضات حبک بین الایه
بان توفید اولیائک علی ذکرک امام وجوه الادیان بالحق و البیاب ایت
لا تمنع اصفیائک عن التوجه الی حق من اشرفت شمس تقانک و لا تجعلهم
محرورین عن اقیام لدی باب جودک و کرمک ایت رب ترهم و مقبلین
الی نظر سنجک و متمسکین بحبل غایتک قدر لهم من فکاک الایه
خیر الاخرة و الاولی ثم کتب لهم اجر تقانک یا مالک الاسماء

و فاطر السما لا اله الا انت المقدر العلی حکیم و محکم

نامه های آن حبیب روحا مکرر رسید جواب بعضی باقتضا وقت و مر
عرض شد و بعضی نظر بکثرت تحریرات الهی در عهد تعویق ماند
تا لکه چند تنی قبل محبوب فواد حضرت اسم جود علیه بهاء الله الایم مکتوب
باحت اقدس رسال شد و این عجب تلقاء و وجه عرض نمود و سیر
اصفا فائز گشت و لکن جواب آنهم در عهد تعویق ماند تا این ایام
مکرر حضرت اسم جود علیه فضل الله و کفایاته از سما مشیت تاک
الرقاب مسئلت جواب نمودند در این یوم که بلخ شهر حب
المحب است آن نامه تلقاء عرش بشرت اصفا فائز و بعد
ان عظمت بانیکلمات عالیات ناطق قوله تبارک و تعالی

بسیار ناطق بعلمیم یا عبدالحسین مظلوم که میفرماید امروز حقیقت سده غمناک
 مرتفع و قلم اعلی در اعلی افق عالم ناطق ارض غیر ارض و سما غیر سما
 مشاهده میشود و لکن اهل عالم غافل محجوب اهل قبور از نجات
 وحی حضرت قیوم قیام نموند و نفوس قانقند به مشیت مشاهده میگردند
 سکر غرور و غفلت عالم را احاطه نموده و از مالک قدم محروم داشته
 طوبی از برای حضرت یعنی اهل بهائانکه مثل بحر مونس و بمشایخ
 مشرق و ثوار ظلمات اهل این ایشیا از نور باز ندارد و شبهات
 اهل شارات ایشان از افق جمن محروم نازد قلوبان مستت
 ارضینه بعضی بخیل فصل متمکن و بذیل عدل مثبت ضوضاء
 ابطال ایشان از غشی متعال منع نمود بته قائمند و تیناطق
 و الی الله راجع و مناظر اولیاء آن طرف از قبل مظلوم تحسیر بریان و
 بغایت متعصم عالم ثارت ده بگو یا حزب الله الیوم عرف
 وحی الهی در عالم متفلسف است و نسیم روح در سحر کابان در مرور
 بعسر الله اکا بهی پروندگی بدی بخشد بگو خود را محروم نمائید
 و قیاسی و قال طایران خود را مالک امکان محجوب سازید در ضرب
 قبل و اوتان تفکر نماید بر منابر یا چه میکنند و چه ادعا میکنند
 و در یوم حسنه چه از ایشان ظاهرا شد اگر اعمال آن نفوس غافل و
 ثرات آن آگاه بی یا بید بر صراط الهی مستقیم مانند ثانی که اسما

شمارا

شمارا از مالک معانی منع نماید محروم نازد یا عبدالحسین مکرر
 بغایت حق جل جلاله فائز شستی از حق میبطلیم ترا مؤید فرماید بر آنچه
 امر اوست و لایق آیام او امته الله را تحسیر بریان مکه که کجاست
 بذکر مظلوم از قبل بعد فائز شستی امه جدید را از قبل مظلوم تحسیر
 بریان طوبی لایق اقبلت سمعت و فارت بعرفان الله رب العالمین
 یا امته الله جمیع عالم از اعرافان مالک قدم خلق شده اند و انعدم
 بوجود آمده اند و لکن در آیام الهی و ظهور محجوب لایق کل غافل محجوب
 مشاهده گشتند مگر معدودی حمد کن مالک قدم را که تریا
 فرمود و راه نمود و هدایت بخشود و چون فائز شستی و دار الهی محبت
 الهی شدی او را از ساقین و حائنین حفظ نما اینست وصیت مظلوم
 آفاق حضرت الله از ذکر و انات قدر مقام را بدان و بجزد و شکر
 مالک انام مشغول باش. انتهی
 آیا احدی قادر بر تحسیر فضل الهی بوده و یا هست لا و نقه لمنهته علی من فی
 الأرض و السماء هر اسمی که بشرف اصغافا رکشت بیات الهی مزین و
 ممتاز کیت آن لگشته کت فضلش نخب است احمد الله نفوس مذکور
 در نامه آنخب روحانی بیات الهی فائز شستد انجامد فانی از حق
 باقی سائل اهل که ایشان را میاید بر استقامت بر امر و از بجزد معانی

که در کلمات الله مخزون و مکنون است قیمت نبرد نصیب عطا فرماید
 اوست قادر و توانا و دلولوح امع اقدس مخصوص خباب سیدی
 علیه بهاء الله بلبلان عربی و پارسی زل حسب الامرین عبد نوشت
 و ارسال داشت انشاء الله بان فائز شوند و آنکه خواسته اند
 مایملک خود را بفروشدند و باقی علی توجیه نمایند بعد از عرض
 در ساحت امع اقدس این آیات با هرات از ملکوت بیان
 ضمن نازل قوله تبارک و تعالی
 فروش اشیا جا بزنه از حق می طلبم او را بخدمت امر مؤید فرماید و هر
 لغا قلم علی در صحیفه سرانبت نماید انه علی کل شیء قدیر
 سید اقبل علی قل اللهم اظمی لای تمخنی من نعمت آیاتک و لا یجلی
 محروما عما قدرته لا صفیائک ایرت قدرا بلکه بجزک و فرا
 و احقرتی نار عشقک و محبتک سئلک بایاتک الکریمی
 و حقیف تدره انتهی و صیر قلمک الای علی بان تقدر لی فی کل عالم
 من عجز الیک مایمربنی الیک و نیعنی بجزو ک و الطافک
 ایرت انت تعلم ما فی قلبی نفسی و ذاتی و لا اعلم ما عندک لا اله
 الا انت الغفور الکریم الی عرض مام و بجزک ما نطق به احد
 اصفیائک

اصفیائک رب لا تذرنی فزوا و انت خیر الوارثین او طهر
 منی مایبقی به ذکر می بدوام اسمائک بحسنی و صفائک العلیا
 انک انت المقدر الذی لا یجبرک شیء و لا یمنعک امر فاعل انشاء
 و تحکم ما ترید و انک انت المقدر القدر انتهی
 له الغایت و الفضل له الموهبت و العدل عالم از اشرفات انوار ارباب
 بیان حسن متورکشت و لکن قلوب اکثری نطلبت خود باقی انجام دم
 در جمیع احوال متخیر باری جزای اعمال کل را منع نموده و استحقاق
 جمیع از عرفان مقصود محروم داشته این عبد خدمت جناب
 سید مذکور علیه بهاء الله سلام و کتب میرساند و همچنین خدمت
 جناب خان سید زبان علیه بهاء الله و سایر دوستان
 طوبی از برای نشوینکه الیوم قلم علی بجزب الله موسوم کششد و باین نسبت
 کبری فائز شیند باید کل قدر این فضل علی و نعمت باقیه دانه و دائمه را بداند
 و کمال اتحاد و اتفاق بر امر مالک یوم طلاق ثابت و راسخ باشند
 ای اولیای حق خلق بی انصافند عیبده او بام سالها انصام او با
 عابد و عاکف بودند باری از حق قادر مقتدر مسئلت بنیام حوز
 خود را حفظ فرماید و از گوشه حقیت عطا فرماید تا کل از بار عرفان
 سرست شوند و بجزر دوست یکنام مشغول گردند الامر

سیده و هو العالم المقدر العليم حكيم و كيك لوح امنع اقدس هم
 مخصوص من زبان از سما مشیت رحمتنا ان شاء الله بان فائز گردند
 و از بجز معانی آن بیایمانند التلام و المشناه و الذکر و البهائم
 علیکم و علی من بعکم و علی کل ثابت مستقیم و کل راسخ امین خ ادم
 في غرة شهر شعبان المعظم ۱۳۰۳ هـ مقابله
 جناب عبد الحسین علیه السلام
 هو الاعدس الاعظم الا بعبه

حمد مقدس از شنبه مثال محبوب بیروالی رالاتق و ستر که بیک کلمه علی اهل ملکوت
 انشا را با حق اعلی هدایت فرمود و از کاس لقامت عظامند آنهوا المقدر
 علی ما یشاء بقوله کن فیکون طوبی از برای نفسیکه منقطعاً عن العالم حیر
 اعظم توجیه نمود و باسم حق از او آشا مید اوست از مطابره کلمه اهل سفینه
 ای شاربان حقیق پان قدرین یوم را بدینید و بهمانینگی عمل نماید
 یا عبد الحسین یا ممت رسید و بعد حاضر لدی اسجون عرض نمود و
 باین کلیات عالیات و بیات باهت که از قلم اعلی جاری فائز شدی
 ان شاء الله در جمیع احوال مذکور غنی متعال مشغول باشی الحمد لله تعالی
 حق از قبل و بعد فائز بوده هستی و از دریای رحمت الهی نصیب
 برداشتی ان طمئن انه غفرک و اباک و انزل لک ما فاح به عرقه
 بین السموم و الارضین امة الله را کسیر پریان و بگو آنه عفا عما

سلف ان خطی نقک باسم ربک فیما یقی من ایاک
 ان ربک لهو الغفور الرحیم قد نزلت لک کلمة القدران من
 لدی الرحمن ان اعلی بما امرت به فی کتاب الله رب العالمین
 ان الله جعل لخصمه اکلید الرسول ماء طوبی لامته فانرت
 بهذا المقاس لتظیم انشاء الله بعبایت مالک امکان مؤید شی
 باشی نزد حق مقبول است بصد سندان اگر شکر کنای معاوله
 باشی که مبارکه که از سما مشیت نازل شد نموده و نخواهد نمود
 یا عبد الحسین آنچه از قلم اعلی در باره امة الله جاری شد با و برسان و
 ثارت ده اور البغایت حق و فضل و رحمت او البهائم علیک
 و علیها و علی من امن فیساک بالله الفرد الحسیر تقابله

عبد الحسین
 الله الاقدس لعلک الاعلی

هذا کتاب من لدنا الی من علی الارض جمعین الاتق و الایمانه کیفیکم و انه
 علی کل شیء شهید ان اتبعوا من لایکم اجرا و یعو کم فیکل الاحیان
 الی ربکم الرحمن و ورد علیه فی الضربة مالا ربت عین لا سمعت اذن و انه
 کیون راضیا بما قضی الله له و کان من الشاکرین و فیما یطلب الله عبدا

من عبادي يستبشرون الرحمن ويكون من الذكركن ان عباد قد اذنا
 في هذا الليل انزلنا لك آيات بنيات لتقرنها وتوجه بها الى مولاك العظيم
 ان وجدت لنفسك راحة فاذا كرشتي وان اخذك سرور فاذا ذكر
 صرني وبلاني ولا تكن الغافلين انا فدينا نفسا من السموات والارض
 ليخلقن كل في ظل رحمة رحيم الغريم وعلما الشايد ليسترحين جبار الله
 ويكون من المستبشرين طوبى لك بما اشتغلت فيك نار محبته
 ربك قلبت لك الاخطار الامين وجعلك من الفائزين وقد نزل
 الاحياء آيات عز وجل ولكن منعا عن ارسالها لان الشيطان قد
 على المرصد وان هذا الظلم العظيم وسوف نرسلها اذا شاء الله و اراد انك كبر
 على وجوههم ثم نرسلهم بانزل لهم من جبروت عز رفيع والروح والبهاء
 عليك وعلى عباد الله المصطفين الذين هم شقوا حجاب الكبر وتوجهوا الى
 منظر الاطهر تالله انهم من بل طاء الا على وجه الارض ولكن المشركين بهم
 في حجاب غليظ ذكر ابيك من قبلي وقل ان ربك حفنك من قبل
 من بلاء الاوهس كذلك يخبرك قلم القدم ان اقبل ليه تبارك لا تكن
 من الذين غيرهم الشكا في الحيوة الباطلة وكانوا من المصيرين
 فكرتني الذي حضر في العراق بين يدينا و وعدنا به نبي الدنيا فلما بلغ عرض
 صوف تجده في خسرا ن عظيم الابان يرجع الى الله ويكون من الثابتين

نزل الله باوقفة بالرجوع وانه هو ارحم الرحمن فاعلم بان ربك
 علم السموات والارضين لا يعزب عن علمه من شيء انه على كل شيء
 محيط فوف نفق الارض ما تشهد عليها ويتقى ما قدر لك ان يعقبه
 نيران لظن الرب ثم حفظناك حرته اخرى من بلاء اخر اياك ان
 تنس فضل ربك ضع الاوبام واتك بذيل رحمة ربك العبر العلام
 انه مع عباد المخلصين تبارك
 جناب عبد الحسين ربنا طمحت في اعلى المقام
 يا عبد الحسين يذكر المظلوم اذ كان جالسا في قصر بني لمقر عرش ربك
 العليم الحكيم انه يبذل حبه بالجن والجن بالفرسول الاعلى ان ربك له المقدر
 القدير انا اظهرنا الامر وغنا الجن الى مقام خضع له كل مقام رفيع طوبى
 لعبد نبذ الهوى تمسك بمولى الورا الذي ظهر ونطق في مقامه الاعلى
 انه لا اله الا انا الفردوس خبير انا اذ انك من قبل في هذا الليل فضلا من
 لدن غير عظيم خدا الكتاب ثم اشكر الذي انزله وارسل اليك انه
 لهو المحلى الكريم البهاء عليك وعلى من معك وعلى الذين تمسكوا
 بحبل غياية ربهم العزيز حميد تبارك

(۵۷)
جناب عبدالحسین علیه بها و الله
هو انا پدر من افسه الآ

این مظلوم در سخن غمخیز سخن کلان با حق علی دعوت نموده جمیع شیای
شهادت میدهند بر اینکه قلم قدم لیل و نهارا بذكر او لیا ی الهی
مشغول بوده هست دریا دریا عنایت حق از ظلم جاری نازل بکن
اهل رض غافل و با و با خود مشغول مطلع نور را ظلمت بسته اند و بگر
دانائی را نادان شمرده اند جزای اعمال این نفوس غافل عالم را احاطه
نموده و هر علی بهیبت و اثری ظاهر اهل بصیر ادراک نموده و
نمایند از حق میطلبیم با بها فادرا مدود نماید و ابواب خیرات
و خوات بوجه عالم بفتح اسم عظیم بکشاید یا عبدالحسین
جناب جود علیه بها ذکر ت را نموده و بنماید نامه که ارسال داد
در راحت مانع اقدس عرض شد از اختلافات و شئونایت
متغایره دنیا محزون مباش و بترس در ظل عنایت حق بیا
و با نقش ناظر از حق میطلبیم صلاح نماید آنچه اسبب و علت محزون
انا بنشرک بر حمت الله و فضل و عنایت و شکر علیک من شکر
الرحمن و علی ممتی هناک و ذکر ما فضلا من عندنا و انا الفضال الکریم
کبر من قبلی علی و جود اولیا هناک و ذکر هم با نازل من قبلی الاعلی

فیندا

(۵۸)

فیندا اللوح لمبین البهائم انظر من انفق غنایتی علیک و علیها
و علیهم و علی کل عبد امن و کل مته فازت بعرفان الله رب العالمین

ق جناب عبدالحسین علیه بها و الله

هو التامع الصبر

یا عبدالحسین احمد الله الذی استمکت ندائه الاصلی و هدیک الی
صراطه الابهلی و عرفک سبیل و علمک و لیلید انه هو الفرد الواحد المقصد
القدر یا عبدالحسین قد حضر کتابک و بمعنا ما نادیت به الله
رب العرش و مالک العرش سلطان القضاء و مالک القدر
طوبی للسانک بما فاز بذكر الله رب الملک و الملکوت و سمعک بما فاض
باصفا و ندایه اذ ارتفع من البحر و ت و نجا قلبک بما اقبل و لوجهاک
بما توجهت له تعالی ان نیرل علیک من سبحان فضلک بما یجملک را فعلا امره
و قائما علی خدمته انه هو المقدر الفضال العظیم حکیم انک اذا سمعت
ندائی قل الهی الهی لا تجلی محروما عن بدایع فضلک و لا ممنوعا عن
رحمتک اربت انا عبدک و ابن عبدک منت بک ان سمعت
نداک اشد ان فضلک احاطنی و رحمتک سقینی و عطاک
عزفی و عنایتک علمتی سبیلک یا موجد الاشیاء و المهرین الاسماء بکت
لمسین و نباک العظیم ان توفی علی ماتحت و رضی بک رب الابرار
واللوفی انک انت مالک العرش و العرش لا اله الا

انت الفياض العزيز العظيم
اوليا را اقبال مظلوم كم كبير بر بان و
اين مظلوم كه مبعوض عالم شده شمار او كم
عروض ملحدين و نار مشهدين سان عظمت را از ذكر منع نمود و در سب
احوال و ليا ناظر و بما نخبه ناطق كذلك نطق سان عظمتي في
ملكوت بياني طوبى لمن سمع و فاز و وويل للعافلين
جناب حسين عليه بهاء الله تعالى

هو الناظر العليم

قد اتى يوم الله الذى بشر به الكليم و تبعن الروح و تبعن محمد رسول الله يعقوب
يوم يقوم الناس لرب العالمين يا حسين عليك سلامى و بهاء
لو يسئلك احد عن البهائم قل انه تحت برائن البغضاء طوبى لك
باجعلك الله حال خبار النورين المحبوبين من دن بنية من الله
العزيز حميد البهائم والنور لمشرق من افق الظهور عليك و عليها
و على كل بيت يستقيم و كل راسخ بين منتبين اسم جو در ابد ذكر
حق جل جلاله مسرور داريد نسل الله ان يحفظهم و يبرهم سلطان
انه هو المقدر القدير تعالى

ق جناب حسين عليه بهاء الله
هو الناظر من افعاله

قل اللهم يا الهى مقصودى و معبودى ترى عبدك تنظّل في ظل قباب عظمتك
و يكون نظرا ابداع جودك و فضلك اسئلك بالفات الذى جرى
من قلبك الاعلى في افقك الاجهلي بان تبدل غل عبادك برحمه من
عذك و شفقتك من يدك ثم اعجبهم مقبلين الى المقدر الذى فيه نطق سان
عظمتك انك انت الذى لا تمنعك ضوضاء العباد و لا نفاقهم
قد احاطت قدرتك و غلبت ارادتك لا اله الا انت العزيز العظيم
قدرلى يا الهى من قلم تقديرك ما يجعلنى فارغاً عن دونك و مستقيماً
على امرك انك انت المقدر على ما تشاء بقولك كن فيكون
ق جناب حسين تعالى

ق جناب حسين

هو الناظر الحاضر

لك الحمد يا الهى باخلاقى و اطهرنى و تقبلى و اعرفنى الى ان جعلتني مقبلاً
الى حق توحيدك و كعبه لقائك في يوم فيه ناحيت قبال الارض شمساً
بانك ما علمت لى الا ما نبى لترك وجودك و الطافك و اتى ما علمت الا
ما اتى لى ان ذكره لقاء مدين ظهورك ارباب اسئلك بهذا اليوم الذى فيه
تنشق صبح فضلك و اشرف شمس غنايتك بان تقدر لاصفياك

كل خير في كتابك انك انت المقدر العليم
ق عبد الحسين بن صبيح الى الله

بنا مقتصو عالميان

قلم اعلى مغير ما يد اى اجابى من رايين ايام كرم كرم اراش عالم شرق كشته
وكو اشرحيون باهم جارى شده احمد الله انفسا شن بان فاك اكرشت
وانام الله محرم نمازيد حال بايد كل اوان طلعت حمير طلب نمازيد
تا بر مش تيقم ما نيد . واز كاس تقامت كبرى بايا شاميد دشمنان دين
دكمين ودهميشه خود را بمباركى اعظم حفظ نمايد نكبر من به المقام
على وجهك وعلى وجه اخوتك واختيائك والايعادل بهذا التكبير
ما تعلق في الارض ان ربك لهو لغفور الكريم ربي يبرشد

جناب عبد الحسين

السلام على العظيم

تمك ايات الله نزلت يا بحق وما يتذكرها الا اولو الانبياء قل يا قوم اتقوا الله ولا
تعصوا على الذي باراده منه كفت شمس لاسما وشق في سما تقضا
ومر حيب ال كمال السحاب اياكم يا قوم ان تبدوا امر الله بما عندكم ان انصروا
ربكم الرحمن تمك الايام ولا تعصوا الذين كفروا با الله المقدر الغيتر
الوهاب قل الله ما اراد بنفسه من شئ بل اراد انفسكم ما قدر كما في الكتاب
قل قد جاء يوم الذي وعدتم به واستضاء من انوار الوجوه طوبى لمن فاز

به فويل لكل مشرك مرتاب ايك قم ثم تلغ ان اس بما استطلعت الا
الذي منه بدلت الوجوه وذلت الرقاب ان استقم ولا تخف من احدوا
ربك معك ويؤيدك في امرك يومئذ يوم الذينم يذكرونه في الغشى والاشراق
قل الحمد لله الذي سكنني في ظل رحمة وشجا في من الكفيسم كفر او عرفني من نفسه
في تلك الايام التي فيها اتى الله في ظل من الغمام كذلك علمناك
سبل الحق لتلك فيه وتكون ممن سمع لتنداء من شطر الاعلى ثم اجاب
والبها عليك وعلى الذينهم توجهوا الى الله الذي كان عنده فضل الخطاب

ق عبد الحسين ابن ز

الاقدر الاعز الاله

ذكر من له تاملن فاز بالذرا اسم اذ نزل له من لدن ملك القدم ما قر
به عين الصرفان وانارت به الوجوه عبدى ان استمع نذام من اجل عرشى
انه لا اله الا هو اله يوم لا تخزن بما ورد عليك لعمري لا نزل على
الاجتباء الاما نه خير لهم ليشد بذلك قلم الله المقدر الغيتر المحبوب
ان ارض تقضاه الله اقل اى رتبا مع عبدك وابن عبدك قد ضيت بما
على في ايامك انك انت المقدر الغيتر الغفور ان اباك قد
الى الله وانه في مقام محمود انا غفرنا فضلا من لدنا عليه ان ربك
لهو ساحم على ما كان وما يكون طوبى له بما ذكره من قلم التمدن اذ
سان العظمة بما تقصعت به نفة الرحمن ولكن اناس سلم لا يقروا

وقد تزكنا له من قبل آيات بنيات التي لا يعاد لها خزان الملك
انت لا تحزن من شيء توكل على الله ثم استقم على حبه انه يحفظك بالحق
وينصر من راده في الدنيا والآخرة انه له العزيز الودود فاستبرقيا
ورد عليكم واعلم كل نفس تقضي وما يقضي انه ما نزل من لهي الحق للذين هم امنوا
بالله بعد الكبر الخ من السماء بلطان مهود لو يكون عن احد خزان
السموات والارض من تحت الغطاء عن عينه ليفق كلها لذكر من اذكار ربه
لعمري ان هذا من معلوم ثم اعلم ان اسمنا اسجد عننا وقد كرمنا
وجهه عن التوجه الى غيره كذلك كفضي الامر من لهي الله المقدر العزيز
تهذيبه

المهين ايوم
جاءت يسمي عليه به الله
بسمي اامين على الا

به اليوم فينا وى اتم الكتاب ويدعون على الارض الى الله رب العالمين واهم
البيان ينادى يقول يا ملائكة ان تقضتم عهد الله ويثاقه فبتم بالذي
في حبه انفق النقطة الاولى روحه شهيد بذلك كتب الله المقدر القدير
واهم الالواح يصيح وتقولان ملاء الارض قروا الالواح الله ايتها هديكم الى
نباي استبشروا بخلصون اضطرب به كل غافل بعيد الكتاب
الا عظم ينادى بين الامم قد اتى الوهاب انه ينادى باعلى التداء
طوبى

طوبى لمن سجع ويول لكل منكر مريب
بل ان يارسي شونذاي حق جل جلاله را مرجع كل كتاب است منزل
كل او مظهر كل او ليس لشريك ولا شبيه از حق ميطلم كل آگاه فرمايد
وارجرا آيات محروم ننمايد استقبل موسى ورجز فيض فياض حقيقي
تفكر نما كشف سجات جلال فرموده ظاهر با بهر اتكلم بنمايد
و باب وصال اقا را بمقتضى فضل عظيم كسوده بنمايد من خل مريبا لمن رقم
له اجر هذا المقام العزيز الرفيع واز ملكوت بيان ارشده آنچه كه افنده اهل مكانه
عذب نموده كوجبه ديونا فيونا ظاهر شود آنچه كه حال مستور است
قد حضر كتابك وعوضه العبد الحاضر كذا الوجه اجنابك بهذا الكتاب المسبين
انما سمنا ذاك وعلنا ما سلمته من بحر عطاء ربك الكريم افرح بما فاء
ذكرك وكتابك با حضور وانزل لك ما يقضي به سمك بدوام ملكوتى اية
البديع ثم اشكر ربك بما انزلنا من بحر الغفران امر من لدنه في هذا الحين
المسبين قد غفر لك الله واياك واخاك قد سقت رحمة واحاطت من في
السموات والارضين قل الهى الهى لك الحمد بما سمعت نداى وانزلت
لى ما لا يعادله ما خلق فى الارض اسلكك باعلام هدايتك ورايات
عزك ان تقدر لى ما يجعلنى ثابتا راسخا مستقيما على حياك وامر كحيث
لا تمنعنى كلمات الغافلين واذكار الملحدين انك انت المقدر

العليم الحكيم
تهذيبه

ق نبت كلبعلی علیها و علی بنیها بآسره

بسم ربنا

یا اتمی ان اسمی نداء ربك من بذرة التدره التي ارتفعت باسحق انه
 لا اله الا هو العزيز الحكيم قد ذكر اسمك العرش ونزلت لك ايات نبات
 التي لا تعداد لها الكائنات ولا ما خلق في السموات والارضين اذا فرغت
 تمسكي بذيل غناتيه ربك الغفور الرحيم ينادي بان الكبرياء من في
 ملكوت الانشاء في كل صباح ومساء ولكن الناس بعد حين قد انار
 افعالهم ان كان من اسم ربك الرحمن ولكن الناس في حجاب عظيم تمسكي
 بالدره المشمشي ثم انظري عما دونها كذلك يا فخر ربك العزيز محمد
 انما نوصي عبادنا واما ننا على الاستقامة الكبرى في امرهم ملك الآلاء
 مثل ان تدان بحظهم من عن كبر الذين انكروا حجة الله وبرهانه و قدرة الله
 وسلطانه و يدورون البيوت والاسواق ليضلوا الناس عن سبيل الله
 اسحق استقيم ان اشكري بما فرزت بذكر ربك ثم استقمي على الامر
 كذلك وصينا الاماء من قبل وفي هذا اللوح المنير

تعبه شد

ط حبيب نوادا امير محمد علي عليه با الله وغنايه ملاحظه فرمايند

بسم ربنا الاقدس العظيم العلي

محمد حضرت مقصودا مالك غيب وشهورا منظر اسما وصفات را كيبك
 كلمه عليا عدم محض البطارز وجود مزين داشت و باو بدان ظاهره و باطنه را بنور
 بينائي و دانائي منور و روشن فرمود تعالی عزه و قدره و تعالی نوره
 و اشراقه النور و الضياء و الذكر و البهائم على الذين قاموا على نصره مره و اثباته
 و احكامه بحيث ما زلت اذ اعمهم من شهادت الانام و الاشارات عبدة الاصنام
 سمعوا و اقبلوا عرفوا و نطقوا الى ان قاموا على خدمته مره و كرم الغبير الحكيم
 يا حبيب نوادي كلمات و سنانيكه عال نفحات محبت و اتحاد بود سيد
 ريسدن كچه ذكر و سنا زبراي عطشان تقبلي وضمان مغفوي و بعد از ورود
 و قرائت و توجه حالت سروري حاصل كه وصف آن زخاميه و مدا و منقطع چه كه
 از هر كدام از ان معرفت محبت مقصود عالمان متضوع طوبى لكم و نعم لكم بها
 جبري من معين جنبه كوشه عرفانكم انبساط الله ان يؤيدكم و يقتركم اليه في كل الاحوال
 انه هو الغني المتعالي و بعد از ظهور احوال قصد فرموده و انوار عليا و اشراق عليا نموده
 بعد از اذن تمام نظم و نشر كه از قلم و مداد محبت و و داد جارئي شد
 هذا ما نطق به ملك الرقاب في الجواب قوله عز بانه جل برانه و لا محجوبه
 بنو الناطق المشفق الكريم يا محمد قبل على عليك بهائي عينايتي
 لا زال ان بيت و مقام امام وجه مولى الانام حاضر و با بدع اذكار مذكور

مرحوم رفوع جناب حاقبل سين الذي صعد الى الاقش الاعلى بعنايات
 مخصوصه فأنزل يوده اند وازلنا له قبل صعوده وبعده ما قرنت به ليعون
 وظهرت به الأسرار نفضد انه قام على الأمر بقدره ما اضعفته شوقنا
 اسخلق وشرب حقيق البقاء من ايامى العطاء ببقائه
 ما زلتها شغوات العلماء ولا شوكة الأمراء ولا وضوء كل غنى لعب
 ونشهد انه فاز بها كان مرقوم من العلم الا على في كتب الله رب العرش العظيم
 انه سمع اذ ارتفع لشداء سرج وقال بلى بلى يا مقصد دافدة العارفين
 لبتيك لبتيك يا محبوب من في السموات والأرضين كذلك
 انظر مالك الوجود وفضل ورحمة التي سقت الاشياء ان ربك هو الفضل
 العليم الخبير يا محمد قبل على شكر الله ربك بما ايدك على الاقبال و
 انزل لك في التجن الاظم ما تبدلت به الدررة بالنار وناوت وقالت يا ملا
 الأرض والسماء قد اتى مولى الورى سلطان احاط الغيب والشهود
 وبام لا تقوم معه جنود العالم شهيد بذلك الاسم الا عظم في هذا المقام العزيز
 المنسج قد حضر كتابك لدى المظالم ووجدنا منه عرف ذكرك
 في هذا النبأ الاظم الذي به اشتعلت افدة المتخلصين طوبى للناك
 بما نطق بالحق وتعلمك بما ظهرت منه لنا في الذكر والشناء امام وجه
 مولى الاسماء في هذا المقام الرفيع نسئل الله تبارك وتعالى ان
 يؤيدك

يؤيدك بسطانه ويوفقك باقداره ويكتب لك اجر لقائه من قلم فضله ويدا
 عطائه انه هو الفرد الواحد المقدر القدير البهاء لمشرق من افق سما ملكو
 عليك وعلى من معك ويحبك لوجه الله رب العالمين
 وارذنا ان نذكر ورقى ومتى التي اقبلت وامنت بالله العزيز الحكيم يا ور
 اسمعى ندائى من هذا المقام الذي جعله الله مطاف المقربين والموحدين
 انا ذكرناك من قبل مايت لاخذها المحو ولا تغيب بالقرون والأعصار
 وجعلها الله محمودة في كتابه المبين افرحى بهذه البشارة التي بشرت
 نيرها من فوق سما بيان ربك الناطق للتمجيد طوبى لك لمن
 معك انا انزلنا لك ما يقربهم الى الله رب الكرمى الرفيع
 يا عزيز عليك كهباء الله وغنايته قد فرزت بالاقبال مدح
 موليك الذي به ظهر ما كان كمنونانى العلم مخزونانى كمن عظمة الله
 العزيز الحميد قد حضر العبد بحضور وعرض ما التقى الله على فؤادك
 ووجدنا منه عرف التوجه والاقبال ان ربك هو الذكر الناطق العليم
 اشكر الله بما ظهر من كثر بيانك لنا في عرفانه انه هو الفضل الكريم
 قل الهى الهى لك الحمد بما شرقتى يا اياك ونورتنى بانوار معرفتك
 سلك حبر الانبياء وسما فضلك وبالمصباح الذي ما تشد لنفسه
 فانضأ ولا حائلا ان جعلنى معروفا باسمك وشقيقها على حدمته

امرک اسلمک یا مولی العالم ان تفح بمحتاج اسلمک الکریم ابواب
 عنایتک ورحمتک وغناک انک انت المقدر علی التنا و فی قبضتک
 زمام الامور من الاولین اللاحزین البهائم المشرق من اثنی عشر فی
 علیک وعلی سائک وعلی قلبک واقااک وعلی من معک وعلی
 کل شئ مستقیم وکل راسخ امین ان شاء الله
 بعد از ورود نامه عالم دیگر ظاهر و نفخه دیگر متصوع چه که آنچه
 از جوهر فواید ظاهر که هر یک نوری بود ماطع و ضیائی بود
 لامع در وصف و ثنای مقصود عالم محبوبی بهم و بعد از حضور و قرا
 سان عظمت باینکه مبارکه ناطق ا قوله تعالی
 یا عبد حاضر توفیق الهی شال عزیز علیهم بها شد نیال و نیال استی
 فی تحقیقه در اول ایام مع عرض کشری از نام بگو شریان فائز شایسته
 عزیز بطراز قبول و نورگشت بنور رضا و در هر حین عرض و در
 کان نصر المقصود متمبها و وجه محبوب طلقا مستبشر هیچ
 علی الی حین ضایع نشده و نخواهد شد ذکر و ثنای این ایام که بیوم شد و
 از سید ادکار محبوب از حق جل جلاله توفیق مسک نموده

وینمایم لاجل ذکر و ثنای و بیانش شد بحد اهل آن بیت از اول ایام الی
 حین مبشاهده آثار و قرائت آیات و توجیه باقی ظهور فائز بوده اند نیجا
 لهم وینالهم حضرت مرحوم رفوع علیه بهاء الله الاهی در
 احیان نزد مقصود عالمیان مذکور لعمر ربنا مکرر در حضور
 مذکور و بعنایت مخصوصه فائز در هر حین مدد عنایت بفرودس
 بر فروع میرسد ان ربنا هو الفیاض الکریم و هو المشفق
 الرحیم منتظین طمرا از ذکر نیایم و از برای هر یک از حق جل جلاله
 میطلبیم آنچه را که سبب علو و عت تمواست انه یوفی الی احسن
 و تقضی حوائج المخلصین انیک اذن حضور طلبید مذمومت نمودند
 بعد از عرض فرمودند این ایام حکمتیکه کل این مأمورند مقصود
 انا ما امرک بالصبر و الاضطبار و سئل لادن کیمت لک اجر الذکر
 سرعوا و اقبلوا الی ان خسر و اسعوا ندائی الصیرر البدر یعنی
 فی تحقیقه اجر تقار باره و سنجب روحا مکتوب و مرقوم و ثنای
 حال سزاوار آنکه نه تع نبیا بجنا بک ذکر شود و مرئی بجنا
 کشته شود احمد تید معطی هذا المقام الرفیع و هذا الذکر العزیز
 البدیع الملك و الملكوت و العز و البجروت

شهد الفردنجبير والبهاء والذكر المشارة عليكم وعلى من محكم
وعلى كل مقبل قام بالاستقامة الكبرى لاثبات هذا الامر العظيم
خادم ٩ رجب سنة ١٣٠٨ هـ

ط جناب ميرزا محمد علي عليه بهاء الله

هو المسمى الناطق الامين

الحمد لله الذي ظهر ملكوت بانه ظهر ما كان مخفيا في علمه وكنهه في عصمته انه بحق كثر
لا اله الا هو الفرد الواحد المقدر القدير هذا يوم فيه ينادى للمناد امام وجوده العا
ويشيرهم باقدر لهم من القلم الاعلى في الزبر والالواح انه جاء ليعلم
ومن فيه طوبى لعبد فاز انبجحات الوحي في ايام الله رب الارباب الله
هذا يوم فيه ينادى ام الكتاب بهيدي التناسل الى افق منه شرق يبريا
مالك الرقاب سبحانك اللهم يا الهى ترى عبدك قابجا لدا
عطائك وناظقا ثباتك واراد الورود امام وجهك اسلك باحاطة
اياك واقدار شيتك ونفوذ ارادتك ان تؤيد اولياك
على ما تحب وترضى ثم فقمهم على خدمته يتضوع بها عرفه في العالم
اي رب لا تمنعهم عن فيوضات اياتك انك انت المقدر

على ما تشاء وفي قبضتك زمام الامور من الاولين والآخرين يا ايها الظاهر
الى افق الله انما اردنا ان نقرتك باجته ما غير باطين الظنون الا وهام وراة
ما منعها صفوف البقي والفضاء ان ربك هو المقدر على ما يشاء لا اله الا
هو العزيز الوهاب وارذنا ان نذكر في هذا الحين متى وورقى التي حار
باجته الاشتياق الى الله مالك يوم التلاق يا قلم قل اهل نفحة من نفحة
الوحي واول نور طبع من نور الوحي عليك يا امة الله وعلى اللائي طفن العرش
في العشي والاشراق شهدتها قبلت اذ ارتفع لشداء واجابت موليا كلمة
بلى انشدها فارت مايا وتمتكت بعنايتك وتثبتت باذيال حمى نطقت
بثاني بين الماني واورا نزل الله تبارك وتعالى ان تيرل عليها في كل الاحيان
نقحات اسمه الرحمن الله في الحين الذي اردنا ذكرها ما ج سحر العقران ما ج عرف
مميص الله مالك الاديان كذلك اشرفت نير الفضل من اشراق ادة الله
مالك المبدء والمآب طوبى لها ونعيمها انها اقبلت اذ عرض
اكثر الاماء واقرت اذ انكر اهل ناسوت الا نشاء الامن شاء الله المستوي
على عرش اسمه العزيز المنان يا محمد قبل على عليك بها وعنايتي اذا
فرت بلوحي ووجدت عرف بياني وشربت من سحر علمي قل الهى
كك الحمد ما تقينني من سحر عطائك وهديتني الى نباك العظيم واريتني
اثارك وسمعتني ذاك اسئلك ان تغفر لامتك التي صعدت اليك

(٧٣)
 تخفف لمن توجه الى رسما و زارها بما نزل من لسانك الاطلى و
 ملك الاعلى تنك انت مولى لورى و رب العرش و الشرى
 لا اله الا انت العزيز الفضال
 جناب ميرزا محمد علي عليه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم
 كتاب انزل له مظلوم لمن قبل الى الله يوم انا ذكرناك من قبل انك
 وفي هذا النسخ بهذا اللوح اربعين سمعا ذكرناك وانا اسك انزلنا
 لك ما تجذب به القلوب اذا فرغت بلوحى و شربت حقيق الوحي من كاس
 عطائي قل الهى الهى لك الحمد بما سمعنى ذاك و اربى انا فلما
 و بكرنى حقيق بيانك اربى اسلك بامر لذي جلته مفتاحا
 لا ابواب رحمتك و فضلك و تجليات وجودك فى اياك بان تؤيد على غير
 و العباد اليك اربى انا عبدك و ابن عبدك اسلك بنفعا
 بيانك الا بان تظهر منى ما نشر به ذكرك فسانك خلقك
 ثم قدرنى خيرا لآخره و الا و انك انت رب العرش
 و اتشرى لا اله الا انت العزيز الحكيم
 اربى عليك على صلواتك على كل عبد من كل قبيلة و قبلك ما لك لستك يا مقصود العارفين
 معبود منج التسموات الارضين
 تبارك

جناب محمد قنبر علي عليه السلام
 بسم الله الرحمن الرحيم
 انزلنا لانا العزيز المحبوب طوبى لمن وجد عرف قميصي واصططعا

عن العالمين من عرف بحق لعبينه لا تمنع حجابات الخلق هذا حق
 لا ريب فيه طوبى للعارفين كم عن عبد شجر كد ارياح الاقنان و كم من عبد
 لا نزله شؤنات العارفين ان الذى شرب حقيق حيون من سائر الرحمن ان يعف
 على نصره الامر على شان لا تحو فنه جنو السموات و الارضين ان تصلى
 و لست ما اتقوا الله و لا يملكون من مضدين ليدل احد ان يعرض على احد
 كونوا امناء الرحمن فى الامكان كذلك يصح العلم بحسب عمر القلوب
 باسم المحبوب هذا حق النص لوانتم من العارفين اعلموا اولادكم ما نزل من
 عند الله ليقر و به باحسن الايمان هذا ما نزل فى كتاب عظيم انا لما وجدنا
 منك عرف الاقبال نزلنا لك هذا اللوح لسبب تقراء ايا
 و تتفكر فيما ظهر فيه الظهور المستبج انا البهائم على الذين فاروا بانوار الوجود
 بعد فناء الاشياء الا انهم من المخلصين تبارك
 ط جناب اقا محمد قنبر علي ت ف ر
 الا قد سئل لا عظم

سبحان الذى نزل الايات باسحق و جعلها حجة من عنده لمن اتسموا

والارضين ان الذين سمعوا اولئك فازوا بما اراده الله والذين
 غفلوا اولئك في ضلال مبين قد انظر كل ملت بما وعدوا به فلما
 ظهر ما هم لمسطوروا بالله العلي العظيم طوي لمن توجه الى الوجه
 عن الذين اتبعوا كل شيطان حميم قد كمننا اقبالك الى الله نزلنا
 لك هذا اللوح البديع ليحذرك الى مقام ترمى نفسك
 منقطعا عن الامكان متمسكا بجي المبتئين انا دعونا كل الى الله
 من الناس من عرض منهم من اقبل منهم في سكر نجيب طوي للذ
 ما منته شوكة العلماء والاسطوة الامراء وتوجه الى الاقوال اعلى بانهم
 ربه الابهي انه من المقرئين ان اشكر الله بما فرئت بهذا الذكر
 الحكيم وذكرت من قلم الوحي اذ كان مطلع الامر في سجن عظيم
 نزلت بان يوفقك ويؤيدك على خدمته الاخرانه لهوا لمقتدر القدير
 ورفه شاه جهان عليها بهاء الله

بنام مقصود عالميان

يا وبقى ينظلموم درخمين بتو تو چه نموده و ترا ذكر بنمايد لازال مذکور بود
 وبتى واز ان عظمت مخصوص شما نازل شده آنچه كباي وپاينده است
 از حق مطلق ترا مؤيد فرمايد ب حفظ آنچه عطا فرمود دنيا داريت فانه در حزين تغييرش

ظاهر فقايش مشهود كل از تراب موجود و تراب راج آنورده محزون نباشد
 ان ربك هو الصبار ويا مكر بالصبر انچه ظاهر شود از غيب بعرضه
 شود و مي آيد بمقتضا حكمت الهى بوده است قولى الهى الهى لك الحمد
 بما هديتنى الى صراطك المستقيم و عرفتى نبالك العظيم اسلمك باسم الامم
 الذى يضطرب افئدة الامم بان تؤيدنى فى كل الاحوال على ذكرك و ثناك
 بين امانك ايرب ترانى ناظره الى ايق فضلك متمسكة بحبل عطا
 اسلمك بامواج بحر فضلك و سرقات انوار شمع و ك بان تقد
 من فلك الاعلى خيرا الاخرة والاولى و ما نفعنى فى كل علم من عوالمك
 انك انت المقتدر على ما تشاء لا اله الا انت العلم الحكيم
 و تذكر احثك و بنشرها بغياية الله و تذكرها بما تزل من سماواتها العفو
 الكريم ليد ك اقبال محمود و فاعرشد ندبا تا ر قلم اعلى آنچه اليوم
 مشاهده ميشود كل بعدم راجع و اين آيات در اتم الكتاب مذکور و
 مطور فنا وراخذت ما يد قرون اعصار تغيير ندهد كذا لك
 من فضل الله ربكم و رب اباكم الاولين البهائم عليكم امنى الله اشرف الكريم
 شاه جهان عليها بهاء الله

بسمه الباقى بعد قاء طيشى

ان يا ورفه حبت قد حضر كتابك لدى العرش و نزل لك هذا اللوح

فضل

لمبین و معنای ما ویت به الله ربکم مولى العالمین تغشى فی بحر السور
 بما ینذرك مالک الظهور فیرید التحنن اعظم انه ینکر من نطق نبیاء و حیث من قبل
 الی وجهه طوبی لک و لایک و انک لمن آمن بالله الفردان
 تمسکی بالذرة علی شأن لا تحركت عواصف اشارات المشرکین قد قدر
 لكل واحد منکم مقاما ما لم یطلع به الا نفس لم یمنه علی من السما و الارین کذلک
 تحرك علی ذکرک علی الاعلی هذا من فضله علیک ان اشکر لی تهو الی لباذل العلیتم
 این مناجات اکثر اولاد ما یند بسیار محبوب است
 سبحانک اللهم یا الهی سبک بالکلمة العلیا و الاسماء و منظر انفسک
 العلی الاعلی و باسماک الندی منه فصلت بین مظاهر الاسماء و قدر مقادیر
 الامور من قلبک الابرار لا تحرم من فضات آیاتک الی تجلیت علی من
 فی ارضک سماک و لا تبعد عن شاطی قرینک و رضائک ارب
 هذه ورقة من اوراق اشجار حدیقة امرک و منه من امانک قد اقبلت
 الیک تتوجهت الی شطر فضلك و موله بک و ناظره الی البوارق النوا
 وجهک و مقبلت الی حرم عز تو حیدک و مطلع ظهورات تفریدک ارب
 اسمک بمطاهر امرک و مطالع اسمائک بان لا یخنی عن باب
 فضلك و حرمک ثم اثنی یا الهی فی حبک

سبحانک
 یا الهی
 رب
 العالمین

فیها

علی شأن الایمنی حجیات خلقک و اشارات بریتک و عز الدین
 کفر و انفسک و جاهد و ابایانک ارب و فقی علی ذکرک
 و شأنک بین امانک ثم انزل علی من سحاب رحمتک ما یقطر
 عن دونک و یقر بنی الیک ثم ارزقنی خیر الدنیا و الآخرة و انک انت
 المقدر علی ما تشاء لا اله الا انت المتعالی المتعین الخیر لم یستعان بغيرک
 هو الباقی الدائم الا عز الا قدس الا

چند مقدار از لیالی و ایام که بسبب نام باقی علی ناظر و از حق استدی که با ایام
 فائز شوند و بعد که کشف حجاب شد و بمن حال محبوبت زوال
 مشرق گشت کل حجیات و هم محبت و نفاق از تیر آفاق محروم مانند مکر
 نفوسیکه حقیق معانی از کافوس کلمات ربانی اشامیدند ان نفوس
 از جذب کلمه الهیه بشطر احدیه توجه نمودند و بمقصود عالمیان فائز شدند حمد
 خدا را که تا یم حمت رحمانیه بر آن ورقه مرور فرمود و او را بسبت احدیه
 و کعبه الهیه دایت نمود اینست از فضلها عظم الی که بهر تفسیر اراده نموده با
 مخصوص فرمود اکثری از رجال از نزل خدمت نمود و از حضرت ذی الجلال حضرت
 مانند و لکن الله باید انورده مردانه و حب مالک بر تیه ستقیم شوند
 غنقریب دنیا و آنچه در او موجود مفقود خواهد شد نفوسیکه الیوم بر سریر عزت
 متمسکه و نفوسیکه بر ارض ذلت ساکن کل تبراب راجع شوند نیکنوا

حال نفوسيكه اهل ملاء اعلى رواج حب آلهى از ايشان است شام نمايند يا ليت

قومی يعلمون تمهيد

در ترجمت ح س عيهما راجد به هو الا

يا ورتقى حق و فارادوست داشته در جميع احوال و ناظر است محزون مباشن بايچه وارد شد بجل رضا متمسك باشن و بذيل از او

انزاقرب بك منك بغيبك فى كل الاحوال ان استقمى على الامر بحول الله

القوى الغالب القدير تمهيد

جناب ح س ن هو امين على الاسماء

ان التدره تناوى على البقعة حمر و يدع الكل الى الله مالك الاسماء ليشهد بذلك كل الاشياء و لكن الناس لا يفقهون ينكرون برهان الله بعد الذى اشرق من افق البيان كالشمس الطالع من افق

السماء الا انهم لا يشعرون طوبى لك بما فرقت بعرفان المقصود

ادانى سلطان مشهود متمسك باجمل الامم و تثبت

بذيل عناية ربك الغرير المحبوب لا تياس

من روح الله و حبه انما مع الذين اقبلوا

الى البوجه و اتبعوا ما نزل فى لوح مطور تمهيد

ان تنسخ اى من شطرنجى ليطلعك بما وروى على جمالى من مظالم جلالى تعرف صبرى بعد قدر واصطبارى بعد متدارى و نفسى لو تعرف ما نزل من علمى بطرح بخزان امرى و لانا اسرارى فى بحور اسمائى و اوعى كلماتى لتعفى نفسك فى سبيلى حبا لاسمى و شوفا الى ملكوتى يا عبدى جسمى تحت سيف الاعداء و جدى فى بلاياء الاحيسى و روحى فى بشارة لا يعاد لها فرح العالمين اقبل الى قبله الافاق بقلبك و قل ملاء الارض الكفر بما لا تشهدنى بسيله من اى باحث ببا رتجم العلى العظيم قل انباء ابشرت به فند التكاليف السليين هذا هو المذكور فى صحائف الله الغرير الحكيم قد ارتفع ايدى المرسلين للعالم الى ربهم اية احمدية و يشهد بذلك ما نزل فى الاواح من لدن مقدر رقدير و منهم من باح فى فراقى و منهم من حمل الشدائد فى سبيلى و منهم من فدى نفسه بجالى ان يتم من العارفين قل انه هو المذكور بلسان الاشعيار و زين بذكره التورته و الانجيل و فى القرآن ذكر بالنباء العظيم كذلك قضى الامر فى الواح ركب الرحمن انه شهد و اتى على اقول شهيد قل البيان ما نزل الا لذكرى بجد منه كل مقبل عرف اسمى و ثنا نفسى كان كل كلمة منه نياى فى برية الهدى انه محبوب العالمين ان لسا ينصحوا خالصا لوجه الله و علمى تحرك على ذكر كرم بعد الذ لا يضن انهم علم الارض و لا ينفعنا اقبال الخلاق جميعين قل ملاء الدنيا اترون انفسكم فى القصور و سلطا الظهور فى خراب البلاد الا لعمري انتم فى القبور لو تكونون من شاعرين بل تطنون بان منكم ما عندكم او فيعلم ما اشتغلتم به فى ايامكم سوف يملكون ما لم تكم غيركم و ترجعون الى

القرآن مقررًا ظاهريًا لعمري لو اذكر حلاوة بلايا التي اكون فيها لتفقد الألواح
وتفقد الأقلام وربك على ما قول عظيم لا خير في حياة يأتيها الموت والبقاء
ياخذ الفناء والنعمة تتغير دعوا ما عندكم ثم اقبلوا الى نعمته الله التي نزلت بهذا الاسم
السديد كذلك غرر ذلك العلم الأعلى باذن ربك الآلهة اذا سمعت
وقرت قل لك الحمد يا من كرمتني في جنك العظيم الحمد لك يا الهى ومجوبى
والله من فى السموات والأرضين تعبد

بسم الله الرحمن الرحيم

ذكر من لدنا الى الذين استضأوا من انوار الوجود وانجدوا من آيات الله العزيز
الحكيم وقاموا على كرامته فى الأيمه ونصروا امر مولىهم القديم يا اولياء الله
ما لله هذا يومه لو انتم من العارفين يا اولى الاقدار هذا يوم منى
لكم ان تقوموا باقتداكم على نصرة امر ربكم العزيز المنبج ان غلظتموا الأيام
ثم نصروا ربكم العزيز العالم هذا ما امرتم به فى الواح ربكم العزيز الحكيم
الغنى والاعتزاز والقدرة والاقدر واليقى الامر لله وحده ان انتم من العالمين
طوبى لتعادرتهم مولىه ولما قدره من امره لمبرم الحكيم انا جعلنا العباد
الاسماء ليظهر منهم ما ينسبى لهذا اليوم الذى فيه ينادى المقصود الملك لله
المقدر الغفور الكريم والذى فاز بذلك انه سقى فى ملكوتنا الا
ويتقى ذكره بدوام الله رب العالمين والذى منع
انه من اهل القبور ولو يكون من الظالمين تعبد

بسم الله الرحمن الرحيم

هذا الكتاب كريم نزل من لدن مقدر قدير وانه نزل من رب العالمين يشرنا
بهذا اليوم الذى فيه استوى على عرش عظيم وينذر الناس من قهر يوم شديد
يا قوم اتقوا الله ولا تتبعوا اهل معرض شيم ان الذى اتخذوه صحاب الضلال
لا تصحروا ليالى من دون الله انه فى ضلال وسير قد عرض وتولى ثم ادبر وقرى
ما لله قد ظهر بانك مسبين يا قوم اتقوا الله ولا تقربوا اليه انه يدعوكم الى
نفسه التى يستعبد منها اقطار الشرك الى الله طهر العيزير الضريد انما من نزل
البيان ولا بما نزل فى لوح محفوظ قل لله ما قدر ربنا وما يقدر
الا بان يصليكم عن اهل وكلما يقدر آيات الله الملك الحق العدل لا يمين
يخاطب روح الذى يطوف حول كلمات ربك العزيز العظيم ويقول الكفر
بالتى خلقك يحق من الظالمين ان كنت امنت بايات الله لم فئت على
الذى بامر نزلت صحايف الله فى ازل لا زال وهذا الكتاب المبين اتق الله
ولا تفك وهو يك ان تسبح ثلثة الروح وهى حبت من ظهر باحقى و
بلسان بسين لا تشبه على نفسك ولا تجعلها مستحقا لغير الله
ونقمة خف من يوم تضرب فيه قلوب المنكرين قل انى امنت
بالله ورسوله وشبهه وتبت اليه انه هو ارحم الراحمين انك انت
يا ايها الناظر الى شطر البقا اسمع نداء ربك الابجلى وقل بسم

مجي الأسماء ثم حرق بحمارة حيث ربك حجات الغافلين وقل الحمد لله رب العالمين والبهاء عليك وعلى الذين آمنوا بالله العزيز الحكيم

بالتسم الأقدس لأعز الأبدع الأسمى

سبحانك اللهم يا آتبي كلما يخاطب قلبه ذكرك وشانك يأخذني الجذب والاختذاب على شأن بمعنى عن الذكر واليسا وجعني الى مقام اشاهيكي نفس ذكرك في حملكك كسنة شانك بين عبادك متى يكون يكون شانك منتشر بين خلقك وذكرك مذكور بين برتتك وكل ذي بصير عبادك يوقن بان يسكني باقني لا يعني لان ذكرك باقني بدوام نفسك وشانك دائم بدوام سلطنتك وببذكرك المذكورون من اصفياك والخلصون من عبادك بل كل من يذكرك في الامكان بذكره من هذا المقام ويرجع اليه كما ان الشمس اذا اشرفت تجلي على كل من يراها والتجلى الذي ظهر في كل شئ هو منها ويرجع اليها سبحانك سبحانك من تعاسل امرك باعرا ورجع اليه الامثال ويعرف بالمقال لم يزل كنت وما كان معك من شئني الازل تكون مثل كنت في علو ذاتك وسمو جلالك فلما اردت عرفان نفسك انظرت من مظهر من مظاهر امرك وجعلت آية ظهورك بين برتتك ومظهر عينيك بين خلقك الى ان انتهت الظروف بالذي جعله سلطانا على في جبروت الامر وخلق ههنا مقتدرا على في ملكوت السموات والارض

وجعلت مشرا لظهورك العظيم وطلوعك الأقدم وما كان مقصودك في ذلك الا بان تمحى مظاهر اسمائك حتى يبين الارض والسماء واهلته بان ياخذ عهد نفسه لكل الاشياء فلما جاء الوعد وتم المتبعات ظهر مالك الاسماء والصفات اذا فرغ كل من السموات والارض الا الذين فهمتم بعصمتك وحفظتهم في كنف قدرتك وغيايتك وورد عليهم طغاة خلقك يا عجزت عن ذكره لمن عبادك اذا يا آتبي فانظر اليه بلجحات رافك ثم انزل عليه وعلى حجة كل خير قدرته في سما مشيتك ولوح هسانك ثم انصرهم بنصرك وانك انت المقدم المتعالى العزيز الجبار المتعبد

هو انظر من خطر حجة الأظم

سبحانك يا اظم مقصودى هذه امة من امانك تمسك بحبل غيايتك واجابت اذ ارتفع مذاك بين سماك وارضك واقبلت الى فقك اذا عرض عنه علماء وارضك وقهها بلادك اسلك مطا سما رحمتك وفيوضات ايامك بان تؤيد على الاستقامة على حبلك وقدرها ما تقر عينها ويطهين به قلبها انك انت المقدم على تشاء لا اله الا انت العفو الكريم متعبد

لك آيات الكتاب المبين نزلت بالحق من جبروت العلي العظيم وانها انزلت
يشد كل في فطره بانها نزلت من لدن مقتدر ان الذين كفروا اولئك
لا يجرون منها عرف الرحمن لانهم في ضلال مبين كما جاهد الذين كانوا من قبل في يوم
ان في فطره نفسى العلي الحكيم قالوا انها نزلت من نضرة بعد الذي خلقت لفطرة
منها كذلك نلقى عليكم كما قضى ان ربك اعلم بالمشركين قل يا قوم خافوا
عن الله واتقوا لولا ما ينوح به سكان سماك البقا تضطرب اركان عرش عظيم
كل في فطره قد خلق بامر الله انتم من العالمين وكل في بصير عرف الحق قبل
ظهوره فكيف بعد ظهوره بكتاب مبين وكل في فؤاد من يبدل حرفا من كتاب
بخزان السموات والارضين قل يا قوم اتقوا الله ولا تحذوا اليه شريكا انه كان
واحدا في ذاته قد خلق الممكنات من كلمة التي تجل عليها باسمه الخالق قديرا لله
حسن الخلقين قل كل عباد له ويذكرون في اللب والامام ولكن اكثرهم في حجاب
عظيم وقد قبل الله عمل الذين هم اقبلوا اليه وانه لهو الغفور الكريم والذين اعرضوا
عن قبل عمالهم ولو يسجدوا لله وادام الملك والمملوك وان هذا الحق يقين
ولو قبل الله اعمال الذين هم كانوا من قبل من ملائكة التواة والارجل ليقبل عمل
هؤلاء كذلك قضى الامر من لدن عليم حكيم ومع الناس ما هو انهم ثم اخذ
نفسك الى سد سبلا ان الذين هم اعرضوا عن هذا الوجه اولئك

منعوا من فضل الله ورحمته وكانوا من اهل تضلال من ظلم بجلال في اللوح مذكورا
تجنب منهم وتوجه بكلك الى الذي بامرهم شرقت شمس القضاء
بذات السام الذي كان باسم الله مرفوعا كذلك
القيناك قول الحق وشرعنا لك شرعية هدية
نشكر ربك وانه بعبادة جنسيرا
والبها، على اهل لبها، وعلى
الذين هم اخذوا الله
لا تقسم وكيفا تهرب

بسمي الذي سخر اللوح واعلم والمعاني والبيان
يا احمد اسمع لست اء من طر الكبرياء من سدره لمفتحي عن عيني
انه لا اله الا انا الفرد الواحد لعليم اعلم بغيره قد نزلنا الآيات و
لبينات وخرقا الاحجاب على شأن اضطرت به فطرة
الذين كفروا بالله رب العالمين قد فاز من قبل جميع خير الذين
انكروا حجة الله وبرهانه الا انهم من اجبت دين كتاب الله البصير
احميد قد خسر لدي المظلوم ما ارسلته سمعنا ما فيه حجبناك
بهذا الكتاب الذي خضعت له كتب العالم يشهد بذلك

من يطوقه لا اله الا انت السالم العبير قد فك ختم الرقيم بيد
 الاقدار وخرقت اسجاس امر من لدن مقدر قدير
 يا احمد يا احمد انظر الى الاقوال على تالله او ضمنا لتقبل
 وانظر الدليل وجرينا من بين قلمي الاعلى كوشه البقاء طوبى
 لمن تشرب واخذ وشرب باسمي المهين على من في السموات
 والارضين وويل للذين منعوا وغفلوا عن هذا الفصل العظيم
 وكفروا بالذي آمنوا به الا انهم لم ينسوا في كتاب الله العزيز لعظيم قد
 خرقت الاحجاب على شان سلع كل من اذن سموت خرقتا ان يكذب
 هو لمقدر على ما يشاء وهو القوي الغالب المقدير طوبى
 لك بما فرقت بارفلم مرة بعد مرة وهذه كرهة اخرى فعدا من
 عندي وانا الفضال الكريم فكر فيما نزل من سماه شتيه ربك
 انه يفتك ما اردت عزفانه ويلتفتك الى سماه العلم اذا يرى
 الامر مشرقا من افهام ان ربك هو المفيد الحكيم ان الامر كالمؤمن
 في وسط السماء سوف تعلم وترى باسنته من عمان علم ربك
 العالم الغفور الرحيم البهلاء المشرق من افق سماه سمته

عليك وعلى من معك وعلى من فاز بنا الاستقامه الكبرى فهند
 الامر العظيم الذي به ارتعدت فرائض العالم ونصعق كل نابيل
 بعيد بلبان يار احلى بشون ذام من علوم راكمه از طرقت
 تكلم بنمايد يا احمد امرا طهر ارشمس وارفغ از سما مشايد ميشود
 در ايات منزله نظر نما و تفكر كرن انها تشرتك حق العرفان
 وتقر ربك الى صراط واضح مستقيم در حزب شيعه تفكر نما
 از قبل ز قلم اعلى من موديم كل بتفكر در اين حزب غافل در قرون وعصار
 بذكر حق جل جلاله اظن و ايام نقاش رسائل اول و چون منظر ظهور
 طالع مشرق كل بر عرض و عرض و تيام نمودند در مرا
 اعمال ان نوسن نظر نمايد در سنين اوليه جمع علمای
 ارضش و ارض صاد و ارض خا و دايں اخرى و تبعه ان نفوس
 فتوى قتل سيد عالم دادند مکتوب علماء ارضش و ارض صاد
 بجنور آمد و بلجا دار سيد ان قلمي الاعلى لا يحيب ان بزرگوار
 توميدى که چه كفتند و چه کردند نتایج كل در يوم حساب ظاهر
 و ثمرات اعمال در مشهود از صدر اسلام كثرى در سحر او با هم و نون

متفق بعد خاتم نبی روح ماسواه فداؤمه طاهرین
 و نفس بحق وصل بطراز آگاهی حزن مرحوم شیخ و سید
 علیها بهاء الله الاهی و یاید بر عرفان سید بشر آن
 و نفس نموند اما معها و بعضا منها اما لا تسلیح به احد الا الله
 العلیم الخیر شرف آن و نفس نفوس مقبله بطرفشین
 توجه نموند و بمطلع فیض مشرق عالم گشتند و این فضل
 آن دو وجود مبارک بود یشد بذاک کل منصف بصیر
 و کل عالم خیر یا احمد در مقامی اینک علی از ظلم اعلی جاری و نازل
 قولی اعجاب کبری و عجب غفلتی کل را اخذ نمود که از صید اسلام
 تا اول یوض ظهور نفسی از علمای شیعه بر کیفیت ظهور و کون انجوه
 وجود در اصلااب آگاه نه این شأن علما قبل که بقدر رسم بر
 درای علم نبودند اگر در این مقام فی الحکله تفکر نمایند صحیح
 و حق مقتدر در در لیا و ایام حمد نماید که گشت نمود و خرق
 فرمود و کلمه مذکوره در جواب صحیح نشا و نازل صورت آنرا بخدا

زین المصترین علیه بهاء الله ارسال نمودیم تا ملاقات نماید و برطنون
 و او با هم غفلت اهل میان طلاع کامل حاصل شود ارتکاب نمودند
 آن خرب آنچرا که هیو دو نصاری و سایر خراب عالم مرتکب
 نشدند بلی معبد رومی از خرب شیعه در زمان غیبت
 آگاه شدند و لکن از سطوت علما اظهار نمودند و باقی
 شافتند فدا و نفیر قه ظلم از شمس است در و ربط سما
 در اول ایام کل سب و لعن و طر مشغول غفلت این نفوس
 بمقامی بوده که بر بنا بر ذکر سید الشهداء علیه بهاء الله الاهی را
 می نمودند و میگردیدند و بعد بر نفسیکه کلمه او هزار حسین در
 فدا جان داد لعن سب نمینوند و از سب و بقره میتا فشد
 و بعد آنجا عالمی که انمظلوم بچشم امام عالم قیام نمود
 نه ضوضاء علما او را مانع شد و نه سطوت اصرا جمیع اهل حکما را
 باقی حرم دعوت نمودیم تا آنکه بعضی از اهل بران با قولی اعلی اقبال نمودند
 ایشانند جو اسخلاق و همچنین نفوسیکه در این آرا از اهل
 جماعت بنویسند فاکر گشتند همچنین از ابناء خلیل و ورثه

کلمه یا ایها الناظر الی الوجه و الثواب ^{حق} لفضل اگر
 حضرت مبشروح ماسوا فنده در این اراظ نور منمو و
 حال اکثر خلق ارازل حق مشاهده منمو چی که او با ما
 حزب شیعه از جا بلقا و جا بلسا و ناحیه یاپن این نفوس نوده
 و نیت یا احمد این او هات سبب شک دم سید
 عالم شد این او هات از که صادر و که سبب منع اهل ایران
 کشت اگر نفسی کلمه بغیر آن کلم منمو و فتوی قتلش میدادند
 تفکر تا بعین خود مشاهده کن که شاید بصره و معانی بیان
 غافلین را از سیر او هات نجات دهی و با شرفات انوار
 اقباب یقین فائز نمائی یا احمد عالم را یکبار فوق آن طریقی
 نما قلم اعلی ممنوعت و لکن منع اهل عالم و قیام کل غیر
 اصبح قدرت بعضی از حیات را شق نموده عالم بصیر
 و عارف خبیر را گاه فرموده میزان غیایت شد
 هرگز را بان شیخ در ثمرت اعمال خراب تفکر تا در یک مقام

همان میزان حق است چکه نفوس را معرفی مینماید لکن امید
 است عالم بنور تو حقیقتی فائز شود بشرک بالمره از میان
 بر خیزد بحق من ناظر باش اینت وصیت منطووم پنجاب
 و دوستان کهیر پانی صاحب پان در باب ثانی از واحد
 تا من میفرماید قوله غریبان اینت ستر قول مرحوم شیخ
 در وقتیکه کسی از ایشان سوال نموده بود از آنکه که حضرت میفرماید
 و سید و سیزده نفر که در آن روز اقبای الظهورند متحمل میشوند
 و حضرت صادق ذکر کاف در حق ایشان میکنند بعد از تنهی
 بسیار که نمیتوانی متحمل شوی فرموده بودند که اگر حضرت ظاهر
 شود و بگوید که دست از ولایت امیر المؤمنین بردار تو بر میدار
 فی الفور با او اتساع نموده بود که حاشا و کلا و ظاهر است نزدل
 حقیقت که کلمه را از زبان حضرت باوشنودند و او چون متحمل نشد
 کافر شد ولی ملتفت نشد و این از انجامیست که نظر مبدی
 امر میکنند ^{است}
 حال در بحر این بیان که از لسان نقطه و شیخ بارشده تفکر تا مقام
 حقرا مقدس از کل بدانی و کل بکلمه مخلوق مشاهده نمائی

چه مقدار نیکوست اینکار در آخر زمان حضرت که میفرمایند
این از آنجا میست که نظر بمبداء هر گشتینند چه اگر نظر بمبداء
نمایند یعنی نفس ظهور را و نشر بجزایر اش قائم مشاهده
نمایند یا احد مقام ظهور فوق آنست که عباد و از او
ذکر نمایند اذ اشراق نور الحوسید و طغفت شرح
الاولیاء و اهل الطهاره فی همه اجتهتی

اعلم ان لبس بیان خسر من ثل القبل کلها چه که بعد از کشف سبحا
و خرق حجاب ظهور نور ظهور و نداء مکه و در طوبی کشته اند آنچه را که هیچ
مشرکی نگفته با او هات قبل متمتک او در اضلال خلق سا
و جا هر بیانات نقطه اولی را آنچه مخالف ایشانست بحرف
نسبت میدهند باری او هات قبل لاین ذکره حیف است
فروسان بان مشغول شود

قل اللهم انی قد اقبلت الی ارض امرک و وجهت وجهی الی النوا
وجهک اسئلك بان تؤیدنی علی استقامته بهایستقیم
عبادک علی امرک و القيام علی خدمتک اللهم انی اجد عجزک

من ربک و ما فرنت بمقام علیه استقرت عن خطمتک ارب
شرفی بلقائک و زیارة لجا لک و کوشه و صالک او سخب
لی من طبعک الاعلی اجر التامین امام وجهک و الواقین لدی
باب حکمتک اللهم انی مقبلاً الیک و انلاً
فیوضائک و غیامائک سئلك باسرار علمک و ما
کان مستورا عن عین خلقک بان تؤیدنی علی القيام علی امرک
و شانک و خدمتک امرک انکسات اللهم العلیم حکیم

و اما حکم الصوم انزله الله فی کتابه الا قدس الارب فیما
نزل من لکن علی حکیم صوم و صلوة آنچه نازل شده و نفس ساقیه
و لکن حکمت واجب است چنانچه تا حین غالباً شریعتان
عمل شده اگر با لمره امام وجهه غیر آن ظاهر شود فصل کبر میا
اید دیگر احدی تقریب بخوید تا اصغار کلمه الله نماید در هر
حال عفو الهی شامل حال آن جناب بوده هست و لکن ساری
باید حکمت متمتک نمایند و بذلش تثبت این بیان
رحمتی است از برای دوستان و فضلی است از برای
حزب الله لئلا یرتفع ضوضاء کل عالم جاهل و کل من

منافق یا احد صلواتی شده اگر قرائت نمازی مشتمل شود
 اشتعالیکه عالم بر منع آن قادر نباشد و لکن حکمت اظهارا
 منع نموده ^{نازل} حز انب از قبل حق بپیر بیان بگو
 کل له می المظالم مذکورید و ذکر هر یک از عباد و اماء
 از قلم اعلی جاری در آنچه ظاهر شده تفکر نمایند و بحق توسل
 جوئید ان نفع علی و جو کما البواب لفضل و بهید یک الی سوء
 الصراط از آنچه سزاوار این بوم است غافل نشوید و بر مدارک
 ان قیام نماید کذلک نصیحه المظالم من بشر الجن
 ویدعوکم الی ما یقرکم الی الله الفرد الواحد العظیم
 یا احد مکرر ذکر نماید فضلا علیک لشکر ربک الذکر
 العظیم مقصود از آنچه ذکر شد آنکه ناس را آگاه نمائی
 تا کل کواهی دهند بر آنچه از قلم اعلی جاری شده تا حال
 مقام نفس ظهور تصور بوده احدی بنور توحید حقیقی فائز
 الا من شاء الله مقصود آنکه مقام ظهور معلوم شود

مثلا رسول الله روح ما سواه فداه منظر لفعیل بیا و حکم ما برید است
 و بر عرش الیل عا لفعیل استوی در ان مقام شریک
 و شبیه از برای او نبوده و میت بلکه احدی در آن
 مذکورند و کل کلمه او خلق شده اند و از این بیان بر صراحت
 هیچیک نصی وارده نمیشود طوبی از برای نفسیکه
 مراتب و مقامات را تمیز دید اوست از ازل بصر
 در منظر اکبر در این بیان منزلت آن تفکر نماید که میفرماید اگر نفس
 ظهور نماید این شجر حجت است حجت است نفس
 ظهور متفقد است از ثنومات و نش کل کلمه او خلق میشود
 و ان مقام باقی مادام مخرف نشود و بعد از ان مخرف از اهل بار مذکور شود
 امروز بوم الله است لا ینکر فی الاهو امروز است روز تو
 حقیقی طوبی للفارین اگر نفس صیر قلم اعلی را در غایب
 اشکالات باید خود را در عالم تازه بنمید و بنور توحید حقیقی
 فائز شود اتم القول نه لا اله الا انا الفرد الواحد المقتر
 المبین ایوم یا احد علیک بهائی ذکر صوم و صلوة

مجدد همیشه و تا معلوم و واضح گردد صوم بیان لدی الرحمن بطراز
قبول فائز و کتاب اقدس گلشن نازل و اما الصلوة ابراهیم
من علی الاعلی علی اثبات استقلال به او و تنجیب به الایمان
والعقول و لکن باحدین ایمن نشده که بعضی از طایفه
ان ربک امر کلن با حکمته انه هو العلی حکیم و حکم صوم قبل محض
عباد این ارض بوده چه که ترک آن سبب ضوضا شد
امروز آنچه مطابق حکمت است باید بان تمسک نمایند
انتخاب بطراز فضل نمایند لکن ان تصوم و
ان تقوم علی خدمته الامر بالروح و الریحان و با حکمت الهی
انزلنا فی الزبور الالواح ان ربک نفعنا بشیء و حکیم
ما یرید انه هو المقدر القدر انظر ثم اذکر بانطق به ان
قوله انه لو حکم علی الارض حکم السماء و علی السماء حکم الارض
لیس لاحد ان یتقول لم اوجم و من قال انه کفر بان رب
العالمین البهاء علیک و علی من معک

من علی یحییك لوجه الله العیزز الجبید متعبد

محبوب نواد

حضرت علی قبل نبل ابن حضرت اسمع الا صدق علیهما بما الله

ملاحظ فرمایند

بسم ربنا الودد الاعظم العالی الا

انسان بصیر لازال منفعلی نخل چه که وصف نماید مقصود را
که جمیع ارکان و اعضا بکلمه لا یوصف مقرر و ذکر نماید مقامیرا
که بکلمه لا یدکر معرفت به نصیری از وصف رایحه تحدید
استشمام نماید و از ذکر و نثار رایحه عرفان بعد از اصفا
و البیان و عترت بانکه سید لولا ان ما عرفناک فرمود
و تحقیقه مقام ذکر و وصف اگر چه نزد عترتین به عرفان می انتها
و لکن در مقامی حکایت از تحدید و عرفان کسب نماید
و مقررین و مخلصین از این کلمه رایحه غرور استشمام نمایند
لذا استغفر الله مره اخرى استغفر الله

کرة اخرى استغفر الله آه من خلجتي واتقالي و عذرم
حياتي لاني اتيفت بان ذكرى آياه يدل على وجودي تلقا
واظهار مقامي لدي تجليات انوار مالك الاخصم و العاصم
ايضا استغفر الله الهى الهى ترى ضنى عند ظهورات
قدتلك و عجزى لدي شئوننا اتقدارك و فخرى تلقا بحر
غنائك و غرقتك حين ذكرك تاخذنى بحيرة و انجلى على شان
ايدان استرفنى تحت الطباق تراب ارضك فاه آه
من جهلى عند تجليات نير علمك اشهدانى في هذا المقام حين
ما انطق بذكرك ترقد و الرضى اركانى من خشيتك فاه آه
ارى على مخالفا بما يخرج من فمى تلقا ملكوت بيانك
و فى مقام بنيادى ظاهرى و باطنى و اسارى و عرو
و شعراتى لا اقرن بذلك لانه جل جلاله لما ارج بحر فضله و
عرف عطائه اذن لعباده بذكره و ثناءه و غرقتك
و جلالك فى مقام آخر انك خلقت اللسان لذكرك
و العيون لمشاهدة انوار ظهورك ايرت اسلك

باسرار اسمك العظيم و بنور امرك الذى شرق به العالم
بان تبدل ما لا يلىق لك و لا يامك بما يلىق لظهورك و سلطانك
انا عبدك و ابن عبدك اعترفت باقدارك و احقيارك
و جرمك التى سبقت عبادك و خلقتك ايرت
قدر لعبدك و لا وليا لك ما يقربهم اليك و يقدرهم عنك
لا لا ينغى لسانه عنك بسا و قربك انك انت المقدر
على الرد و القبول و على المنع و المبلوغ و انك انت المقدر
ما كان و ما يكون و حجب و سحر و نجوب
فواد مكرر سيد و مكرر تلقا كرسى رب باصفا فانرو
کرة بعد کرة امواج بحر فضل بکمال اوج ظاهرو ازلان عظمت
جارشدا سنجيه بهيج قلمى اصبا نواندو بهيج مدار عوده برنياد لکن
تاخير جواب از کثرت تخير بوده ذلك تقدر من لدن
عليهم تير و خود انجوب برا سنجه ذکر شد تا بدو کواه
تا انکه نامصح ابان نامه که به سنج چهارم شهر شعبان المعظم بود
غدى کشت عوالم علم سرمدى کوا هيست صادق که انچه

از قلم محبوب جاری گشت فرح کبریا منسج بود و سر غم غمرا
 مطلع چه که از هر حرف و هر کلمه آن عرف ذکر و ثنا اقبال و
 توجه و استقامت بر امر محبوب عالمیان استشمام گشت
 و بعد از قرائت تصد مقام نموده امام وجه مولی الانام عرض شد
 اذا تحرك ملكوت لبك ما انزلنا انما عرض شد
 بدان علم و الصرفان قول الرب تعالی و نقد
 بهو المشرق من افق سما العطاء یا ابن اسی علیک بهای
 و غایتی در امر مظلوم تفکر نما و فیماورد علیه من لبلا ما والرزایا
 و جمیع حیایان از افق سما فضل شراق نمود آنچه که عالم را جلا طلب را
 منور نمود و از قلم اعلی جاری شد آنچه که اهل قبور را
 برانگیخت و بجوئه تازه حدیده منسجه فائز نمود
 یا ابن اسی اگر صاحب اذن حقیقتی یافت شود اصفا
 بیناید آنچه را که مخلصین مقررین عرفان اصفا نمودند و مخصوص
 از ظهور و ذکر و بیان آنکه نفاق بر خیزد و بجایش نفاق مقام
 اخذ نماید و کل بصفت و اخلاق مبارکه که حمد و حمد که سبب

خط و علت اشاع است مژن کردند و لکن بعضی آن طایفه
 مقام اتفاق نفاق مشهود و مقام امانت خیانت از حق
 بطلب عباد خود را مویذ فرماید تا از کاسل اشطاع بشوند
 و بطراز تقوی مژن کردند نصیح آهیر او را موش نمودند بعضی
 با عملی ظاهر شدند که سبب تضییع امر الله باین غافلین
 و تارکین شده بیدار نشیای دنیا هر امر صکر بر که از غیاب
 محبت مشاهده بینا شد بنسبت داده و میدهند بذاک
 ناح قلمی الاغلی فی الذررة العلیا و بکت الصیون فی الفردوس الا
 اولیا را از قبل مظلوم تکم و سلام بر بیان تنبیه بیکه کل را
 مشعل نماید و از برای اصغای نداء مکل طور مشعل فرماید
 قل یا اولیاء الله فی الارض اسمعوا نداء المظلوم فریاد و سکم
 با کلیل تقوی و هیای کلکم با ثواب الاقطاع هم انصر و ارتکم
 بالأعمال هذا امر تم به من لدی الله الغنی المتعال
 امر و اعمال و اخلاق ناطق معین حتی جل جلاله اند طوبی از برای
 رجالیکه لوجه الله باین دو تمسک نمودند تقوی سلجی

میسر اوست سبب و شنی عالم و علت بدایت احم
 اگر از اول مرتبه میان محبت الهی با او امر و احکامش تمسک
 میجستند حال عالم بنور ایمان منور مشاهده میکند این
 آیام از مدعیان محبت وارد شد آنچه که از اعدا وارد شد
 لعن الله ان المظلوم فی حزن مسین انتهى
 لا زال مؤمنان حسنه و نصاب شفقانه که فی حقیقه سبب قرب
 و لقاء و علت فیوضات الاتنا موی الوری است از لسان
 عظمت جاری نازل و بشانی نازل که قلم و مداد از احصا آن
 عاجز و قاصر مع ذلک است که هر شده آنچه که عین
 عدل و انصاف میگرد و قلوب ناله میکند باید انجید
 و آنچه خوب و اولیا کل از سما عفو و عطا حق جل جلاله مسئلت
 نماید تا فلین را مؤید نماید بر آنچه سزاوار است و کل را توفیق
 رجوع عطا نماید تا بر تدارک مافات ختم قیام کنند و درین
 اوتس نور خود را از فیوضات و عنایا مقصود عالمیان محرم

ان ربنا هو العطوف الغفور ذکر تو جبه با طرف را الابل
 اعلاء کلمه الله نمودند و همچنین ورود در مقامیکه از لسان
 بفرغ نامیده شده بعد از عرض در راحت امنع اودس
 این آیات از نما قنل نازل و له تبارک و تعالی هو الذکر العظیم
 یا اولیا فی فروع اسمو انداء الله المقدر العیزر الودود انه ذکر کم
 بذکر اشعلت منه الافدة و القلوب و به شدت
 الاشیاء و من ملکوت السماء انه لا اله الا انا لم یمن لغتیم
 قد ذکرنا کم مرة بعد مرة فضلا من لدنا و انا الفضال فی ممالک
 الغیب و الشهور و انزلنا من زینا و بطر الخشعیس و ابنا و من
 ما انجذب به حقائق الموجبات و توجهت الوجوه الی الله
 مالک الیوم الموعود نسل اللدان یؤید علی
 ذکره و ثناءه و تبلیغ امره العیزر المحبوب مذکرت شرف
 شمس این سامن افق سما عنایه الله مالک الملک و الملکوت
 طوبی لمن شهد و رأی و ویل لکل غافل محجوب البهائم

من ليدنا عليكم وعلى آتاي اللآئى من يبدؤانى من سماء الأهرسبجان
مشهو و انتهى و هذا ما نزل لاجب الله فى حصار
هو المقدر العليم بحكم يا اوليا فى حصار افروا بما توجه
اليكم من خطر سكين وجه ربكم لمخار و ذكركم بما انجذبت
به افئدة الأبرار اسمعوا لتكنداء من شجر التجرانته يصرخ الى الله
رب الأرباب انا ذكرنا من سبى الذى صعدنا لينا بنور
منه الافاق قد استقبله حين الصرير قبل من الملكاء الا و انزل الجنة
العليا شهيد بذلك من اتى من بها بفضل بر ايات الايات
و ذكرنا الذين نسبهم الله اليه و تدرنا لهم فى الصيحة اصرار
ما عقرو به العذ ليل و قرت به الابصار اسئل الله ان يؤيد
على ما يحب ويرويك لهم به لاصفيا انه هو الخيزر الوفا
انا وانا ان تذكر من سنى بمرافق من حاجى حزين ليصرح بعبادة ربه
فيهذا اليوم الذى فيه نادى المنادى من كل جهات
و تذكر من سبى بالله يا ربك ليمسك كجبال لمخار و صيغ

لسان طاهر و باطنه بما شهد به مكم الطور و يطوف حول الأهر
باستقامته لا تمنعه فراغته الأرض ولا جبايرة البلاد و ارد و ان
تذكر من سبى بحجسهم و فى كتاب الاسماء و انا الصبر الغفار
يا محمود و خذ كما ليس ابيان باسم مالك الأديان ثم اشرب
منها اعراض من لذنا و طلي قوم تالته ف نزل من سماء البربان ما قام
به اهل العتور و نفع فى الصور و انطقت الاشياء الملك تعلق
الأصباح يا جانكيس مع نذ الله المقدر القدير من الشدة
احمره لمفروسته فى القردوس الا من يد ارادة مولى لور
و قل سبحانك اللهم يا الهى لك الحمد بما هديتنى الى صراطك
و يقينى كوثريانك و عرفتنى اذ كان القوم فى نوم عجاب
يا سمعيل شكر الله ربك بما جعلك لنا كزبا صغارا نذا
الأعلى الذى كان اهل المقربين و اهل المصيرين ازل لا زال شهد
بحودك الذى سبق الوجود و يامر ك الذى سخرت به الاجزاء
يا اوليا فى ناسق انا ذكرناكم من قبل و فيهذا الحين بما اشرق
به نير السبيان من افق سماء رحمة ربهم مالك الايجاد

يا جانكيس
يا محمود

انا ذکرنا الذی شرب حقیق الشبابة فی سبیل ربه امام
 العیون والابصار وبذلك فاز به احد الامن شانه مالک
 الرقاب یا ابن الشهید طوی لک بما تمسکت به
 و تشبثت بذیل حمی اذ کان لقوم فی غفلة وضلال نسئل الله
 ان یقریب الیه ویقدر لک من قلمه الامار ترفع لیساء
 بین الارض والسماء الملك لله رب ما یرى وما لا یرى ورب
 المشارق والادکار یا ایا القاسم قد حضر اسمک امام
 الوجه اقبل لیک وجه الله من هذا المقام وانزل لک
 ما شئت علیک به التاری فی الاشجار ونطقت انه لا اله الا
 هو المقدر لهم من الضیر زحبار ذکرنا ثامن آیات سبک
 ونشرهم بانزل من القل الاعلی فی اعلى المقام انتم
 لله سجد در این ایام بعضی کمر بنیات حق اجل فرزند
 آنها و عراض متابع سیده و میرسد و در هر یک
 اما کن و دیاران طرف مذکور و هر یک از اولیا فائز

شده با آنچه که گواهی میدهد بر عنایت و شفقت و فضل حق جل جلاله خدا
 طوی از برای نفسی که در این ایام بغایت الله فاکر بشد چه که
 کلمه الله را فاما اخذ نماید و تعبیر راه نیاید یشهد بذلك لان
 العظمة کما شهد من قبل ته هو لمقدر علی ما شاء فی المبدء والمآب
 ذکر جبتا نماز نمودند بعد از عرض امام وجه این آیات از سما عطا
 نازل قوله جل جلاله و غیر بیانه
 یا حجتان افرح ثم احمد سجد ثم اشکر بما ذکرک الذی بحکمت منته
 السموات والارض کم من عالم ما ذکرک الذی المظلوم و کم من عارف
 انکر المعروف و کم من رجل منع عن کبر سجود ان فی ایام به الرحمن
 وانت فزت بغایت الله و حمته و ذکرک من کان مذکور فی فئدة
 المتقرین و ائین انا ذکرنا علیاً فی کتاب و فی الرزیر و الالواح
 حرة بعد قره ثم الذین آمنوا بالله رب العرش العظیم نسئل الله
 ان یبعث منک رجلاً ینصرون ربهم فی الاعمال و یعطوا الناس
 بالاخلاق و یوئسهم بالجنة و الوداد انه هو العلیم حکیم انما سمعنا
 نداء الذین یسألوا و اجابنا هم بلوح ینطق لهم فیکل
 عالم من عوالم الله الملك الفرد الشیر زحید یا ابن سبی

کبر علی وجوه عباده می فی بلاد می تمام اهل علیهم آتای الله ربک رب
 آباؤک الاولین قد انزلنا کتب فی هذه الایام باهم
 به تفسیر بیان آن ربک هو الغفور الرحیم
 و هذا ما نزل لاولیاء الله فی فاران قول جل جلاله و هم
 یتدحرجوا لویای آن ارض فارتشد بنور ایمان فاران
 خوب اسمیت ازان عرف محبت استقام میشود لهم
 ان یغفروا بهذا الاسم الذی خرج من فم مشیه اللدرب
 العالمین نشاء الله اما این اسم بار اده الله در اولیا
 آن ارض ظاهر مشهور و معروف کل ادراخین ذکر نمایم بصورتیکه قصد
 کعبه الله نمودند و حتی لغت را از ایدای عطا آسایدند کل
 در ساحت اقدس مذکورند الله حمد آن نفس پاک و حسود
 و لقاء کیشد همچنین بر اولیا در این ایام مکرر ذکرشان
 از طرف اعلی جاری یا این صدق علیک بهائی و غایتی
 حال اراده آنکه نفس مذکوره در نامه را ذکر نمایم

لتعرف اولیائی بعبایتی و حتمی الهی بقبت من فی السموات
 و الارضین هذا ما نزل بنجاب میر آقا حسین سبک علیه
 بهار الله هو الله
 یا حسین علیک بهائی در این جن مصباح الهی بن کلمه مبارکه
 ناطق یا خزی الله خذوا کتب الفلاح من ید
 عطاء ربکم سحر الاریاح ثم اشربوا منها باسقی العیر
 لبیدیع طوبی لکتاب ما تمکت بحبل الله قلبت
 الیه اذ کان الظالمون فی ظلم عظیم و عمر رض بسین
 نسل الله ان یؤیدک علی ما اردت فی سبیله الواضح
 المستقیم نازل بخت حاجی میرزا عبدالحی علیه بهار الله
 هو الله یا عبدالحی علیک بهار الله الابدی
 اشکر الله بما توجه الیک وجه القدم من شطر الایمان
 و انزل لک ما انجذبت به افده الا هم الذین و فوا
 بعهد الله مویشاقه و اخذوا الکتاب بقوه من لدنه

انه هو المودع العليم طوبى لك ومن فاز بحق بياني وكوش
 عرفاني وسيل فكري الضير المنير البهاء من لدنا على
 اهل البهاء الذين قبلوا بالقلوب الى هذا التنبأ العظيم
 وهذا ما نزل بجناب استاد علي اكبر عليه بهاء الله
 هو الله يا علي قبل اكبر عليك بهائي وكتاب
 قبل بشارت داده ميفرمايد كل باسما ذكر ميشوند
 حمد كن محبوب عالمه كه تر افاز فرمود با آنچه كه منظره
 جلال و مطالع كمال زان محرومند مقصود از اين كمال
 اموريت كه نزد مظاهر او با هم مقبول سبحان الله
 حزب غافل هم منكر را معترف كذاشته اند و جهل را
 علم نسل السدان ميفرود خسرانهم و مافات عنهم فهدوا
 اليوم الذي بذكره نطقت الاوراق في الاشجار ودا
 المبحر و معفرت العلم والحكمة اقبلوا ولا تكونوا من الغافلين
 هذا ما نزل بجناب كبريائي حسن عليه بهاء الله

هو الله حسن عليك بهائي حسين علمای عصر
 بر شهادت فتوی دادند چنانچه در این عصر بر بالکس فتوی دادند
 کتب اطی از علم علمای انصرو این عصر نوحه بنیاید و لکن اذان انصفا
 ممنوع اخطا لولو محبة الله فی خزینة قلبك ثم استره
 من اعدین الخائنین و قل لك الحمد يا اله العالم معبود
 من فی السموات والارضین
 و هذا ما نزل بجناب میر احمد بيك عليه بهاء الله
 هو الله يا احمد عليك بهاء الله الفرد الاحد بگو
 يا قوم هر روز و ذكر و ثناست چه كه جمال قدم
 و محبوب ام بر عرش عظامستوی خود را از این فیض
 اعظم فضل كبر مانع ننماید جدا نمائید شاید فائز
 شوید با آنچه كه بجز قبول فائز گردد و بدوام ملك ملكوت
 باقی ماند عالم منتظر این یوم بوده و چون ظاهر
 شد اهلش بعدم راجع طوبى لمن عرف المقصود و توسك
 بالمعروف انه من المقربين عند الله رب العالمین

(۱۱۴)
 یا ما نزل بجناب میر غلام رضا یک علیه بآئینه

یا غلام قبل ضا مقصود کیتا و سبج تکا بتواقبال نموده و ترا ذکر
مینماید یغیر یک ذکره الی مقام تقوی بید اعطاء الالباب
کوثر البهائم انه هو مولی الوری ذکر اولیا به با تبتقی به اسمائهم و نام
اسمائهم و صفاتهم و الی المقبلین مقصود الی ارفین انا نوصی
عبادنا و اما نشا بتقوی الله ربنا الصبرش لعظیم طوبی لمن
تمسک بجملی و نطق ثنائی بین عبادی انه من المخلصین فی
لوحی اسپن و هذا نزل بجناب محمد ششم علیه بآئینه
هو الله تعالی یا محمد قبلی ششم علیک بهائی و عنایت
مکرر ذکر است از قلم اعلی نازل انه معک و سمع ذانک
فی ذکره و شانه و هو السبع الیسیر و هو العظیم الحکیم
انشاء الله و در بیج احوال احیان بنا جیش مشعل باشی و
بنور عرفان مش منور اولیا را انتبیر برسان و بضمیاء
سراج الهی مشعل نما تا کل بحکمت و بیان عباد را بشیر

مقصود عالمیان فائز نمانید یوم یوم حکمت است
و خدمت خدمت حق جل جلاله در مرتبه اولی تبلیغ امر است
و هست از حق می طلبیم اولیا خود را مؤید نماید بر آنچه
سب از تقاع کلمه و ارتقاء مقام است البهائم علیک
من لدن مشفق کریم آئینه
این یوم اکمل یوم البصار مخلصین و اذان مقررین است چه که
جز البصار حدیده و اذان و اعجاز لایق مشاهده امواج بحر
الطهی و اصغای خفیه سدره ربان بوده و نیت بنیالهم
و مرثیالهم هم با صفتا فائز و هم بشاهده فائز یوم یوم
اولیا است و وقت وقت اصغیا فی تحقیقه ما
موجوده متخیر چه که مقام مقامیت که جز حق آگاهانه و جز
اراده و علمش محیطانه ایستلخادم ربه بان بقدر
لا حیاة ما قدر للذین فازوا بکوشرا الا تطالع فی ایامه اولیا
عباد زین الله الرسل الملاء الا بذكرهم و ناطقهم من

ان يصفهم حتى الوصف او يعبرهم حتى العرفان اولئك رجال
استقروا في ظل قباب عظمتها والاحبال مر من لدى الله
الغنى المتعال ذكره توجيهاً براض باوشين وقريريه رانموديد
بعد ان عرض در ساحت امنع اقدس اين آيات بيتات
از لسان عظمت ظاهر و نازل قوله جل جلاله و نعم نواله
بسمي الذي به انجذب اهل ميدان العلم والعرفان
اولياي ارض باوشين لدى الله مذکور بود و همیشه در اين
ايام مکرر ذکرشان از سماء مشيت نازل و هر يك با مواج
بحر بيان مقصود عالميان فائز بده الحمد انكاس عرفان
و ايتان اثناسيدند و لدى الله اراصحاب نفينه سمر مذکور
و مسطور انه يجب اولياؤه هناك و ذكرهم من قبل
بذكر ارحم الله به عباده و يذكرهم في هذا الجحيم بما فاحت
لنفحات الوحي في الامكان انه لهو الغيظ لمبتان
لا يعزب عن علمه من شيء يشهد ويرثي و هو العيز
البصائر يا اولياي اسمعوا نداءي من نطرس بجني

عم

ثم اذكروا ما ورد على المظلوم من الذين يدعون العرفان و يستجوبون
ما ارتفع به حسين الملاء الاعلى ليخصه بذلك من اني باحتي
بملكوت الآيات انا نبشركل واحد منهم من العائنين في القفا
بما قدر لهم من لدى الله رب الآيات اليها لمشرق من افق
سما و حمى عليكم و على الذين سمعوا التنداء و قالوا لك الحمد يا
في قبضتك زمام منج الارضين و السموات
و نذكر اولياي في خير القرى و نذكرهم بايات الله مولى الانام
يا محمد قبل فيج قد ذكرك من قام على حنثي ذكرناك بلوح
تضوع منه عرف غماتيه الله رب الآيات طوبى لك
لمن اتخذ لنفسه مقاماً في ايام الله مالك المهد و الماتب
احمد الله بما ذكرك من نطقت الاشياء عند ظهوره و ا
المخزون باهرا ليعادله ما كثر في الاراضي و بحال
يا ملا محمد قبل تقى قل لك الحمد يا الهى بما ذكرته من صرة بعد
صرة و ايدتي على الاستقامة على امرك اشهد انك انت
الغيزر الفضال اسلك بان تنزل على و على عبادك

من سبحان رحمتك امطار العنايه والالطاف انك انت
المقدر العزيز الوهاب
يا ابن صديق قد ذكرنا من عند الله الذي سمى
بمحمد قبل على ثم الذين نسبهم الله اليه ان ربك هو المشفق الغيبر
الضياض انا نذكرهم فهذا السجين ونخبر على وجوههم و
نسلهم ما يقربهم الى العشي المتعال انتهى
ذكر هر يك از اوليا كه در حضور مولی الوری عرض شد بغنا
كبری فاكرنت مقتضوا رخلقت انكه در حضور مذکور
آیند تا بخد متی فائز شوند امطار رحمت از سبحان
فضل و عنایت من غیر تعطیل تعویق نازل ما ذکر من اسم
وقد نزل له ما يكون باقيا باسمه الباقية طوبى از برای نفوس
در این ایام موجودند ولدی الوجوه مذکور ذکر ورقه بنت محبوب
فواد جناب حاسین و همچنین ورقه بنت احن
ایشان علیه و آله و سلم بهاء الله را نمودند الله محمد ارینین
گذشته الی جنین عند الله مذکور بوده اند و بذكر

و عنایت الطاف شفقت سدره مبارکه مرتین و مرزوق و
مفهوم هر یک این آیام لوح اقدس ابدع انوار بجهتی نازل نزل جناب
محبوب فواد حاسین علیه بهاء الله ار سال شد میل انجام
رتبه بان بجلها من اللاطین العرش فی العشی الاشرق و تیر بهین فی
والاصال و یقدر لهما ما تقر بها الابصار فی حقیقه اولیا باوشین
در هر سه بلکه در هر شهر بلکه در هر لویم در پیشگاه حضور مذکور بوده
تتمت بهای ذکر و بیان حکمت و عرفان حیدر و بعد از عرض با
وشین در راحت منع اقدس علی این آیات از مشرق اراده
اشراق نمود قوله جل جلاله و نعم نواله و عظم سلطانه
هو اسم اعظم یا امتی یا و راقه الفردوس قد فریت
بآیات قد خلق الله بكل حرف منها عوالم ما اطلع بها الا الله
ان ربك هو العليم انبیر قد فریت فی اکثر الا آیام بنده الله
مقصود العارفين انا ذکرناک ثم اللالی آمن بالله رب العالمین
قد توجه الیک ملکوت لیس یا و انزل لک و لمن معک
ما شهدت به الذرات بفضل الله و عنایت و رحمته عطاءه انه هو الفضل
الکریم یا روحانی علیک بهائی و عنایتی نطقت با سخن اولی

الى الله مقصود المخلصين قد فاز ماجرى من فؤادك ولسانك
 باصغاء ربك رب العرش العظيم تشهد بغياي لك
 كسبي وصحفي وما جرى من قلبي العزيز لسبيلك طوبى لك ومن احبك
 وذكرك ولا مئة سمعت قولك فهذا المبدأ المبين قد فاز
 غمك بطراز القبول سلمه ان يؤيدك على ما يبقى به ذكرك و
 ذكره يدام امرى المحكم المستبين
 يا غلام قتل رضا قد فانا اوليا هناك بذكري مرة بعد مرة وفي
 هذه الايام ذكرنا هم كثره بعد كثره بذكري خديب به الملاء الا
 وسكان هذا المقام المرفيع اشكر الله بالتوجه اليك
 الوجه وزين غمك غل اوليا بطراز تنويرت بهامدا
 الاعمال فلكر فيما جرى من قلبي الا على لتجد حلاوة ذكرى وما
 نزل من ملكوتي وسما غياي التي سبقت من في السموات
 والارضين يا محمد قتل علي قد نوح قلبي وقلبي بما ورد
 علي من جنود الغالين الذين يسبون انفسهم الى الله
 وما كانوا اموال الناس بالاطال لا انهم من الاخسرين
 في كتابي العظيم قد ارتكبوا في المدينة الكبيرة ما حاست

باصخرة وناحت به الاشيا روفت دموع العاقين نلت
 ان يوفق الكل على العدل الاضاف ويؤيدهم على الرجوع انه
 هو المقدر القدير الحمد لله الذي ايدك اوليا في علي خدمته
 امره وما يرتفع به ذكره انه هو المؤيد الحكيم
 يا حسين ان المظلوم اقبل اليك وذكرك بما انجذبت به مدان
 الاذكار منهم من قالك اولياء الله قوموا ثم اقبلوا بقلوب
 طاهرة ونفوس زكية ووجهه منيرة واذان واعية وارجل
 مستقيمة تالله قد ارتفع ما طارت به الاشيا وظهر ما خضع
 عند ظهوره من في السموات والارضين قد ارتكبتك ما يسجد منه
 المقربون عرف حتى طوبى لك ولمن فاز بيا امر الله ومع ما ارتفع
 من الفردوس لا على انه من المخلصين يشهد بذلك كل منصف خبير
 كبير من قلبي على وجه اوليا وشيخهم برحمتي فضلي ان ربك بمشقق الغفور
 الرحيم البها من لنا عليك وعلى بنك وعلى الذين هم
 ضوضاء الغافلين عن صراطى مستقيم
 يا عبد الوهاب اسمع ندا مالك اليرقاب الذي ارتفع في
 الماب رنما لكل عالم بعيد قل هذا يوم فيه استوى
 ملك القدم على عرشك اسمه الا سمع وتطلق بما حست

الأمر الى منظر مبسّر طوبى لعين رأت ولاذن سمعت لعل
 فازبا الأقبال الى مشرق آيات ربه الناطق بصير وندكر في هذا
 اسجين امانى اللانى بشر بن جوق البيان من كاس عطاى وسمعن
 من شطر سجنى متمكن بحلى تشين بيل لته المقدر الغير الحكيم يا ورتى
 يا تمهاجرى ان المظالم لا يناك قد ذكرك ويذكرك بركوا حى ملكوت
 الضير الجليل وندكر امته الاسرى انه يحب اوليائه واما الذى
 نبذوا العالم فى حبه ورضائه واخذوا ما امر به فى كتابه الذى اذار
 خضع له ما عند الامم ان ربك هو المتين اسر ونوصى لكل حبة
 اخرى بالامانة الكبرى اسرى قد ظهرت فى المدينة الكبية وخيا
 به اناح عبادكم من انا لله وانا اليه راجعون
 يا قلم الاعلى اذكر اوليائك فى سرايان وشم بعناية الله رب
 الارباب يا محمد طاهر انا ذكرناك من قبل الذين امنوا
 فى المدن والديار تالله قد سرت نعمة الرحمن فى البلاد
 والقوم الكرم فى غفلة وضلال بل تصرف يا منصفهم
 قل هو اعلم وبل تصرف يا منصفهم قل هو اعلم
 الذين كفروا بالعباد والماء ذكر احبا من قبلى ولور

بما سطع ولاح من افق لوح الله مالك الرقاب قد فتح
 باب السماء والى الموعود بنور ما منعه استجاب ست
 قل لك احمد يا مولى العالم ولك الشاء ما ينزل الايا
 شهد انك ظهرت وظهرت ما هدى الناس الى سواء
 الصراط يا معبود اسمع نداء الله الغير الودود
 قد حضر اسمك من قبل امام وجه مالك لفضل واجابك
 رحمة من عنده وهو الضير المحبوب
 قد ظهر كل سر وبرز كل امر وطق كل لسان الملك لما لا يك
 الوجود قد حضر اسمك مرة اخرى ذكرناك كثره بعد
 امرا من عندنا وانا المقدر لهم القويم طوبى لك
 بما سمعت واقبلت وويل لكل غافل مردود نوصيك
 والذين آمنوا بما تشعل به الافدة والقلوب وبالانا
 والغفة والاتحاد طوبى لمن سعى على بما صر به فى لوجى
 المحوم طوبى لمن اقتصر امره على تاليف قلوب الاولياء
 وطوبى لمن تمسك بجبله المردود ذكر اوليا من قبل

*

و بر ششم با نزل لهم من لدی تدرب بحیو و لعمری
من قبل لی من العباد و الاماء قد تحرك علی ذکره استلم و فاز
بعناية مالک القدم الذی نطق امام و جوده الاحم الملك
تد مالک الملك و الملكوت انتهى

یا اولیاء الله و احبائه از برای هر یک از دوستان
از شما بیان نازل شده آنچه که سبب حیات عالم و احیای
عالم از فتح الهی تازه و ششم لعمرینا و ربکم هر لوقوم کتاب
نازل و بهر لیل حتی با هر لکن قوم عالم از حق میطلبم
اولیا خود را بر تبلیغ هر شش مؤید فرماید یعنی بحکمت بیان
عالم را بر بیان احاطه نموده و نور ظهور منور داشته و
لکن غافلین خیرند آیا سبب خیری چه بوده علمه

ربنا العلم ان شاء الله ربنا مالک الایجاد و اولیاءه فی کما
و هذا ما نزل من سما مشیت ربنا مالک الایجاد و اولیاءه فی کما
و جناباد قوله تبارک و تعالی
بسمی التسمیع و بسمی البصیر یا محمد سمع الله ذنابک

و انزل لک ما لا یعیا و له ما عند القوم لیسئذ لک کتاب الله
المهین ایوم طوبی لاذن فازت باصغاء ندائی و لوجه توجیه
الی نظری و لعین رأیت آثار قلمی و لید اخذت کتاب الله
رب ما کان و ما یکون فضائل ایام الهی خارج از تحدید و
فیوضات مقدس زانها و احصا طوبی از برای نفسیکه
ضوضا و زما جبر و غوغا و نفاق او را از تیر افاق منع نمود بوجه
تیر اقبال نمود و بعین مقدس زرد و اذن منزه
از مانع قصد مقام اعلی و ذروه علیا کرد لیصدان
العظمه بانه هو اهل الیهاء استقر علی التفتیه کما لک
اشرق تیر العطاء من اوق سما عنایه موی الورد طوبی
لقوم بصیر فون طوبی لک بما اقبلت و سمعت اذ منع
عن الاقبال اکثر الاماء و الرجال نسل السدان لوفقک
علی حدمه امری و یکتب لک خیر کل عالم من عوالمه

انه هو المشفق الخیر الودود
یا اسمعیل اسمع ندائی من ملکوت بیا انه یحذیک الی اوق

اشرق منه التور واصحاء به الذي حور قد ذكر من اجبتى وقام على
 خدمتي ذكرناك بايات لا يذكر عندنا ذكرنا ان والكائنون
 نعيم الك لمن علم امر به في لوح محفوظ اننا نيناها البرية
 باجتم الذكر والسبا طوبى لمن سمع وقارانه من الذين وهم
 في الفرقان بقوله لا يستبقون بالقول هم باهره يهلون
 ونذكر لاني اللاني اقبلن الى الاق الا على وعلمن باهرن به في كتابي
 المحموم يا امانى واوراقي في المدن والديار سمعوا نداءي
 المحاراة التي من افق الافق دار بلطان احاط الغيب والشه
 وذكر كل غيب اقبل اليه وكل مته اقبلت سمعت وقالت
 لك اسجد يا اله الاسماء بجا هديت عبادك الى افقك واورا
 الى سدرة اهرن اسلك بامر الله كثر العالم والاحسان
 تقص لهم ولويدسم على ما يصبر اسم اليك في كل الاحوال انك
 انت المقدر على ما تشار لا اله الا انت حتى علام الغيوب
 ابهاء المشرق من افق سما رحمتي على عباد وورقا اللان من به
 وبآياته في يوم فيه نصب الميزان ونفخ في الصور

ما محمد قبل اقر قد توجبه اليك المظالم من شطر الله لهمم العتيموم
 انه يدعونك بما يقربك اليه ويلقي على العالم ما لو يدسم على خدمته مالك
 القدم هذا الاسم العظيم الذي به حدثت الارض اخبارها وظهرت
 كنفوزها وخراسنها طواني لمن سمع وراى وويل للعافلين حفظ
 ما نزل لك وقل لك الحمد ما من قبضتك زمام الوجود من
 الغيب والتشوق ان الكتاب ينطق والقوم لا يسمعون والنور
 اشرق والقوم اكثرهم لا يفقهون قد اتى الميقات سلطان
 الآيات استوى على المرشش وقال لشرق تبت مالك الوجود
 يا اوليائي في اجمع والنون قد انجز الله وعده واظهر ما اراد
 بقوله كن فيكون مامعة ضوضاء العباد ولا تصفوا الذين انكروا
 وبرهانه وقالوا ما الاقاله الاولون ما محمد قبل اقر لع الله
 قد تبدلت الارض والناس في ريب عظيم ونظقت الاشجار
 والقوم اكثرهم من الراقدين قد سمعوا النداء وانكروه
 واحاطت اجهات حجة ربك وهم لا يشهدون
 اذا قيل لهم باي حجة منتم يرسل الله يقولون الكتاب فلما نزل امه
 كفروا وقالوا ما نوح به المقربون لع الله لا يصرفون

ما یخرج من انوارهم اولک یخرج رفاع اتبعوا هو ^{طهر} فی یوم
 فی نادى المناذیر من شیء علی ^{طهر} یا ملا الانشاء ^{طهر} و استقر العرش
 فی عکاء ^{طهر} عواید اخیرکم عما خلق فی الارض ان انتم تعلمون
 اذا اذک کوثریانی قل اظہی اظہی لک ^{طهر} اسجد باہدیتے
 و لک الشکر بما ذکرتی و لک الہباء باالقیت علی ما قرئی ^{طهر} لک
 اشہد انک انت مولی العالم و ظہرت و ظہرت ما کان کموناً
 فی العلم و مخروناً عند اللہ مالک المملکوت ^{طهر} الہباء
 من لدنا علی اہل الہباء الذین سمعوا و قالوا لک ^{طهر} اسجد بالہ الغیب
 و الشہود

یا اولیائی فی خیر آباد لا اشکو شیء و حزنی و لکن ذکر فیما یم آنچہ را کہ
 سبب تمیہ و بیداری و آکاہیت ہر بلکہ و بدینہ کہ الیوم
 بلقاء اہل بہا فائز او سبب علت ظہور خود آکاہ کشتہ
 و از فائزین عند اللہ مذکور و محبوب و لکن اہل بہا لغو
 ہمیشہ کہ بارادہ اللہ تمک نموده اند و بذل مشتت
 تثبت ایشانند مطالع عفت و امانت و مشارق

عقد و وفا قسم باک یوم کہ اگر نفسی الیوم ندانماید آیا صیایا
 الہی در چہ وقت نازل در کدام ورق مطور در الوقت الروح لا
 از اطراف عالم ندانماید ما یم حال انصاح الہی و موغظ ربانی و برہر
 العالم و یم آنچہ کہ سبب نجات ابدی و عزت بدست لکن
 از مدعیان محبت سیکل امانت را اخذ نمودند و بزنجیر کشیدند
 ان ظالم پیونفا در صباح و مساء از ضرب سیاط جفا مغذیش دارد
 ظلم بمقامی رسیدہ کہ حنین حصاة بلند شدہ و نواہ و انعام مکتوب
 ینبغی ^{طهر} ان یقول ^{طهر} الہی لک ^{طهر} اسجد ^{طهر} یا ہدی و ایدتی علی عاف
 بحر آیاتک و سہاء رحمتک ^{طهر} اسلک بان لو ید عبادک علی باب
 و ترضی و زین ہیا ^{طهر} لطر از الامانہ و الوفاء ^{طهر} بدل یا
 کہ بہم بالصدق و عزمہم بالاقبال و انکاسہم بالاقرار و ظلمہم
 بالعدل و اعتدائہم بالانصاف ایرت و فقہم علی الرجوع
 الیک و الامانہ لدی باعفوک انک انت التواب الغفور الرحیم
 و الفضال العیز الکریم ^{طهر} اس
 از فضل نامتہای و رحمت لا ہر یک از اسما کہ در ورقہ ^{طهر} انجوب

بودند تا رسد ببالا عدل له اکرباب نصاب و عدل بوجه عباد یا
 کل شهادت دهند از آنچه نازل گشته برتختا و شفقت و فضل حق
 جل جلاله چه بسیار از آنکه کل در عباد راحت بوده اند و بان
 مقصود عالمیان بذكر اجابتش ناطق و ذاکر آيا که امجد و شکر
 لایق این عنایاست ما نظر من بچایم لم یکن لایقا للحمی جل
 کریمه و جل فضل و جل جوده الذی احاط الوجود الخیاطی
 بسیار بجه استعداد می نمودارک عکسهای ناکرده را
 نمایم یاد کل غفلت فرورفته ویدرا او با هم و آمال از آن گذشت
 باز داشته مقام عرض اقبال فرموده اند و بعنایت خفیه
 شرمه و اند غمیر او که را داریم تا از او مسکت نمایم آنچه را
 که سبب مدارک مافات غما کرد و لکن نظر ما بخصایم کبک
 و سجد و محدود کجا لایق مشابهه و یا قابل عمل است و چون
 سپلی خبر پیشین و راهی بضرایش با حمل کبار و صفای
 باور ایم چه که غیر او نداریم و نشنیدیم و ندیدیم پس باید
 دست تو را نازل نظرش بلند نمایم و بحیل جوش

تسک جوئیم اوست تا در کیتا بخشنده کیتا
 و عالم کیتا و کریم کیتا بصد هزاران مسکلتی هم
 که کل را مویده نماید بر عمل آنچه تعلیم داده و با خبر فرموده
 ای پروردگار ما بمشابه اطفالیم تربیت لازم داریم از دریا
 کرمت مسکت غناییم که ما را با یادی اراده ات تربیت نماید
 و بمقام بلوغ که انقطاع از غیر و توجیه بفناء یاب سوا
 مزین و قانر فربانی قدر لنا فی کل الاحوال ما یقرینا بالیک و لظننا
 عن ذنک انک انت الفضال للکریم و تمنعنا عما لایلیق لعظمتک
 و سلطانک و قدرتک و اقدارک لا اله الا انت الفرد الواحد
 القوی القدیر ذکر زاده و اولیا الهی را در آن ارض نمودند
 مخصوص ذکر جناب آقا سید جواد علیه السلام و عنایتیه و ذکر شتعا
 و توجیه و قیامشان را بر خدمت امر بعد از عرض نفیسه در حسرت
 امع افسر ابی مک لوح مبارک از سما مشیت مالکیت
 رقاب نازل و ارسال شد بسئل بخادم ربه بان شرفه
 بلقاء لوحه ویرزقه ما کان مستورا فی کلماته المطامعه

امید آنکه از نارسده و نور احدیه آنجات را شتمل نمایند
منور دارند ان ربنا الرحمن لم یسبب العلم وهو مشق الکریم
این عبد برای ایشان توفیق و تاید میطلب تا بحکمت
و بیان اهل امکان راه نمایند و مقصود رسانند
در لوح حکمت این کلمات عالیات از سماء مشیت منزل است
نازل قوله تبارک و تعالی ان لبیان جوهر
یطلب النفوذ و الاعتدال اما النفوذ معاق باللطافة و اللطافة
منوطة بالطلوب الفارغة الصافية و اما الاعتدال مسراج
با حکمتی التي نزلنا بها فی الزر و الالواح انتهى
اکثری غیر بالغ مشاهده میشوند لذا باید بایاد محبت و رفیق
و مدار اهل آن طرف را از نوم غفلت برانگیختند و بجز اعظم
هدایت فرمایند ان الله یهدی و یؤید فضلا عن عنده و رحمة

من لدنه و هو احواد الغفور الرحیم
و هذا ما نزل من سماء مشیت ربنا الرحمن الاولیاء هناك
قوله عز ربانه و عزیانه فی الذکر العظیم یا شیخ فاهم

احمد الله تبارک و تعالی بما یدک علی التوجه الیه و الاوتار بما نزل
فی کتابه فی یوم فیه عرض عنه اکثر خلقه و انکر و اما طبع و لاح
من افق سماء قلعه الا علی طوبی القوی ما اضعفته لثبات و مانعته
اشارات الذین کفروا بوم الدین فرج بما جرى ذکرک و اک
من ان العظمة فینذا التجن العقبید و انزل لک ما یقی بدوام
الملک و الملکوت من لدن عظیم حکیم لا یعادل بکلمه من کلمات
ما عند العموم یهد بذکرک من عنده لوح حفیظ نسئل الله تعالی
ان یوفقک علی ذکره و ثنائه و یدک بجنود یسأل الله تعالی
القدر اذا سمعت النداء من هذا الا فی الا
قل اطمی اطمی لک الحمد بما زینت سیکلی بطراز الاقبال لیک
ورائی کلبل حبک و عینی بشاهدة ابارک و قلبی بالاقبال الی
ساحة عزک اسئلك بجدک الذی احاط الوجود و یرد
باسمک الذی به سخرت من فی الغیب و الشهود بان یؤید
علی الاستقامه علی امرک انک انت المقدر الغیر الزوال
و هذا ما نزل بجناب شیخ تهمی حضرت لمقصود

هو الناطق بالحق يا شيخنا من حيث بسم ربك قد توجه
 اليك وجه المظلوم وذكرتك بما تضمنه عرف
 الفضل شكر وقل لك الحمد يا مقصود العالم اسماك
 بالاكباد التي ذابت في هجرتك وفراقك وبنو حوبك
 الذي به شرت مدائن علمك وحلمتك وجر فضلك
 وعان ايمانك ان تقدي خير الامرة والاولى ايرت
 لا تمنعني عن فيوضات ايامك ولا تجعلني محررًا عما قد
 لا صفيائك الذين بهم نصبت راية ظهورك في طور العرفا
 وارتفعت اعلام هدايتك بين الانام بان تجعلني من الذين
 نصر وامرك بالحكمة والسياسة وطافوا حول اراقتك منقطعين عن ارادام
 واخذوا اركانك بقوة من عندك وسلطان من لدنك ايرت
 انت الذي كلفيتني وادنى وهديتني الى صراطك المستقيم وامرنا بالحلمتين
 لا اله الا انت المقدر القدير انزل سبحانك ما رجع لي عليه بهاء الله
 هو الظاهر المستوي على عرشك يا شيخنا يا حبيب قل علي عليك

قدات الايام التي فيها قصد القاصدون بيت الله المحرم وطافوا
 حوله باجره وعلوا ما همسم به في كتابه طوبى لطائف انقلع كونه
 ونفاذ بما فاز به المقربون بفضله عطية اسئله ان يقدر لي من
 قلته الا على ما تقر به عيون الورثة ليشهد ويرى وهو مفضل الا
 لا اله الا هو الفرد الواحد العليم الحكيم قم على كرتيك وشبر العباد بالحكمة
 والبيان بما تزل لهم لشكر واربتهم رب منج السموات والارضين
 في اليوم المشاهدة والاصغار طوبى لاذن ما منحها القاصد الا
 ولعين حجتها حاجات العاقلين كبر من قبل المظلوم على
 وجوه اجبابي ونورتم بما اسرق ولاح من افق سماء عنانية
 ربك الكريم كذلك انزلنا الايات واسلنا باليك لشكر
 وتقول لك الحمد يا مقصود العارفين بما نورت قلبي في ايام
 وهديتني الى صراطك الامم العظيم
 ما تزل لمن سمي بمحمد قبل حسين عليه بهاء الله هو التبع من الهدى
 يا محمد قبل حسين انا ذكرنا اوليا الله واجابته من قبل و
 من بعد انه اقبل اليهم قبل اقبالهم اليه وذكرهم قبل
 اذكارهم وتوجه اليهم قبل توجههم ان ربك هو الكافي

و لفضل العظيم وفي مقام اقبال لهم بعد اقبالهم وذكرهم بعد
ادكارهم انه في كل حين في شأن بدوي الاثبات
عن شأن ولا تمنعه جنود الظالمين بطيخ حكم الاثبات
ونزل كل امر حكيم انصرا ورتبتم بالحكمة والبيان للذات
ضوضاء العالمين انه بطيخ بالفضل وظهر ما كان مكنونا
في علم التدرج العالمين طولي البصير يمنع عن مشاهد
اشاري وسميع نداء التدرج العرش العظيم كذلك
ما ج بحر البيان فضلا من لدني تشكر وتقول لك الحمد
يا مقصود المقربين بما هدني الى ساحة نزل يقيني كاس
جنتك ونور تنبي بنور معرقك وذكرتي في جنك
وانزلت لي انجذبت به افئدة المخلصين
وهذا ما نزل بجنابك حسين عليه بهاء الله هو البصير الاول
يا حسين فكر فيما ورد على يد الحسين بعد القائم وهذا القوم
الذي قام امام الوجوه بساطان بين قد ورد علينا من
علماء ايران ما نوح به سكان الفردوس شهيد بذلك من نصف

في هذا النبأ العظيم قل انه هو الذي وعدتم بظهوره بعد القائم
لعسر الله لولاه ما ظهر النقطة وما نزل البيان القوي
يا قوم لا تنكروا الذي به ظهر كل برهان وثبت كل حجة تنوير
كل ايق ونزل كل آية وما ج كل بحر وما ج عرف الله العظيم
قل يا طلاء الاديان طهر واذا انكم من لقصص لا وتسمو اصير القائل
من الاقرب اليها ما امرتم به من قبل في هذا حين من لدن غير حكيم اياكم
يا قوم ان تمسوا انفسكم عن حقيق غناية ربكم اقبلوا باسمه وخذوه بحبته
ثم اسر بوايد كره العزير بسدي قل ما لست الا يغنيكم اليوم
ما عند القوم ضعو انظارهم الا وياهم ومطالعنا مقبلين
الى الله ربكم اورت آباكم الاولين كذلك نطق العلم
اذ كان الاسم العظيم في شجته العظيم قل ما معسر العلماء من الاعمال
قد اخذتم زمام العباد باسمي تقودون على الصراط وتسيرون
الى امرى فلما ظهر انفسهم عرستم عظمة ما جرت به دموع العاين
سوف يعني ما عندكم ويطلب عزكم بالذلة الكبرى وترون
جزاء اعمالكم من الله الامر بحكم طولي لك برانند
الموهوم واخذت القويم معين انفسك انه مع من حبه

عرض فقرات مذکوره امام وجه مولی البریه مخصوص هر یک لوح منعقد
 نازل و ارسال شد. یل الخادم ربیبان یؤیدهم جمیعاً علی عرفان ما
 کان مستوراً فی کلماته و محضراً فی صروفاته
 اظهر اظهر ایدهم علی احد الواحک بقوه من عندک و از قهر لقایها
 بحدک و کریمک ثم اشهرهم الکوثر الذی قدر فیها باهرک و اقدار کرمک
 انت المقدر القدر امید هست از رحمت مسبوته آنچه در این ایام
 از سحر وجود مالک وجود ظاهر شده غافلین را آگاه نماید و کلام
 یا قیوم هدایت کنند ما من اسم الا وفاز بیکره و ما من عبد
 الا و قد احاطه ما ظهر من ملکوت بیانه انه هو الفضل بالفضل و الاحکام
 بالعدل لا اله الا هو التناصح الرحیم و هو الناطق العظیم ارجو
 جل جلاله میطلبه بر نور البصار بنفیر ایدهم همچنین بر قوه اصغابا شوند
 و بیابند آنچه را که از برای آن از عدم بوجود آمده اند ان ربنا
 هو المقدر القدر و هو المشفق العطوف الکریم ذکر جناب
 ملا محمد علییه بهاء الله انمودند و همچنین اشغال ایشان را در امر حق
 و توجهشان با طرف الاعلاء کلمه الله بعد از عرض انیم را شب
 در اشی علی یک لوح آمد پس نظر اهی از سماء شیت مخصوصان

نازل و ارسال شد لیشر من سجد آیات ما یجعله ساقی سلیل لبسنا
 بین الأدیان وقائد العباد الی علی بحسان و مثل التائید
 و التوفیق فیکمل الاحوال انه هو الغنی المتعال
 و ذکر جناب اقامه زمام محمد علیه بهاء الله بجز اصغابا نرید بحدک
 از قلم اعلی مذکور و کمره بعد ذکر شان از زبان عظمت جار
 و همچنین بفرمای ایشان الاعلاء کلمه الله و در این ایام
 در الواح شتی ذکر ایشان نازل و اینکه اذن توجه احوال
 عنایت الهی طلب نموده اند بعد از عرض فرمودند
 در همان طرف لوجه الله منتظما عن دونه تبلیغ مشغول کردند
 در استانه علییه شخص اصغابانی مع انکه کمال عنایت در باره
 ظاهر با بعد و الله متحد شده و بعضی اراد را تحریک نموده اند
 بمقبلین را شتم نمایند عمل کرده اند آنچه را که هیچ ظالمی تحمل نکرده
 ما حرص و طمع اخذشان نموده مبالغی مال عباد را بادعا انکه
 سرقت شده از میان برده اند باری از آن گذشته اند
 و بنیات تثبت جسته اند و حال در فساد مشغولند
 نسل الله ان یرزیم بالانصاف و یؤیدهم علی الرجوع

ت باقیاب حقیقت ارتکاب نموده اند آنچه را که شبیه مثل
 نداشته حکم الهی که تعرض با صدی نمایند و لکن
 بانوسب معروضه که اعراضشان ظاهر شده معاشرت و تکلم
 و ملاقات جایز نه هَذَا حکم قد نزل من سماء اراده امر قدیم
 طوبی لمن بذ ما اراد واخذ ما اراده التدریب العالین انتهی
 ذکر منتسبین برض طار انموه بودند چند سی قبل از ان رض ذکر شان
 و مراتب اقبال محبت و توجیه شان از تفصیل نوشته بودند در ساحت
 اقدس حضرت اصفا فائز و همچنین آن محبوب فواد از قبل ذکر
 نموده اند آنچه را که مشهور بر محبت و مودت و استقامت ایشان
 بوده لذا دلولوح منع اقدس از سماء مشیت مخصوص آن
 نازل بختا ابھی مطور چند یوم قبل رسال شد انشاء الله
 بان فائز شده اند و از بجز آیات الهی قسمت کامل اخذ نموده
 منتسب آن محبوب لارال یعنی ذکر الهی فائزند و این کمره هم
 دلولوح اقدس مخصوص دو ورقه مذکوره علیهها بهاء الله در فوق
 سماء منتسب نازل و لایح ارسال شد یسئل الخادم ربیبان نیزال

و ام تمها علیهما و علی امرهما ما یسبغی لبحر خوده و سما عطا الله انه هو الکرام
 افضل لتوار العلام الفیاض کمقدر القدر اینکه در باره
 توجیه بعضی از بستگان امر قوم شد این ایام توجیه جایز نه
 چه که سارقین مدینه کبیره قاطعین طریق شده اند محض محبت
 حضرت آقایان علیهم بهاء الله الالهی بنفص صفهائی که حال
 در مدینه کبیره موجود امانت نمودند و چون تجارت محکم
 شد و محل جوع اجبار از طرف گشت بنا بر صرط طبع مشتعل
 و مقصودشان آنکه جناب نعل بن علی شیح محمد علی علیه بهاء الله از میان
 بردارد و بعد بانفشی مثل خود که البته تفصیل ورا شنید و یا می
 متحد شد در سواد و مبلغی مال مردم از میان برد و فریاد بر آورد
 که سارقین برده اند و چون این فقره از او پذیرفته نشد بر اعراض قیام
 نمود و بهتک حرمت امر پرداخت در نزد جمیع اعجام
 مدینه کبیره مذکور داشته با بهیامند و مال هر اسرت نمودند
 مقصود از این ذکر آنکه آن محبوب و اولیا آگاه باشند که احدی بشیر
 کبیره توجیه ننماید شقاوت آن نفسین بدرجه اعلی رسید
 حرمت امر الله را نزد اعجام ضایع کردند یسئل الخادم ربیبان

یعبث من حیرت الناس کذبهم وافرأهم انه علی کل شیء قدير
 واینکه در ذکر جناب حاجی سی و هفته الله اعلی ما یحب ویرضی
 مرقوم شد در حضور مکرر ایشان از نصیحت و موعظه فرمودند
 و از آنچه رایحه فاد از آن استشام شود بصریح تمام منع نمودند
 مع ذلک ایشان با وہامات متمسک متمسکه فضل آن بنظر محال آمد
 و بعد در ظاهر راضی و در باطن شاکی از اینجا تشریف بردند
 واقعه رشت و ما زندان نظر معاشرت ابا صاحب واقع شد
 چه که بعضی از معاشرت ظاهره ابا صاحبا همچو گمان
 نمودند که اهل الله با مولا او متحدند باری بخت وارد شد
 آنچه که وارد شد معاشرت او در ظاهر ابداجایزه و
 لکن مگر او هم نظر با شنائی قبل محبوبت صاحب کیوجه
 نبوده و نیستند چون از قبل اظهار محبت نمودند از حق جل جلاله
 از غبار و ظلمت فیاد
 مطلم عالم خیال ایشانرا
 و نزاع و ماتمکد ربه النفوس مقدس فرماید سبحان الله
 نزد هر نفسی صلاح مقدم است بر فاد باری در باره

ایشان دعا نمود و از حق طلبید آنچه را که سبب تخطا است
 آنه هو التامع الحیب و اینکه در ذکر ناعق که در لوح خضر بوده
 مرقوم شد ناعقین نفوسی هستند که ناسر از صراط
 منحرف میازند و بغير حق دعوت نیمایند سبحان الله
 کاظم مذکور علیه بهاء الله الالبهی امام و جوه بحق ناطق است و بر قد
 قائم جای شبهه نبوده و نیست بعد از عرض بی کلمات عالیا
 از سما پشتیت نازل قوله تبارک و تعالی
 اظلی لعی طهر قلوب اولیائک عما لا ینبغی لایامک و آلف بین
 انفسهم و عقوبتهم و تقویهم لئلا ینطق احد بغير رضائک
 و عرفهم ما ازلتمه من قبل عباد مکرمون الذین لای بقونه بالعبود
 و هم با مکره یعلمون کلان یدیانیکم با طرباشند و در قول
 سبقت نخیزند ز نام امر در زمین اوست و قبضه قدر
 طوبی لمن اصف فی الامور و تمسک بالعدل انه من الفارین
 فی کتابی المسبین انتهى
 و اما حکایت کردستان در چند سینه قبل بعضی از نفسی
 شکایت نمودند و در شکایت صادق بودند و لکن قلم اعلی

بتك ستر نمود باشارات الكفارت و این سینه شکایت
عظیم گردند از نفس دیگر آنهم مستور است ان ربنا هو اشر
الحکیم انفقوه بنفوس موقنه معدوده که حال دران ارض
موجود اند راجع بوده و نیت باید این عباد دعا کنیم و احق تطهیر
نفسیکه خود را بحق نسبت میدهند بمثابه روح خفیف حرکت
نمایند و لطافت روح از ایشان ظاهر شود بقسمی که در هر چه
وارد میشوند سب تقدیس و تنزیه و ارتعاع و ارتقاء و
اطمینان اهل آن بیت گردند بخود نپردارند بلکه باولیا توجه نمایند
در ان مقام از قلم علی نازل شده آنچه که مجد و بزرگتر حاجت
هوالمستبین العظیم صفحه مناجات که از قبل اولیا باحت اقدس ارسال
شد باصفا فائز جناب ابن شهید علیها بهاء الله و عنایه
الی آخرها از اولیا و اوراق علیهم السلام هر یک از بحریان
مقصود عالمی انتمت برون و بنیات مخصوصه فائز به کشند
و لکن نظر بفقدان وقت و مجال باختصار ذکر شد و تحقیق آنچه از
سان عظمت جبار عظیم محیط بوده هست این عبد منت

هریک تحمیر و شامیر سازد و توفیق و مایید مقدس را دریا
و عقول زبری هر یک طلب میدهد ان ربنا هو اجد الکرم
البهائم و الذکر و انما علی من معکم و یحکم و یسمع قولکم فی امر الله
رب العرش العظیم خ آدم فی ۲۴ ازی الحجه ۶۰ ساله
اوراق و وصول ز بعد ارسال میشود متدبیر

لا اله الا هو العظیم

م ش جناب محبوب فواد ابن حضرت اسم الله الاصدق

المقدس علیها بهاء الله
بسم ربنا الاقدس العظیم العالی الاهی

الله الا هو الذي ينطق في كل شيء انه لا اله الا هو له العزة
و الجلال و القدره و الجمال و هو الذي فصل كلمته
بين الحق و الباطل و الظلمه و النور و الجهل و العلم و الآفاق
و الاعراض انه هو لمقدر الذي اقرب قدرته كل الاشياء
و بنائه من في ملكوت الامر و الخلق انه هو العزيز المحتسب
العزة و الشان و العظمة و البهائم و التكبير و العباد

علی بادی امره الذین انقضوا عهده و میثاقه و ورد و انی المدا
 و لقرنی لا اعلا کلمته و هدایه خلقه و طمطمس ارامره و ا
 اثاره یسئل الخادم ربه ان یؤتیهم ویوفقهم و
 یخیطهم و یحیرهم و ینصرهم و یمدهم و یملهم و یصلهم بالقریب
 العباد الی فی القایه و الا لطاف
 یا محبوب نوادی آثار قلم که از داد قیق لطیف رورقه
 القاشد و کتبه فتح باب القا نمود و ایام حضور
 آن محبوب را یاد آوری فرمود و در مقامی مشکر بود
 علم انداز هر کلمه از کلماتش عرف محبت محبوب
 عالمیان بشانی متضوع که از برای احدی جز کلمه
 فتبارک الله لهم احبانه ما تجذب به افئده لتقبلیز
 مجالی نه و توقفی نه جل بارینا و حافظنا و ناصرنا
 و بعد از اطلاق و قرائت قصد مقام اعلی و مقصدی نور
 نموده امام و جبالک اسما عرض شد و بعضی صغافانه

کت هذا ما نطق به مولی الآخرة و الا ولی
 قوله جل جلاله بسمی اعلی الابهلی
 قد حضر اسمک و بمعنا ذانک و وجدنا عرف
 حبک و خلوصک و اقبالک الی الله الغیر العظیم قد
 عرض العبد بحاضر مانجیت به الله الذی اتخذ لنفسه فی
 التجن مقاماً و فی رفع ندائه و ظهر امره و سلطانه و نطق
 امام و جوه عبادیه و فتح باب فضله و رفع سما بیانیه و فریبا
 بانوار آیاته انه هو المقدر علی ایشاء و فی قبضته زمام البیاء
 و هو الفرد الغیر لم یکن
 یا ابن سمی علیک بهائی و عنایت
 امر و راست و نظر خافیه تصدور و خاصته الایا
 امر و راست و در دیده کبیره ظاهر شد آنچه که مستور
 بود بمقتضایاتی تمتک جسته اند که شبه ندانسته و ندارد
 یحیی و شیخ محمد بمثل خود می تثبت نموده اند و بفساد
 مشغولند هر نفسی این ارض توجه نماید فوراً خبر سیه

برقیه میرسد که فلان وجهی سرقت نموده و بکارش از جمله خبا
افان لاسید احمد علیه بهار الله الا چه چندی قبل بعد از
توجه او بظرف قدس قبل از ورودشان بیروت خبر رسیده
رسید که سید احمد و من معه بلفی سرقت نموده هفت
متوجه کذک سولت انهم لفتحه مقامیر که جمیع
منصفین شهادت میدهند بر تقدیس او و تزیینش مطالع ظلم
اراده نموده اند بغبار مغتریات بیالایند
مشیر الدوله میزرا حسین خان غفر الله و رود مظلوم و رفار
و کفتار و کردار او را در مدینه کبیره ادراک نمود و فهمید
و در جمیع اصحاب دولت و ملت ذکر نمود انحراف الله الذ
اظهر ما کان مستورا فی فئدة الغافلین و المشرکین
و نسکه ان یحیل و لیا نه طالعین حول رادته باستقامت
تضطرب بها فئدة الظالمین و المعتدین امروز
امر الهی بمشابه اقیاب روشن و لایح و بقدرتی ظالم
که شبیه آن دیده نشده مع ذلک ظالم دولت آباد
بمجرد آنکه صفا نیاید نفسی اقبال نموده و بچپل تمام خود او

دیگذا فی مثل و بانواع حمل صد و اضلال برمیاید قل
اطھی اطھی نور قلوب عبادک بنور معرفتک ثم الق علیهم من شتر
اعدانک بی انصافی بمقامی رسیده که فضل این ظهور را انکار نموده
اند یحیی انوار مشغول و او در بیت مستور و مظلوم امام
و جوه کل قائم گاهی در حین هوشگامی تحت سلاسل چنان
تجلیات انوار تیرپان اطھی فی کجلا شرق نموده از خلف حجاب
نیرون آمدند و عمل نمودند آنچه که حقایق اشیا بنوحه و ندب مشغول
و روح الامین با باله مشغول از جمله در سبزواری با خلیل ملاقات نمود
و گفته آنچه که حق بر آن آگاه و لکن عجب از خلیل که مثل انفا فلان داده
گویا خلیل در آن اعمالی اول خدعه و تزویر است که در این امر وارد
شده طرز زیکی من سمراته و همزات امثال و صدر الامام
این نفس غافل عمل نمودند آنچه را که شمر آن در یوم ضرا آن شد که مالک
وجود را او نبخشند شهبود نمودند یا خلیل برستی میگویم امثال
ان نفسان مانبوده و از اهل امر آگاه تا با تار رجوع شما
لیظفر کت اسحق امروز نفحات آیات عالم را احاطه نموده ختم
حقیق محسوم باسم قیوم برداشته شد خود را محسوم مکن

بقدرت و قوت اظهری بر امر قیام نما عالم فانی و عهد الله باقی
 از اول اسلام الی الحین نفسی از علما بر کیفیت ظهور آگاهانه و در ضرب
 شیعه جز لعن و سب چیزی نبوده یا خلیل اطلع من امثلیست
 باسم ربک قلب قوم اسمعوا اسمعوا تا الله قدر ترفع صریر فلا الای
 من سجن کما انظروا انظروا ان النور شرق و من افق سماء
 مشیه التدرت العالمین یا خلیل لا اسئل من احد انا
 ارسلنا الیک من قبل آیات لا تعاد لها حران الملوک و لا ما عند
 العباد یشهد بذلك مالک الایجاد فیهذا المقام العزیز البیع
 یا خلیل ان الله یغنیات حضرت جلیل صیحة دبیر او یام مبتلا
 نشوی در ضرب شیعه از عالم و جاهل تفت کرمنا خود را
 اکبر و عظم و علم و اتقی از اسئل رض میگردند و سب نفسی
 با دی بوده یا خلیل در عمارت های که با بادی نظون و او یام
 بنا نهاده اند و تقسیم کرده اند تفکر نما دیگر رضی مشو که امثال آن
 او یام بمبیان آید آه آه آن او یام نظلم تبدیل شد و فرغ
 اکبر ظالم گشت و شنیدی که چه وارد آوردند و الی
 حین علما بر منت ابریت و لعن مشغولند سب آنرا

تفکر نما شاید از عطا ای مقصود و عالمیان حریق ایقان بسیار
 و راضی نشوی مجده و حزبی مثل حزب قبل در ارض ظاهر شود
 اخفوا العباد امر امن لدن امر قدیم یا خلیل آیا میکه ظلمت سطوت
 عالم را اخذ نموده بود غیر اینمظلوم احدی ظاهر نه و چون
 فی الجمله نور امر مشرق بر اینمظلوم با اسباب بغض احمله نمودند
 آنچه الیوم لازمست بر آنجناب اینست که یکمال خضوع و خوع بر خیز
 و مقبلا الی کعبه الله با نیکیاات عالیات ناطق نشوی
 اظهری سی سی سندی اسکتک با مولج صخر یا
 و بالاسرار المکنونة فی کتابک و بالآیات المنزلة من سبحان
 فضلك ان تؤیدنی علی الاقطاع عن دونک و التمسک بحبل
 عناتک ارباب ایدی علی الاستقامتہ الکبری و التوجه
 الی بابک الذی فتحة علی من فی الأرض و السماء انک انت
 المقدر علی ما تشاء و لا اله الا انت الامر العظیم حکیم ارباب
 اخف عبادک من سننات المفترین و نفاق الناقضین الذین
 نقضوا عهدک و میثاقک و کفروا با یانک و جادلوا بحجتک

وبرهانک آنک انت الفضال المقدر القدير لا اله الا انت
 الفياض المشوق الكريم يا خلیل علیک بهاء الله در سنین
 قبل مکرر مخصوص آنجناب آیات از سما و عنایت نازل و بتوسط جناب
 ابن صدق علیه بهار مال شد اقرها منقطعاً عن العالم
 انها تجذبک الی الله رب العرش العظيم در ضرب قبل
 خوب تفکر نماید که جزای اعمالشان در یوم قیام چه بود
 و چه شد شاید مجد و بدام نیفتید اهل سنت و جماعت
 که بملغوض کل اهل ایران بودند بدون تبلیغ بجز و ملاقات جمعی اقبال
 نمودند و شخصی در سودان ادعا کرده دیت نمود صد هزار
 نفر درش جمع شدند و شیعه ظالم بی انصاف عمل نمود
 آنچه را که از برسان قدر سپان نمانده امر روز این است
 که میفرماید یوم یقوم الناس لرب العالمین و هم چنین
 میفرماید ولقد ارسلنا موسی بایتنا ان اخرج قومک من الظلمات
 الی النور و ذکر هم با یام الله ان فی ذلک لآیات لکل
 صبار شکور اگر چه آیام ظهور منظر هر اسم از آیام الله

محبوب و لکن این آیام مخصوص است با یام الله در کتب
 یا خلیل آن نفس مثل هادی و غیره نزد مؤمنان اول من آمدند و نزد
 کافر اول من کفر لعن الله الیس من فوارس مضمار العلم
 بعلم و العرفان برستی میگویم خدا کتاب
 تقویة لا تمسک بعبود و الصفوف و بعدرة لا تضعها ظلم
 الظالمین و وضو ضا لمعتین آتیه
 له المنة و الفضل العطا با اظهار عبادت لکن گنونه رفانه و جوار
 خزان بیان آنه هو المقدر علی ما یشاء و هو الفضال الکرم و بحقیقه
 هر منصفی متحیر و هر صاحب عدلی مبهوت چه که کفر نیکه
 خود را فضل و علایم اهل عالم می شنود در یوم جزا ایشان ظاهر
 شد آنچه که از اول عالم الی اتمین شده وقتی از او قاف نمودند
 یا عبد حاضر ناله و گنینه منابر ایران مرتفع و بلسان افصح
 نداینها میگویند الیاسید اسند مقصودا
 محبوب با ما از برادر گزینت خلق فرمود و تربیت عنایت
 نمودی حال تحمل اعادی نفس گذشته توئی سمیع و لود

بصیری شنوی که چه می کنید و مشاهده نموده که چه کرده و چه می کنید
 و حال مجد و بعضی تیریت چنین جزئی متغول است
 این عبد نظر محبت و پسین اخلاص که بنجاب ایشان بوده
 لازم دستم بعضی امورات وارده را ذکر نمایم چه که ملحدین
 بجله و تزویر تمسک نموده اند و بهر تفسیر که شنیده اند
 با او گفتگویی شده با و توجیه نمایند بیع آگاهند که آن
 نفوس سالها از سطوت ایام مستور بوده اند و چون بقوت
 مالک ممالک علم و عرفان امر مرتفع شد و مذاهر شطرنجی ظاهر
 و تیریاپان زهر حتمی کا طبع بسیوف ضغینه و بغضا پیروان اند
 البته ایشان آگاهند که چه مقدار نفوس را جذب بیان مقصود
 عالمیان تصد مقرر دانمودند و جان را بجان فرستادند
 مولی لانا نام ساز کردند اما میزها دی بجز دانگه شنید اورا
 بابی گفته اند اضطراب ارکان شر اخذ نمود و از برای زندگی دنیوی
 دنیا رنجیات ابدی و زندگی سرمدی گذشت و نیست گفت
 آنچه که سزاوار خود او بود لعن مقصودنا نطق بمانا ح

به الروح الامین در هر مقام بر سر رفته و کلمه گفته بر یک ملتبر
 نموده و خود را کشتن نجات داده یا حبیب فواد
 بقاء وجودش گواهیست بر نفاش و نورین ترین و جناب
 اشرف و من قبلهم جناب کاظم علیه منکل بها و ابهاه شهادت
 هر یک شهادت کمپین بر ایمان و عرفان و استقامت
 و ایقان شان صاحبان بصیر و سمع اگر خود و بعدین اوصاف
 و سمع عدل در آنچه از اولین ظهور غلام الی حین ظاهر شده تفکر نمایند
 و مشاهده کنند کل کلمه اقبلنا الیک یا الله العالم ناطق گردند
 سبحان الله مع انفاق نفوس مقدسه ارواح و اموال خود را
 و هم چنین قیام بر خدمت امر امام وجود حلقه تهنین در سب
 غفلت و هیما و او هام سائر و سالکت مع انکه گل میدادند
 او و امثال و اطلاع بر اصل این امر داشته و ندارند چه با حق شوند
 این عیب قریحیل سینه بخدمت حاضر بوده و کل بر این فطره
 آگاهند مع ذلک هیچ از این عیب سوال نموده اند
 که شاید بنو صدق منور گردند و در این ظهور ظاهر نشود آنچه

که مجد و سبب بلا یای تخی و زرایای لاتعد گردد باری انقیان
 لوجه الله عرض نموده و مینماید که آنحضرت آگاه باشند بوقین
 مسین بر امر قیام نمایند قیامیکه قعود از آناید و بان تبدیل
 نشود حضرت مقصودیکه تقدیرت الهی و قوت حضرت بدار
 امام و جوده امر او علی قیام فرمود استراحت نمود و بحجاب
 تمسک بخت و احکام و او امر الامیر القاسم فرمود از او
 احترام نموده اند چه که تعیین او پامند و آنحضرت میدا
 لوح حضرت سلطان که از اساحت اقدس رسال شد
 شنیده اند و هم چنین با همای ملوکرا یا محبوب وواد
 مضربین بظلمی ظاهر شده اند که شبنداشته و ندارد و درین
 قبل مکرر الواح مضمون آنحضرت نازل ارسال شد و جناب
 ابن اسم الله اسدق علیه بهاء الله الاء مأمور تبلیغ آن
 بوده اخذ زمام الامر بقدره عن عند الله ربنا و تکریم و رب
 العرش العظيم اثم اهد الناس الی صراطه المستقیم و لیاة
 العظيم حال فخرتیب صد جلد آیات و بینات از کما

شیت نازل و تقریبات بمقامی رسیده اند که هر صاحب
 صدق و عدل انصافی شهادت میدهد بر ظلم آن نفوس
 غافلہ یک حکایت لوجه الله عرض مینمایم تا آنکه فی جمله
 مقام مغفرتی و کاذبن معلوم شود یومی از ایام حضرت
 مرفوع جناب حاجی سید جواد علیه بهاء الله الاء معصوم
 بکر بلائی بجنوز فائز عرض نمودند حال حضرت جناب کامیرزا
 سید محمد و حال بکر علیه بهاء الله الاء زیارت نجف و کربلا
 فائز شده اند و حال مراجعت نموده اند و اراده رجوع دارند
 جمال تدم فرمودند ایشان چیزی گفته عرض کرد خیر فرمودند
 چرا شما باید تبلیغ امر الله مشغول باشید حال برو از قول اسلام
 برسان و ایشان را بجنوز آور کن لیلیها الی ساحة العرش
 تشریف بردند یوم دیگر مع حضرت خال راجع شدند
 و بجنوز فائز و لکن جناب خال کبیر تشریف آوردند من دون
 اخوی دیگر بعد از جنوز امواج بحر پان مقصود عالمیان بشان
 ظاهر که احدی قادر بر احصا نبوده بالاخره فرمودند ما
 دوست نداریم که شما از سدره مبارکه که ما پین شمار و دیده و بار

حکمت و بیان مرتین محروم بمانید عرض نمود مولا ای هزار و دو
سال شنیدیم که حضرت آقا تم در دن معروفة مشهوره گشته
و اولادها آنحضرت هر یک بکمال عزت و عظمت در آمدن وجود
و به نفسی کلمه در تولد آنحضرت ذکر مینمود فی الجمله احدش مینمودند
و خوش میخیزند و از این گذشته حکایت ناحیه
مقدسه چه شد ذکر سحر و فالچه کجاست و هم چنین از جمیع
علمای حزب شیعه شنیده ایم که آنحضرت میاید و ظاهر میشود
و دیون شیعیان را ادا میفرماید و جمیع ارض را سخر نماید
و هم چنین ذکر میکند این عبد از ذکرش عاجز است چه که
مطلب لطلب میانجامد بالأخره عرض نمودند مع عظمت
و جلال و ذکر خوارق عاده حال میگویند خواهد زاده شماست
این عبد چگونه قبول نماید آنچه از قبل گفته شده حال
خلاف آن بمشابه آفتاب روشن و ظاهر تکلیف این عبد
چیت نمیدانم بعد از آن عظمت با اینکه علیا ناطق
یا حال حال بمشور خود توجه نماید و اخبار و شهادت مذکوره
و آنچه که سبب توقف شماست در سبب در آن تفکر

کنید معین نماید مع جناب اخوی تشریف بیاورید لوشا لدر
بیدل الشبهات آیات حکمات آن علی کل شیء قدیر یومن
غیر اخوی تشریف آوردند و یک یک بشهادت را ذکر نمودند و
جواب نازل او آنچه نازل شده ما عین در رساله خال معرب
و نظر بحکمت بالغه از بعد اسم خال را برداشته و بکتاب ایقان
موسوم گشت حال همین میرزا باد با مثال خود گفته
کتاب ایقان از میرزا یحیی است جمیع افغان موجود شما
تفصیح نماید تا کذب مفسرین معلوم و واضح گردد امید آنکه حضرت
از اقوال ناشایسته القوم بگذرند و با ما توجه نمایند هر
بمشابه آفتاب از بر آنحضرت واضح شود اطهر الطهری عبد
و خادک تعلم و تری آنه ما یتکلم من عنده بل یا عرفت
بسلطانک اسئلتک یا متصود العالم و الظاهر بالاسم
الاعظم ان توید عبادک علی الرجوع الیک و الا ان ایته لدی باب
فضلك ثم وسم علی الشارک علی ما فات عظمی فی انما
انک انت المقدر العزیز المحنتار لا اله الا انت لا اله الا انت
فی المسبب و المال حسب الامر انجیوب قواد

آنچه باسم میرزا حامی دولت آبادی نازل شده و نزد اولیا موجود
صبح نمایند و بنویسند و بیدارینی بجناب خلیل علیه بهاء الله
برسانند تا ملاحظه نمایند و همچنین کتب آیات
و بعد اخذ نمایند چند سینه میشود باسم ایشان لوحی
مخصوص نازل شده اگر چه از قبل مکرر باسم ایشان آیات
نازل و ارسال شد و هر یک حجتی بود لاشخ کو بر بانی
بود ساطع از برای اثبات امر عنقریب از جمیع قطار
عالم ندای بلی بلی البتیک لبیک مرتفع خواهد
شد آنچه که مفسری از برای احدی نبوده و نیست نزل الله
ربنا ورب العرش ان یؤید الکل علی ما نحبت ویر ^{بصره}
و ذکر حضرت مرفوع معذور مرحوم جناب فائز علیه بهاء الله الاء
فرمودند بعد از عرض در ساحت امتناع اقدس اعلی
اینکلمات عالیات محکلمات مخصوص ایشان نازل
قول الرب تعالی و تقدس ^{هو} ^{المستبین} ^{المشفق} ^{الکرم}
نصف دانه لا اله الا هو و الله فایز فی ایامه نه جو فائز

و ستمی به من سانه لمقدس

الغیر ^{البدیع} ^{النصف} ^{دانه} ^{فایز} ^{بالایمان} ^{فی} ^{اول} ^{الایام}
و شرب حقیق العرفان من ایدی عطاء ربه الرحمن انه
هو الذی زینة الله بطراز الاستقامة الكبرى بحیث منته
ضوضاء ^{العباد} فلا زما جیر الذین انکروا حکم المآب یا فائز
علک بهائی و عنایتی و حمتی افرح فی الفردوس الاعلی
بما ذکرک مولی الوری فی سجن عتقا طوبی للسانک بما
اقرب جویب الله رب العرش و الثری و عترت بما
انزله القلم الاعلی فی الاصل ^{الاصح} و طوبی لقلبک بما
اقبل الی فوق الظهور و لسمعک بما سمع نداء مکتوم الطور اذ
ارفع باسحتی الذی بر نفع فی الصور و قام اهل القبور و طهر
یوم النور و طوبی لبصرک نشد انه فایز باثار الله
و بمشاهده الذین نبذوا الورد و رأهم مقبلین الی مشرق آیات
و مطلع بنیاته و مصدرا حکامه و طوبی لوجهک بما توجبه
الی شطره و لسمعک بما سمع نداء الاصل اذ ارتفع ^{چنان}

الأرض السماء نزل الله تبارك وتعالى ان نزل عليك من السماء
كرمه مطار رحمة ويزقك من اثمار سدرة المنتهى في كل صباح
ومساء وفتح عليك في كل الاحيان ابواب الغاية والفضل الا
انه هو المشفق الغر المنان

سبحانك اللهم يا ارحم الراحمين وسندي ومصودي محبوبي
اشهد تجويد ذاك وتقدس نفسك عن مثل الامثال
وعترف بقدرتك وسلطانك وعظمتك ومتداركك
يا اله الكائنات ومقصود المكنات برايات آياتك وعلام
هدايتك وبالنبوءات طاع اللامع الذي اشرق من افق اراتك
باجرك وعزك وجحيف سدرة المنتهى خير كوشة بحيون في افق
الاعلى وبجهد الترب الاطهر وهذا المرسل لمطهر ان تقض لي
حوائجى تغفر لي والابى وامى والذين آمنوك وبآياتك
ايرب قدرى خير الآخرة والاولى ومات درته لعبادك
الاصفياء الذين هم شهابات العالم والاشارات الامم
عن التوجه الى باب عزك والتقرب الى ساحة مجدك
انك انت المقدر على ما تشاء والاله الا انت الغفور الرحيم انتهى

بمحمد بعد از صعود حضرت مرفوع عليه بآء الله الابن الامام
امواج بحر عنایت و غفرانز انجادم در راحت اقدس مشايد نمود
از جمع جهات رحمت كبرى و عنایات عظمى بحضرت مرفوع توجبه
اميد انكه انباء مقام ايشانرا اخذ نمايند و با آنچه سزاوار ايام است
تمت كتنند اذ كر ايشان هم در راحت اقدس بدكور الشكر
والعظمة له والعناية له چكه از ان عظمت ظاهر شد آنچه كه تلافى
ما فات عنه را نمود انجادم از حق جل جلاله ميطلب آنچه را
كه سبب توفيق و تبايد است تعالى افضل هذه الايام و
رحمته و فضله مخصوص جناب مرحوم از سان عظمت
ظاهر شد آنچه كه ببقاء ابدى و عنایت سديدى فائز
گشته هنيئالا و مرثيالا حسب الامر انباء و منتسبين عليهم
بها والله را ذكر نمايند و بصبر صغار وصيت كنند انه
هو المشفق الغفور الرحيم اسامى مذكوره در نامه انجوبيه
نواد امام كرسي حق جل جلاله عرض شد و پيريك فائز شد با آنچه
كه شبهه و مثل نشسته و ندارد
هذا ما نزل بحجاب رفيع خ اعليه بحسب الله
قوله تبارك وتعالى

هو تعليم حكيم هذا اليوم فيه ثمرات اشجار الفروس الا و باثمار الحكمة
 و البياض و ارتفع خريزما بحيون بسم الله مالک الامکان
 و سطع النور من افق الطهور بما استوى امكم الطور على عرش
 البيان تعالى الرحمن الذي تى بقدرته و سلطان
 يارفع عليك بهاني لسديج افرح بما اقلنا اليك
 منه هذا النظر الذي من اضاءت الافاق و ذكرناك بذكر اظفر
 من اللسان خضعت له الاذكار كن متمسكا بحبل العطاء و
 متشبها بذيل حمة ربك مالک ملکوت السماء و اياك
 ان تخترت مقالات الغافلين و تحببك بشبهات
 الذين كلفوا بالله مولى الانام هذا الكتاب بقوة من
 ان تصيرك الى الاقوال الامم التي فيه ناد المناد
 الملك لله مالک الرقاب اقل لك اسحر يا مولى
 الورى و لك لثنا يا مالک الآخرة و الا و لك البها
 يارت العرش و الثرى بما هديتني و تهنيتني و ارت
 لي ما يكون باقتيا بدوام اسمائك و صفاتك انك

انت المقدر العزيز الوهاب

وهذا ما نزل بجناب يوسف خ اعليه بجهاد الله
 هو الناطق الامين هذا الكتاب ميسر و يقول قد اتى الوعد و
 هو المعهود الذي اظف نطقت الاشياء كما تصفا الله
 قد ظهر محبوب من في السموات و الارضين هذا يوم فيه طرما كان
 مستورا في ازل الازال يشهد بذلك من نطق امام الوجود للملك
 لله رب العالمين يا يوسف خ قد ذكرناك من احسن
 و شرب حيق ابي بيان من كاس عطاى ذكرناك بايات الاعا
 ما كان شهودا على وجه الارض و مكنونا في طبقاتها كذلك نطق
 لان لعظمة فضلا عن عنده و هو القضا للكريم قد فرح
 البيان باسم محبوب الامكان ثم شرب منة انه يجذبك
 الى مقام تنطق فيه الذرات الملك و الملكوت و العظمة و جبروت
 لله المقدر العزيز حميد و هذا ما نزل بجناب ميرزا بهديت عليه
 بهاء الله

بسمي المقدر امين على الاسماء

طولى لك يا بهديت بما هداك الله الى نهار المبين و صراط المستقيم
 قد اخرج الظهور ما لك الغيب و التهو و القوم اكثرهم من الغافلين

قد نذروا ما اعروا به في الكتاب واخذوا ما نوا عنه بما تبعوا كل
 شيطان مريب طهر قلبك بما انقطع وسانك من كوثر البيا
 وقل لبي لبي لك العطاء بما سئلته كوثر لبقاء ولك اليها
 بما هيته الى اشكال الاعلى اشهد ان فضلك اعطى الارض والسموات
 اسلك بانوار عرشك اسررك كتابك وبالذبح ارتعدت ريش
 عبادك ان تجعلني مستقيما على حبك بحيث لا تمنعني الاسماء عن التفرغ
 الى باطلك ولا الاشياء عن التوجه الى انوار جبهتك
 ايرت ترى عبدك هذا متمسكا بجبل جودك منتظرا ظهور
 عفوك وعطائك اسلك ان لا تخيبه عما عندك انك لم تقدر
 العفو الرحيم وهذا ما نزل بنجاب ميرا محمد بن مرس بن عليه
 بهاء الله بسبب الفضال العليم الحكيم
 يا ايها الناظر الى الوجه انما انما ان تذكر اني هذا اسبح في هذا
 التجن العظيم لياخذك جذب نذارتك وتقربك اليه انه هو
 المقدر على ما يشاء وهو الفيصل لعفو الرحيم اذا سطر
 وتكلم مكلما الطورا عرض منه العباد منهم من منعت الاسماء
 عن مواجدها ومنهم من غرته الدنيا والوانها ومنهم من اخذ الكتاب

بقوة لا تصغف جنود الارض وما فيها تبارك الله مولى العالم
 الظاهر بالاسم الاعظم الذي به نطقت الاشجار الملك لله
 مالك هذا المقام الكريم يا محمد قبل سجاد واسبين
 اسمع نداء الله رب العالمين انه ذكرتك بالقرآن
 اليه انه هو رحم الرحيم توكل في كل الامور على الله المقدر القدير
 وبلغ الناس بسكنته وبيان وعرفهم صراط الله المستقيم
 اياك ان يمشوا معك ما عند القوم عن اسم القوم واما ان تضعفك
 قوة كل ظالم لعبيد ضع العالم وما فيه وخذ ما نزل في كتابي لمبين
 كذلك غنيت حماة لبيك يا علي الاعضان احرام من لدن رحيم
 هذا ما نزل بنجاب شيخ سمعيل عليه بهاء الله
 بسبب العفو الرحيم قد ظهر القصر او وضع لمبين ان الامر لله المقدر العفو
 المتان قد اخذتم سرازير الظهور من القبور وظهر كل امر مستوفضا
 من لدى تدرب الارباب انما سمعنا ذلك ناديناك
 عن عبيد البقعة التوراة من شدة الخضراء الله لا اله الا هو الفرد
 الواحد المقدر العفو يا شيخ سمعيل علم ان التوراة الانورين
 احسن واين قصدا مقرا الفداء شوقا للقاء كسرنا وحضرا وانا
 بما تدر لهما من لدى الله مالك الابدان ما منعتها الدنيا

والواهب والشجار وثمارها قد اقلد وانفقار ورحماني سبيل الله
مالك يوم القيام كرم من عبد قبل الى مقترفا آء وارج
بما فدا روحه في حب الله مطلع الأنوار اذا فرغت بندا
وشربت حقيق ياني قل اظهي اظهي لك البحر بما نورت قلبي بنور
معرفتك وهديتي الى مشرق وحيك ومطلع الهامك اسلك
به وبسلطانه وبعزته وبهائه ان تجلسه ناصر امره والقائم
على خدمته بحيث لا ترثني شبهات العالم واعراض الأهم
انك انت المقدر الصير العلام

هذا ما نزل بجناب محمد مخرج عليه بهاء الله

بسمي ابي نير الفضال قد اتى الامر ظهوره ما كان مستورا
عن الابصار ونزلت الآيات وبرزت لبيئات وتقوم
في غفلة وضلال الا الذين نبذوا او هام وراهم
مقبلين الى الله مولي الأديان قد اتى مشرق وحي الله الذي
به ناحت لقبائل ظهرت الزلازل كذلك قضى الامر من لى الله
مالك المبدء والمآب يا محمد اشكر بما ذكرك الفرد الاحد
من طر التجن بما انجذبت به افئدة العباد قل يا ارض سمعوا

النداء انه ارتفع في الافق الاعلى اياكم ان تمنعكم او بام الذين انكروا امر الله
اذ اتى بالحقه لبيان يا قوم هكذا اليوم هو هذا اليوم
كان مذكورا في الكتب والرزيه والالواح اياكم ان تمنعوا انتم
عن هذا الامر الذي بصنوع عرف لبيان في الامكان
كذلك نطق الكتاب اذ قيل اي ورت الارباب ميثي
وينطق بالكل رغما لكل منكر مرات نسل البدان يوقفك
على استقامته تستقيم بهار جل الانام و يوقفك على ذكره
وشانه فيطقت كما تجذب به افئدة اولى الالباب

وهذا ما نزل بجناب الامير احمد عليه بهاء الله

هو المحيب بالحكمة لبيان سبحان الله فون ظهوره كما طور
عاطف انور محموده وآيات معنات اظهي احاطه من موده
ثباته ازر برمي منصفين مجال عرض انكار نماذه طوبى لزر برمي
لسمع بصبره وبشاهده واصغافا نزلت سبحان الله غفلت بمقام
رسيده كه حروف ابرام الكتاب مقدم و اشته اند كبا ايملا
بيان ضعوا الظنون والاولا بام تالله حتى قد شرق نير الايقان
من افق ارادة الله رب العالمين خود را از سلاسل سياه قاشغ
نماید و باز ادى قصه مقام اعلى و ذروه عليا شهيد

ترجمه اعلیٰ المقام من الارش
من قال على الكتاب

امروز نجات آیات الهی متضمن و سراسر ستوره ظاهر و مشهود
 خود را محرم منماست و از باعث عدم باعث الله توبه
 نماید امروز بجز عظامواج و آسمان افضل مرتفع بطوبی
 از برای نفسیکه عرض از باب عائم او را از تقرب منع نمود و از توبه
 باز داشت کذک ذکر المظلوم فیهذه اللیلۃ الدلیماء
 لشکر و تقول لک کجای مقصود من فی السموات والارضین انتی
 الحمد لله هر یک از اسامی مذکوره بر حق بیان مقصود عالمیان باشد
 امید آنکه بیانشانند و بر خود حتم نمایند که بقدر قوه عباد را
 از او بام ضرب شیعه غافله خط کنند با سماء از مالک
 آن محرم نماید هزار و دویست سنه یا وصی گفتند
 و از حق جل جلاله ممنوع محرم بالاخر اعمال افعال او ایشان
 شمره که بخشد سفاک دم طهر بود یا علی گفتند و مالک
 وجودیکه بکمالش سزا علی خلق میشود شهید کردند بار
 یوم یوم الله است طوبی از برای نفسیکه از این کاس
 بیانشان منقطعاً عما سواه والتائب من الله مالک الاسماء
 والصفات ذکر محبوب فواد حضرت حیدر قبل علی

علیه بها، الله الابد را نمودند حسب الامر مأمور شدند که در دنیا
 از اولیایان نمایند و مراجعت کنند باید آن محبوب فواد در دنیا
 و ایام بر خدمت فاعلم باشند و بذكر و شنای حق ناطق
 اصحاب اینظنور عظم اباید بشانی مستقیم باشند که عالم و
 مافی من العباد و الاشیاء، و الالوان و الخراف و الکتب
 ایشان از اشیای علی منع نماید شاید کنوز حقیقی ظاهر گردد و آن
 بر جای هشتاد که غیر الله را معدوم صرف شمرند تا عقین بسیارند
 در شهر و دیار ظاهر شوند این از اخبار است که در عراق
 سیر و اول بن عظیم از قلم اعلی جاری این امر هم خالی از اعراض نبود
 بنیت خدمت حضرت محبوب جان جناب حیدر قبل علی
 علیه بها، الرحمن و غایت تمبیر عرض نمایم و از حق جل جلاله از برای
 ایشان مدد میطلبیم الله سجد در حضور مذکورند و بعنایت فائز
 اولیای این ارض را که ذکر و نامیر ما هم و از برای ایشان میطلبیم آنچه که سبب
 ارتقا کلمه الله و ارتقاء مقام است ذکر جناب روحانی
 لا احمد علیه بحسب الله و غنایه را فرمودند بعد از عرض در سبب
 منع اقدس این آیات عالیات محکمات مبارکات مخصوص

ایشان از سما مشیت مالک اسما و صفات نازل
 قوله جل جلاله و عزربانه هو المشفق لکریم
 حمد و ساجد آن شکر و جود آن سزاوار با طرب
 قدس حضرت مقصود است که خلق بدیع را بار آده مطلقه نافذ
 جاذبه از عدم بحت بطراز وجود ظاهر فرمود و هنرین دیا
 این خلق از ما عند القوم یعنی حزب قبل و این ما عند هم مقدس
 و منزهند چه که من و ن اینچو بدیع در مقام اول مرتبه او
 صادقانه طوبی از برای صد که ریکه باسم یا طاهر مقدس
 از نقضهای عالم است و از برای ذنیکه مطهر از قصصهای کاذبه
 اهم است ایشانند اهل بها و اصحاب نفینه حسره که از علم ا
 در قیوم اسما ذکرش نازل و نسخ و ثابت و مرقوم
 ما احمد علیک بهائی و غیبتی لازال مذکور بوده هستی نامها
 شما که بعد حاضر ار سال دشتی هر یک بشرف اصغا
 هفتا فائز و بلجاظ عنایت مخصوصه مشرف طوبی لک
 و لایک الذین استظاهوا بالارض بوجوده و باطنها بحجبه

عسری قدر لنا له ما لا تعداده زخارف الدنيا كلها و لا بیانا
 العلماء و لا زفرات العرفاء و لا آه آه احکماء مقصود از علما
 و عرفا و حکما در این مقامات نفوسی است که با سباب ظاهر
 خود را میاریند و در باطن سد و مانعه اند از برای احضار
 عالم و الاعراف حقیقی و عالم معنوی و حکیم الهی در عرصه
 ظهور سپان مالک ادیان بر سر اقیان منتهی مستوی
 یا احمد انشاء الله بمشابه نار شتعل و بمشابه نور الراجح
 باشی شأنیکه کل از حشرات محبت سئل الهی را بیاید و حق را از باطل
 تمیز دهند و باستقامتی فائز گردند که حرکت عالم از حرکت بند
 وضای محم از آن لغزاند اولیا آن ارض و طرف از قبل مظلوم
 تکبر و سلام برسان قل فوجوا بیا قبل لیک مالک الوجود و سلطان
 الغیب و الشهود و ذکر کم بزرگ جبهه سلطان الاذکار و اعمالهم
 یقولوا لک الحمد یا محبوب الارض و السماء و لک الشناء
 یا مالک الفردوس و لک الشکر یا من باسما و خضعت
 ارجحة العلیا نسلک یا محبوب العالم مقصود الاحمد ان یذکر
 علی الصیام علی حد متعحرک بحیث لا اتمنعه اجنود او المعصوم

(۱۷۶)
 ایرت ترانا منقطعین عن وکک متمشکین بحبل قدرتک قدرلنا
 هایسغی بچو دک و عطا کک و رحمتک و الطافک انک است لمقتدر
 علیات شای و فی مبینک ازته منج السموات و الارضین
 البهائم شرق من افق سما جزمتی علیک و علی الذین تنهب السم
 الیک و علی الذین یحبونکم لوجه اللد مالک هذا المقام العیز
 المنسج انتہ

این فایزیم خدمت ایشان سلام و ثنا تکویر و بهامیر یاند حق شاهد
 و کواه که از نظر فرقه اند و بلا زال در ساطح بیان مقصود عالمیان دار مقام
 بوده اند امید آنکه از سدرها وجود اشما طیبیه طاهره که سبب اعلاء
 کلمه اللد طاهره شود و عالم ب نعمت قرب تنعم گردد ان
 ربنا هو المقدر لهدایت و بالاجابة جدير

انیکه در باره این جناب مرفوع مرحوم ملا غلام رضا علیه بهاء اللد الابن
 مرحوم فرمودند چندانکه می قبل مخصوص ایشان لوح
 امنع القدس همچنین زیارت از زبان عظمت نازل و ارسال شد
 و حقیقه تجلیات الوارثه غایت حق قبل جلالة نسبت با ایشان
 و جناب این مثنایه نور ساطع و لایح له الحمد و له الشکر

وله اللد شتا، وله بهجت، از حق از برای ایشان تائید و
 توفیق میطلبم بعد از عرض ذکر اسم ایشان امام کرسی بیان
 مقصود و عالمیان این آیات محکمات نازل
 قوله تبارک و تعالی یا مهدی علیک بها و غیابی جید
 از جهت عرش عظم آیتی نازل التي بهما لج بحر الغفران و باج عرش
 عنایه ربک الرحمن و بها اشرق نیر الفضل و ظهر ما کیون باقیاد و ام
 ملکی و ملکوتی ان ربک هو الغفور الرحیم قد ظهر ما لا انفا و له
 لشکر ربک کلمتین العظیم مکرر ذکر من صعد الی الاقصی علیه
 از عالم بطنی جاری و نازل اشکر و قل لک الحمد یا بحر اعطاء
 و لک الشکر یا مالک البقاء اسک ان توئیدی علی حدی
 امرک بحیث لا یمنعنی منع المانعین و ضراظ المین و نال مقیدین
 و اعراض المعرین و اما ما سئلت فی السبیت لک
 ان توئدی به دیون من صعد الینا هذا یعنی لک و لم تنک
 بهذا الجبل المستین قل لک الحمد یا آله من السموات و الارضین
 یا ابن اسمی الا صدق المقدس قد فاز من صعد الی الاقصی
 بما لا فایزه اکثر العباد بشر المهد علیه بهائم و من معه بعنایه اللد

(۱۷۸)
 رب العالمین بید کجک کا غایت بے متوجہ منتہین ہر یک
 فردا سے دارا بفضیل عطای حق بشارت دہ کل در راحت
 اقدس مذکورند و بغایت مخصوصہ عزیز و فائز قد قدر
 لهم مالون غیر منہ اقل من سم الأبرة لینیصعق العباد الامن شاء الله
 رب العرش العظیم باید اجتناب بعدل ظاہر شوند
 کہ صیتش سبھا را احاطہ نماید ہذا یعنی لک و نسبتک بہذالامر
 الاقدس الامم الفیض البیسیں کن کالتارین الاخیار لیجد منک
 کل نفس حرارة محبتہ اللہ رب العرش والکرتی الترفیع قد
 فرزت قرۃ بعد قرۃ و سمعت کثرۃ بعد کثرۃ مالو یلقی علی
 ایجل لطار شوقاً لذكر الله العلیم حکیم كذلك نطق سان غنایتی
 فضلاً من عندی لیاخذک جذب البیان و یجلبک
 متحرکاً منجذباً طائرًا فی ہوا، محبتہ ربک الرحمن الرحیم انتہی
 انی بعدکم خدمت ہر یک از منتہین سلام و تحسین و بہا
 میراند و از بدایع فضل و رحمت نماند ہی الہی از برای ایشان
 میطلبد آنچه را کہ اشار وجود از ان ظاہر شود امید

(۱۷۹)
 انکدین استعدای شرف قبول فائز و عالم از این اشارت قطع گردد چہ کہ
 ایام ظہور است و غنایت و نعمت او ماندہ محیط ان ربنا
 ہو المظلی الکریم وهو التبیح المحیب الروح والاشنا،
 والذکر والبهاء والتکسیر والعداء علی خضرتکم و علی من نسب
 الیکم و علی من یحکم و علی اصحاب الفینۃ حکم آء الذین لکن ذکر
 عند اسم الامماء و ملکوتہا و الامرایا و شمو صا اولک
 اهل البهائہ حقا حقانی کتاب اللہ رب العالمین خ ادم
 ۱۹ حیب ۱۳۰۸ رتبرہ

محبوب روحانی جناب ابن التسم الاصدق علیہما من کل بہاد بہا ہ
 ملاحظہ فرمائید بسم ربنا الاقدس الاعظم الہی

۱۵۲
 ما حبت ذنا نصرۃ اللہ علی ما یشاء برا علی مقام عالم
 نصب فرمود و تشریف لک غزیتها شکستہ سلطان فتحہا
 قد خسر الذین انکروا قدرۃ اللہ و سلطانہ و نقضوا میثاقہ کفوف و ابایاتہ
 و جاہد و اعلیٰ اطفاء نورہ و جاہد و اما اتی بہ فی الامیہ لعا
 الملك الفرد بحق الفیض القیوم و تعالی سلطانہ المہمین علی ما کان
 و ما کیون عالم الزکلیہ پدید آورد و انہار معانی و بیان در او جاہد

وساری فرمود باب ملکوت را با اسم مبارکش شود و من علی
 الارض ادعوت نمود چه مقدار از عباد جزای اعمالشان حجاب
 و ایشانرا مشاهده اشرفات انوار توحید منع نمود و چه مقدار
 از ماسوی است که نشد و بطل غمایتش پیوسته است اوست مقدر که
 حجابات غلیظه با صبح اراده شق نموی و سبحات جلیله را خرق
 فرمود جنود عالم قادر بر منع نه و صفوف احم الاقوی کرده بلند
 نمود هر که را خواست هو الفرد الواحد المقدر الذی یفعل بملئنا
 ما اراد انه هو المراد فی المبدء والمعاد

سبحانک یا من بنورک انارت آفاق المعانی بسک و یا منک
 ترتبت سما العرفان با بحیر الذکر لیسک اسماک بقدرتک
 و قوتک و سلطانتک و عجزک عنک و اقتدارک بان تخت
 لا ولیا لک من خلقک ما یقر بهم الیک و یقیم کائناتک
 باسماک و غایتک ایرب ترهیم ناظرین لی افکاک متسکین
 بجبل جودک ربی ایلی علیه منظره بدائع صفتک و یا اذیم
 مرتفعه الی سما جودک ایرب لا تخییم عما یبغی لک ربک الطانک
 ولا تمنعهم عن اشرفات انوار وجهک ایرب ربی الذی

دار البیاد الاعلا کلمتک و ذکرک و حملت شد اندنی ایاک اسماک بان
 تویده فی کل الاحوال بمنظایه قوتک و اقتدارک و مطالع قدرتک و اختیار
 آنک انت المقدر علی ما تشاء و آنک انت المهیمن تیوم
 یا محبوب نوادک دستخطهای متواتره بمشابه مطازریاض وجودا
 سقایه نمود و نازه فرمود احمد لله الذی وفقکم علی الارسال و وفقنی
 علی قرآنه ما فیها من الادکار و بعد از اطلاق قلمتک مقام نموده امام
 وجه مالک نام عرض شد در هرگز از سما غایت مالک احدیه
 نازل شد آنچه که خلق عالم از ذکرش عاجز و قاصر تا در این کره بعد از
 عرض در سا منع ابد تسکین کلمات عالیات از مشرق اراده اشراق
 فرمود قوله تبارک و تعالی بسمی السامع البصیر

یا ایها الناظر الی الوجه نامها متعدده از شمار سید و کل لقا وجه
 مظلوم بشرف اصغاف تره له احمد وله اشکر بما اذک علی الاقبال
 و علی الاقرار و علی الاعتراف و علی التوجه و علی الاضغاء و علی الاستقامه
 علی امرت بمنزلة اوره العالم الامن شاء الله ربک القوی
 الغالب لقدير ابطال عوالم معانی و بیان نفوسی هست
 که سطوت امر او شک و ریب علما ایشانرا از مالک اسما منع نمود
 و از بحر فیاض محروم ساخت الله اکبر ان نفوس را شبه

و مثل نبوده وینت جمیع کتب الهی از قبل بعد بر علو و سمو
 مقام آن نفوس گشته شاهد و گواه طوبی از برای لغت یک طراز
 استقامت حزین و برد آه و فافاز حزب الله را
 از قبل مظلوم تمسیر برسان بکورا ضعی مشوید که بمشابه ضرب
 قبل با مور لایسته العینیه مشغول گردید در قرون و بحصار عابد
 اصنام بودند و عاکف او بام و خود را اعلی خلق و انتم
 میدانید و در لیلی و ایام ظهور مالک امام را الحق جل
 جلاله کمال تصریح و ابتهال مسکت نمودند و چون بابی تقا
 منقوح و سرسکون از افق غیب ظاهر مشرق و بحر پان موج
 از عالم و جاہل عبر ارض قیام نمودند سبحان تقبله از دریای
 مکاشفه و شهود فائز گشتند فاعقبه و ایا ولی الابصار حال
 مجد و اهل سان جان و با ناطق و مشغولند کاهی ذکر تحریف
 و سنکامی ذکر وصی و وقتی ذکر مرات و فوق آن
 نموده وینمایند بکوا ای بیدان هزار و دویست
 سنه و ازید بیان اسباب مشغول بودید شمر آن را نیاورد

تا بر عالمیان ظاهر و هویدا گردد بلی شمر آن شد که سبب
 و لعن سلطان وجود مشغول گشتید و بالاخره بر خاک
 دم طمشرش فتوی دادید ایگاش عالم خلق نمشد و این ظلم
 کثیر ظاهر نمیکشت بیود از ظلم آن حزب بحق پناه برده بود
 و کذاک احزاب اخری بکوا امر و زیوم توحید حقیقی است
 اقباب ظهور از افق سما فضل مشرق و لایح ذکر غیر الله جایز
 جایز نبوده وینت نفسیکه با سما متمسکند تازه از برای
 مطلع او بام اذکار جدیده تیج نموده اند و خسر الزین کذوا
 بایات الله و بیاناته و انکر و احمته ویرانه الا انهم من المعتدین فی کتاب الله
 رب العالمین منتدین بیت ع طاکل از قبل مظلوم تمسیر
 برسان و بعنایت حق بشارت ده صعدت امم الامم و افازت
 بیما لا فایز به اما الارض لا امن شالله المقدر القدر البهائم المشرق
 من قسما فیض علیک و علی من معک و یسمع قولک فی هذا الامر
 الا عظم و بخت بسیار اعظم است
 لازل در راحت حضرت غنی متعالی که بوده وید مطار نازل و فرا
 جاری و فضل مشغود و نور ساطع و بحر موج و عرف متضوع

و آفتاب توحید مستقیماً مشرق و لکن کل عالم را محجوب سلطان جوده
از اول ایام تا این امام و جوه عالم قیام فرمود و اهل آفاق را من غیر ستر
و حجاب با فوج اعلی دعوت نمود این را و اعراض نموده اند و با و پامات
جدیده که صد هزار بار از او پامات عتیقه حزب شیعه تقیم است
تمتک نموده اند و حقیقه آنست که متحیر و صاحبان ابصار متحیر بل
کل اشیا متحیر حق نیست یک آیتش عالم را احاطه نموده و ظهورش
بمثل شمس در وسط زوال ظاهراً و لایحاً او را گذشته اند و بنفوس متمتک
جهت آنکه قابل ذکر نبوده بنیت سبحان الله این چه غفلت است
که عالم اندموده بعمر بنیانان لقوم فی غفلة غلیظه و سکر غلیظ
اینکه در بابه جناب میرزا محمد باقر خان علیه بهاء الله مرقوم داشتند
عرضیه ایشان در یوم ششم ماه مبارک رمضان چهار ساعت و نیم
از روز گذشته امام وجه مولی العالم عرض شد و بشف اصفا
فائز و یک لوح منع افدن ز سماء افضل مخصوص ایشان نازل
لقد احمده فائز شد با آنچه که عرش بدوام صفات علیا با
و دائم است هنیئاً و مرئیاً له اینفاتی هم خدمت ایشان
سلام مگیر سازد و عرض نماید آنچه را که سبب ارتفاع کلمه است

از حق تعالی شأنه این خادم سائل و آمل که ایشان را مؤید فرماید بر آنچه
لا یق ایام اوست و اینکه ذکر جناب آقا محمد و صاحب علی در من اهل
یا علیها بهاء الله را فرمودند و هم چنین استدعای ذکرشان
در ساحت امنع افدن این آمل محقق گشت و ذکرشان در پیشگاه
حضور مالک ظهور شرف عرض فائز قوله تبارک و تعالی
یا ضراب الله چندی قبل مخصوص و لیا، آن ارض الواح بدلیه بدلیه
نازل و بتوسط یکی از افاضان علیه بهاء ارسال شد انشاء الله بآن فائز
شوند و از بصریان رحمن بیاشامند یا ضراب الله آنچه از قلم اعلی
جاری و نازل کل ظاهر و مشهود ناغنین از اطراف هجوم نموده اند و
بمشابه زیاب قصد انعام الله کرده اند ایگاش نفسی از القوم
سؤال ننمود که ضرب قبل یعنی شیعه از آنچه گفته اند و عمل نموده اند
اجرش چیست و جرای ایشان در یوم ضراب بود و لعن الله
با و هم متمتک بودند و خود را اهل تقنین میسر دهند و عبده
اسماء بودند و خود را اهل توحید میدانند ان طهر بما کتبت
ایا دهم ثمره اعمال ان نفوس مجبوله مردوده غافلانه کاذبه
اعراض از حق بوده چنانچه ظاهر و جوید اگشت قولوا

انه يعلم خائفة الاعين و خافية لصيد و كمال اتحاد و اتفاق
 از كوتر عرفان باشا سيد رغما للذين انكروا حق الله و برهانه
 وقالوا ما لعنوا به في الدنيا و الآخرة انه هو الحق لا اله الا هو و
 هو الامر الحكيم و هو الامر المبين تارة بحيل تحريف و اتمان
 ان تمتك بمكوده اند بر ضرب الله كل لازم و واجب لغو
 ضعيفه را از عناق ناعقين و شبهات معدين حفظا نمايند
 لعمر الله اهل حبس ما سوى الله را بمثابه كف تراب مشايد
 ايشان بر استقامت مستوي و بر نمارق نور جالس طوبى
 للعاقبين اعلم اعلم ترى اصفياك متعدين نارك و متوينا
 الى افتك و تمكين بحيل غنايك كك الحمد يا مقصود العالم و
 الامم بما اوضحت لهم السبل و انزلت لهم الدليل و ظهرت لهم
 قريحهم الى بحر لقائك و اسما وجودك ايرت اسلك بايا
 الكبرى و ظهورات قدرتك في ناسوت الانشا و وجوب الابعاد
 المكنونه التي كانت مستورة في آياتك و كلماتك و باقية
 التي تتحرك مرة في الهواء و تارة على البر و اخرى على
 ارادتك و مشييتك بان لويد اصفياك على الاستقامة

على امرك على شان لا يرون سواك الا كوا عين نكتمت
 ايرت قمر بهم الى مقام فيه ارتفع خبا و مجدك نصبت خيام
 و ارتفعت اعلام نصرتك انك انت المقدر على الاشياء و في
 قبضتك زمام امن السموات و الارضين انتهى خبا خبا
 عند كل كلمة از كلمات حق جل عظم نواله و غزبانه كتب عالم وضع
 صد هزار افوس كه نفوس هو هو منه خائفة از شر عيني زن
 محروم مشاهده ميگردند امر و زريع غيات است و هر روز
 آسمان افضل مرتفع جبهه نمايد شايد بذكرى فائز شويد
 و يا بنجدمتي منقخر يوم عظيم است و امير عظيم و طوبى للعاقبين
 و طوبى للباين و ويل للعاقبين انكه در ياره ناعقين
 مرقوم شيد هر نفسى اقل اسم ابره ببصر فائز شود كل
 معدوم و مفقود مشاهده نمايد كثر نعمت سب غفلت
 عباد شده لعمر ربنا نازل شده انچه كه همين است
 بر اسما و ملكوتها و صفات و جبروتها و بيان و علوه و
 فرقان و بيانه حال نمند زود است نزد حشر
 آيات الهى بهوش آيند و بر اعمال خبيثه خود شهادت

وهند ایقوم برسد از خداوند قادر غالب قاهر مینت
 انظور یک نقطه بیان روح ماسواه فداه عبت ذکرش بکلمه انا
 اول العابدین ناطق باری از دریای کرم الهی و سما وجودش
 سائل اول که کل را بر رجوع نماید که شاید عباد از لغات
 ایام مالک ایجاد محروم نمایند نه علی کل شیئی قدیر
 و از قبل در دست خطهای آنجبوب عرایض بعضی از امام بوده جوایب
 هر یک از سما فضل الهی نازل و ارسال شد انشاء الله بان
 فائز شوند و از بجز رحمت بیاشامند بهر اسمی تلقا و وجه حاضر
 بایات الله فائز آیا چه شده که عالم از بجز علم و قدرت
 رحمت و سدره دانش محروم مانده اند آیا بجز رحمت میکنند
 عمر تنها و مقصودنا سبیل و دلیل و عبادت و توجیهشان
 از ظنون و او با هم ظاهر شده باس عمل المریدین الامر بید الله
 رب العالمین حق را شکر و سپاس که امواج بحر بیان را
 بشکل نیر بر بان از افق سما سفینه سرانابر و اشکار فرمود
 سبحان الله دریا موج اقباب مشرق نور ساطع کا

منه

مع ذلک قافلین لمحدین و ناعقین در ریب مسین تلعب بهم
 الاشیاء کتھا و هم لا یعرون انان متحیر که معرین بیان چه
 ادراک نموده اند و چه فهمیده اند آیا شحات انا و معانی را
 ندیده اند و یا تغشوات حمانه ابدی را نشنیده اند حیات
 از کیت و حیات از کیه در یکی از الواح اینکلمه علیا از قلم نازل
 قوله تبارک و تعالی انا نفضنا فی الصور و هو علمی الاعلی و به الحینا
 من الارض و السماء الی اخر ساینه روح من ملکوت الامر و خلق فداه
 حق جل جلاله اولیا خود را حفظ فرماید آنجبوب باید بکمال تمت
 بر حفظ نفوس ضعیفه قیام نمایند شایسته و با مات قبل مبتلا شوند
 وقتی از اوقات فرمودند کیو یا ضرب الله بایدهانی بر امر الله
 مابت و ستقیم باشید که ماسواه را معدوم و مفقود مشاهده نمائید
 اگر در جمیع اطراف لقیق ترغش شود بمشابه اطمینان باب شمرید لحق
 لوانتم تعلمون نجات آیات در قطب عالم متضوع ویدقت
 با علم الهی انا المخرار شکار بگو نامی ناعقین با ظنون و او با هم را
 بر چید بیاط الله ظاهر و مالک قدم بر او جالس اتقوا
 ولا تلکونوا من الظالمین انتهی لغه مقصودنا و مقصودکم شعله

آیات آسمانی و انوار بیان رحمانی عالم را خندوده و لکن ^{لمتجسین فی حجاب}
 مسپین و اینکه ذکر شخص ^{علیهم بهاء ابهاه} و تفصیل واقعات
 آن ارض را مرقوم شد این فقرات را حضرت شخص الله اکبر در
 ودائی کسینونتی الترتیب دومه الفدا خواسته بودند اگر صحیح آن
 مقدس زکذبتطن بدست اقدار سالنید بسیار محبوب است چه که
 مقصود حضرت شخص الله روحی فداه آنکه جیب ظاهر آنچه در این امر واقع شده
 مرقوم دارند تا سبب دانائی و آگاهی اهل عالم شود
 و اینکه ذکر در جبر و اقیانان باقی علی و تقدیر ایشان از مومنان
 مرقوم شد این فقرات در راحت این منع اقدس رتبت
 اصفا مومنی لور فارت قوله تبارک و تعالی
 یا ابن اسی یا ایتها السار فی البلاد الذی خائن و سارق ناعق
 و ملج در اطراف و اقطار ظاهر و این سخن نیت
 که اول ایام از قلم اعلی جاری و منازل آنه خبر الکل با نظر و تظیر
 یشد بذک من لطق فی هذ الحین انی ایا الله رب
 العالمین انان ذکر اولیای فی در جبر الذین ذکر کرم
 و بشیرم بغایه الله و رحمته و نذکرهم بانزل من قلمی

فی زبری و الواحی و نجرسم بما قدر لهم امر من عندی و انا المقدر
 القدیم یا حضرت الله در امر اینطورم تفکر نماید از اول
 ایام تا حین در دست اعدا مبتلا الی براحت و حفظ خود
 نیرداخت امام و جوه امر او علما و فقها اندام نمود و کل را
 باقی اعلی دعوت فرمود و چون نور ساطع و امر فی کجمله ظاهر
 مضمین از خلف حجاب با اسباف بغضابیرون آمدند
 و قصد مقصود عالمیان نمودند لعنه الله از سحر عنان نمودند
 و از اشکات انوار آفتاب معانی ممنوع و اذیل امر فاعل و نجر
 یلیون با هو ^{نعم} لا یصرون و قالوا اما قاله الاولون
 قصد و اما لا تصده الاخرون ^{بعضی} ارب ال عمرضا ترتیب
 داده اند و او را دام صرب الله نموده اند آیا از فعل باشد چه
 ادراک کرده اند و از حکیم ما پرید چه فهمیده اند هر صاحب
 بصیرت و شاهدات میدهد بر عظمت امر و علوش و همچنین
 تقدیر و تنزیس ما خلف حجاب نبودیم امام و جوه ظاهر
 و اشکار بیان ظاهر و عمل آشکار از حق میطلبیم عباد خود را

از نور تیر عدل و انصاف محروم نفرماید و بر رجوع بایید نماید اوست
 قادر و توانا لا اله الا هو العزيز الابهی ^{استه}
 طوبی از برای آن نفس که از کائنات قامت آشامیدند این بعد فانی
 از حق باقی بایید و توفیق از برای دوستان مطلبید و بهر یک
 ذکر سلام و تحمیر میرساند در هر حال انشاء الله غلبه با آن محبوب
 روحانی است اینکه درباره عقین معتدین و مفضلین
 و ظالمین با هم قیاس است آن حزب قابل ذکر نبوده و نیستند
 احدی که اشری از اولیا با رضی مقصود فانی و مدتها در جوار کائنات
 و در ظل قباب عظمت مشرخی دیدند شنیدند و آگاه گشتند
 فرمودند یا این امیر بنا، اعظم است است بر آب
 از اقوال و مقربیات مشرکین قبل از عظم و اکبر مشاهده شود هر لایم
 نفسی و نفسی و جمعی با رضی قدس وارد کل دیدند شنیدند
 و آگاه گشتند و کتب در این مدت کینفس حیرت زیا حضرت
 بوده است تفصیل آن بسبب آن محبوب رسیده و یا میرسد
 مع آنکه در بلد انگریز است یک نفس را نگذاشته در اینجا
 ساکن شود و یا بتعلی مشغول گردد لکن اطمینان با عدم

باری این رضی فکرش و عملش آشکار است از شمس ظاهر تر و از سما
 مرتفعتر طوبی للتاظرین و طوبی للتامعین و المنصفین
 بیان آئی بمقامی ظاهر که تمام کتاب و اتم لبیک یا متحیر از حق مطلبیم الصا
 عطا ف ماید و عباد خود را از نور عدل محروم نازد تکلیف آن محبوب
 حقیقی خط عباد است و آنچه از شدت نوشتند حق لاریها
 اینجا دم فانی از حق سائل آمل سیدها با لبط و الرخا نه هو مومنی لول
 و المقدر علی ما شاء و اینکه مرقوم شد دو ماه او را
 که آنچه نوشته اند این فانی بجواب آن مکتوب شده و تحقیقه
 همین است که مرقوم داشته اند و لکن قلب آن محبوب
 شاهد و گواه که این احوال را دو سبب بوده یکی طینان
 که سدا کما آن محبوب فواد فانی شدند و امواج بحر عظم را دیده اند
 و ندانند را شنیده اند و انار هم در هر حال ای رفته
 آنچه که از وصف و ادراک اهل عالم مقدس و میراست
 و سبب دیگر کثرت اشغال تحریر لازال فرموده و سفیر تا
 نهالها تاره جدید بدیور باید توجه نمود و اب داد که مباد از نوم مفترتا

(۱۹۴)
 معصومین بمرضی که مستلا شوند انجوب لله بجز نیت
 مشغولند و بصرت قائم پس انجام رتبه بان نفع
 علی و حکیم ابواب فضل و رحمته آنه هو المشفق الکریم و النافع
 المحیب و انیکه در باره جناب آقا صادق از انبیا خلیل مرقوم
 شد و ذکر انیکه اراده ادا حقوق و ادا شود و بعد موقوف گشتند
 این فقرات تلقاء وجه بشفقت اصفا فائز قوله تبارک و تعالی
 یا این اسی علیک بهائی ادا حقوق آبی بر کل فرض است
 و حکایت اعلی در کتاب نازل ثبات و لکن ظاهر و صراحت
 ابد جا نیز نه هر نفسی موقوف شود بر اداء آن در بروج و رجحان بر
 مقبولست و الا فلا از باب تذکر یکبار باید مودت محلی
 ذکر شود و پس نفوس موقفت ثابت بصیرت خود اقدام
 نمایند و بما امر و ابمن لدی الله عامل میشوند نفع ایفقه
 بخود ان نفوس راجع ان الله غنی عن العالمین خیر الله
 محزون نباشند لعن الله مقدرش از برای ایشان آنچه
 که مصححین از احصایش عاجزند است

x
 (۱۹۵)
 آنچه انجوب از عدم قبول مرقوم شد بعد از عرض فرمودند
 نطق باصدق چه که بقنا و استغنا امر الله مرتفع شده میشود
 یعنی لا اولیا ان تمسکوا بما یرتفع به امر الله و سلطان است
 بحقیقه همان است که انجوب نوشته اند انجام دادند
 از حق باقی سائل اول که اولیا یعنی نفوسیکه ایادی اعز و بطراز
 تبلیغ فرزند و بر خدمت امر قائم موقوف فرماید بر آنچه که سبب اعلاء
 کلمه اوست این ایام در این فقره ذکر شده امید است باب
 فضل مفتوح شود رید عنایت عطا فرماید آنچه که سبب علت
 علو و سمو اولیا اوست جناب لاجتهد فارابی علیه السلام
 بیان ورقه ارسال داشته اند و مخصوص خواسته اند
 این عیب نیات ایشان زیارت فائز شود لذا دلیل در
 پنجم ماه مبارک رمضان سه ساعت گذشته قصد مقام اعلی
 و ذروه علیا نموده و عمل شد آنچه مقصود بود بعد از اتمام
 سان عظمت با یکدیگر مبارکه ناطق قوله جل جلاله
 عزت بیانه با عیب حاضر الله احد فائز نشدی
 عمل بطراز قبول فرزند بشر الذی اراد لقاء الله امین

له ان تقول اهلې اهلې قد وجدت عرف ظهورك
واقبلت الى طور عرفناك اسلك بنا الى سحر علمك
وحكمتك وآيات كتابك وسرارها وقلوب اوليا
وضياها ونورها بان تقدر لي من قلمك الاء ما ينفعني
في كل عالم من عوالمك ويقربني اليك تعلم يا اهلې سيد
باني لا اعلم ما ينفعني ويضرتني اذك ترمي وتعلم وتسبح وانك
انت التميع الجسير انتهى

بند محمد فائز شدند با نچه که مقصود متعین و اول مخلصین است
انسانی از حق مطلب بد که ایثار موفقی منماید و مؤید دارد
ثباتیکه بحق چون تمسک نمایند و از دوش فرسخ و از ادایت
مقام توحید حقیقی که در این ظهور ظاهر شده صد هزار
طوبی از برای آملین و عالمین و دیگر دستخطها می محبوب
فواد بعضی ساکن کور هر یک بآیات الهی فائز و یا تواریخ
رحمن منور لعبر مقصودنا و مقصودکم بحرسان ا
بعد از ذکر اسما ثباتی مواج که اسن و افلام از ذکرش

عاجز و قاصر است حسب الامر کل یا تمسیر برسانید و یا
ترنل لهم ثارت و هید امید هست آفاق انجات بنور
اتحاد و اتفاق منور شود و کل یا یسبغی عامل کمرسان
عظمت با یکنم علیا ناطق یا حزن الله وقت را
از دست مدهید قدرش را بدانید لعمر الله معادله
نیمه اید بانی از این ایام قرون و عصار هذا ما شهد به الله
اذا استوی علی عرشه العظم لبطانته العظیم انتهى
امید هست که کل کلمه رضایا فائز شوند و بگذر و شایسته حل جلاله
ناطق السلام و النشاء و الکتبیر و البهادر علی جنابکم و علی من
معکم و علی الذین ملتئم سلوة بحب ابره و الفراعنه الذین یفوق
رؤسهم بالبیضاء و اخضر آء و صد و الناس عن سبیل الله

من کلمه عظم

رب العالمین خ ادم فی ۱۹ شهر رجب ۱۳۰۴

(١٩٨) جناب ابن اصدق عليه بهاء الله الا

هو الظاهر الباهر القائم امام الوجود

يا ابن اصدق عليك بهائي وعياني انما سمعنا نداء الدين
اشتلوا بنا رحمة الله وقاموا على قدمه بمبشقات
مسبين ومهتدين نزل الله تبارك وتعالى ان هتتم بحجود
الحكمة لببيان وليؤيدهم على ما يرتفع به امره انه هو المقتر
على ايشاء الا اله الا هو الخير المنان طوبى لمقام سر
في اول الرضوان بذكر ربه الرحمن مولى الاديان بتدبير
اعراض عالم وانما فضل حم ايا دى امر اطفى بهمت تمام بر امر قيام
دارند واز كوشه غما للاعدا باسم ابهني ميا شامند
يا اولياء الله باجتماعكم وحبكم في يومه اقر شرفه لقطه لبيا
في قطب السحان وقال اينما لكم اهل البهتاء ايتهم
الذين فيهم مبشقاتي عهدي ايشهد انكم من لسالي اصدقا
بجرب بيان وامواج عمان ربكم الرحمن طوبى لبني

(١٩٩)

+

تشرّف بقدر علمك وارتفع فيه ذكر محبوبي محبوكم اتى ابا هي في الجنة
العليا بوجدكم وحبكم واجتماعكم وبقايتكم طوبى لصاحب
البيت الذي قام بين الانام على حنفته الله مالك الايام
ورابن حين جناب اسم رضا عليه بهائي وعياني حسب الامر
از حين نبيايت نفوس قائمه قصد مقام محمود ودر آخر لوم بزيارت
فائز وبقبول مزين اطفى اطفى اسلك بالاسرار الملكوت
في اياتك وبالانوار المشرفة من اشرق ظهورك
ان تقدر لكل واحد من اباد امرك ما ينصب به اعلام
هدايتك بين برتتك ورايات نصرتك في بلادك
ايرت بزهر مقبلين اليك متمسكين بحبل عياتك اوى اليك
عباد ذكرتهم في كتبك وزبرك والواحد انت الذي
رفت امرك الى مقام تحيرت به الافكار وارتعدت فراض
الاشارة ما من بدنية الاوتد فازت بانوار ذكرتك
اسلك يا مالك الاسماء وفاض السماء باسمك الذي
به سخرت تدان الارض ونورت افئدة عبادك

ان یوقتم فی کل الاحوال علی هین بنی لایامک و ظهورک لیتق
لظمتک و سلطانک لاله الآات الفرد الو احد المقصد العظیم
محبوب فواد

حضرت ابن اسم الله الاصدق علیها بهاء الله الا ملاحظه نماید
۱۵۲
بسم ربنا الاقدس لام عظم العالی الا

حمد کونیده پاینده را لایق و سزااست که در حین اشتعال نار
بغضاد طرف و اشرار کبوتر بیان و پیل بیان اولیا را ذکر فرمود
و بشارت داد اسباب ذلت و ادوات ظلم غفلت
تیر عدل از اشراق باز نداشت جل مقامه و عزتیانه و الا که غیره
روز مبارکست و هر عظم چه که نبیا عظیم بر عرش ظهور
مستوی از حق جل جلاله سائل اول که عباد خود را بمشایخ
شیعه بگنبد و قرانی لاید و محفوظ دارد آنه علی کل شیء
قدیر و بالا جابه جیدیر یا محبوب فواد دستخط عالی ثبایه
یک روحانی رسید و عرضنه وجود را بنور سرور
متنور نمود چه که از شهر کلمه از کلماتش عرف خضوع

و خضوع و توجیه و امتثال الی الله متذرع فی حقیقه اسباب
محبت و الفت قلوب ذکر محبوب بوده هست و میداند
این لطیفه کبری مقدس منزه ماند و بغیر او با هم ضرب
قبل محبوب نماذ ان ربنا هو المقدر القدر و بعد از فرج
و ابتهاج و قرانت و اطلاع قصد ملکوت بیان نموده امام
وجه مولی الا دیان عرض و بشف اصغافا تر قوله غریبا و جل ربنا
بسمی القاعم امام الوجوه یا ابن امی علیک بهائی و عیاشی
باید انجناب در جمیع احوال این آیه مبارکه منزه در قران نام
و متمسک باشد بفعل مایشا و حکم مایرید فی تحقیق این آیه
مبارکه جنود حفظ الهی بوده و هست اولیا را با این کلمه علیا تر
نمائید و از شئونات لالتسمیه لاتعنه حفظ کنید کلمه
یفعل مایشا آیتی است کبری و معلمی است آراسته و دان
طوبی از برای نفسیکه فی تحقیقه بان تشبث نماید اودرت جمع
احوال محفوظ و محروس است یا ابن اصدق المقدس
باید در لالی و ایام بخدمت امر مشغول باشی و تعالی
حق مطمئن اوست ناصر تو و حسین تو و حافظ تو

(۲۰۲)
 بتیقین سپیدان هرگز از کلمات که از افق سماء علم الهی
 اشراق نماید آن در نامحسای آسمانی و صحیفه سمر که آن کتاب
 جزوی از آنست ثابت محقق است **بسم الله تبارک و تعالی**
 ان یؤید عباده علی استقامته لارتها الاوهام والظنون
 ولا شبهات الذین کفروا بالله **ایم** ظلم ظاهره وارد
 در ارض یا مظلوم را بشانی محزون نموده که اسباب ذکر و پیا
 خود را در انصره عاجز مشاهده نماید یا آنها ناظر الی الوجوه
 مصیبت کبری وارد و رزیه عظمی مشهوره نسبت بان
 جناب هم تمت کبری از این جنین رسیده اگر چه از صحت
 ضحیح اشیا علیه و قهر نطفه و نضرت بدیل گشت از آنچه وارد شد
 و نصح اشیا علیه و قهر نطفه و نضرت بدیل گشت از آنچه وارد شد
 امر الله مرتفع تعالی قدرته و تعالی سلطنته
 و تعالی امره و سلطانه و لکن انان متحیر است از نفوس غفلتیه
 خسارت اکبر راجع **عظم** میزند و شاعر نیست اما چه
 احاطه کرده و چه علی حایل گشته یا ایها المذکور لدی القدر
 در باره شهید اعلیهم بهاء الله اعتراف الی انوار الالهی نازل شد

(۲۰۳)
 آنچه که بدو ام ملک و ملکوت الهی باقی و دائم بنیاهم مرتباً
 لهم امر نمودیم جناب زین علیه بهائی عسکارتی بعضی
 از آنچه نازل شده نزد آنجناب ارسال نماید **بسم الله ان یؤید**
 علی امر به انه یهوت مع لجب چند می مقرر عرش ارض
 حیفا بوده و در اکثر حیوان ندای حضرت مرتفع قلنا
 مالک یا فطره **تسمع فی اللیالی صرخیک و فی الایام**
ضحیک و فی الأسحار حنینک عند ذلک **تفتت**
 ندایها نداء تو قالت یا سلطان الوجود ان لشکرین غرقوا
 سفینتک **احمر** و غرقوا ناقبک **البیضاء** و ارادوا
 ان لطفوا النورک **بدلک** ارتفع **ضحیح** و ضحیح الاشیا
 و صرخی و صرخی من فی الارض و السماء **یا سید الکبریا**
یک و بندتک **الأصلی** و صیر قلک **الأعلی** ان تخط
 نفاک عن مدافع الأعداء و سیوف الأتقیاء **انک**
 انت المقدر علی مات شارد **و فی قبضتک** زما امر الامور من
 الاولین و الاخرین **مکران** ندا در احیا **یک** مشغول
 با نزال صحیفه جدیده بودیم اصغاشد و ذکرش در صحیفه

مبارک ثبت کشته ییصد بذاک بذالکتاب الذی میث
 وینطق انه لا اله الا انا الفرد المقدر الاخر ایسم انکه در اول
 مناجات ذکر نموی اطهی طی ترانی طائفه کول ارادتک
 وناظر الی اقی جودک فی تحقیق این بیان واین راه عظم اعمال
 واقوال است عند الله نسل الله تبارک و تعالی ان یقینک
 فیکل حین کأس هذا المقام الا والرتبة العلیا انه هو مولی
 الوری ورب العرش الشری یا ایتها اشرار رب حتی اللقاء
 امام وجه مولی الاسماء اولیای آن ارض را طرز اقبل منظر کسیر
 برسان بگوام روز روز خدمت و نصرت است و بیچ صحر
 اعظم از هدایت خلق نبوده و نخواهد بود باید کل آن بتک
 کنند و عباد الصراط استقیم راه نمایند قل انا کم ان منکم
 شیء لوی بعدکم امر عن التوجه الی المقام الذی فی ارتفع لکن انا
 فیکل الاحیان یا ابن اصدو المتصل کل را صیت نما
 بعد انصاف و استقامت ایتلاف باید از امریکه
 علی قدر سه بره از ان رایحه فاد استشمام شود حذر نماید
 ایتت صیبت الهی که در زبر الواح از قلم امر جبار و نازل کشته

طوبی للعالمین و طوبی للعارین انتی
 امید انکه اولیا از کاس استقامت کبری در هر حین بیانشند
 چه اگر آن فائز شوند نجات طنون و او هام ایشان را از صراط استقیم
 منع نماید و هر یک بقدرتی ظاهر شود که عالم را بمشابه طلی
 مشاهده کند این ایام مکرر فرمودند امروز روز نصرت است
 و روز ظفر لبه محمد عطا بقسمی ظاهر شده که عالم را احاطه نموده
 در جمیع احیان قرح بیان موجود طوبی للعالمین و للشارین
 هر نفسی اقبال نماید با نخین فائز میشود من غیر توقف و تعطل
 و اینکه در باره محبوب فواد حضرت حامی زاحیدر علیه بهاء الله
 و حضرت محبوب فواد لامیرزا اسد الله علیه بهاء الله امر
 شد حقیقت آن اینست از خضر جناب حبیب
 روحانی حاجی محمد کاظم علیه بهاء الله هر قوم داشت که دو
 مقدسه مرضیه علیها بهاء الله در این ارض وارد و حاکم بلد
 ملاقات ایشان را طالب شد و لکن چون مقضی حکمت
 نبود که شتند و معاشرت نمودند بعد از عرض شفقه
 در ساحت اقدس مرشد انجناب و با جناب مذکور

بآن ارض توجه نمایند و اگر ممکن شود ملاقات کنند تا آن
 ملاقات معلوم و واضح گردد که عدم ملاقات آن دو نفس مقتضیات
 حکمت بوده نه اجبن و خوف و اما محبوبی جناب میرزا ^{الله}
 علیه بهاء الله الاهی محض ندین اخویشان تشریف بردند
 و دو سینه قبل جناب حبیب روحانی ملا علی علیه بهاء الله
 مخصوص ایشان را طلب نمودند و از ساحت اقدس
 اذن حاصل شد تا این سینه که مخصوص اذن خواست شد که
 بدین احوال بروند جز آنفقره امری صادر نه و اما حقوق
 ابداد ساحت اقدس ذکرش نبوده و خود آنجبوب فواد
 آگاهند که در چند سینه قبل حضرت سلطان ^{تشخیص}
 ارواح فداه سچگان فرمودند که در ارض مقصود امر معاش
 در تنگی است با نیجت محبوب معظم حضرت اسم الله جمال
 علیه بهاء الله ^{کلمه} را امر نمودند که مخصوص خد حقوق ارض توجه
 نمایند و بعد از آنکه اینخبر باحت اقدس رسید بهائیان
 این بنده را احضار فرمودند و یک لوح ابداع منع

که مشعر بر منع آن فقره بود نازل فی حقیقه نھی اعظم در آن
 ظاهر و حین نزول ثبانی آیات صحیح همین بود که بشیر
 منزل حدی بران آگاه نه و بعد از حضرت ^{السلام} علیه
 بهاء الله الاهی عریضه باحت اقدس آمد ظاهر
 و تنگی نموده بود که خدمات این عبد هرگز قبول نشده
 بعضی از اولیا از جمله ابنا، خلیل و وراث کلیم علیهم بهاء الله
 بجهت و خلوص شوق و اشتیاق و جوی داده اند اگر امر
 بر د شود سبب ایس کل میگرد و وجه موجود را بهزار
 تحمید نمودند و این عبد در ساحت اقدس عرض
 نمود که اگر لقبول فائز شود سبب فرج و سرور و رجای
 افنده و قلوب میگرد و بعد امر صادر بر قسمت النوحه و
 مخصوص هر یک از اولیا مبلغ نجاه تومان مقرر نمودند
 و تمامه قسمت شد و نفوس آن اراضی شاهد گویند
 بر آنچه از مصدر او امر صادر گشت و همچنین حضرت
 اولیای فاران علیهم بهاء الرحمن قصد زیارت و ادای حقوق

نمودند و بعد از حضور و جوه ایشان قبول فرمودند و بخواب
 واکدانشند مخدیره جناب درویشند اعلیها بهاء الله
 در راحت اقدس عرض نمود استعاذ که وجوه را قبول
 فرمایند و بدینست که آنجوه را از مال خود خارج کرده اند
 مع ذلک بشفتت و عنایت خارج از احصا مجد قبول فرمودند
 و واکد اردند و دیناری احدثند مگر جناب سید علیه بهاء
 که با ایشان بود مبلغ سی و پنج تومان قبول شد و قیمت کشت
 ده تومان بخواب مشکین سلم علیه بهاء الله عنایت شد و ما
 از ابا و لیا ارض خا عنایت فرمودند البته بمطالعند
 و حال خود آن محبوب میدانند که در سجن چه قدر نفوس
 مجتمعند لازال این موجود بوده و هست مخصوص
 این ایام که مسلفی از محل معنی حب الامر طلب شد
 و بادای دین رفت و اگر هم کاهی قلیل حوی باشد
 که موجود است با صاحب آن ارض داده شد و شخصی هم

بحضرت آقای افغان و حضرت امین داده که برسانند هم
 حین بقبول فائزند و لکن ردند چه که حیا و خجالت مانع
 و اما حال موجود است و بتصرف فائزند جمیع آنچه ذکر شد
 آنجبوب و سایرین آگاهند بی در چند سینه قبل کما
 بعضی بیاحت اقدس سید ابداعت نماند و جوا
 نرفت یا محبوب نواد در عنایات حق تفکر فرمایند
 لازال کما عنایت متوجه بوده است و در باره سید
 الاصدیق علیه بهاء الله نازل شد آنچه که هر حرف
 آن بدل بر عنایت و فضل صحت بوده مگر در سیمیکه مر
 و رقه حاجیه مرحوم مرفوع حاجی میرزا حسن علیه
 بهاء الله و رحمته در حضور بوده سان عظمت آن محبوب
 و حضرت السید ذکر مفرمود ذکر یکم لویلی علی اجمال
 ترها منجدت به من بیان التدرت العالمین مع کلمه
 مبارکه نفعی ایشاء ملاحظا ظاهر از دست نرفت با امید
 آنکه بر آنچه ظاهر شده آگاه شوند و عباد الله را آنچه

ارتفاع کلمه ارتقاء نفوس است القا نمایند و اگر گاهی در اسرار
 جواب دستخطها و نامهها آنجنوب فواد تعویق رود نظر
 باطمینان و عدم فرصت بوده چه که از هر جبهتی متصل میرسد
 و تحقیقه وقت بمشایه کسیر کمیاب گشته این ایام بعضی خبرها
 از ارض طارسید که مایه حیرت شد از جمله نوشته اند سید
 جمال الدین افغانی بزرگان ایران را برنجیر طنون و او با هم بخود
 بقمیه در فواد با او شریک شده اند و آن شخص تا مصر بود
 کمال عداوت را با این حزب من غیر جهت ظاهر نمود و
 نوشت آنچه را که سزاوار خود او بوده و همین در بیروت
 مکتوبی نوشته و بطیرس که بطبع دائرة المعارف مشغول بود
 داده و آن جا بل نیز هم در کتاب خود طبع نموده و اثبات داده
 و بعد پاریس رفته و در آنجا در ورقه خنباری طبع همش را کرده بود
 گذارده و در هر هفته خدمت سیدی و مولانا حضرت محمد اسم
 روحی و ذاتی لتراب قدومه الاطهر فدا ارسال نممود و در طیار
 دوستی نمود و خواش کرد که آنچه اراده فرمائید

ارسال در دنیا طبع شود و لکن اینچنین مقبول نیفتاد و بعد قصد
 ایران نمود و تفصیل بعد را البته استماع فرموده اند بار
 عجب در اینکه همچو نفسی نفوس معززه را بر نشرفا خود یاد
 نمود سجان استقامت چه شد عقل و دانش کجا
 رفت و لکن از حق جل جلاله مسلت طلبیم که او را بر رجوع مایید
 فرماید الطهری اید العاقلین علی الرجوع الیک و الانابة
 لدی باب عفو ک ثم عرفتم مایه منبغی لا ایاک اریب
 بدل فاد و اصلاح و بنضاهم باحبت و
 مقربا یتهم بالصدق انک انت المقتدر العظیم حکیم شدند
 اینکه در باره اشرا و مفیدین ضوضا مغلیین منکرین هر قوم دانند
 معلوم و واضحست چه که اینخبر را تعلیم میدادند پذیرند
 ماحایت کند ما در دارتا در زایا برایشان توجه نماید و البته
 حزب بی معین مورد سهام جا بلین و سیاف معضین است
 در مملکتی که ظویر عدل مفقود و انصاف مقطوع هر چه مملکت
 مضار مطالع ضغینه و بنضاهم واقع میگردد یفعلون

مايشاؤون و يقولون ما يريدون ايخرب مظلوم محبت
 كامل شفقت راسخ معاشرت نموده و بنمايند و جز
 خيزار بر لبی کسی را ده نموده اند مع ذلك در ليالي و ايام
 چه کرده اند و چه وارد آورده اند باری نمرات بعد از عرض
 امام کرسی عدل نيکلمات باهرات محکمات از مشرق
 اراده مشرق قوله ما احلي بانه و ما بهي غره و ذکر
 يا ابن سبي عليك بهائي و غفلت بخرب تفکر ناخاست
 اعظم راجع ميدانند و ظلم اکبر را عدل ميشمزد لعمر الله
 سوف يرون جنات اعمالهم و يا حدم العذاب
 مشكل اشجات يطلبون النصر ولا ينصرون و يستغشون
 ولا يغاثون و لکن آنچه در اين امر از ظلم ظالمين و عتس
 معرضين وارد شده سبب اعلاء کلمه الله بوده در ارض
 اعدا بعقیده خود شريعت غرارا نصرت نموده اند
 فابس ماظنوا و باطل ما عملوا و يعملون يتبين بين ان

آنچه وارد شود سبب ارتفاع رايه نصر و ظفر است
 من يقيد در ان بغير ما اراده الله بقدرة و سلطانه
 كل عجز آء عن ظهورات قدرته و ضعفاً عن
 تجلي انوار اقتداره نزل الله ان يعرّفهم ما استجابوا فيه
 و ورد و اعلی اصفیاء و اولیاء انه هو المؤيد العليم
 و لمقتدر الخیر حکیم اولیا را وصیت بنمايم باعمال
 و افعالیکه سبب توجبه ناس و علت اقبال عباد است
 اگر از اول ايام الحين آنچه نازل شده عمل بنمودند حال امر او علما
 ان محکمت را طائف حول مشاهده ميگردند و لکن
 قضی های امر من لدی الله الا لقدیم انتهى
 ذکر حضرت حاکم عادل و حضرت عالم عادل
 تبارک و تعالی را نمودند البته اجراتان من
 عند الله ظاهر میشود جزای یک ذره از عمل ترک
 نمیشود و محو نمیکرد ان ربنا هو العليم حکیم و بعد از عرض

در ساحت امّ قریب علی ایمنه مبارکه علیاً از مصدر بیان
 مولی الوری نازل قوله جل جلاله یا عبید حاضر
 ابن اسمی الذی قام علی خدمت امری از برای عالم مذکور در جا
 آنچه را که سبب بقا اسم و ذکر اوست و این را جابتر
 رضا فرین و بنو قبول منور یک لوح امّ قریب
 مخصوص و از سبب غایت نازل ارسال میشود اگر عرف
 اقبال است شام شود برساند شاید از کوشش پان لوی که
 در کلمات مکتون و کتور است بحیوة ایدی فائز گردد
 و ذکرش در کتاب از قلم و هاب ثبت شود از حق طلب
 علمای آن مملکت را در یک اعانت مؤید فرماید بر اصغارا ایا
 منزله التبه از ما عند هم فارغ شوند و قصد بعتدا
 نمایند و بر تربیت و هدایت عباد قیام کنند
 قل اظهی اظهی اسلمک بالیا تک التوراء التي بها انجذ
 حقائق الاشياء ان تؤید عبادک علی ما ینبغی لایامک

ثم اهل قلوبهم بار سدره ظهورک لیتقل بها العالم والامم آنک
 انت القوی الغالب العزیز بحمید انت
 امید آنکه نور امر افنده و قلوب را نور فرماید و کل را باقی ظهور
 راه نماید حضرت عالم مذکور را یده البه تبارک و تعالی
 اگر فی بحله در ما عند هم از شر الاظ ظهورات قبل ثکر فرمایند
 البته از ما عند الناس بگذرند و از غنی متعال طلب نمایند
 آنچه را که پیش و شبیه است اینکه در فقره خضر از قبل مرقوم
 داشتند میز را هادی دولت آباد کمال محبت را با و اطفا
 داشته و با و نوشته بود که از شما الی حدین خبری رسیده
 آنچه در ان مقام ذکر میشود صحیح است و لاریب فیہ باید بعضی
 از آیات منزه نزد او ارسال گردد لیخد لنفسه سیلا
 الی المحبوب خدای احدی است که جز تبلیغ عباد و هدایت
 ایشان مقصودی نبوده نیست هر نفسی که او می آید
 اینکه درباره توجیه بجهات مرقوم داشتند فقره لازم است

چکه غفلت در انسان بوده هست توجیه آن محبوب بجهت
 البته سبب آگاهی و ثبوت و رسوخ میگرد بعد از
 عرض شفقیره امام عرش لسان بخلعت با بیگانه علیا ناطق
 قوله تبارک و تعالی یا ابن اسی علیک بها
 نفس حرکت لوجه الله در عالم مؤثر بوده هست و در کتب
 قبل مقام توجیه مخلصین با طرف لاجل هدایت عباد مذکور بطور توجیه
 بارض طال لازم چه که اورا قنوت سبب با نجاب حق دارند
 باید بحق خود برکنند انمظلوم لارال حق جل جلاله مسئلت
 نموده آنچه را که سبب انقطاع است از ما سو یا حبذا
 هذا المقام الشرفیع باید بعلین را بیاناتیکه سبب تضرع
 و جذب و انجذاب عباد است تعلیم نمود در الواح منزله
 آنچه بجهت ما نازل شده در مقام انقطاع آیات کبری نازل
 و همچنین در تقوی و توجیه و هجرت در هر یک از صفات و اخلاق

نازل شده آنچه که اگر القاشود وجود را بذروه علیا و غایه قصوی جذب
 نماید انجذاب در جمیع آن همت نمایند تا کمال برشوند با آنچه که
 سبب ارتقاء وجود و ارتفاع نفوسیت نسل الله تبارک و تعالی
 ان یوتیک فی کل الاحوال علی جذب القلوب انه هو التامع المحیب
 استی مکرر از لسان بخلعت توجیه محبوب بارض طال استماع
 شد و آنچه در این مرقوم شد تحقیق صحیح و مست
 و نفس حق جل جلاله حقشان را تصدیق فرموده لذات توجیه محبوب
 لازم هم ملاقات با منتسبین و هم مصاحبت با اولیا و اصلاح نفوس
 این ایام اخبار از رض طال مکرر رسید و مجوسین کمال مانده اند لکن
 از بعضی از کواضی و مراسلات مفهوم شد که حضرت سلطان آمده الله
 تعالی و ثواب و الا نایب التسلط بر عدم فساد انجذاب کوا
 داده اند و حبیب ظاهر اظهار محبت او التفات نموده
 دیگر سبب تاخیر و آزادی و خروج از جن معلوم نه الله سبحانه و تعالی
 ثابت را نسخه تقیمه در جمیع احوال راضی و شاکرند نسل الله انظر
 فی آیات هفت ظهوره عظمت و کرمه و سلطانه الله سبحانه و تعالی
 ذکر حبیب روحانی جناب لامیر صاحب الله علیه بهاء الله را
 فرمودند بعد از عرض امام کرشی رب این آیات بنیات از سما

فضل انزل قوله تبارک و تعالی بسمی العظیم بحکم
یا حبیب قدرت باللقاء و شربت کوثر التقاء و رأیت الافق الا
وسمعت نداء الله الاخر الا^{عظیم} نزل الله تبارک و تعالی ان یحکمک
خادمه و راسخانی خبیه و ثابته مستقیماً علی هذا الامر الذی
به نواح کل غافل و صاحب کل منکر و حق کل فاجر عبید و طین به کل مقبل و فاع
کل ما مع و انجذب کل متوجه کذلک نطق العلم اذ کان المظلوم مای
فی هذا المقام الضیر الررفیع جمیع پند بسمی اصدق المقدس له
الشرش مذکور بوده همیشه و نزل لهم من ماء الفضل و العطاء
ما لا تعد له الاشیاء یشهد بذاک ملکولی السماء انه هو
العظیم کبیر من لدی المظلوم علی جوسم و شبرهم با نزل فی هذا
اسمین آنتی این عباد هم خدمت ایشان منتظرین بیه
و سلام میرسانم همچنین خدمت اولیا ان ارض و میطلبم
که سبب اقباء اسم و ذکر است ان ربنا هو الناصر المعین
عرض دیگر آنکه قبل عبد خدمت جناب حبیب روحا حضرت ملا
علیه بهاء الله تکبیر سلام برسانید نامه ای ایشان از قبل و نما

آخر که از طرف عشق آباد بتوسط حبیب روحانی جناب حاج
محمد کاظم علیه کعبه الله ارسال اشید رسید بهر قدر و جواب
تاخیر شود سبب علتش کثرت شغل است از حق میطلبم این
خادم را تا میید فرماید بر اجزای خدمتیکه بان مأمور است
امید هست جواب نامه ایشان از بعد ارسال شود ابهاء
والذکر و لیسنا علی حضرتکم و علی من معکم و علی اولیاء الله
الذین و فوالجهد و میثاقه و عملوا با امر و ابه فی کتابه این
و احمد لدرت العالمین خ ام ۲۴ ریح ۱۳۰۹

محبوب فواد

ابن حضرت التمام الاصدق جناب علی قبل محمد علیه بهاء الله الاما^{حفظه}

بسم ربنا الاقدس الامم العظمی

تسبیح و تقدیرات همچون رالایق سبب است که لکالی بحر حکمت
و بیایز انمود و وفاد صاف منسره را بان جذب فرمود
له الحکر و العطاء و له الفضل لیسنا و از حجت منبسطه
و عنایت محیط اصحاب ملکوت امر حلقه ا بمقام

مقدس از زوال و فکاه نمود و اخبار نمود سبحان
 از او میطلبه عباد خود را مؤید فرماید و امر بزرگ بعد از عرفان است
 مقدس و استقامت بران غیر اینکه از خستیه نازل شود و
 قطرات و میکه در پیش بر جاک ریزد این دو امر لازماً در پی ^{العیش}
 مقبول بوده است و چون ثانی نمی شد ثالثی بر متقا
 نشت و آن اتفاق عمر است در سپیل شناسا او شناسد
 و شناساند اسلک یا آله الاسماء و مالک امرش
 و الثری و بالذماء التي سفلت فی نسپک شوقاً لالقائک
 و بالعیرات التي نزلت من جنشیتک بان تجعلنی واجابک
 مستعین لاطهار امرک بین عبادک با حکم و لیس بیان
 لا آله الا انت المقدر العیز المنان ایرت تری الذی
 اقبل لیک فی اول الايام و کان ان ینکرک بین الانام ایرت
 ایدہ بچودک و کریمک علی نکره امرک بچینود الذکر و اللبیبان
 و قدرله ما یرفعه بین عبادک انک انت المقدر علی ما تشاء
 و فی قبضتک زمام الاولین و الآخین الحمد لک

یا آله العالمین ایرت تری عبدک اراد ان ینکر من سا فرقا
 لوجهک ^{اخری} مره اظهاراً بجهی آیه و شوقی الی ذکره فی کل صباح
 و مساء ایرت فاجعل لسانه سیفاً لیفضل بین سخی و الباطل
 و بصره حیداً لمشاهده آثارک و انوارک و رطله ثابثاً کاجل نجیث
 لا ترغزه سقوة لعالم و ضوضاء الأعم ثم جعل الی الی شوق
 مشتعلاً بنا رجیک لیحرق بها سجات خفاک و حجاب
 عبادک انک انت الفرد الواحد الیقین الیقین و کعبه
 یا محبوب نواد و سخطهای علی مکرر رسید بچقیقه
 مطلوب چه که هر یک بطراز محبت محبوب عالمیان
 مرقن عرف خلوص از ان متنوع و رایحه خدمت و وفا
 از ان منتشر طوبی لا اذن سمعت نداء الله مولی الاسماء
 و فاطر السماء و هر یک بابی بود از برای مدینه محبت
 و مودت و داد و اتحاد و بعد از ملاحظه و قرائت و ادرا
 و استشام قصد مقام مولی الانام نموده امام کرسی
 رب عرض شد و به شرف اصغافا نرگشت
 قوله جل جلاله و نعم نواله

(٢٢٢)
 بسمي الذي به قام من في القتبو كتاب اترله مكم بطور
 اذا استوى على عرش الطهور الى من هاجر الى الميميل
 القيويم وحضر امام الوجه وسمع له تدا، اذ ارتفع باحق
 وفاز بما كان مطورا في كتب الله رب ما كان وما يكون
 قد شهد العلم الا باقيا لك وحضورك وقياك لدي باب
 فتح علي من في الغيب لشهود طوبى لا اذ لك بما سمع صيرطى
 بعينك بما رأيت منظرى ولقلبك بما اقبل الى مقامى
 المحمود حفظا ما اوديت من لدى الله ثم شكره بهذا
 الفضل الذي لا تعادله الكنوز نور الطوبى بانوار بياني و
 العيون بضيآء وجهى والنفوس بما اشرق ولاح من
 افق الله ربك مالك الوجود اذا شربت حتى البيا
 من يد عطاء ربك الرحمن قل الهى الهى لك الحمد
 بما ذكرته وظهرت لي من جناتك ملك الا
 لنا الى الحمد والبيان اسلك باياتك الكبرى
 التي بها انجذبت افئدة الملاء الاعلى وبكلماتك

(٢٢٣)
 التي بها سبقت رحمتك من في الارض والسماء بان تجعلني
 في كل الاحوال ناطقا ثناك وحافظا امرك وناصر دينك
 ومتوكلا عليك ومفوضا اموري اليك كيف اشكر
 يا اظهر مواهبك التي احاطتني من كل جهات واثارتك
 التي حبت ذنبي من كل الاطراف ايرت تراني ناظرا الى امش
 رضائك ومريدا لما يسكنني في جوارك ايرت
 قلبي لا ليكن الا في قباب عظمتك وروحى لا يسترح الا
 بالطواف في حولك اسلك يا من يا مكرم
 ظهرت الكائنات وخضعت له الملكات بان توفقتني على
 ما ترفع به كلمتك العليا وظهرت لك في ناريت الانشاء
 انت الذي لا تضعفك سطوة الاقوياء ولا تمنعك
 شوكة الاشرار تفعل بقدرتك ما تشاء انتك انت المقتدر
 المهيم من العلم الحكيم يا ابن اسمى عليك بهائي
 الازال مذكور بوجه وستى لحاظ غايت بتوحيه و
 امواج بحر بيان الهى بصور وفات ارسال شده وميشود همچنين

لئالی حکمت که از اصداف بحر علم ربانی ظاهر رسیده و میرسد
 از حق جل جلاله مسکت نما ابصار را قوت بخشد تا قابل مشاهده
 گردد و آنچه ظاهر شده بسند انجمناب و اهل این صدق
 و راستی کو آه بوده و هست که انتم ظلم از اول مرتبوت غالبه
 و قدرت محیط امام و جوه عباد و قیام نمود و کشف غطا نمود
 و مکن عباد و جاهل اغافل بر اعراض قیام نمودند و وارد آوردند
 آنچه را که الکیاد عارفین محترق و کشته مقترن مضطرب
 بگو ای قوم تا کی در بیداری ضلالت متخیر و الی ام از حق و خود
 پنجه و غافلید ایام غنقریب نتهی میشود و انتم ترون انفسکم
 فی ضلال مین جلد نمانید شاید در ایام ظهور از کوشش ربانی بیاید
 و از حقیق محموم نعمت برید این حقیق کاهی بصورت نار
 ظاهر و هنگامی بهیئت نور باهر حیات ابد بخشد
 و حب سمدی عطا فرماید طوبی از برای نفوسیکه بر تدارک
 مافات قیام نمودند و از دریا بیان مقصود عالمیان مشت
 بردند و دستا ز انکسیر بر بان و بغایت حق بشا

ده لعنه قد قدر للستقیمین بالویتی علی قدر اسم الابره لنصق
 من فی السموات و الارض الا من شاء الله رب العالمین
 البهائم لشرق من فوق سما فضل علیک و علی من یرحم الله
 فی هذا النبأ الامم و علی الذین تمسکوا بحبل الا لئالی امر من لدی الله
 مالک الایجاد و انظا هر فی المعاد انتهی
 با محبوب نوادی ایادی غایت حق جل جلاله در ظاهر ظاهر
 بعباط مشهور و در باطن باطن بغایت الایرف بسوط سما
 فضل مرتفع و سبحان حمت باطل ریحی ظاهر شده
 که سنک را بشجر تبدیل نمود و از آن شجر ندا بل من فتور
 مرتفع حق شاهد و عالم کو اه که آنی تجلیات کما غنایت قطع
 نشد مع ذلک عباد را مشاهده میفرماید چه مقدار غافل
 و چه مقدار جاهل چه مقدار محجوب و چه مقدار ممنوع قهر الله
 اخذتم سطوة الله منعتهم جزاء لا عملهم مجازاة لا فعالهم
 امریکه نفاش عالم را احاطه نموده و بنیانش نامر و جوه کل ظاهر
 شده و ایاش فوق کل آید دیگر چه امری را انفسند و چه

ظهور بر اطا لبند قل مو تو انبغظکم فظهر من کان بحجر تصبه
 تتحرک الکائنات فی حقیقه کلمه قبل بر کسی خود ساکن و مستقر
 که میفرماید اذ افد العالم ففد العالم جميع فادان نعوش
 غافله بوده وارد آوردند آنچه را که قلم از ذکرش قاصر و زبان
 عاجز و بر منابر سیعلم الذین قرات می کنند
 اف لهم سبحان الله اعلى الاحزاب اسفل الاحزاب
 شد و ارجح الا دیان خسر الا دیان کذا ک جعل علیهم
 افضلهم باید با نیکنامه مبارکه که از معین قلم اعلی جاری شده تمک
 نکاتیم آتوله تبارک و تعالی اصبر ان ربک هو اوضح
 انکه در باره توجیه باض قوم مرقوم شدت الله کجه هر
 بانوار تیر غلظم فائز است اولو منصرفه واحد باشد و یل
 از برای نفوسیکه اراده نموده اند این سراج را خاموش کنند و این
 نور را اطفانمایند یضحک علیهم ارکانهم و هم لا یعرفون و
 بعد از عرض در ساحت امنع او تسل نیکنامه علیا از ارق اعلی ظاهر
 قوله تبارک و تعالی یا ابن سبی علیک بها و غایتی و حتمی است

من فی السموات و الارضین همت مشاح است و در مقامی کوشریان آنچه
 در ارض ظاهر شده و یا شود باراده حق جل جلاله از خدمت و همت
 او یابوده لازال اید و توفیق باشما بوده و همت و لکن این باید همت
 لایق و باید و عملی سزاوار او شاید اگر چه در پیل حق ز اول ایام تا حین
 اسمی علیه بهائی و غنایتی و حتمی و شمار پیل مقصود عالمیان شنید
 آنچه لایق شنیدن نبود و حمل نمودید آنچه که اقل اشیای عالم بود
 ظلم ظالمین و سطوت معتدین منع نمود حال بقوت و قدرت
 حق جل جلاله القیام تا قیامیکه سبب و علت استقامت عباد گردد بجز
 بیان در هیچ احیان موج و انوار آفتاب گرم امام وجود عالم مشرق لایق
 ام الكتاب من غیر سترو حجاب ناطق از یک نقطه نطقه علوم او
 و آخرین ظاهر نماید بهر حرفی از ان کنزیت و در ان لثالی حکمت
 و بیان مقصود عالمیان مکنون محفوظ و این آثار انعام است نماید و
 نور را ظلم ظالمین و شبهات مر بین از و باز نذارد امر و زندای
 رحمن از ملکوت بیان مرتفع کلیم برت فرت و خلیل برت
 اغفر ناطق و لکن اعمال عباد حجابیت غلیظ آذ انرا منع نموده و
 ابصار را از بینائی باز داشته از حق میطلد ترا میاید نماید تا بکل حکمت

آهی ابصار از زرد یک نمائی یا این سی بانقطاع تمام مفاتیح منته
وقلوب را خدما و آن کلمات الله جل جلاله است هر بابی آن کشود شده
و میشود و مدینه آن فتح شده میشود اوست صاحب رایه
افتلم مالک ابداع کلمه مبارکه قداتی اتحق بر او مطور منتوش ذکر حمزه در مقام
ظهور و بروز کلمه الله هو الله است نه صرب و نفک و ماء کور حیوان
از زمین عرش حرم جبری و کلب طالب مفعود و غیر موجود نسل الله
ان چهل فی بن اولیاءه اثر استقلب به الأئمة والقلوب الأمر
بید الله مالک لغیب و التصدود انتهى

غیث رحمت نه ثانی باطل که انان تواند از عمده تحریر براید مخصوص این
ضعیف فانی در لیا بی و آیام آیت عرض مدانی نازل و کتب خلق
ثانی عقلت و ترخاف عالم اخذ نموده که انان مایوس است از ان
و دانائی ایشان مکرید تربیت ربانی غایتی نماید و خلق از دریای
غفلت و نادانی نجات بخشد ^{عبارت} انه علی کل شیء قدير انیکه در باره اولیا
آهی در خلق آباد و قرین غب و باومیم و مزاجرد و صالح آباد
و اسد آباد و صخره مرقوم داشتند امام حضور عرض شد و این
آیات از سما غنایت نازل قوله تبارک و تعالی یا این سی علیک
و غایتی مدن و دیار یک از ان هر در نموی هر یک بزرگ مالک

قدر و منظر کبر فائز و بلجا غنایت عزیز و نفوس مذکوره طر آثار
قلم اعلی منقخر آنا بشهر سمعنا بی و مذکر هم بالآیات التي
لا تعاد لها كتب العالم طوبی لمن فاز بها و عرف مقامها و عمل بما تزل فیها
من لد علی حکیم طوبی العبد و کرم لدی الوجه و لدیا رفازت بانوار سپان رتبا
الغفور الکریم هذا یوم خضعت له الأيام و ظهر فیها ما طافه الملک الا
و اهل الفردوس فی البکور و الایل نسل تمدان یقوم علی نصرة امره
و یقدر لهم ما یحتاجون اقولیا بحیث لا تضغفهم سطوة الظالمین استمضی الام
و تقنی الدنيا و تقنی العفرة و الرفعة و الملک لا ولیا الله الغیر حمید

بلان پستی آهی آهیر که از شرط سبب مرتفع است بشنو خدا بر ترفع به
امر می نظیر به تقدیس اتی بن عبادی و تزیین نفسی بن برستی کذکک یا امرک عن
کتاب مبین جناب مین علیه بها الله و غنایه از اولیا ارض خل و
هم و دیار اخری مکرر ذکر نموده و از برای سامی مذکوره آیات بدلیه
منعه نازل و ارسال شده جناب آستید علی علیه بهائی را مکرر ذکر نموده
قد الحمد با حق معرفت و بر خدمت قائم پت صغیر کنجایش ظهور
و بروز آفتاب رانداشته و ندارد تا چه رسد بانوار اعمال مقررین
مخلصین و منقطعین و تحقیقه عرضت عالم تک است از برای

ظهور انبیا علیها ارض میطلبیم از آنچه مستور است علی قدر
 ستم ابره ظاهر فرماید اوست قادر و توانا سوف نظیر الله مقامات
 اولیاء ویرفع اذکارهم بین الامم انه لا یضیع اجر من اولیای ارض
 کرمانشاه را ذکر نمایم لیفرحوا بذكر الله عسیاته ان ابراهیم
 از تکب ماناج به الفرو و سئل لعلی اذا راى المشركین قال انى معکم و علی
 قد کم و لما را الموحدين قال مثل قال و لكن الله غفور رحیم من عینک ده
 و فضلا من لدنه وهو الغفور الکریم بانفسی از غافلین در اقل متحد
 اما ستمنا زبیر و ما علی فی الحیوة الباطلة سئل اللذان یوید عباده
 علی باحیث اولیای آن ارض را طرا ذکر نمایم و از حق میطلبیم هر یک را
 مقدس فرماید از آنچه سزاوار ایم نبوده وینت یا اولیا
 امروز روز نصرت و جنودیکه ناصر اند اخلاق و اعمال طیبیه و
 حکمت و بیان بوده و همت تمتکوا بها منتظمین عما لا یجیب الله
 كذلك یا امرکم القلم ^{علی} الامرا من عینک ده و هو الناصح الامین
 با اتحاد و اتفاق بر نصرت حق قیام نمایند و با هم حق جل جلاله
 کو شریان عیب و مبذول دارند محبت الله مرتبی کل بوده و است
 چه بسیار از نفوس که مکتب را ندیده اند و از محبت الهی بمقامی رسیده

که فرات حکمت از افنده و اسن ایشان جاری جده نماید شاید
 موقش شوید یا آنچه ذکر شنیدی در کتاب الهی بخند ماند الهی الهی تیشید
 المظالم بوجودتک و فرد اتیک و بان لیس لک شیهه و لا شریک
 و لا وزیر قد انزلت نعمتک و نظرت کنوز بیانک استلک بالنقطه
 التي منها ضللت کتب العالم و باحرک الذي کان مهینا علی الاحم و با مواج بحر
 علیک و شرفات انوار کثرتک بان توید اجابک علی العمل
 با امرتهم بنی کتابک ثم انزل علیهم من سما عطاک غیث رحمتک
 انک انت المقدر علی تشاء لا اله الا انت امین امین انتی
 نازل شد آنچه که حشش عالم را احاطه فرمود و جوشن خدمت نمود طوبی از برای
 اهل نیکام حجر از مقام اولو خیری نه و بحر عذب را باغ شیر کرمی
 در لیلی و ایام قلم اعلی جاری فضلا علی حبس باه و عباد مخلص اولیا
 اسد اباد دو سخته نازل شد آنچه که عرش عالم امعطر نمود از قرار
 مذکور بصاحبانش رسید در پیل بیت سار افاد و برد مقصود آنکه
 لا زال حبیبی حق جل جلاله تلقا عرش مذکور بود همیشه ان اتحاد
 یقینم بغیاة و یخیرم بعطاءه و یخصم مواهبه و ینکر لهم
 سما وجوده و ینیر فضلک و یجذب الی برای هر یک استکلت بنیایم آنچه را
 که سبب ارتفاع امر الله جل جلاله است اگر نفسی از اولیا

(۲۳۲)
بمست نماید و با آنچه سبب جذب قلوبت تمسک جوید نفوس کثیره
با حق علی توجیه نمایند هر روز علو و سمو کلمه الله در مدینه ظاهر
و اشراق نیز بر این رخ لذا اکثری قابل تفاکر مشاهده میکنند این بسته
بمست اولیات **سئل الخادم ربه بان یوفقههم ویؤیدهم**
و یقر بهم و یکتب لهم خیر الآخرة و الا اولی الامر انهم مولی الورد و رب
العرش الشری در نامه و دستخط قبل آن محبوب کتابی از مخدومه
منجذبه روحانی علیها بهاء الله و غایتی بوده که در اثبات امر عظیم و نباه
عظیم مرقوم داشته رسید و تلقاً و وجه بشرف اصفا فاروق بعد
بابل طرم غایت فرمودند و فرمودند قد غدت حمامة سیاه
و نطق بان فوادها طوبی لها و نعیمها ایتها شدت و عفت
و قدرت بما نطق بان لعظمته قبل خلق الاشیا و التقی الله علی
فوادها ما جری منه عین حکمته و بیان فی هذا الامر الذی
ارتعدت به فرائض الابطال **سئل الله ان یؤیدها ویوفقها**
فی کل حین علی هایتی لایمیه انه هو المؤید الکریم بشرها من
و ذکرها من جانبی و انا الذکر العظیم و تذکره امانی هیکل بشرین
بایات و تذکره من بکلمات **سئل الله تعالی**

(۲۳۳)
ان یجتب لکل واحدة منهم ما ینفعه فی کل عالم من عوالمه
انه علی کل شیء قذیر و ختم کلامی بذکر ورقه الفردوس الی
ذکرنا بان فی تحقیق امر من علمی الا علی و فی الواح شتی و صحا
و زبزی و کتبی بالایحییها الا الله المحیی للعظیم انتهى
سحر آمد قطره را برد شمس آمد و ذره را فرستد گرفت و بختیقه
هر صحنی از صروفات منور عالم محیی عالم و مجذب عالم محرک عالم
بوده و هست دیگر در این صورت خادم را یاری ذکر و بیا
نه و کن چون این برتر ازستان است و این طره از تر
او لذا علی قدره و مقامه دوست داشته که اولیا حقرا
ذکر نماید حق شاهد و کوا هست که هر یک در قلب مکتون
و مخزون یعنی ذکرشان و جشان **سئل الله رب الارض**
و السماء ان یؤیدهم علی عمل یختص له الاعمال و علی خلاق
ترتین بها الافاق **احتم القول فی هذا الحین بالذکر و التکبیر و البهائم**
و الشیاء علی خسرکم و علی من معکم و یجتبم لوجه الله ربنا و ربکم رب
العرش العظیم و رب الکونین الرفع
خادم فی ۹ شهر صفر سنه ۱۳ مقابله

حضرت محبوب قواد این اسم الله الاصدق علیها بهاء الله الابهی
ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس لام عظم العالی الالهی

شخص الله انه لا اله الا هو قد خص امره بين العباد بسلطان مانعه
الاعراض والافاض وبقوة ما اضعفه من في البلاد فخلق امام الوجوه
قداتي الوعد والموعود وهو هذا قد ظهر بامر القيوم معه من في السموات
والارض وما اراد الا ان يخلق وتقرر بهم الى سائحه عزه سببه
للذين سمعوا اما ارتفع بارادة ربنا رب العرش والشرى وويل لكل
ما عقى اتبع لنفس الهوى لا اله الا هو الفرد الواحد تدر العليم اسم
جوهه ذكره وانا که در قائل لفاظ و عبارات مندرج بود غلت
ابتهاج حقیقی و فرح معنوی گشت از تفکراتش استر ظاهر و از غر
سرور ابدی حاصل و بعد از ظهور لطائف لسانی محبت و و داد
از اصداف ذکر و بیان قصد مقام نموده امام وجه مولی الورد حاضر
بعد از ظهور نیز اذن تمام نامه عرض شد و بجز رضا و قبول فاکریت
چه که هر کلمه اش گواهی داد بر اقبال و توجه و خلوص آن محبوب

قواد امید آنکه در جمیع احوال بنی مدت امر الهی مشغول باشند که
شاید غافلگسای عالم با گاهی بسند و مضربین اقبال
فازر گردند باری بعد از اصنام نامه اینکلمات عالیا
از مشرق بیان مقصود عالمیان ظاهر

توله جل جلاله و عزتیانه ^{المحب علی باکا و ماکی}

کتاب الله امام وجوه ماسواة ماطق و بکلمه مبارکه قداتی الموعود مبر
لعن الشر جذب ظهور بر سده المنتهی زود پیش مرتفع و بر خصار
زد ضریرش ظاهر و بر بجا رد لک علم و حکمت که از اول بداع الی
چین مکنون و از ابعار عباد مستور چون شمس مشرق و چون نور
ساطع گشت سبحان الله بی فتد ری احزاب تمها می
رسیده که حق جل جلاله اسرار کتاب راست فرموده
صهیون نداینماید او را عیش مشغول از جته یمین کرمل میگوید
ای اصحاب کنائس ملوک و همایون کنانها و عصر با منتظر بودند
و حال محبوب امکان امام وجوه ظاهر و شما غافل
ای دوستان دست تحقیق ظاهر و نیز خود باراده سلطان
وجود مشرق و لاج چرا غافل شده اید آیا بقصور

از تکلم طومر مویید یا بثروت ازین نعمت کبری غافل شده پید
 مطلع اجلال آمده منظر جمال آمده شعب خود را در هر دیار ذکر
 نیاید و کل اهل کتوت قرب و تقاعد عوت میفرماید یا اوراق شده
 و شمار با مظلوم در سجن بگذر شما مشغول چه امتقوید نور
 اقبال از مطلع وصال مشرق چه خود را متحیر دارید نورش بمشایبه
 ناز از اعلی علم ظاهر و ندایش فوق کل مرتفع ای عباد شما نهانها
 جویدیند بید غایت غرض نمودم و از امطار سحاب فضل آب
 دادم آن آبیکه در هر کتابی مذکور و الا قلام فضل و عطا مطور حال وقت
 اظهار خدمت شماست و سنگام ظهور محبت بقدرت
 وقت صمدانی قصد مقصد قصی و دروه اعلی ناماید
 یا شعبی فی برلین انکه گفت میایم آمده و آیات غنائش عالم را
 احاطه فرموده آن دوست یکتا آمده آن یار بهیما حجاب
 شوق نموده بشتابید شتابید وقت حضور است بایید
 بایید کتر مکتون ظاهر گنج مستور باهر و عهدا کتب
 ظاهر شده اشارت صحف مشاهده گشته خود را محرم منما
 و نصیب

مرد آنید یا بن اصدق المقدس ارض خارا از قبل
 مظلوم تحسیر برسان بگو یا میثد مقامت را فراموش
 مکن از غایت حق جمیع ارض خا مجد و بدم ضامن گشت تعالی
 هذا الفضل لأعلى بگو یا ارض یا اهل المدین الیاء حضرت
 محراب با سر آمد آن پوشیده پنجهان با نور و ضیا آمد
 امر فرماید شیا در جند و بعیش مشغول و بفرح اکبر
 شما چرا ساکنید و پشمرده اید ما و من الماء کل شیء حی ازین
 بیان حسن جابری اولیاء از قبل مظلوم ذکر نما ذکر کیه بر سرده طور
 بنفزیاید و عالم طر از غیر دوست برماند و باور سازد و باو کشاند
 سبحان الله ضرب الله کشته شدند و نخواستند و در آنچه
 واقع شد مظلوم صرف بودند و نزد امر هم از قائل توسط نمودند مع
 برغل و بغضای غافلین بنزود و این فضل عظم را نزدشان معانی
 و ثمر و اثری حاصل نظر مظلومیت و عدم معین و باور
 مالک صلاح با صلاح برخواست مظلومیت
 صرفه اثر با دارد و ثمر با آرد حال غرور و ثروت
 و غفلت و ضلالت اکثری از عدل و انصاف محروم نمود

در ظاهر ظاهرا عدل میشود و در باطن تحریک عظیم و ظاهرا
 در علییه چند تفسیر جمع نموده اند در ظاهر بکلماتیکه
 عرف حجت از آن متصوفاً میگویند و در باطن جنبه های
 یاسه را لاجل شتعالی بعضا ترتیب میدهند و شعاعها
 باز نفس و هوی و کذب و قرا از ظلمات متصل و لکن آن
 نفس خرد را گاه و حق را غافل میداند فایز هم نیتون
 باری ایام ایام ظهور خانیه صدور و خانه عین است زود است
 جزایای اعمالشان میرسد آنرا لبا لمرصاد لآله الا هو المقدر العزیز
 البصیر قد خسر العبد کما خسر کتابک و ذکره امام الوجه اجناب
 بها تصویح منه عرف الغایة نزل الله تبارک و تعالی ان یهد
 ویوفقک علی ما یرتفع بک امره بین عباده و ذکره
 فی بلااده و اسمه بین اولیائه جناب علی علیه السلام را
 از قبل مظلوم ذکر نما قل یا علی ان العیون ترون ابدرة و اثماریا
 و اوراقها و اغصانها ثم نکرو نخسا قل یا قوم اتقوا الله ان الله
 امام و جوبکم انظر و انما لکیه المنورة و امواجه الظاهره و الا

تکونوا من الذین نقصوا العباد و کفروا بنعمة الله رب العالمین
 یا علی ان الله جواب عن ارض قبل شما عنایت میشود آن
 حجت اولیائه و یرتفع بطراز عنایتیه آنه هو الغضال الکرم الیه
 تجلیات انوار چکان آسمی بکاشانی احاطه نموده که فی تحقیق کل اشیا
 آن عاجز و قاصرند از اول ایام الی حدین نازل شده آنچه که بعضی
 مشکل نظر میاید آن محبوب منصفین گویند بر آنچه از نماز مشیت
 محبوب امکان نازل شده فی تحقیق ملکوت بیان ظاهر و لکن
 هوش و گوش مفعول حسب الامر حال آنچه از مشیت است که سبب
 الفت و غلت اتحاد است و تبلیغ حکمت و بیان تبصیرت فی احوال
 از انظار استوار باشد چه که بعد از آنچه واقع شده و ظاهر شده
 مع آنکه از این خیر شسته اند و این خیر بیچو به تشریح کرده اند
 مع ذلک بر بعضا نفوس شیره افزوده معلوم نیست در آیه
 چه میگویند و بیچو میگویند یکی از اولیا را در ارض صاد
 او خنشد و شهیدش نمودند و بعد جسد مبارکش را حنشدند و در ارض
 عشق عمل نمودند آنچه را که اهل فردوس بنوعه و ندبه مشغول و اولیا
 بیچو به تشریح نمودند بجزر آنکه آخر آنندینه بر عدل متیام نمود

و بانصاف احکام جاری فرمود نفوس غافله از صدق و وفا و امانت
گذشتند و بتو بیخ و اذیت قیام نمودند حال ظلم ظالمین بمشابه امانت
ظاهر نظیمون و یفرجون و لایثرون از وداست که بجز
اعمالشان برسد چه که سر و کار با عادل حکیم است آنه هو المقدر
علی شایء بقوله کن فیکون سبحان الله این عجب متعجب که این
هادی دولت آبادی دیگر چه میگوید از اول امر بیچچه اطلاق
نداشته او و سید محمد و امثالها محض ریاست عمل نمودند آنچه
که سبب خسران دنیا و آخرت سید محمد اصفهانی یکی از خدام بوده
و از عراق مسافر بعد از ظهور مخالفت در ارض ستر طرفش فرستادند
بعد شنیده شد قدوس خود را نمیدید و بحقیقت خوب بدو بود
از برای آنچه نخب غافل و میز با هادی دولت آبادی مکرر از قلم
ذکر بعضی و انکار شن جاری و در او اضر در الواح مترله او را احضار
فرمودند که شاید حاضر شود و نفحات او را جذب نماید لکن
اشی از او ظاهر نشد بعبر بنام مشابه ان نفوس را رعبه کاذبه
که مقنن قوانین جعلیه و بانی شهرهای موهوم اند حضرت
نمایند حال در غفلت این نفس شیر تفکر نمایند مکرر در راه

و قلوب القای غل انفضا از مالک وجود سلطان غیب و شهود
کرده جزئی اعمال ضرب قبل دیده مع ذلک عمل نموده
آنچه را که عین یقین میگردید بر اولیای حق جل جلاله که مطایر عدل
و انصافند لازم و واجبست که عباد از او با محراب قبل حفظ نمایند
که میباید مجد و متبلا شوند از حق مطلقیم نخب را حفظ فرمایند و نباید
نماید بشانیکه ما سواش را معدوم دانند و مفقود شدند و
باستقامت تمام بر اعلا کلمه قیام کنند نفوس غافله
مقدار عین نمله شعور ندارند چه که بهر کس رسیده و یا ماکا کرده اند
بیان استدلال نموده اند بر از با حق و احقاق باطل مع آنکه
میفرمایند حدی در یوم ظهور ناظر بغیر حق نباشد از غایب تا گید که
مبادا در آن روز در اعراض از او بیان تمتک نمایند میفرمایند
قوله جل ذکره و قد نسبت جوهر فی ذکره و هو انه
لا یشار با شارتی و لا بما تزل فی البینا و حال آنکه جمیع این
بذکر این امر مزین و مخصوص این امر نازل میفرماید آنچه ذکر
خیر است در بیان مقصود او بوده در سالی و اما مکرر
اسم عظم مشغول تا آنکه بمقام ظهور این آیه علیا رسید که در اول

ایام در قیوم اسمانازل قوله جل کرده و غیر اینها ^{بیت} یاقیتیه
 قدفیت بجلی کک و ما تمسیت الا لقتل فی محبتک
 والصلب فی سیک باری از حق میطلبم رمد پاک
 ابصار را رفع نماید تا کل فائز شوند بآنچه که الیوم از آن
 محرومند ذکر خباب لامیرزا محمد حسین علیه بهاء اللہ را
 نمودند بعد از عرض در ساحت امنع اقدس انیکم علیانازل
 قوله جل جلاله تسجد بعنایت ایام فائز نشد و با تحویل
 از آن فاعل قبال نمودند کل ذکک من فضل اللہ و رحمتہ
 انشاء اللہ بلوح الہی جل جلاله فائز خواهند شد انتہی
 این عیدم خدمت ایشان تکبیر میرساند و از حق ارتقاء
 مقامشان را در کل حین سائل ال ان ربنا هو المقدر الفضائل احب
 ذکر اولیایم قوم داشتند تسجد کف نجات و حی کل اخذ
 نمود بعد از عرض در ساحت امنع اقدس الواح مقدر مشیر
 مبارکه از نما عطا نازل انشاء اللہ بآن فائز شوند
 و از بجزر مکنونه در کلمات عالیات نسبت بر بند نصیب دارند
 ان ربنا هو المصلح الکریم و نفوس مذکوره که در نماها

آنچوب نواد از قبل قبل قبل مر قوم کل اصغرا، مولی الوری فائز و امید
 آنکه از برای کل از شود آنچه که عالم را صمت بخشد و بر اقبال آید
 نماید از حق جل جلاله سائل ال که توفیق عطا فرماید یعنی
 حق اصغرا چه که فی الحقیقه هر نفسی بآن فائز شد اقبال نمود و بما
 بذکر و ثنا و توجیه مشغول بنیالاسامعین و بنیالکشارین
 ذکر محمد رة و رقة ضیا، حاجیه علیها بهاء اللہ را نمودند چند
 شهر قبل و لوح امنع اقدس مخصوص نورقه و ورقه مخدیره آقا
 شاهزاده علیها بهاء اللہ اریال شد انشاء اللہ بآن فائز شود
 و حال هم فرمودند انشاء اللہ ضیا، حاجیه رة حسی
 لوح ابھی که سبب علت حیات عوالم لانهاتیه است عنایت
 میشود کاغذ تر ممد که ارسال شد رسید و الحمد لله
 بایات بدیعه منعیه الهمیه فائز گشت چه که کلمات مکنونه
 عربی و فارسی همچین بعض الواح اخری بر آن نوشته شد
 فی الحقیقه این کاغذ فائز شد بآنچه که کاغذها عالم از برای
 ان تحقق شده و ظاهر گشته سبحان اللہ علمای

الی حین بیک ذره ادراک و عرفان فائز نشده اند و کاغذ
 بان فائز گشت از فرار یک تازه ملاحظه و تخمینش حال
 قریب صد جلد از سما فضل عطا بر اهل ارض و سما نازل شده
 مع ذلک علمای اینجات الی حین بر سر غرور آمیده اند
 بل غایبه اند بل مرده اند پس انخادم رتبه ان بیعت
 من یرفع ربه هم فی آیات الله هو الفضل الغفور الرحیم
 ذکر جناب ابن شهید علیه ما بهاء الله را فرمودند بعد از عرض
 در ساحت اقدس اینکلمات عالیات از مشرق اراده ظاهر
 قوله جل جلاله ابن شهید لا زال مذکور بوده و هست هینکام
 اولیای خارا ذکر نمودیم ذکر موسم از سما غایت نازل
 این آیات هم لوشاء الله و اراد لوح اذ منع اقدس نور عنایت
 میشود فضلا معین شده و هو الفضل الکریم انتهى
 ذکر محبوب روحانی جناب جستانی علیه بهاء الله الاید
 نمودند بعد از عرض نام کرستی فضل یک لوح ارفع عزیز
 اعلی مخصوص ایشان نزل و همچنین مخصوص حبیب روحانی

جناب ابن شهید علیه و علی سیه بهاء الله الغفور الرحیم لوح
 مقدس انجمنی نزل مخصوص هر اسمی لوحی از سما مشیت
 نازل و ارسال شد امید آنکه کل از آیات منزله حق جل جلاله
 بچیوة جدیده باقیه فائز گردند ان ربنا هو المؤمن الکریم
 و المشفق الرحیم ذکر منتسبین را فرمودند مخصوص هر یک
 از سما عطاء موقد الوری یک لوح اذ منع اقدس نازل و ارسال
 شد از عطی و بمنع و هو المقدر المختار خدمت اولیا
 آن ارض و اطراف سلام و تبرک میرسانم حق شاهد و گواه
 لا زال در ساحت اقدس انجمنی از برای هر یک حق مختوم
 طلبیده و مطلم تا کل از این باده باقیه نعمت ابدیه مست شوند
 منتی هیچکس بر شعور و ادراک بغیر اید اگر انسان یا بر این حق
 فائز شود غیر الله را منقود و شمر و دیگر از برای ناقصین و ملحدین
 مجالی و شانی نماید اولیا حق این آیات باید با یاد صدق
 و صفا و محبت و وفا بنوشند و بنوشانند ان
 ربنا هو المقدر القدر و هو الفضل العظیم الخیر

(٢٢٤٤)
 البهائم والذكريات لنا على خستكم وعلى من معكم ويحبكم وعلى كل مؤمن
 ثابت بتقييم الحمد لله العليم الحكيم تصبرند
 خ ادم ١٩ ج ١٣٠١

ط محبوب فؤاد جناب ابن اسم الله الأصدق عليه ما من كل بهاها
 ملاخذه فرمايند

بسم ربنا الاقدس العظيم العلي الاعلى
 لك الحمد يا الهى بما اظهرت امرك وانزلت آياتك وابرزت
 ميثاقك وايدت للاعلاء كلمتك ايدي امرك ووقرتهم على تلبيح ما اردت به جودك
 وغيايتك بتقيتهم حقاك المشحوم وهديتهم الى صراطك الممدود
 والفت من قلوبهم بابك المحبوب اسلك يا مالك
 الملك والملوك وسلطان العظمة واجبروت بابك الذ
 به خست افدة عبادك وزيتها بنو وخرقت ان تزيهم بطار اسلك
 المهيمن على من ارضك وسمايك ليقوموا بقوتك على خدمتك
 ويقوموا ابواب قلوب عبادك بمفاتيح اسمائك الحسنى وصفاتك
 العليا لا اله الا انت الفرد الواحد المقدر الغير الفضال

(٢٢٤٧)
 دستها انجوب فؤاد بمثابة ورد حديقه معاني ساحت قلب را
 معطر نمود چه که جميع صرفوات وکلماتش ناطق بود بشنا و ذکر
 مالک اسما وظاهر و باطن را فرح جدید بخشید الله بحد بعد از
 نعمت کبری و مانده غنظی که ذکر و شای موی الکر حاصل فرح دیگر هم بود
 و آن بشارت صحت و سلامتی انجوب بوده و بعد از مشاهده و
 و اکاهی تصد باب ابد نموده امام کربتی متصو عالمیان بعد از اذن
 و اجازه تمام آن عرض شد اذا ایتتم شمر مالک القدر و نطق بجامع
 البحر و هاج العرف و ظهر ما کان مستورا عن العیون و تزل ما کان مخفوا
 عن الادراک و العقول الى ان انتهى لبیان بالاولی ذکر و خستک
 یا محبوب فؤاد غدت لاطم امواج بحر پان ربنا الرحمن احدی در
 بر ضبط و ذکر آن نه الاعلی و کت در مقدر و بوجه و قوته قال غریبانہ
 و جل بر بانہ و عظم عطائه بسمی المنفرد علی لا غصان لغبون الا ان
 یا ایها الناظر الى الوجه او الناطق لبث نساء اسمع ندائی
 من عجا و انه ذکرک با یطلیک اجته من الیا قوته الرطبہ کجرا
 یطیر بها فی هذا الهوار الذ یسمع من هیزر اریاحه ما سمع بن سحر
 فی طور عرغان ان ربک اقبل الیک فی سید الاحیان

و یذکرک بما تبقى نفحاته بدوام ملکوتہ الفیر السیدیع قد اظہرنا
 من اصداف غمان العرفان لئالی حکمتہ و ابیان من خزان قلمی
 جوہر العلم والیقان طوبی لک بما حضرت امام و وجد
 حلاوة بیانی و ایت التوریا طبع اللایح من افق سماء ظهوری و فرغ
 بما کان مسطوراً فی کتاب اللہ رب العالمین کن ناظرین عباداً یقظوا
 تجذب قلوبہم و تظنن بہ لغوہم ان ربک ہوا لمعلم حکیم و الامام
 القدیر قد خسر کتابک و عرضہ العبد حاضر امام الوجہ انزلنا لک
 ما یتربک الی اللہ رب هذا المقام الرفیع انا انزلنا الآیات فی اللیالی و الایام
 بحیث احاطت الکلمات و بلغت شرق الارض و غربہا ان ربک
 ہوا المقدر علی ما یشاء بقولہ لمہمین علی من فی السموات و الارضین لا یشیر
 عن علمہ من شیئی ولا یخبر ظلم الظالمین یا ابن صدق علیک بہا و غنا
 انا ذکرنا اولیائنا فی ایام احاطتنا فیہا البلیا و الرزایا یشہد بذک ما جری
 من قلمی و مرین سانی ان ربک ہوا الذکر الامم حکیم قوم علی خدمتہ الامم
 لا تمنعہا اجود و لا ترہا ضوضاء الغافلین اقلنا قوم انہ اتی لجانکم
 و ما اراد الا یتذیب نفوسکم و یالیف قلوبکم یشہد بذک ما نزل فی الزبور
 و الصحف و کتاب التبین قدر فعا حکم اجہاد فضلنا من عندنا

وامرنا لکن لاتفاق و الاتحاد و رحمتہ من لدنا و انا انفقوا الرحیم قلیا اولیا
 فی السخا و یذکرکم موالی لورکما ذکرکم من قبل فی الواح شتی اتقوا اللہ ثم انظروا
 ربکم بحب و لبیان امر من لدنہ انہ یحکم و یحکم و یحکم و یحکم و یحکم
 حکیم انا نوصیکم بالصبر و الانطبار فی کل الاحوال انہ اختارکم ما اختار لنفسہ
 البشر و ابہذ البیان لذلک تضوع منہ عرف غنا یتربک الرحمن الرحیم
 یا خزینۃ اذان راز مقالات غافلین و ظالمین مقدس نماید
 گردد بنور بیان مقصود عالمیان ہر نفسی بان فائز شد ظلم اہل عالم و تعویذ
 امم اور الزما لک قدم منع نماید مقام شاعت اللہ علیہم است
 اگر دیک آن بمشاہدہ آن فائز شوید بجان و روان تصد امتقام نماید
 قدر ایام و مواہب و الطاف الہیہ ایدانید جہد نماید تا فائز شوید علیک
 بعرضنا فائز گردد جمیع عالم را بر ایوم اللہ خلق شدہ اند و لکن کل غافل
 و شما فائز اشکر و ارجح فی اللیالی و الایام ثم احدوہ بالعی و الاشواق
 البہاء الطاہر الباہر و النور الساطع اللامع علیک و علی من معک
 و یرسع توکد فی امر اللہ الفیر العظیم انہ
 لہ الحمد و الثناء و لہ الشکر و البہاء چکہ در مقام خزن و فرح اولیا
 ذکر نمودہ بشانیکہ از ہر کلمہ ان عرف غنا یتضوع و رایحہ جود و عطا یتشر
 بیچ امری از امور و بیچ شیئی از اشیا بجز اعظم راز امواج غنا یتضوع

وقتی از اوقات این کلمه علیا از زبان مولی الوری استماع شد مولا تعالی
 یا عبید حاضر ضوضای عباد و ظلم ظالمین و اجترافات جباریه
 ارض فرزند آن آفتاب را از انوار و کجرا از امواج منع نموده و بنمایند
 انتهی لبه کجرا شانی مواج که فی حقیقه اگر اراده فرماید کل آنچه میشود
 و نزدیک بنماید و لکن ترکم لفظی منم ما کان مود ما فهم یسئلنا
 ربنا ان یؤید الذین جاهدنا بکلمه ربنا علی کفره و ثناء بالروح والریحان
 انه هو المقدر الغیر المتان ذکر حبیب روحنا جناب محمد علیه بهاء الله
 و وقفه علی ما یحب و یرضاه را نمودند بعد از عرض در ساحت امتع اقدس
 فرات پان از ان عظمت جاگ و عرضیه از احوای ایشان باست
 اقدس فائز جواب از بعد ارسال میشود و هذا ما نزل لطم فی ذال حین من سماء
 و الاقدار قوله تبارک و تعالی یا این اسمی ذکر کلمه بایاتی و بترسم
 بعنایتی و نورسم بنور صفتی لازال مذکور بوده و شد نزل الله تبارک و تعالی
 ان هیثم بنجود و لبیان انه هو المقدر علی اشیاء بقوله الغیر لیس بدیع
 ذکر جناب فائز علیه بهاء الله و عنایت را نمودند همچنین در سخا ایشان را
 ارسال شد در ساحت امتع اقدس عرض شد قوله تبارک و تعالی
 لبه کجرا در یومیکه اکثر اهل عالم اعراض نمودند او باست فائز نیت
 از تجلیات انوار آفتاب حقیقت فیض اسم اخذ نمود ایتمام

عظیم است نسل الله ان یؤید علی حفظ ما اعطاه و اگر مکرر بارش
 فائز گشته اند و بنور بیان منور انتهی ولوح منع اقدس از بعد
 مخصوص ایشان ارسال میشود این عبد از حق جل جلاله سائل و اهل
 ان الفتح بخضرت ابواب القلوب و یکتب لجنابه کل خیر از زله فی کتابین
 و باره اراده که نموده از حسب الامر اقبل و بعد این امور محبوب فواد حضرت
 امین علیه بهاء الله عنایت را چسب آنچه آنچه محبوب از انا الله بارض خا
 ارسال نموده اند فی الحقیقه نعمت غظیمی بود از برای او لیا ان ارض بنیاهم
 و مرتباً لهم در این بین این پان از رقم شیت مالک امکان نازل
 قول الرب تعالی و تقدس یا این اسمی علیک بهانی و عنایتی
 از حق بطلب اولیا را تا یزید عجل آنچه در کتاب در یوم مآب از قلم مالک
 الرقاب نازل گشته چه اگر بجز فائز کردند غصیب جمیع اهل
 ایران باقی ظنور مقصود عالمیان توجه نمایند کل را بحکمت امر نمودیم
 و حکمت اعمال اخلاقی است که ناس را بجز عظم نزدیک نماید و سبب شوق
 کل گردد از حق می طلبد در امور و فرماید برادر اک حلاوت بنش
 چه اگر حلاوت بیان را بیاکنند کل از ما عند اسم با عنده تمسک نمایند
 مکرر در الواح الهی فکر با اعمال طیبیه و اخلاق فضیله امر نمودیم
 جنود منصوره اعمال طیبیه بوده و است یا این اسمی

اخلاق خیریتہ اعلام منصورہ اند در عالم طوبی از برای نفس حکمت
 دو یوم اورا از حیات ابدی و نعمت سرمدی منع ننماید کل صفت
 مینمایم که بجزود اعمال اخلاق امر الله را نصرت ننماید از هر نفسی لوجبه
 علمی ظاهر شود که سبب هدایت خلق گردد الفعل لائق اثباتت و
 بشادات اینمظلوم محو از اخذ ننماید و تغییر بان راه نیاید نسئل
 ان یوفقم علی ما یرتفع به امره بین العباد انه هو مالک الایجاد و الحاکم
 فی المسبذ و المعاد انتہ ذکر صعود جناب معبود علیه بہاء اللہ
 و رحمتہ را نمودند بعد از عرض مام و جہ اینکلمات عالیات مخصوص
 ایشان نازل قوله تبارک و تعالی هو الغفور الرحیم
 طوبی لک یا معبود بما توجهت الی الرفیق الاعلی فی الایم اللہ
 ربک و رب آبائک و فرزت بانارہ فی خیاتک و بعد ہما تک
 اتانذکرک فی ہذا الحین بما لیسید بہ المقربون بعنایۃ اللہ و فضلہ و رحمۃ
 الی سبقت من فی السموات و الارضین التور الساطع اللہ
 من اقصی سماء عنایتی و العنایۃ لمشرفہ من ملکوت بیا علیک
 یا ایہا الطائر فی ہوا جہی و المتوجہ الی نوار و جہی انت الذکیر عزت
 بطہوز اللہ و سلطانہ و عظمتہ و متدارہ و اقبلت الیہ اذ عرض عنہ عبادہ

طوبی لک یا معبود فی الحین الذی اردنا ذکرک ماج سبح الغفران امر
 من لدن ربک الرحمن و ماج عرف القميص فضلا عن سنده و هو کشف
 الکریم نسئلہ تعالی ان یجعلک معاشر مع صفیاء فی الفردوس
 وینزل علیک فی کل الاحیان نعمتہ من عنده و رحمتہ من لدنہ انه ہو
 العزیز الخصال انتہ شکرہ و شکرہ علی بدایع فضلہ و سرفا
 شمس انزل الاولیاء فی اللیالی و الايام ما یستی بدوام ملکہ و ملکوتہ تم
 هو العزیز الفیاض ذکر مخذره ام علیہا بہاء اللہ و عنایتہ
 نمودند ہذا ما نزل علما من سماء عطا ربنا الغفور الرحیم
 قوله جل جلالہ و عزیزناہ هو الظاہر الناطق من نقذ ال
 یا ورتقی و یا ہتی علیک بہائی و عنایتی اما ذکرناک من قبل بذکر الحجز
 بہ افئذہ الاشیاء و انزلناک ما قرنت بہ عیون الملکاء الا و نادیناک
 من شاطئ سحر لیلیا بنداء جرت بہ الانہار و نطقت بہ الاشجار
 الملک اللہ الواحد المحرار افرحی بما نزل لک ثم شکرى ربک
 العزیز الوہاب منتبہین الی صدق علیہ بہا و عنایتی و رحمتی
 از قیل مظلوم تکبیر بر بان و تجلیات انوار تیر فضل صافی نبار
 وہ اللہ هو المبتشر المقدر علی فی الارضین و السموات انتہ

آن محذره عليها بهاء الله الأبهى لازال مذکور بوده است من بعد ان سخی
 عنایات الله والطافه وفضلہ وعلیہ ^{بفحقیقه} عرض نمایم اگر
 صد سال طیران نمایم بسنج این فضیلتی که در مهن بجزی از آن
 جاری و بان مشرق تیر گرم که در آن شمس لاکھی از آن مشرق
 نرسیم بجز عنایت را کرانی نه و شمس فضل را در اعطاء نور بود
 آن اشخا دم بیستگی کل الا حیان لنفقه و لا اولیاء التائب و التوبه
 منه انه هو المشفق الکریم | اینکه ذکر اول ضنون و ذکر ایادی امر و
 اولیاد بیت نجوب نمودند بعد از عرض در حق امام کبری
 ملکوت اسم این آیات کبری ز سها مشیت مولی الورد بازل
 قول الرب تعالی و تقدس یا ابن امی علیک بهاء
 طوبی الایاد امری لذین فاروا بذکری و ثانی و خیر منه امری و نعیم الاولیاء
 الذین شربوا حق الوحی من ید عطاء و طاروا فی هوا و نبذوا ما سوا
 آن ذکر تا هم فی کل عالم من عوالمی بذکر شخص با ثباته سان ختمتی
 با سها خصم جبریت انهار کجکه لب بیان امام وجوه الادیان
 نقالی الرحمن الذی انزل الایادی امره و اولیاءه بالقریب
 به الافلاک لا صغانه و تحایق الاشیاء لا استماعه کذلک

نطق سان لغت م ادکان مولی الامر فی هذا المقام الا الذی ^{علی}
 سخی بکل الاسماء فی کتابه العظیم طوبی للبیت ارتفع فیه فاکبری و ثانی
 و الاوراق تثبت بسدره غیاثی و لا ما یتمکن بحیل فضلی انا بنشر من بزرگی
 و ثانی عنایتی و حمیتی التي سبقت الوجود من الغیب و الشهود کبر
 من بی علیهم و علمین و بشرهم بما اشرق و لاح من افق ارادة الله المبین
 استی یا محبوب فواد مع انکه وقت کمیا ب و عرفین از هر جهت
 یشمار و یوم یوم ارسال الواح مع ذلک نازک آنچه که عالم را
 بنور عنایت منور فرمود نیا الفوارس من المضاہر و ضری اللام
 الجمعات فی لبست من لدی الله ربنا رب العرش العظیم و باره
 جناب میزبان ایشان علیها بهاء الله و عنایتیه مرقوم دانید
 جناب ایشان اسجدند از قبل بعد بانار الله فارتشتند
 و حال هم یک لوح امع اقدس مخصوص بن ایشان جناب
 لامیز است محمد علیه بهاء الله نازل و ارسال شد امید انکه
 از جو رکلمات مقصود عالمیان با شامند آنچه را که سبب حیات
 ابدیت از حق جل جلاله میطلبند این نهالها بکن تا در هر جن
 از اء بیان تقایف نماید آیه هو المقصد القصدیر

درباره جناب سلسله ذکر فرموده اند صحیح و لکن نظر باظهار یکدیگر
 بنمایید بارالزام و اما معاشرت با او جائز نه چه که ضرر
 واضح و مبرهن است مگر لاجل حکمت مستور عن العباد واقع
 شود مناجات آخر نامه آنجبوب تلقاء وجه عرض شد و
 بشراف اصغافا نر کشت اللہ یحیی باجرى من فعمایه
 و اشرق من افق سما فضلہ و ماج به بحر عطائه نازل شد آنچه
 که اقلام عالم از احصاء آن عاجز و قاصر میدانند انکه توجه
 آنجبوب بطریق خاصب ترویج امر اللہ و انتشار امار او گردد ان
 هو المؤمنون بحکم ذکر حبیب روح جناب عین و طاعلیه بهار اللہ
 الابهی را نمودند مگر اینان غلظت انیکلمه علیا استماع
 قوله جل جلاله ان لعین الطاء فاز فی اول لایام انا ذکرناه و اباه
 فی الواح شخص دلهما فی کل عالم من عوالم ربها و ذکرنا اللہ
 کالو فی ذال لیسیت بذکر انشر عرفه فی الآفاق لیخصد
 بذکر سان عظمتی فی حدیثنا الحین اللہ می شمی جمال اقدام
 ویدعو اولیائہ الذین عترفوا بهند انساب العظیم استر

اینجند خدمت ایامی امر و اولیا طرا ذکر و انا صغیرا کوسیرا
 تکمیر ما نم و از برای هر یک عنایات لانهایات الهی را میسر
 انه هو الکریم ذو الفضل العظیم انحصان سدره مبارکه روحی و داد
 لمراب قدوم محمد الفدا نظهار عنایت فرمودند و هر یک ذکر آنجبوب
 فواد را بجلالت تمام نمودند و هم چنین اهل سرادق عصمت
 و عظمت هم انهار رحمت فرمودند و کل زبیری آنجبوب تأیید
 طلب نمودند لاجل انتشار امار اللہ فیما سواه ان شاء اللہ بن سفر با
 مقدم کل رخاگرود و عموم عبادان اشرار را بطریق احدیه کشاند ان
 ربنا هو المؤمنون بالعلیم ابیر البهائم والذکر و التثناء علیکم و علی
 من معکم و یسمع قولکم و ذکرکم و بیانکم فی امر اللہ ربنا و ربکم و رب من فی
 الارضین خادم فی ۲۷ سوال شماره (مقابله شد)

محبوب قلب و فواد
 جناب اسم اللہ الاصدق علیهما من کل بهار ابهات ملاحظه فرمایند
 هو اللہ تعالی شأنه العظمة و الاقدار
 اشکوبشی و خرنی الی اللہ مالک الامام قد انقلب الامور

واضطربت البلدان وضعف بهما الاسلام قد احاطه الأعداء وهو
 محاط ينبغي لذلك الحذب ان يدعوا الله في الصباح والمساء ويسلوه
 بان يؤيد المسلمين كافة على ما يحب ويرضى ويرهم بامره وسلطانه ويغير
 ما يعلو به مقاماتهم وان يبدل ظمهم بالقر وفسهم بالغناء وخرابهم
 بالعمار وضمير ابهم ابلاطينان وخرابهم بالامن والامان انه هو الرحمن
 لا اله الا هو الشفق الكريم يا محبوب فواللهي عالم رانا غفلت
 احاطه نموده وانچه حق جل جلاله در كتب ووزیر اقبال خبار فرموده کل نای
 و مشهود بلایا و هفتایا می رن مثل غذا های عادی شده هر یوم میرسد
 از کی طرف بلایا از کی طرف صرهای غیر عادل و مدافع طایفه
 و بنا دق باغی طغیة عالم و ان را احاطه نموده واحدی سبب
 علت آنرا یافته باری دین آهی بشایه طیر روحانی تحت محالب
 فراغت مشاهده میشود و یا تحت بران سباع سگندریه که کج
 زغیتهای عالم فرزند شده بود در ساعات معدوده برهنه و عریان
 مشاهده شد بلکه خراب ویران لاجول لا قوه الا بالله
 جزای اعمال مجسم شده و با شکل مختلفه در آمده یقرون و لا هرب
 یستغیثون و لا حین استغاثه یهرون ولات حین مناص

حق جل جلاله توفیق عنایت فرماید که انسان اقلابداند و آگاه شود که این
 اسباب از چه سببی تولید نموده و از چه علی ظاهر شده
 هیبتات هیبتات ان الاعمال سدت باب العرفان اعمال
 شیعه سپیل انانی را سد نموده و ان از از آگاهی منع کرده امید
 هست که این زلزال لرزه کن در آید و این اضطراب ارض اطمینان اخذ
 کند این ایام سیکمه علیا از زبان مالک اسما اضغاشد و لکه لعا
 یا عبد حاضر این ایام زمین و زمان و آسمان هر یک بدلسان اخبار خود را
 عرض نمایند انتهی از برای اهل طرف آسایش و راحت مقصودا
 امر مقامی رسیده که ارسال پوسته و مکتوبات صعب شده بل
 صعب تصعب و حال راده است که این مکتوب را در حقیقا
 برسانند دیگر حق عالم است که چه قسم برسد و کی برسد چون
 جواب نامه آنجیوب روحانی لازم بود لذا مختصر این عجب عرض نماید
 و امید است که برسد نامه آن محبوب که تاریخ آن پست و ششم شهر
 جمادی الثانی بود از قبل رسید که با حجامه مدینه و فابود که با ناها کجست
 و مودت و شوق و اشتیاق وارد گشت نغمه روشن بخت
 آورد و هیرش بر شوق افزود امید است حق جل جلاله اوارگان

از پی

کشور تجسید را در ظل قیاب غنایت صبح فرماید آنه هو المصداق العید
 اینکه در باره ارسال جناب اسید صادق و اخوی ایشان علی جان
 بهاء الله و غنایه مرقوم داشتید بسیار بیا مقبول پسندید
 امروز روز عمل خالص خدمت امر است که شاید انوار اخلاق عالم را احاطه
 نماید و جنود اعمال طلبت به قلوب را اخذ نماید و بشر اکاهی کشاند آنچه
 در این خصوص مرقوم داشتید عرض شد فرمودند آنچه مستحق
 شدند بر خدمت و تربیت عبادت آلاء الله جمیع فائز شوند با آنچه
 که مقصود است و آن اینکه لوجه الله حرکت نمایند و نهدب
 الهی را سبب و علت ضغینه و بغضات نمایند با کل کمال رفیق و ملا
 و محبت ملاقات کنند و کلمه را اتقا نمایند اگر قبول شد
 و از وجه اش نضره رحمن مشاهده گشت حق متعال را شاگرد شوند و لا
 اورا با واکندارند بدون آنکه ادراک عدم محبت نماید نفس زکیه
 مطهره را ضعیف و ضعیف را لاجل صفات پسندیده و اخلاق رذیله
 هر نفسی اظهار محبت مینماید و دوست میدارد و لکن نفس غافل را
 باید لوجه الله محبت نمود که شاید مبدء رحمت و فضل را سبب
 و علت بخاندانند و ارض فی آنچه مترشح شود بشود

ان لاله هو عترنا باطن به العلم الانی اول الایام و نه شد آنک آفتاب و
 رأیت سمعت و فرزت و ممت علی خدمت اهل العالم امر من لدن الله
 مالک القدم طوی لک و لایک و لمن معک و لکم و من غیرک علی
 اجبار الله فیها ک و فی الاقطار و غیرهم بذكر الله و رحمته و لوی هم
 بالاستقامه و الامانه و الصدق و الوفاء و بما انزل الله فی الکتاب
 انتهی اینکه ذکر جناب لاله مع علی علیه بهاء الله و خلاق پسندیده
 اش نموده بودند و تحقیق چنین است که آنچه محبوب مرقوم داشته اند
 چه که مکرر ذکرش از ملکوت پان شنیده شد انشاء الله مؤید
 باشند و با کسیر خلوص خاص و جو در ابد نهدب ابریزه تقلیب
 نمایند و میا کل ترپه را از امطار عرفان مالک ایام خلعت
 جدید بخشند لیسند اعلی الله عزیز و اینکه در ذکر ضیافت
 و هجرت بعضی لوجه الله مرقوم داشتید تلقاء وجه عرض شد
 فرمودند آنچه در غنایت حق جل جلاله نفوسی در ارض خا
 ظاهر شده اند که لایقند از برای ذکر الهی و تهذیب نفوس
 جناب معلم لازل نزد مظالم مذکور بوده و هست یا لوح
 منقش مخصوص ایشان نازل شده و لکن با حال در ارسالش تو
 زقته لوشاء الله یرسله الله هو المؤمنون بحکم و التلام علیهم

(۲۶۲)
 یوم سمع و اعترف و یوم نطق بین العباد و یوم یرجع الی الله رب العالمین
 انتهى و اینکه در باره صعود ورقه علیها بهاء الله و حرمت و فضله
 مرقوم شد مع وصایای آنحضرت صلوات الله علیه و غیره فرمودند
 یا ایها المتقین یا حبیبی علیک بهما ان استمعنی انه ذکرک فی هذا الیل مرة بعدة
 و هذه تارة اخرى لتسکر الله رب العالمین و ما ذكرت فی الورقة التي رجعت
 الی صدره من عند ربها الا ان نشدنا سمعت و فازت و اعترفت و سر
 رجع الوصال و سعدت الی الغنی المتعال کذا کتبت شهد لها قلبي و لسان في هذا
 المقام العظيم اشهدنا ان انت برها اذ کفر به اکثر العباد و اقبلت الی الا
 الاعلی اذ عرض عند الورطوبی لها و لمن نیکر یا بما ذکر یا بان الله العليم حکیم
 یا ورتقی ان المظلوم حیث ان یدکر اباک الذی اذا سمع بشارة احنوز
 نبذ العالم عن و آتیه مقبلا الی البیت الاظم بوجه کریمه الله عن التوجه
 الی غیره و ذکرناه فی الواح شتی و فی تصحیف آیه التي ما اطلع بها الا
 الفردنجیر هو الذی بقیامه علی خدمته الامر ظهرت الاستقامة
 فی البلاد و توجهه الی شطر الجن توجهت افئدة البالغین النور السالط
 من اشرفین علیهم و علیک و علی الذین شهدوا و بما شتمت الله قبل خلق السموات
 و الارض انه لا اله الا هو المشفق الکریم انتهى

(۲۶۳)
 و وصایای ایشان هم بطراز قبول فائزند و با مضامین فخر گشت
 فرمودند همان قسم که ورقه اراده نموده عمل نماید و صایا
 او شهادت میدهد بر مقام او عن الله آنچه در ان ارض باید
 عمل شود و عمل نماید و آنچه بر جنس است نسبت عمل خواهد شد انتهى
 این خادم فانی از حق جل جلاله مسألت بنماید که جمیع آیات را باید قریب
 تا با آنچه از انورقه دیده شنیده اند متذکر شوند و صحت نماید
 تا بما یحبه الله و رضی فائز گردند اینست اصل کل خیر مبدئه
 حسب الامر باجتناب کبریا که در اثارش اقرب و احسن است اگر خود
 ایشان بصرافت طبع بصیئت عمل نمایند لای الله محبوب است
 انه یا عمر عباده بما یفهم فی کل عالم من عوالمه اینکه در باره
 استقرار باز ماندگان در ارض خا و طاهر قوس و شدت در عرض شد
 هذا ما نزل فی جواب یا ایها العالم علی خدمتی و انما نظر
 الی وجهی خود و انجناب کاهی ساکن و کاهی سائر باشند
 هذا ما احتارک المبحر و اما باز ماندگان نفسیکه لها
 در ارض خا بوده اند حاطهم بهما قسم در انخل ساکن باشند
 احسن و اگر وقتی از اوقات حکمت مقتضی حرکت شود

الاباس و این اراضی حال فی حرکت و ولج و طرف بسیار
 منتقل نسل تدبیران بختها من شتر المدافع و لب سناق من الذين
 غرتهم الدنيا بغرور و عجزت عن ذكره الاقلام ^{لتنه}
 و اینکه در باره ارسال غرائض حسب مرقوم دانستید حسب الامر
 اگر غرض از بکمال اختصار عرض نمایند ارسال آن جائز چه که هم بفضیلت
 میشوند و هم از انجذاب مسرور میگردند و جمیع امور حسب الامر باید
 امام وجه ملاحظه شود و بایست که دوستان با و تمکنت نمایند و تبلیغ
 که در این علم امورات در کتاب الهی آنرا هم معلق و منوط بحکمت فرموده اند
 میفرماید ^{بالحکمه و الاپا} اول حکمت و بعد بیان تعالی الذی
 اراد لنا فی کل الامور خیرا من عندنا و علمنا ما یرفع به الامر من دون
 ان یرفع ضوضاء کل غافل صریب و قتی از اوقات اینکلمه مبارکه
 علیا از سان عظمت استماع شد فرمودند انان میتوانند و کافر
 بما و غایت تازه نماید و هر دکان را بگو شر حیوان زنده کنند
 من دون ان نطق بما کان من کفرانی عرف العباد و فرمودند
 طوی از بر انفسیکه ناس از دریا سپان رحمن بنوشاند من دون انکه ^{بکلمه}

تکلم نماید که سبب اعراض و اعتراض شود انتهى فی تحقیق مدار بسیار
 محبوبت هر نفسیکه فی ابجمله اقبال نمود بعد خود او اکثر مطالب را
 ادراک نماید و لکن اگر در اول کلمه که فوق طاقت اوست اظهار
 شود محکم نمند و بر اعراض قیام نماید و اینکه مرقوم داشتند اگر خطی
 غیر الواح الهیه همچین غیر انحصان الله روحی و ذاتی لست با قد و مهم لغدا
 و این عیب یکی از دوستان بنحو خطی با بنجات ارسال وارد ملاحظه شود
 و بعد ارسال گردد ^{فی تحقیق} تنفیقه بسیار محبوبست چه که حال در این
 بقدر و ویت نفس را احبابی ^{الیه} موجودند و همین قسم که در خلاق
 و اطوار متفاوتند ^{اصبه} در بیان هم چنین نمند و لکن این مطلبی است
 که نمیتوان بکل اظهار نمود که شاید بعضی مکتب شوند لذا باید دوستان الهی
 در دیار که هستند اگر مکتوب و یا نامه با ایشان برسد مشاهده نمایند که
 هرگاه معیار است با احکام الهی و بیانات ربانی بر حسب ظاهر ظاهر
 پذیرند و از مبدا سوال نمایند اگر شرف امضا فائز شد مقبول الامر دود
 مقصود ^{و انکه هیچ امری اشکلا واقع نشود} در باره ^{۶۶۹} تمام مس عیسیه مرقوم داشته
 بودند از قبل حسب الاستعداد آنجبوب از سما غایت الهی لوح منع
 اقدس ابدع حصول ایشان نازل ارسال شد و چون خواهش نمود

بودند که مؤید شوند بر امریکه سبب و علت ذکر ابدی و دائمی شود
 امر فرمودند و کیلی معین نمایند در بنای بیت رفیع عالی و این سوره
 امر است که بدوام اسماء باقی و پاینده است و آثارش از صد هزار
 اولاد است و اکبر و حسن و لکن بعد از نامه ثانی انجباب که هر قوم داشته
 خود ایشان اراده حقوق الهی دارند بعد از عرض انبیا طلب فرمودند اگر
 حقوق او باشد و از آن این بنا مرفوع گردد لدی الله اقرت جننت و بطراز
 قبول فائز در این صورت حریت مطلقه حال است آنکه فعلی باشد و
 حکم مایرد و هو الامر العادل المخبار و تحقیق این است غلیم و باره ایشان باید
 در لیاالی و ایام بجز شکر الهی مشغول شوند و کمال روح و بیان تسلیم و رضا با آنچه
 امر شد عمل نمایند و اینکه در باره محدثه ام و بنت ام علیها
 بیاید الله مرقوم شدی تلقاء وجه عرض شد هذا منزل لهما من ملکوت
 غایت ربنا مشفق الکریم قوله جل اجلاله هو العالم الخیر
 یا ورتقی و المنسبه الی اسمی ان اسمی نداء المظلوم الذی افرق علیه علماء الارض
 کما افترقا علی اسمی من قبل الذی جا بهدی سبیلی الی ان تشخص فی الارض الی
 شوقا للقاء فی القبر السدید اما نغزینک و اما لی فیما وردت علیک
 فی ایام الله الغیزر السدید انا ذکرنا باذکر الایمان و له سبب

فی الارض ان شکری ربک الغفور الرحیم انا ذکرنا ک من قبل فضل امرنا
 و فی هذا الحین فی سنجی العظیم لا تخزنی من شیئی سوف یعنی ما مثل به
 القوم یبقی ما نزل ک من قبله المحکم المستین یا ورتقی و بنت اسمی
 الذی طاف عرش بنور سپین انا لکون معکم فی کل الاحوال و نری من
 فی البیت و نفع ما یکون به و انا السامع البصیر البهائم و السلام
 رجا لکم و اولکم الذی شخصد باقباله الملاء الا فی یوم فیما امرت
 جلود العلماء من خشیه الامر کذک شهد قلمی الاعلی فی هذا المقام الرفیع
 استی از برای اهل هدم هم الواح بدیع نیسته نازل از ارباب
 شد انشاء الله تا حال رسیده او الواحیکه بجهت شش استند
 نمودید بغایت تعالی ارباب میشود و این عبد فانی خدمت جمیع از آنچه
 اسامی ایشان ذکر شده و از آنچه مستور است تکبیر و سلام میرساند و باید
 و ار است که کل باین معنی لایام الله حال شوند و در جمیع احوال با نزل فی کتاب
 متمسک کردند تا از اشیا ابار بدیعیه ثنیه و اما رضیه لطفیه در جن عالم
 ظاهر شود بطراوت و لطافتیکه کل باراده و من غیر اراده جذب نماید
 اینکه ذکر جناب میرزا حبیب الله و جناب لامیرزا حیدر علی و بنت
 شیخ محمد و جناب عزیز الله علیهم بهاء الله فرمودند در پیشگاه
 حضور شرف اصغافا نزل گشتند اگر چه این ایام نظر بحجرت

در این اراضی صحت اولی از تلقی و سکون احتیاجت از صحت است
 مع ذلک لسان غنایت باینکلمات عالیات ناطق قوله تعالی
 یا حبیب انشاء الله غنایت حق فائز باشی از قتل بعد تلقاء وجه
 مذکور و این را هم نعمتها آتی بوده و هست جدا تا در کل بیان او
 با حق اعلی ناظر باشی و بذکر حق جل جلاله ناطق اگر مقصودها عالم
 بخوبی آتی از این آیات را بقیمت در آورند خود را عاجز مشاهده نمایند ^{الله}
 انه عالی القدر و عالی المقام بوده و هست ^{نذکر من سستی مجید قبل}
 و بشره صبری غنایتی و فیلی و انا المشفق الکریم انا ذکرناه بالا بعد اوله
 شیء و انا الصادق الاین و نذکر من سستی محمد الذی کان مذکوراً
 لدی الله العلی العظیم قل اطمین اسئک بنفحات التي تنسوت
 فی بحار و بانوار و حیک الذي تنورت به لبطحاء بان تحفظ دینک
 عن الاثقیاء الذین احاطوا بدینک و دیارک یا مالک الاسماء و فاطم
 ثم از قتی حقیق الاستقامه علی هذا الامر الذی کنت به الاقدام لا اله
 الا انت الغیر العلام یا غیر علیک بها چندی قبل یک لوح
 امع اقدس مخصوص تو نازل ارسال شد ^{محمد} الله حقیق غنایت
 فائز شدی و از کوشش اقبال نوشیدی ^{تسبیح فضل مرقوم}
 کشتی و بجائده جاودانی رسیدی جدا تا این مقامات

انجور

عالیه متعالیه محفوظ ماند البها من لدنا علیک و علی احتیاج
 فیها ک الذین طهرهم الله عن نسل الا و باهم و قر بهم الیه و غفر لهم
 صراطه المستقیم الحمد لله الغیر العظیم انتهى ^{استی}
 و دست خط ثانی آن محبوب که بتوسط ^{۱۲} شهر حجب مرقوم گوید
 بود از برای سراج قلب و یا ضوئی بود که بضوئی متصل شد
 فمخبر آنکه جمیع عصاره از نور هجت روشن نمود چندی قبل از این دو
 نامه که خبری بر حسب ظاهر از آن محبوب رسید این فقره سبب حزن
 شد گاهی این خادم فانی بکلمه ای کشیده در کجاست جویم
 در سیرت ستر نم ^{و لکن} از آنچه از سان سپان صغیر میاید
 سبب سکون و طمینن تا بود ^{لله} که از بعد بشارت بعد
 بشارت رسید یعنی دو دست خط وارد در هر حال مقتدر
 قدرین عاجز فقیر سائل و آمل که آن محبوب بر از تأییدات مخصوصه خود
 مؤید فرماید و بجزو غیب و شهاده از شر دشمنان حفظ نماید
 ان ربنا الرحمن لهوا کما فقط ^{المقدر} الغیر العظیم حکیم و بعد از ^{ظهور}
 قصد مقصد اعلی نموده تلقاء وجه عرض شد ^{فرمودند} عبد حاضر

الحمد لله الذي جعله بهالي مؤيد شده وفائز ميشود باسخه از قلم علي
 فضيل و نازل شسته و فرمودند در آيميكه لدى الباب قائم و صاحب
 ولدى الوجبه حاضر و ناظر و بگوشه وصال فائز بودند زيارت مختصرى
 از براى و رفته بحسب الزمات وجود مالك و جود طلب نمودند و باين
 فيض اعظم وعده داديم لذا در تخمين از نمايشت نازل ميشود آنچه كه
 به صرف آن شايد و گواهيست از براى عنايت و شفقت و رحمت
 حق جل جلاله يا ايها الورقم كبرياء و الاية الآء اشهد بك
 اشتعلت نار المحبة والوداد فى قلوب العباد انت الذى كنت
 مترنمة فى اللسا والايام بذكر الله مالك الانام انت الذى
 سمعت النداء فى اول الايام واخذك جذب ايمان الرحمن على
 شان ذاب به كبديك واشتعلت اركانك بك زلزلت
 التدره وبرزت رتبه الملكوت بين البرية اشهد انك حضرت
 الاحباب باسم ربك مالك المائب وسمعت قلبك
 الى الاقوال و توجهت الى الوجبه على شان ما ينفعك
 فظنون العلماء ولا اوهاهم الصراف ولا سطوة الامراء

انت نحت فى الفراق كنوح الشكلى وتركت ما فى العالم متمسكة
 بالهروة الوثقى البها المشق من افق سماه عناية ربك
 مالك الاسماء عليك وعلى اولك واخرك وعلى من اب
 وذكر اياك وما ورد عليك فى سبيل ربك طوبى لامة
 تقرب اليك وانت معك فى ايامك وويل لمن ظلمك
 ونطق فى حقك مانح به الملاء الا وسكان لغدوس
 العشى والاشراق سبحانك يا الهى اسلمك بهذه
 السجدة والرتبة الملكوتية والآية الاحدية بان تغفر لمن توجه
 اليها خالصا لوجهك وكفر عنه خطيئة الكبرى وسببها
 ثم اغفر اياه وامة وكل قاصد قصد بها وزار قبرها انت
 المقدر الذى لا يخجل شي ولا يفتك امر فعلات شاره و محكم
 ما تريد لك انت لمشفق الغير الحكيم
 يا ابن الهى بفتى اراده كند حضرت احن وورقه كبرياء
 وآل الله من اهل البيت اللائق من برضا الله زيارت نمايد
 له ان يزور بجا نزل من يراعه الاحدية من لدى الله مالك

(۲۷۲) البریه بده محبوبه آخری من لدنا علیک ان اشکر کن من
 الحامین انتی انفقته مبارکه بقیه از سما مشیت
 نازل درین عرض نامه ثانی انجناب فرمودند یا بنی
 علیه بهائی وعده دادیم که زیارتی مختصر از برای وقتیکه نازل
 و ارسال شود چکه آنچه از قبل قلم اعلی نازل شد قرائتش از برای
 عموم قدری مشکل است حال راده نمود ایم بوعده وفاتنا ایم و آنچه
 طلب نموده عطا کنیم ان الله القرب المحیب انتی
 و هذا فضل من لدنی بجزایم امید است که فضل و رحمت و
 غنائتیش در کمال ظهور و بروز متابعان محبوب را اخذ نماید
 ان الله ولی من و الاله و مؤمن من عاه فی منقلب و مشواه و اینکه
 در نامه سری ذکر شد تعالی اتحاد و استقامت اهل دیار
 فرمودند سب و علت کبری است از برای طلوع نور هجرت
 و سرور حقیقه انفقته اسل ساس عالم است رحمت
 و سکون و برکت و عمار عالم با انفقته منوط است قوله تبارک و تعالی

(۲۷۳) بنور اتحاد عالم روشن و بجمرات آفاق آفاق معل
 ان شاء الله میا اکل ال بهادریج حال از احوال زاین سناز که از طراز
 اول محبوبت محروم نمایند اینک مرقوم داشتند که از ارض طا
 بتوسط جناب ثمره علیها بهاء الله از برای ام ضلع انجوب علیها^{۶۶۹}
 اذن توجه بطریق حاصل شده انفقته را ان بعد اطلاع ندارد و
 ننموده اگر چه حق جل لا زال کما غنائتیش نسبت با سمد الا صدق
 و انجناب منتظین او بوده و خواهد بود چنانچه الواح الهیه
 بر انفقته ناطق و شاید و گواهیست و لکن این اطراف کل منقلب
 و مضطرب چهارات ناریه و مدافع کبیره اطراف را احاطه نموده
 اسکندریه دره ساعت عالیها سا فلها شد و خلق بچاره با طرا
 متفرق جعد با ویرانه با عالم بر باز با سفید تم بنیابند و دیو با
 روزگار بر مراد مترصد فرشته های دیار معانی بوده و بسند
 اعادنا الله و ایام من بشر اطمینان جمعی از اجبا و دوستان
 که در ان ارض مشغول بودند آنچه داشتند از مال امول کد نشد
 و مقدس از زقارف فانیه بطریق احدیه توجه نمودند و مال طا
 در اینصورت معلومست که حرکت جایز نه و در سدر لیم هم

خبر این ارض هست که خبری بر خبری قیام نماید از بعض جهات
 اخبار رسیده که بعض نفوس که گزین قبل اذن داشته اند در این
 سنده اراده توجیه نموده اند گویا بر امورات این طرف و آنچه
 واقع شده واقف نشده اند در هر حال این عبد فانی از حق
 جل جلاله میطلبد که کما غایتش را از اهل عالم منع نفرماید
 سالهاست که ارض متقلب مشاهده میشود در هر روز بلای
 ظاهر و در هر صحنه صغیری مرتفع و آنچه هم شده و بشود
 ناسمت تهنه نشده و نخواهند شد الا با امر همین شخص طایفه مؤثرین
 لدی قدرت العالمین و اینکه ذکر جناب لامیز احیدر علی
 علیه و آله و آل مدینه خضر انمؤید ذکر ایشان از قبل بعد
 اکبر لیس در راحت اقدس بوده است و الواحیکه از برای
 بازندان خواسته بودند بعضی نازل و لکن ارسال آن در این ایام بسیار
 مشکل شده چه که اکثر امور در این ارض و اطراف آن متقلب است
 نظر تقیام اهل روپ بر اسلام قسیر چاره وقت دعاست
 دعا از ما اجابت از خدا اینه اعلی مایش آقیدیر همچنین مکتوبی
 از جناب لامعبدنشین از مدینه خضر رسیده و ذکر جناب لامعبد
 کاظم و منتدین ایشان و سایر دوستان علیهم بهاء الله در آن مذکور

و از برای هر یک نازل شد آنچه که با و معاونه نماید عالم و ماسیه
 و ارسال کشت انا الله بان فائز گردند و هم چنین این دو یوم
 مکتوبی هم از جناب لامعبد کاظم علیه بهاء الله رسیده آنهم شامل
 نفوس متقلبه بوده و لکن چون چند یوم قبل از برای الکبری یا
 بدیعه منیعه از سما غایت نازل شده و دیگر مجدد فرمودند
 لازم نیست حرب الامر منجوب تفصیل را بنجاب لامعبد کاظم
 علیه بهاء الله مرقوم دارند و ایشان دوستان آن ارض را بعنا
 محیطه و رحمت سابقه و فضل بدیع منیع بشارت دهند چنانکه کل
 از خاتم بیان نقش الملک للرحمن منطبع شود و از وجویشان نصره آنها
 ظاهر و هوید گردد اکبر لیس بخدمت امر و ذکر حق جل جلاله
 ناطق و قائم و مشغولند و فضل الله بعضی علی بعض و اید کل
 علی الاقبال لیس آله هو الفخر الخیر زود است که آثار و آثار رسد را
 مغرورنه بیادوی قدرت در عالم ظاهر شود و عدای لیس
 در عالم ملک بظهور آید البهائم علیهم من لدی الله لمشفق الکریم
 اینکه مرقوم داشته اند که اراده توجیه بعض جهات نموده اند انا الله
 مبارکست و لیسبتحق جل جلاله و آثار ظاهر فرماید اینه

(۲۷۶) رقمه
 یوسک فندلا عن غنده انه هو الفضال الکريم وانیک در آن
 دستخیز ذکر زیارت نموده بودند در یوم خورشید سیم
 شهر شوال که آخر ایام عید رمضان المبارکست بعد از شکر بر آید
 در حضور بنیاد آن محبوب عمل مداخچه که مقصود عالمیانت
 باید حال جمیع آن کائنات بنیاد و مرئی گفت از حق جل جلاله
 میطلبم که لارال انعبود و آن محبوب را مؤید و مدد بر آنچه رضا او
 در او سست و سزاوار ایام اوست نعیما لخصرتک
 و بنیاد اللذین تمکوا کتاب الله و عملوا بما امروا به من لدن امر عظیم
 البهائم من فوق القلم الا علی حضرتکم و علی الذین
 العالم مقبلین الی الله مالک القدم الذی اذا نظر نطق الاشیاء
 الملك بعد العیز بحکیم الحمد لله المقدر القدر خ ادم ۳ شهر شوال
 ۹۹

جواب زوج و رفته اخت

علیها و جناب طیب

از بعد ارسال مثنوی

(۲۷۷)

محبوب روحانی جناب ابن اسم الاصدق المقدس علیها من کل
 بهاء ابهات ملاحظه فرمایند

بسم ربنا الاقدس لام العالی

بسم الله اذان طلب تنابعا بحمد رحمة محبت و و داد فائز و
 البصار بطلا خطه آثار روشن حق شاهد و کوا هست که از نور و دانم
 آن محبوب در هر کفر فرج بی اندازه حاصل که جمیع مطر زنده که محبوب و شنای
 محبوب و خدمت امر محبوب و ذکر اصحاب محبوب بوده و تحقیق
 این نعمت نعمتی است که طعم آن تقنی نماند و لذت آن در جان
 باقی ماند از با دغ اکوان و صانع امکان بکمال عجز و استیصال
 میطلبم که این نعمت را منع نفرماید و آن محبوب را بنابر مشعل نماید کلاما
 آن از جمیع جهات ظاهر و هویدا گردد

یا الهی و اله من فی العالم تسع زفاتی فی فراق اولیائک و تر
 غیر اتی حبالهم فی ایامک اسئلک یا اسم الاظم الذی اذا
 تجلی علی فرات الوجود الطبع فیها کلمة انه لا اله الا هو بان لوید

المؤمنين من خلقك والموقنين من عبادك والمخلصين
 من برتك على القيام على خدمته امرك على شان التمتع بهم
 العالم وشباب الاحم اي راتب تراهم يدورون في ديارك المدين
 نفوذ كلمتك في فمده اهل مملكته ابي وقوم بقدرتك
 وقوتك وسلطانك وعرف عبادك ما قدرته لهم من
 انك انت المقدر على شاء لا اله الا انت العليم الحكيم
 اي محبوب عالم وملك قدم ارتوسول النبي ايم باقاب
 كرم تو ودرياك جو دو تو كه بنات اين نفوس ستقيم في حيث
 بر كل ابرهاني تا كل بهت ان نفوس مجرده ازان بياشامند و محروم بنار
 امر فرور زويت كه كرم كرتب و صحف و زبر و الواح بانزال آيات و
 بينات و عده فرمودي اي عالم دانا بر ارضي قلوب ان سبحان
 غايت امطار رحمت ببار و عباد فعال را مويده فرما تا خود را در
 ربيع رحمانى محروم بنما و از اوليا و اصفيا تو اخذ نمايند تا بچيست
 كل است ايرت ارحم عبادك و خلائك ثم ارحم مازال

من سما فضلك آتاك انت المقدر الذي لا ينكس
 منع كل عالم ولا يخونك ظلم كل ظالم قد شهدت الذرات بعقد
 وقوتك والكائنات بعظمتك و امت دارك لا اله الا انت
 المقدر القدير يا الهى وسيدى هذا يوم فيه ظهر ما قضى من قبل
 من مبرم قضائك على احد من اجابك واخضرت ابله تلقاه
 وجهك ونطقت بما نبت في رياض القلوب سنبلات
 علمك وحكمتك ايرت اسلك باغصانك وايدى
 الامر بين عبادك بان تزيه لقبص فضلك وتعم في سحر غفرانك
 انت الذي لم تنزل كنت مقدر ابارادتك ومهيمن على من
 في ارضك وسما لك لا اله الا انت الغفور الرحيم
 يا محبوب نوادى بعد از اطلاع فاني بدستخرا ان حبيب روحاني
 يا حمت امنع اقدس اعلى توجبه نموده و بسبع تلقاه وجه عرض شد
 هذا ما جرى من سلسل غناية موسى الكور قوله غمركم باية
 فلم اعلى مخلصين مقربين را ذكر نموده طولى الابن اى الذى فاز بقلبانى
 و تكثر من غنايتى و شرب من حيق فضلى وقام تلقاه عيشى

لا زال

وطاف سبخی سماع ندائی و قام علی نصره امری لظلم نشاء
 غایات الهیه شامل بوده و هست در شکام حضور لسان
 و عده یابید با و داده در سبج احوال نطل کجا دکمت بوده و حواس
 بود قد شرب با ترشح من اناء الکرم باید تبیین و غافلین
 باین با حقیقتی روحانی آگاه نمود اگر عباد و بهی مشغول از ما
 عرش و شری غافل و ممنوع یاعلی قم علی خدمتہ الامر علی
 شان بشهد تقیایک من علی الأرض انا شهدنا ذلک و انا
 الشاهد لعلم ثم انطلق بالذکر و انا بین ملاء الا ان شاء لیجدیم
 الی الاق الا و یصیر بهم الی الفرضی قدر انزلنا من سبب الفضل و غیر
 شنای این مخلوق یهد بذک من نطق فی کل شیء انه لا اله الا انا التالقی
 ان نظر شم اذکر فی کل الاحوال و کنت لدی الباب سمعت ما نطق به لسان
 الغلظه فی هذا المقام اشیر جمیع دوستان ان رض و یار اضری را
 از قبل مظلوم شمیر بیان ان شاء الله کل زکو شریان حرم با شامند
 چه اگر بیان فائز شوند و نفسی استحق اگر جمیع من الارض غیب
 و یقین ظاهر کردند کل را معدوم منفق مشاهده نمایند یا محمد
 علیک بهائی ان استمع ندائی انه یدکرک اذ تمیسی فی اسجن

ان ربک له اول الذکر اشیر قومیکه قابل گزینوده و نمیشد و از امر
 الهی غافل و خیر بتکذیب امریکه شبیه آن در ابداع ظاهر شده
 مشغول گشته اند یعبدون اصنام الطنون و الا شعرون قل
 یا ایها النفلین فأتوا بما عندکم و انا فی بما عندنا ثم انصفوا الخائنین الیه
 اللهم انی استسوم بل نفعی للانسان ان یتبع لتعقیق و یلع عن ربه صیر العلم
 اتقوا الله و الامکو تو امن الظالمین قل ان انصفوا یا ایها الا ارض فی امر الله
 العالمین لا تنفصوا شیاق الله عصبه و لا تبعوا الا و اها من ان یتبع من
 ان معین قد طوی بساط الطنون من اید می مستدره ربکم الهی
 القدر قل ضعوا ما عندکم و خذوا ما امرتم به من لدی الله العزیز
 انما نتمیز من هذا المقام علیک و علی من معک و علی الذین فازوا
 بانوار الایقان ان شرف تیر العلم من افق هذا المقام الکریم انتهى
 چند یوم قبل نیکی محکم مبارکه از لسان حق جل جلاله استماع شد
 قوله عز کبریایه یا عبد حاضر بنویسن اسم الله علیه یا ایها الخائنین
 قبل که علیه بهاء الله و محمد خجایب علیه بهاء الله مشورت نمایند از برای
 هر محلی نفسی بینند تا موقوف اصول قانون الهی بتلیغ مشغول گردد
 و این امر اهم از کل موراست است

فی تحقیق این فقره بسیار عظمت باید نفوسیکه از برای این امر متعینند
 بدانند و تشریحی توجیه نمایند در طرف افشاگریک و در فکر که ترکی
 بدانند و از اهل حکمت باشد با نجات توجیه نمایند بسیار خوبست
 مع آنکه مبلغی در استقامت در این سنگ کثیری توجیه نموده اند
 این امور بسته بهمت مخرم محکم آن محبوبان ساید و تانست
 و اینکه درباره جناب صرف علم علیکم مرقوم فرموده بودید حق جل جلاله
 مره بعد مره ایشان از نجات داده و بذراعی قدرت و قوت خود
 حفظ فرموده و در این کوره آخر مخصوص ایشان حسب الامرین عبد
 دایره غلیمه منیع را نوشته ارسال داشت سلام و تبریک بسیار
 خدمت ایشان برسانید و مذکور دارید مقام شما علم است
 حفظش نماید چه که درین علم الواح متعدد مخصوص شما از رسالت
 مقصود عالمیان نازل است با قباب آسمان توحید که میا
 نماید یکی از الواح آنچه کنون مشهود است امروز روزی از
 و روز فیض علم است بحریموان موج و حضرت فیاض
 با حیف است که مثل آن جناب در مثل چنین ایامی بایستغنی فائز

نشوند ایام در روز است و آنچه در او موجود بقنای جمع خواهد
 باید بایستی توجیه نمود باری ذکر ایشان در راحت اقدس عرض شد
 هذا بالنظر به ان فی الجواب قوله عز و ذکره
 باید مثل ایشان با تزل فی الکتاب علی نمایند آنچه در دنیا در حقیقت
 ثروت و اسم و عزت کوشیده و یا بگوشتند مخری مداشته
 و نخواهد داشت چنانچه از بر آغیز ایشان نمرداشته آنچه
 در این یوم الهی از ایشان ظاهر شود اوست باقی و دائم امروز
 روزیت بهر نفسی آنچه را اراده نماید میتواند مالک شود چه که اقباب
 گرم مشرفست و بجز وجود ظاهر و مشهود است کما طاعت
 حق بوده و خوبند بود و لدان بعلم با نبغی لا ایام الله رب العالمین
 انشاء الله بخطط مقام خود مؤید شوند و با محبتی موفقی استحقاق
 این خادم فانی راجی و اهل که از فصل مینت با حق جل جلاله با اراده الله فائزند
 چندی قبل سیکله علیا از زبان مالک اسما استماع شد قوله عز و کبریا
 یا بن اسمی علیه یا بها نبیین بسم سن یا حقوق اظهی را برساند
 و بظالمین سپارد اینکله حکمه مبارکه که بهمال شفقت و عنایت

از اقیاراده ظاهر انشاء الله بر عمل آن فائز شود و از عالمین
در کتاب مسبین از قلم اعلی ثبت گردد سینفی العالم و ما نیغه
فی الآخرة والاو کله هذه الکلمة العلیا ان تکب لهما الناصح
المشوق العظیم الخیر انتهى اینخادم فخر حق جل جلاله سئلت
بنیامید که ایشان را مؤید فرماید بر قرائت الواحیکه از سما میشت ضمن
مخصوص ایشان نازل شده چه که قرائت آن مفتوح میشود بر وحدان
ابواب رحمت الهی و ادراک بنیامید آنچه که الیوم از ایشان مستورا
و اینکه درباره حقوق الهی که از ارض خضر ارسال شد مرقوم شد
لدى الوجه عرض شد هذا مصدر من مصدر الامر خیر انفق
باصغافائز و امر نمودیم دویت تومان آنرا بجناب میرزا
ن و علیه بهاء الله برسانند و اوجب الحواله برسانند
و ما بقی را ارسال دارند هذا من فضل و انا الفضال الکریم
انا نخت مرسله و وجدنا من عرف محبتی فیکل الا حیان انه نازله
قلی الاعلی من قبل و فی هذا یحین کجرت رب العالمین انتهى
و اینکه ذکر مخدیره حضرت ثمره علیه بهاء الله و رحمته و غایه مرقوم

دائمه

و شعیه در سراق عصمت و عظمت عرض شد بسیار اظهار
غایت فرمودند و فرمودند انشاء الله انتخاب همیشه میل
ایشان بنویسند از حق جل جلاله میطلبم التورقه مبارکه را بنویسند
فرماید و بطراز اصطبار مزین نماید ابلایای ایشان و حضرت
ورقه کسره آتی بها شرف تیر سحت من اشق سماه الوفاء العظیم
بوده حضرت ورقه کسره تا بودند در بلایا و درایا بودند و
لکن بسبب آن محبت محبوب عالمیان در مذاق آن اسلم از طوع عالم
بوده و خود ایشان بجنرت ثمره مبارکه مرقوم میفرمایند آنچه
سبب تلی است و اینکه درباره جناب لامیرزا الیوب
علیه و عزت و سکوت ایشان مرقوم داشتید است
اقدس عرض شد قوله تبارک و تعالی یا الیوب لیس
یوم الازدوان اطلع من افق الایقان بما یستنیر به کل ظلمة و یقوم به
کل قاعد و یسرخ به کل متوقف و یسمع کل صامت و یفرح کل حزن
و یقرب کل غافل عبید ایاکان تخزنک شوتا
العالم ان الفرح الاکبر نیا دیک من شرط التجرن بما کما کس من الکور و اذلس

اکبر و خطون

فتم با هم فالق الاصابح و فذوق الفلاح ثم شرب منه باسمى العزير
 السبيع بايد از شما آنچه لايق است ظاهر شود و شجره
 شجره انساني هويدا گردد ايام ايام زرع است ان از سرخ في الارا
 الطيبه يابنت به كلاء الحكمة لسبيان في ايام ربك الرحمن كذلك
 امرت من قبل في هذا حين وقت كفاست اسمت محبوبه
 ايام مكاشفه شهود است ستر جايزه ان شكر ربك بما عرفك
 و علمك و امرك في هذا اللوح ينفي لك انه لهو الاين هم انتهى
 انكه درباره صخره فاطمه حبه ان غلبها به الله قوم شكست در
 ضيافت باحت اقدس وارد و بطراز قبول فائز و با آنچه
 بود مثل شد آنجوب با توفيق بشارت دهند تصرف عينا و
 نيلين قلبها و شکر ربه الغفور الکریم ان شاء الله و جميع اميا
 بذكر محبوب امكان مشغول شدن و محبت مشغل انكه
 در تاج خواب دستخطها مرقوم داشتيد حق شاهد و گوا
 که آنچه از محبوب رسيد و احد البعد و احد قرأت شد و جواب
 ارسال گشت در اياميکه از راحت اقدس حسب الامر

متوجه ديار شدند چندی يعني چند شش ماهي جرب ظاهر
 دستخط آنجوب نرسيد بعد معلوم شد در حد با جمع شده و نظر
 بعدم اسباب و يا غشاش سيل و يا امور ديگر در ارسال ان تعويل
 و بعد حضرت زين الممرين عليه بها الله رب العالمين متابعارا
 داشتند چنانچه تفصيل از قبل عرض شد و هم پير الواح نفعه
 متعدده از سما مشيت الهی مخصوص آنجوب نازل و ارسال شد
 اين بعد مويد است بر جواب دستخطهاي مبارکه آقايمان و
 محبوبان تا حال بهال شده و ان شاء الله از بعد هم خواهد شد
 مخصوص آنجوب که از اول امر ربط با و محبت قلبی محکم و مستحکم
 بوده بلی کاهمی تاخير ميشود و سبب آن نزد آنجوب و صلح آقايمان
 معلومت احتياج بعرض حديدت عرض ديگر انکه عرضيه
 جناب العبد المحمدين عليه در راحت اقدس عرض شد
 هذا ما نطق به ان القدم طوبى لاسمک يا عبد المحمدين
 قد حضر کتابک و فازنا الاصفاء في بدنية عكا التي بنيت
 لاسمى اينست آمدنيته که در کتب قبل بمدينه الله و مدينه

محبوبه ذکر شده و از قلم اعلی در این ظهور بجز آن مذکور مرسوم بود
 لمن فاز بالعرفان وویل للفاصلین دوستان آن ارض است
 برسان و بگویم آن الامر عظیم اهل طغون و او هام در آن
 ارض موجود در سبب احوال در ضلال نفوس مقدسه ما و جا بدند بعد
 العجل و الاثیرون یعون الی التار و هم الی غیرون هر عیون ا
 الطاغوت و الایقوتون ان شاء الله دوستان ا
 استقامت مزین باشند و با نوار عین بر یا عید حسین انا
 ذکرناک من قبل فی هذا الحین ان ربک لهو الشا عظیم البهائم
 علیک و علی الذین نبذوا مشارق الاوهام عن و راهم و هم
 بحبل الله العظیم استی یک لوح المنع اودتس هم
 مخصوص ایشان نازل نکورت اینکلمات محکمات را مع لوح
 منع بایشان برسانید و اینکه ذکر نفوس مقبله نموده بود
 تلقا وجه عرض شد و اما نطق به اسم کتاب انجواب
 یابن اسمی علیکما بهما نفوس مذکوره در مکتوب صبیح بتناحق

شد چندی قبل ذکرشان از قلم اعلی جاری نشد و الله تبلیغ امر
 سعی نماید که شاید اهل آفاق بمقصود آگاه شوند و سبب و
 علت خلق را بیابند افضل اعمال تبلیغ امر ربهم الغنی المتعال
 و این آیام بارض خا و مدینه خضر آیات و الواح ارسال شد کل را
 از قبل حق تکبیر برسانید و فضل و عنایت ثبات و مهید ان شاء الله
 کل طراز ما حیت الله فائز شوند ثباتی که الوان عالم در خرافت
 و شیامی آن ایشان را مشغول نماید و از جمال قدم باز نذارند
 قدر زناک مژه بعد مژه ما نطق با نصح لب میانی الامکان بعتا
 و شفقتی و فضلی آیا که ان اشکر ربک العفو الرحیم استی
 و اینکه ذکر مخدیره جناب ام علیها بهاء الله را نمودید در ست
 اودتس عرض شد فرمودند نعم یا نطقت به انا ذکرناها من قبل
 و تذکره با فی الحین فنزلنا لها الواح و ارسلنا الیهما المکون من الفانرت
 فی کتابی المسبین و انزلنا لامتی التي سمیت بها طه و الاحکام
 الاخری ما قررت به عیونهما ان ربک لهو المتزل للکریم استی
 مخصوص هر یک لوح المنع اودتس ارسال شد ان شاء الله

بنفحات بیانات مالک اسما وصفات فائز شوند و از بحر معجزات کلچین
 بیاشامند آنکه لهو علی الکرم و اینکه در باره اخت حضرت سلفا
 الشهداء و اما الله علیها و علیین بها الله ذکر نمودید تلقاء عرش من شد
 نسبت بهر یک شمس غایت مشرق هذا ما نطق به لسان المحبوب
 قول جل کبرایه یا ابن امی جمع تحت لحاظ غایت حق بوده و پیش ذکر ثانی
 در ساحت اقدس مذکور شمس فصل نسبت بهر یک مشرق انشاء الرحمن
 در کل جیل از حیث استقامت بیاشامند و بدکردوست مشغول طوبی الامیه
 انقطعت عن سوائی و نطقت بثنائی اجمیل انت یا محبوب
 این آیات اهر تبلیغ از جمیع امور اعظم است باید نفس زکیه ناطقه بیاد توجه
 نمایند و حکمت و بردباری غافل را بکوثر الهی ایت کنند باید ارا
 طلوب را مستعد نمود و اتقای کلمه فرمود و باید کل است و یقین کامل
 عارف شوند که مقصود از این طهر عظم اصلاح عالم بوده است حکم تراخ
 و جدال و فوق آن و دون آن مرتفع شده انشاء الله کل ما یحب و یرضی
 شوند طوبی لمن یر بال معرف خالصا لوجه الله رب العالمین
 عرض دیگر محبوب روحانی جناب میرزا حیدر علی علیه بهاء الله و سخطه
 از قبل این عبد فانی مرقوم داشته بودند و اسمی نفس

متعدده از ارض کن و اطراف آن در دست خدا مذکور بود و از بحر خود و بظای
 الواح مقدسه متنفسه مخصوص آن نفوس طلب نمودند و لکن آن دستخط
 بعد از هفت بهشت شهر بانینفانی رسید لذا آنچه طلب نموده
 بودند و عهد تعویق ماند تا در این ایام بعضی الواح از سما و حرمت نازل انشاء
 ارسال شد و اما ایشان بهر که مصلحت باشد برسانند خود ایشان مذکور
 داشتند که اگر غیر ایشان نفسی بآن اطراف یعنی دیار که ایشان رفته اند برود
 بسیار محبوبست چه که جای کلی آنست که جمیع بطراز استقامت
 مزن شوند لذا تفسیر مصلحت دانند بعد از مشورت با جنمات
 ارسال فرمایند و اگر جناب محبوب جان حضرت علی قبل اکبر علیه
 بهاء الله مالک القدر توجه فرمایند چنانچه اراده فرموده بودند
 بسیار محبوبست انشاء الله در هیاه کل منقصره عالم از نفس ایشان
 روح حیوان دمید شود و بحال استقامت قیام نمایند و بخدمت امر
 مشغول گردند لیس ذاعلم الله بحیرت عرض دیگر و استیانتان بدینه
 و دیار اخری را که از کوثر بقا شما میدهند و باقی اعلی ناظرند عرض کسب
 محبتش از سنونات عرضیه انجام فانی میرساند و عرض نماید انشاء
 مشعل شوید بنا بریکه میاه عالم از اخا دان عاجز باشد و بنوری منور

گردید که حجیات اعم او را منع نماید و با استقامتی ظاهر شوید که
کسینوت استقامت از عظمت استقامت شما بکبر و میل
ناطق گردد اینست مقام اهل بهاکه بر خفیه سر را کبذ این مقام
جز قلب مال ادراک نماید طوبی لمن عرف ودونه للعافین احمد
بدرت العالین انما البهائم الظاهر من الاقوی مشیر مقام
ربنا المقدر المتعال العظیم ای علی حضرتکم و علی من معکم و علی الذین فازوا با
رب العرش العظیم خ ادم ۹۸۱

در باره مواصلت مرقوم داشته بودید تلقاء وجه عرض شد فرمودند
ای یارک علیها و یوقتها علی ذکره و سائمه و یویدها علی اراده الله رب
العالین یا این کبر من عندنا علی وجهت خاله و بشر با بفضله
و حمیتی و عنایتی بشروط مذکوره لدی العرش مقبول ان شاء الله تعالی
روح در بیان با امر به الرحمن عالم باشند
و حق را شاگرد
مقاربت

بنفیه

جناب شهید ابن سیدنا محمد الصادق

محبوب مکرم حضرت نیل بعد علی علیه من کل بهاء ابهاه ملاحظه فرمائید

بسم ربنا الاقدس العظیم العالی

حمد مقدس زلم نزل لایزال ساحت قدس حضرت محبوب
بیزوالی رالایق و سناست که اقول سماء انسان بنیر عرفان منور فرمود
زهی حسرت و افسوس که معشر کرم و بدین مقربین یعنی و حورتیا
غرفات فرود در ترنم و سانی الهی قائم و بر دسترس حق
باقی و لکن نگوشیکه از اول قیمت برد و نه بسببیکه شانی
فائر گردد جل من اظلم للعوین مع عباده و شرع المشرکین من برتیه نش
اوست ذات مقدس یکله السن عالم از شایش عاجز و اقداه اعم از عرفان
قاصر بقدرت کامله از آب آتش هویدا نموده و از نار نور ظاهر
فرموده دست قدرتش زمام عالم را اخذ نموده و لکن ابصار از او
غافل و سلطان اراده اش کل را احاطه فرموده و لکن ادراک عبدا
قاصر طوبی از برای نفسیکه بصیر جدید فائر شدند و باذن و اوعیه
تازه مزین کشید ایشان از بجز دانائی نوشیده اند و از آثار

سدرهٔ بینائی چشیده اند امثال این صبح و بصر مظهر و مقاب و منور
 بوده و هست طوبی از برای نعو سیکه منظر آن بصرو واقع شد
 و محل اصنا بتدا الامر من قبل و من بعد سبحانک یا من فی
 فراقک ارتفعت ضحی لمقرین بلخصین و فی هجرک صعدت زفرا
 الموحدين والفائرين و نزلت عبرات السائقين اسک بنار
 سدرتک و انوار وجهک و لثالی بحر بیاک و اسرار ملکوتک و
 جبروتک بان تؤید اصفیاک علی القيام علی خدمتک و التوجه
 الی دیارک ای رب تری الذین انقطعوا عن ذنوبک و قاموا
 علی خدمته امرک و اختاروا مکاره الضربه فی حبک و رضایک
 و شیدا البریه رجا ما عندک اسک بجر جودک و سما
 بان تحفظهم عن الذین سعوا فی اطفاء نورک و نقصوا عهدک و
 مثاقک انت الذی یا اظفی خضعت کینوته القدره عند ظهورک
 قدرتک و سجد کل القوه لیدی شونان قوتک
 ای رب فانزل علی من قام خدمتک ما یجعله ناطقا علی شان
 لا یشتریه الصمت بما کتبت ایدی الا شرار فی حملتک
 اسک یا محبوب القلوب و مقصود الوجود بان کتبت

له من قلمک الاعلی بالظهور باسک بین عبادک و یرفعه بعنايتک
 بین نلقاک لا اله الا انت المبین الغفور الکریم اصلى و سلم یا اهی
 علیه و علی الذین طافوا الارتفاع کلماتک و اطهار امرک ای رب
 فاجعلهم تسرح بهایتک و اعلام نصرتک انک انت الذی تمسک
 شیء عن اراذلک لم تنزل کنت مکتدرا علی ماشاء و لا تزال تكون
 بمنزل ما کنت فی انزل الازال لا اله الا انت الغنی المقال
 و کعبد یا محبوب فواد قد کنت راقدا لقطتنی ناسم حکمکم
 التي سرت مر انا قلمکم سرت من عالم المحبه ما عجز عن ذکره
 قلنی سانی فلما عرفت او اطلعت قصدت الارتفاع الی مقام
 استقر فیه کرسی مالک الاسماء حضرت و عرضت اذ انطق
 لسان المقصود بما انخذب به حقایق الاشياء قال و قوله الا
 هو کما فوا الناظر العظیم الخیر یا ایا الطائر فی هو الی
 و لمقبل الی ملکوتی و الناظر الی افقی و الناطق شنائی فی ایا
 و القائم علی خدمته امری قد حضر العبد کما حضر کلماتک و عزته
 لیدی المظلوم اذ کان شیء فی مقام حبله الله المنتظر الابر ان
 ربک لهو المقدر القدير سمعا لذلک حبسناک و وجدنا

عرف خلوصک ارسلنا الیک ما تنصوع منه را تحفه قمیصی المهنیر
طوبی لعبد بهتره جذبات بیانک فی ذکر اللہ ربک ورب
العالمین قد کننا معک فیکل الاحوال وانزلناک من قلمی الاعلی
ما یكون باقی بقاء اسمائی ان کنشی ان افرح بهذا فضل المسین انشاء
و جمیع احوال مؤیدی و کما ذاعنات ما شما بوده و خواهد بود اجاب
الهی را اقبل مظلوم کسیران و جمیع الفضل غایت حق جل جلاله
بشارت ده انشاء الله موفق شوند بر آنچه لایق این یوم غیر عظیم
طوبی از برای نفسیکه الیوم نجدت امر قیام نمود نفوسیکه صاحب
بیانند باید تبلیغ مشغول شوند انیت امر مبرم الی که در تب
و صحف از قلم اعلی جاری و نازل شده این فقره بسیار بزرگ
از حق جل جلاله آنچه تا کل را از ان مقام بلبت محروم نفرماید
اگر از اول امر نفوس مشغله مطمئن تبلیغ متمسک میشدند
عالم از غیر عظیم منور و روشن میشد همیشه امیدست که اولیا
حق طرا تبلیغ امر قیام نمایند قیامیکه سبب قیام اهل عالم شود
بیانیکه سبب نطق او بیان امر کرد در کجا بان هر چه
غنایت ضمن بر کل مرور بنمایید و اسرار وصل و تقابره

القامیرماید برخی باصفا فائز و بعضی محروم کل لعیل
علی شاکسته قسم با قباب بیان که بعضی از عظمت این یوم آگاه
شود عالم عالم زخارف و عالم عالم اشیا و عالم عالم کتب و را
معن نماید و محروم نکارد جمیع را بر اتحاد هم نمودیم انشاء الله کل هبت
اولیا با نی مقام فائز شوند یا علی قل ان ان الایا بالانصاف و لا تؤا
الایا اتحاد و لا خیر و لا سلامه الایا المشوره ای محمد قلم اعلی در کل حین
مشغولست از حق بخواه تا تشنگان با دیه عشق از این فرات جاری محروم نما
و ممنوع نشوند از طرف عالم این کرم تشنه و انوارش ظاهر و لاج مع ذلک
اهل ارض محبوب و غافلند هر طائفه از طوائف امت عظیمه در مدن
کبیر با مری از امور متمسک نیمایند و در اعلا آن صعب بلوغ مبذول
میدارند بشانیکه از بدل جان مال و رنج نذارند و اهل ایران از این امر عظیم که مشابه
اقاب و قطب زوال روشن نیست غافل و تحسینند در هم فی خضم
ملعون انشاء الله نفوسیکه الیوم بحق بنوبند و با همش مذکور مقام
خود را نباشند و حفظ نمایند شأن ایشان عند الله عظیم است این
بطلبید تا کل را مؤیدند ماید بر حفظ مقامات خود بشانیکه هیچ امری را مورد
شی از اشیا ایشان را سد ننماید و غافل نازند انشاء
یا محبوبی اهل ارض از این فضل عظیم و عطیه کبری غافلند با یادوی خود صنم

میشوند و بکمال جد و جهد او را تقویت نمایند و بعد از طلوع نوحه
می کنند مقصود از نغمه که ذکر شده و میشود جابلی است که با اسم علم
معروف در هر عهد و عصر سبب علت منع عباد از فیوضات مالک ایجاد
در مبداء و معاد بوده باشد اگر صاحب بصیرت تفرنگ نماید و در
الطی از قبل بعد تفرس کند با آنچه ذکر شد کواهی دهد
اینکه هر قوم داشته بودند با اتفاق محبوبی حاجی میرزا حیدر علی علیه السلام
هم تشریف برده اند لاجل اعلاء کلمه الهی انفقوا مطلقاً و بعضی
بذات انطق به ان الوحی فی هذا المقام قوله تعالی انما ارسلنا
زناهم ایستان الطی از اب بیان اولیائش مناجح تازه فایز شوند و از حرار
مجتبایان غیبی نمو و آثار مزین گردند انما هو المودع حکیم و الموقر العظیم انتی
استند از توجیه جهات لاجل طحض ابر و اعلاء کلمه خالصاً لوجه الله
ثمرهای کلیه ظاهر شده میشود بیان فی سبیل الرحمن مؤثر بوده و
اینکه هر قوم داشتند نظر بکمال اراده توجیه بارضی و طرف آن نموده
این فقره بسیار محبوب است امر تبلیغ الیوم مثل آنچه محبوب است
حسب الامر لکن بهر نفسی را مصلحت بدانند یعنی دارا بیان قلب فایز باشد
بدن و دیار الطی از برای تظہیر نفس زکوٰۃ جاری از قائم انفسند

لدی الوجود محبوب مقبول است انتی جمیع نفوس از برای این یوم خلق
شده اند انشاء الله باید آنچه محبوب در این فقره سعی تبلیغ مبذول دارند
و اگر نفوس هم بقبایل توجیه نمایند مثلاً بسمت گریان شاه و چنین مجال
بختیاری از اطراف فارس و غیره محبوبت بلکه لازم و مکن و صورتیکه
ان نفوس بطراز حکمت منزله فرزین باشند در هر محل که وارد شوند
سبب تزکیه نفوس و اصلاح احوال طیبیه و اخلاق حسنه گردند
امید هست که از ارساده نغمی در عالم از این قبیل یافت شوند و بنور حکمت
عالم را متور دارند ان ربنا الرحمن لهو الغفور الرحیم وهو المصدر
امر و زور و ولایت که اسعیابنی از آن خبر داده اخبار این یوم شبانه تیر
اعظم از افاق صحف الهی مشرق جمیع انبیاء اهل عالم را این یوم غلظت بارش
داده اند و جمیع کتب الهی شاهد و گواهیست و لکن در این
شده و ناس از دریای علم محروم ساخته بقسمی که نمیدانند
چه نافع است و چه مضر عالم را بلا و ظلمت احاطه نموده مع ذلک است
ملققت نه صدق ربنا العلی الابی اگر نفسی در سوره الواحیه
از قبل نازل شده ببصر انصاف ملاحظه نماید و تفکر کند شهادت
با آنچه ظاهر شد صرف بحرف از ملکوت علم الهی بکمال تفریح

نازل شده خلق را کجا ناکه اهل انصاف و علم و حکمت و فهم و تقوی
 علمای ارضند غافل ز اینکه نزد حق از جلال مذکور و محکوب این
 نفوس فاقه سب غفلت و منع عباد از افاق علی بود همیشه میفرماید
 ان العالم من جنس انا سالی صراطی علمم و علم علی تقم عالمیکه بانمیقام
 فایز شود او بمنزله بصیرت از برای هر کس عالم قوله عز وجل حکیم و انما علم
 بناد و بصیرت از برای هر کس عالم انما الله ارض ز این دو عقیقه کبری محترم و م
 نماید و ممنوع نشود است
 اینکه در ذکر اوراق ناریه و انتشار آن مرقوم شدست حق شامد و کواست
 که همان میز را باد که حال در ارض طایف لال نفوس مشغول است ابد
 از آن نفسیکه خود را باو نسبت میدهند مطلع نبوده و نیت ایگاش
 خرق حجاب میشد و بعد در قائل معدوده باسغا فائز میکشت
 یعنی باسغا کلماتیکه اگر بصریه سما القا شود مثل ماء جاری گردد
 معشغرا غافلین است قسم با قیاب افاق بیان که مشابه است
 که گوی گوردیکه راه نماند او یا غافل بنافذ دیکه متمسک شود
 تیکان با هو آهم و لا شعرون ایگاش موقوف می شدند فلا
 با ارجوع یلمونند انجامیم فانی تیر و مبهوت ایگاش متمسکند
 و چه میگویند عالم را آیات احاطه نموده علی شان

ملئت الآفاق منها و والله الذی لا اله الا هو این عیب و انما
 او از احصا آن عاجز و جمیع نفوس مقبله بر این شهادت میدهند
 مع ذلک ندین لمفترین نوشته دو کلمه از ایجاد و کلمه از انجا آمدن
 و با طرف میفرستد ملاحظه نماید چه مقدار از غفلت و عدم درایت
 ولی بصیری تبعه خود مطمئن است اگر مطمئن نبود باین هذیانات که
 که بشن مثل آفتاب روشنست حکم غلیمو اگر کسی تندی فی الجمله تفکر
 نماید در شئونات ظاهره از افاق علی بر اقول مر و اصل آن مطلع میشود
 که چشم بوده از حق میطلسم غلین را بطراز آگاهی حزمین من باید
 و با کلیل انصاف سرفراز نماید آنه هو مقتدر القدر
 و اینکه درباره محمدی مرقوم شدست از او سوال شود که درین امر
 با و چه نمودند لعل تیز گرویشی بزخرف فانیار مطلع نورانی
 گذشت و یوسف اطهر را بدر احم فانیه تبدیل نمود در پست حضرت
 او همین کافیت که حسین خسته او را از حق منع نموده و بجزیره
 معروفه برده العجب کل العجب و انشده که در طهران با و
 جبه داده قسم بحال حق که او هم مثل او ابد از اصل این امر اطلاق
 نداشته او و دو اخوی او از اول خارج بودند و از امر نقطه اولی

روح ماسواه فداه پنجره بکبریا می نمودند بیت آن نفوس در محله
 و بیت مقصود در محله حسری و نظر با عرض سالها ما این فصل
 بود و اکثری بر این فقره گواه بوده و شد اینکه ذکر جناب حاج میرزا
 علیه بهاء الله و اراده جناب وزیر را نمودید این مراتب تلقاء و جبر
 شد فرمودند آنچه الیوم لازمست تمک با مرتب است اگر چه
 علو امر الله ظاهر شود و جمیع وزراء با عانت قیام نمایند و آنچه
 الیوم سبب و علت آسایش و حریت شود محبوبت انتہی
 عرض اینانی آنکه در جمیع امور مشورت لازم باید آنجوب در ایام بیا آید تا
 تا امر مشورت ما پیشین و ستان محقق گردد چه که او سبب علت
 آگاهی بهوشیاری خیر و سلامتی بوده و خواهد بود اینکه در بار
 دوستان اطہی در محل هر قوم و استاء الله در جمیع اوان
 باصلاح خود و عالم مشغول باشند و بانوار وجه منور و فائز فی تحقیق
 نفوسیکه الیوم ابنا موسی کبریا است استاء الله و باقی اعلی ناظرند
 بمنزلت حضرت در عالم استاء الله در صد و آن باشند که در ایام الهی
 ظاهر شود از ایشان آنچه که بدوام ملک و ملکوت ذکر شد
 و در وقت عالم محو شود اگر بر مقامات خود آگاه شوند لعمریک

نکته در این است
 در فقره و در این
 حاشیه و در
 مقصود و در
 این

بفرح اکبر فائز گردند در سپیل اطہی حل نمودند آنچه را احدی از قبل ننمود
 از حق میطلبم البسیار مؤید فرماید بر حفظ مقامات خود آنه علی کل شیء
 اینکه از ارض رخ و ک وق و هم تعریف فرمودند بند در هم و طوبی لهم
 انشاء الله بحال همت بر این امر غلظت ثابت و راسخ و تقیم باشند
 ذکرشان در راحت اقدس عرض شد آفتاب عنایت نسبت به یک
 مشرق از حق میطلبم بزوار محبت و نور معرفتشان در هر جن بیفراید
 بشانیکه شعونات جبار بره ایشان را از نا هم علی منغ نماید حسب
 و فراغند و امثال آن که از قبل بعد ذکر شده در رتبه اولیه جهلائی
 باشد که بعلم معریفند ما این همج رعاع لعمریک ایشانند
 قاطعان طریق اطہی و ایشانند حجب مانع و کتب کاوی
 فی تحقیق علماء ایران بیا رفاقتند آنچه در دست آن فیه ضاله
 مضله بوده اکثر مغفرت بایات خود آن نفوس است که از قبل و بعد گفته اند
 و در کتب نوشته اند ایشانند ضحیف او بامیه و در فاطر طعنیه
 و تو اقیع نمانیه که به بجهت نامیده اند وقتی از اوقات
 اینانی قصد مقصد اعلی و ذروه علیا نموده بعد از حضور در سایه
 امن اقدس فرمودند ای عبید حاضر کیو بعینم آن رسایک
 حضرت اعلی و بیشتر جمال کبریا را شهید نمود اگر چه معدن

+

و حقیقت آن چه بوده و آن سیوفیکه اجساد اولیا را قطعه
 نمود از چنانچه از کدام معدن بیرون آمده یا عبد حاضر لدی
 در پناات مظلوم تفکر نماید شاید از تفکر تو در اهل ارض این قوی ظاهر
 شود و کل بصیرت تمام در آنچه واقع شده تفکر نمایند در این سخن
 اشعه النوار بیان رحمن این فانی را بشانی اخذ نمود که قادر بر ذکر آن
 نشده و نخواهد شد مدتی این عبد قائم و جمال قدم صفا
 و ساکت بالاخره فرمودند یا عبد آن حدید و
 رصاصیکه سبب فوخته مقرن و ضجیح خالصین شد آنکلمات نفوس
 غافله بوده که سالها در معادن چهل کذب تربیت یافته و بالاخره
 از فم علما ظاهر شد و آن جوهر وجود و اولیائش را شهید
 نمود یا عبد درست تفکر نماید اگر ذکر جا بجا و جا بجا و ناحیه
 مقدسه وجود قائم باوصاف مذکوره نبود وارد نمی شد آنچه
 شد و دیده نمیشد آنچه که قلم و زبان از ذکر آن مضطرب است
 فرمودند یا عبد حاضر اگر نفسی با انصاف نظر نماید
 همانکلمه که از معدن کذب ظاهر شد که گفته آنحضرت

موجود است و قائل بر تولد او از کفار محبوب رصاصی بود که بر بد
 آن سید عالم وارد شد و حال معضین پان بهمان طریق مشی مینمایند
 و در ترتیب همان موهومات استغنی اعاذنا الله و معشر الاناس
 من مکرم و فرائضهم و ما یخرج من قواهم انه لهما محافظا لمتقده
 القدر آیا یک کوشش یافت میشود آیا کلمه بصیرت محو شده آیا
 انصاف بکدام عالم سفر نموده و یا صدق و وفات کرده این کلیل
 نادان نمیداند چه عرض نماید این مقامات از ذکر و بیان خارج است
 زفات مرتفع و عبرات نازل و الامر بیدالله رب الذکر و
 القائل و اینکه درباره یکی از امامان سه مرتبه شنیده که چون حال جلاله
 طلب غنایت از برای زوشش نموده این مراتب در پیشگاه حضور
 مالک قدم عرض شد. هذا ما نطق به لسان العظمیة نجوب
 قوله عز وجل لا یا علی یا ایها القائم علی خدمتی یا محمد یا ایها
 الناظر الی افقی و المتوجه الی وجهی ان اسمی و لقبی من قبلی
 لهما ان تقدر ما نزل من علی الاعلی فی هذا المقام الکریم
 سبحانه یا من بابک ما ج بحر الکریم و ما ج بحر عرف الفضل
 بین الامم استلک بذاتک الالهیة و حقیقت سدره

المتنهی بان تقدیر من قلمک الاعلیٰ بنفعی فی الاخره والاولی
 ثم کتب لبعیدک ما تقر به الیک و یعرفه ظنوک و بروزک و سلطانک
 و یعلمه ما کان غافلا عنه فی الیامک ای رب فضلك سبق و حرمک
 سبقت کل الاشیا سئلتک سلطان السماء بان لا تخشی و آیه
 عن بحر جودک و سماء فضلك و شمس عظامک ای رب انما اعلم
 ما یفعلنا انت اعلم بنا منا لا اله الا انت الغفور الکریم انتی
 ملاحظه عنایت حق قبل جلالة زانما شید بمقامی رسیده که منصفی
 اقرار و اعتراف نموده بان لا مثل لها و لا نظیر لها انت الله جمیع من
 علی الارض مؤید شوند و بیاب فضلش توجیه نمایند و لست بجا
 نشوند آنچه در ان مقام نازل شد بامته الله علیها بهاء الله بریا
 و اینکه ذکر منتسبین مرحوم مرفوع حضرت اسم الله الاصدق علیها
 من کل بهاء اربها را نموده بودند در راحت امین اقدس عرض شد
 فرمودند نظر عنایت با ایشان بوده و لحاظ فضل قطع نشده و
 جمیع از قبل حق تکبیر رسانید از قبل بعد ذکر ایشان در کتاب
 الهی نازل و الواح مقدسه هم از قبل ارسال شد جمیع از قبل
 حق با ذکر بدیع سینه که سبب و علت فرح و ابتهاج است

تمن کردار اما هم نسیم و نیک انشاء الله نظا هر میشود آنچه از
 ایشان مقدس است از بی طاهر امن عنده و هو المقدر البال
 الکریم انتی انیکه در باره سرور مکرّم جناب حاجی
 منشی حقیقی علیه بهاء الله و عزه مرقوم داشتند فی تحقیقه همان
 قسم است که آنجنوب مرقوم داشتند از حق منبع اتیان
 فانی سئلت بنیاید که در حین بر شوق و شغف و محبت ایشان
 بیغزاید و کرشان در راحت اقدس بوده است و انتی
 مکتوبی در جواب دستخطشان عرض ارسال میدارد و اینکه محدود
 دیگر ذکر جناب وزیر نموده اید ایشان و خربشان در مقام
 و صریح کلیه سعی بوده استند همنکامیکه اشعه النوار
 ظهور از افق زوراء ظاهره و لاج بود تفصیلی که در عراق بودند
 بکمال محبت بجنور آمدند و امری با ایشان ذکر میشد همان حین بر
 اجرائی آن قیام مینمودند و حال مبارک هم یک روز بمنزل ایشان نشتر
 بودند و کان یومئذ یوما مشهورا و بحرانی استتال و
 مشایعت نمودند که سبب حیرت بعضی شده بود و تکام
 هجرت از ان ارض جناب میرزا مهدی حضور را که شئی سفار
 بود فرستادند و بعد از حضور در راحت اقدس مشرف شوند

داشت که جناب صاحب سلام میرساند و میگوید اگر سمیت ما توجیه
فرمایند جهاز حاضر است و اگر هم مطلبی باشد مرقوم فرمایند
بجالات بلکه ارسال میدارم و جواب آنرا بزودی میرسانم
فرمودند ^{بجای} تحقیقه کمال سرت از محبت جناب صاحب دولت
ایشان حاصل و لکن نظر باستدعای والی و وزیرای دولت
علیه السلام است توجیه میشود الامر بید الله تعالی و بحکم مایه
و هو العظیم ^{الکبیر} از قول خدمت صاحب سلام بریان
و کبک کمال ممنونیت از صهر پانینها شاد داریم و از حق جل جلاله پیغم
مکانات اینجمل مبرور را بدولت بهیه عطا فرماید ^{است}
و اینجمل ایشان از جمیع اعمالیکه از اول ظهور و بروز دولت بهیه تا حال
ظاہر شده مقدم بوده و خواهد بود چه که ذکر این فقره بدوام ملک
و ملکوت باقیست انشاء الله امر و موقوف شوند بر امریکه
سبب علو و سمو و رفعت و ذکر ایشان بدوام اسما و صفات
الهی گردد همچنین ذکر جناب امیر ابراهیم علیه بهاء الله
نموده بودند تلقاء وجه عرض شد هذا ما نطق به ملکوت البیا

قوله عزکبریا یا ابراهیم یوم عظیم است و امر بزرگ بهر نفسی
الیوم از بحر ایقان آشامید و با حق علی راه یافت اوار رسید
نفوس لدی الله مذکور طوبی از برای بصیرت بیه بانوار وجه فائز شد
و از برای سعیده ندای منطلوم را اصغامنمو امروز بعد از عرفان
مشرق مروج حی الہی استقامت از اعظم اعمال است بهر نفسی
بان فائز شد او بذروه علیا فائز انشاء الله بانیت تمام بنیت حق
برسی و با هم حق خفش نمانی طوبی لمن سقاک و عرفانک
ما احجب عنه العبار الامن شاء الله رب العالمین انتی
مخصوص نفوسیکه ذکرشان از قلم آن محبوب جاری غایات لانهایا
حق جل جلاله ظاهر و لائح انشاء الله کل از کانس غنایت بشوند
و بفضل و رحمتش شاگرد و مبدع و مسرور باشند
ان انشاء دم بدعو طهر فیکمال الاحوال و ربنا الرحمن لهوان الجمع
دست خط و دیگر اخضرک که ^{بیشتر} ۲۰ ضمیر ارسال نمودید نفحه
جان از او متضوع بود چه که فرین بطراز محبت محبوب عالم
مشاهده شد انچه شد بشارت بشیر معنوی پی در پی میرسد

لا الحمد لشكره وانشاء في كل صباح ومساءً و چون خادم فانی از حرارت
 محبت کرم شد و از کائنات ذکر و بیان سمرت کشت تصدیه
 علیا و غایه قصوی نمود و مراتب را تلقاء و چه معرض داشت
 ما نطق به ان مقصود و مقصودکم و مقصود من فی السموات و الارض
 قوله جل جلاله یا ذاکری و ناظری و الطائف حول امر لعمری
 اگر نیم کلشن این سخن بر من مبرور نماید سینه از سینه زان مقام
 فکوننا حقا قباک الله ان الخالقین فائز گردد و بر نفوس خافله
 مبرور نمود و اثری از ان ظاهر نه چه از شدی ظنون آشامیده اند
 و از بجز نقین محروم و معنوند از خود بیچوجه صاحب بصرو مع نبود
 و نیستند جانی چند ز نام آن نفوسرا اخذ نموده و بجز سمت
 اراده نمایند بیزند شکر که اهو انهم الا انهم فی خسرا نین و لکن
 عنقریب ثمرات اعمال خود را مشاهده نمایند و بیالتینا کنا ترا با نطق
 شوند دوستان الهی را که از صهبای توحید آشامیده اند
 و بنا رحب مشعلت در قبل مظلوم تکبیر برسان که شاید از نفوس پاک
 بجزیره جدید فائز شوند و کمال اتحاد بر امر مالک اسجاد را رخ و ناست

متفهم شده گردند البهائم علیک و علی الدین بصره الله الی سبی
 الا صدق علیه بخی و غفایتی جمعی و شفقتی بکوارش سوناک دنیا
 و مکاره آن مخزون مباحثید انشاء الله ظاهر میشود آنچه که سبب
 و علت فرح و نشاط متفرین و مومنین مخلصین است انتهی
 اشرفات آفتاب فضل ثانیست که صد هزار مثل این عبد از خیر آن
 عاجز است خود آنجناب شرف بوده اند و امواج بحر علم را
 مشاهده نموده دیگر محتاج بذكر انبیائی نبوده و نیست و آنیکه
 در باره محذره ام و اخت علیهها بهاء الله که در طاسا کنند مرقوم شد
 اظهار عنایت نسبت باشان شده و میشود و اینفانی بنفقده شاهد و کوا
 مع ذلک تفصیل عرض شد و بشراف اصغارا محبوب عالمیان
 فائز گشت قوله جل کبریا یا امه الله ذکر است در اجا
 متعدده از قلم حسیه جاری نازل آنچه شما بان فائز شدید بلکه با
 ارض بان فائز نشدند بچوشت از سان حق جل جلاله کلمه یا امی
 می شنوی قوله سخر السموات و الارض بکلمه من عند
 لنالی و جوه شیشه ارضی نیکم معا و نمینماید ان انفرحی بکری

وطنتي بعينياتي اما موقنة ثابتة راسخة از اوراق سره
 محو بند وباماده و كتاب مذكور و بحق منسوب كرام مقام
 اعظم از اينت انشاء الله بما يحب الله متمسك باشيد
 و بشر كس جن ناظر جميع اما دان ارض را تكبير ما نهم و بعنايت
 و شفقت و كرمت خو شارت ميدهيم ابها عليك
 و على بنتك و عليهن انتي ايكه ذكر جناب لاميرزا محمد كا
 عليه ٦٦٩ نموده هذا منزل له من سما مشيتة ربنا الغفور الكريم
 قوله غر كبرياءه هو شاد السامع العليم خبير ان ما قلنا الا
 ان ذكر من قبل الى اقصى الاعلى و سمع لست اذ ارتفع عين
 الارض و السماء و اجاب مالك الاسماء الذي سلطان
 احاط من في السموات و الارض و باخر خضعت له الاعناق
 يا محمد هل تعرف من يذكر في الشجر كسر يدك
 ملك الطور و اقبل اليك مالك الوجود الذي يفتح في
 و نصب صراط الله رب الارباب لو تطلع بعيني و تجرد

عرف ميمصى لتقوم على ذكرى و ثنائى على شأن الامتلاك شونيات الارض
 و الوانها ان ربك هو العزيز العلام طوبى لبصر راي آياتي الكبرى و سمع
 سمع ندائي حالتي و لوجه تو جلالى افق على وليد شملت تجرير منزل
 من سما و غناية ربها العزيز الوهاب انما سمعنا ذلك اجبتاك و انما
 اقبالك ذكرناك بهذا اللوح الذي يكون باقيا بقاء اسمائى في ملكوتى ان ربك
 لهو المقدر على ما يشاء يعطى و يمنع و هو العزيز الفضال انما دخلنا السجن و غنا
 الكلى الى البحر الاظم من اناس من نقض ثبات الله عهودهم من قال لربك
 ليك يا منزل الآيات انما ذكرنا كل من اقبل الى لوجه يشهد بذلك
 قلمي و ساني عين و رايها علمي الذي احاط الافاق انك اذا فرقت بالروح
 و سمعت ما نزل من سما مشيتة ربك و لوجهك شطري و قل شهد
 ان بك نزلت الآيات و ظهرت العلامات و ما كان مكنونا فخرنا
 مستورا نزل الازل اسماك ان لا تخشيه عن يدك فضلك يا من
 في قبضتك زمام الكائنات كذلك ارسلنا اليك من ذرئتنا
 ما جعله الله علته حيويا لمن الارضين و السموات انما غفرنا التي اردت
 غفرانها ان ربك هو العزيز الغفار ابها عليك و عليها و على الذين
 العالم و اقبلوا الى الاسم الاعظم الذي ينطق في كل شأن انه لا اله الا انا
 المقدر الخار

انشاء الله ان شاء الله اوقات انوار آفتاب کلمه کلمه منور باشند و از سجده نمودن
در آن بسم دوست یکتا بیایمانند نهیاله و هر نیاله همچنین در نسیکه
درین بابت آنجبوب بود جواب آن از سما عنایت نازل و ارسال شد
انشاء الله برسد و از بیایمان منزله از سما مشیت حق جل جلاله تمسب و نصیب
بردارند و فائز شوند با آنچه الیوم لاتیق و سواد اراست و اینکه ابرص
غظبم که در الواح از قلم اعلی جاری شده سوال فرمودند عرض شد
بجواب آن که در الواح از قلم اعلی جاری شده سوال فرمودند عرض شد
فرمودند آنکه نظیر ویری الامر بید الله مالک الوری انتی و اینکه در
فی سبیل الله مرقوم شدت عرض شد قال جل کبریا ینه انا کتبنا له
هذا المقام الا و هذا الذکر الاء طوی له بما فازی قبل ظهوره و قبلنا منه
ما اراد فی الله الواحد الفرد الیم بحیث انتی و اینکه در باره جناب ملا
محمد قاضی مرقوم شدت یک لوح امین اقدس مخصوص ایشان
از سما مشیت نازل و ارسال شد انشاء الله بدان فائز شوند و آنچه
معانی بیایمانند همچنین عدد اسم الواح منبعه من غیر اسم
ارسال شد بنفوس مذکوره در ورقه اسما برانند اسما و ایشان
حکمته للاع نوشته نشد الواح مقدسه بی اسم از اینقرار باید داد
شود آنجبوب اول بذكر الهی بعد و اسم غظبم مشغول شوند و بعد

بوضو شروع نمایند و بعد از وضو مرقوم خبری بذكر اول مشغول گردند و
الواح را در محل مرتفعی بگذارند و بمذیل لطفی روی آن راست و درازند و بعد
باسم هر که اراده نمایند دست برده یک لوح بیرون آورند و آن را
بنویسند و بپند انشاء الله از بعد اسم الواح مقدسه بهین بخوار
میشود یک مرتبه ارسال آن جائز نیست احتیاج جلای این خادم فانی میطلبد که
از نفس آنجبوب همی کل فاده بشعور شعور آیند و بخندند الله قیام نما
و ذکر توجبه بارض خانم و بودند جمیع دوستان آن ارض را حسب الامر
تکمیل رسانید این ایام مخصوص نشوید که عرفیشان باحتیاس رسید
و همچنین بعضی مراسلات که بجزرت مرفوع اهل قان علیه من کل بهاء ایهه ارسال
درشته بودند جواب بعضی نازل و ارسال شد لتقریبونهم و تنیر
و جویم تطیبت افیده الین سرعوا الی صراط الله رب العالمین
امر که در این ایام در جنم نظر ور سیده ارقا حضرت نبل قبل علی از اهل قان علیه
من کل بهاء ایهه من کل نور انوره بوه ایشان در اول فجر چهارشنبه
بیستم شهر ربیع الاول برقیق اعلی صنعوا فرمودند حسب الامر حضرت غصن الله
الاکبر اروحی و ذاتی لمراب قدومه الفداء همچنین غصنین نورین
روحی لهما الفدا که در حضر حضور داشتند بشیخ مامور شدند

وپایه تشریف بردند حضرت خصلت الله اعظم روحی و ذاتی
و کینوتی لرب قدومه الفدا در ارض سبحان تشریف داشتند و در آن لیل
صبح یوم عند من صعد الی الله حضور داشتند و این عجب طلب اذن نمودند
لاجل تشییع توجبه نماید فرمودند توجبه توجیهی است چه که هو اسرار
و اما ضعف در تو مشاهده میشود بعد ایضا مع اوراق و قلم و مداد
در راحت اقدس امام وجه حاضر و قائم در همان یوم از سماء نازل
مخصوصا من مخرج مرفوع نازل شد آنچه که عزت آن بدو ام ملک و ملکوت
باقی و ذکر شان از کس اهل عالم جاری فضل و عنایت و شفقت
و رحمت حق بتمامی است که جمیع عالم از ادراک آن علی نبغی عاجز و قاصر
از قبل این فانی دون الهی را تکبیر برسانید انشاء الله فائز نشوید

بآنچه که لدی الله محبوب و در کتاب مطبوع است

البهاء علی حضرتکم و علی الدین

شربوا کوثر العرفان

من ابوابی خطا برکم

الکریم

خادم فی ۲۹ جماد الاول ۹۹

الحمد لله العظیم

محبوبی بن اسم الله اص جناب نیل قبل علی علیه بهاء الله لا ملاحظه فرمائید

هو الله تعالی شأنه العظمة والاکرام

الحمد لله الذی کان فی علو الرفعة و العظمة و الجلال و یکون مثل ما کان
فی زل الازل انه لا یوصف بالمقال و لا یغنی بما عند الرجال

و هو لغنی المتعال با محبوسه قد ورد علی بن الله مانایح

سکان الفردوس و اهل الجنة العلیا قد اطاعت الاعداء من کل جهة

و ارادوا الطغاة النور الذی اشرق من افق لطیحاء ان انما دم سئل

رتبه یان یخط اولیایه و صفیانه و تخریص بلقائه فی یوم فیه اسویبه

الوجوه و شاخت الابصار بلان پاری عرض میشود

که فی تحقیق تاج مدن سلامیه بود و بمشایع و سوسن و ما بین حمال

و دیار زطوت مدافع انگلیس از ثواب مہنیت و الطینان

و طراز عزت و عمار عاری مشاهده شد در ده ساله ایها فلها

نظهور رسید اهل طن در کمال ضعف و جنبه بغایت قوی

و غالب القدره و الغلبه لئلا الفخر و التبرکات انیت بقیة ظهور
مانزلت الله فی الکتاب طوبی للعارین الفازین در این ایام

نامه مفصلی در جواب دستخط آنجناب روحانی نوشته شد و لکن چون امورات پوسته منقلب است لذا ارسال آن در غمده تعویق ماند و این ورقه بکمال اختصار عرض شد و امید است که آنهم از بعد ارسال شود چون در اول جنبه پرشمر صرح نموده اند لذا این دیار هر کس خالی از افتخار نیست اجبای الهی که اسکندریه بود بدست ما این ارض را چسبند و آنچه پیشتر در دست ما بود باقی بگارت رفت البتة اذا عمت طابت اسکندریه و ما فی ضرب و سوخته و منسوب و لکن عنایت حق دوستان را حفظ نمودن خجسته فی کل الاحوال قبل هم نامه مفصلی ارسال شد و تا جین خبر آن رسید انشاء الله تا حال حضور و مشاهده را ادا کن نموده و اینکه درباره جناب مرس علیه بها، الله مرقوم داشتید از قبل لوح آنحضرت مخصوص ایشان نازل و ارسال شد و در مکتوب مفصلیکه انجید با آنجناب نوشته تفصیلی ذکر نموده و حال مجدد آن تفصیل عرض میشود باری در حال حق جل جلاله سائل اول که آنجناب حفظ فرماید و جناب مرس علیه بها، الله را بر آنچه سبب و علت بقاء دائمی است مؤید نماید

انه علی کل شیء قدیر و بالا جابته جدیر ذکر ایشان مکرر در راحتس اقدس شده و چون خواهش نموده بودند که مؤید شوند بر امریکه سبب علت ذکر ابدی دائمی شود امر فرمودند و کیلی معین نمایند در بنای پیش رفیع عالی و تنفیقه امر است که بتمام اسماء ^{حسنه} باقی و پاینده است و شمار از صد هزار اولاد عظیم و اکبر و حسن است و لکن بعد از نامه ثانی آنجناب که مرقوم داشته بودند ایشان اراده حقوق الهی دارند بعد از عرض این مطلب فرمودند که حقوق ادا شود و از آن این بنا مرقوم کردید و دلای الله اقرب و حسن است ^{لوا از} قبول فائز در این صورت صریح مطلقه حاصل است انہ فی فعل ایشاء و حکم ما یرید و هو الامر العاقل المخبار انتی فی تحقیق این فضلی است عظیم درباره ایشان باید در سیالی و ایام بجزد و شکر الهی مشغول شوند و بکمال روح و ریجان تسلیم و رضا با آنچه امر شد عمل نمایند بنیاله جوایبهای دود ^{خط} آنجناب تماما در مکتوب مفصل نوشته شده و همچنین جواب دستخط قبل آنجناب که حاوی مطالب متعدده بوده نوشته ارسال شد انشاء الله آن رسید و انهم

الایام الله الظاهر الباهر المكنون بحال حاصل چه که تها
 اینفانی موقن نشد بر جواب دستخطهای آنجوب سبب علت آن
 اشتغال آن ظلم وفاد و عدم استعداد عباد بجهت اکر انان در
 شکر تا یکمال حیرت حاصل چه که هر نفسی صاحب عطایا کثیره بوده و
 و غنایا لاتحسی شامل و مثل سمع و بصر و قواد و ادراک و حواس ظاهر
 و باطنه مع ذلک بمشایره مشاهده میشوند العجب کل العجب
 انان تغییرات و اختلافات عالم را مشاهده مینماید مع ذلک
 بشیئیکه محقق است فنا او تمکک و از نعمت باقیه دائمه نال محروم
 اطمینان بزندگی ساعتی نداشته و ندارد و لکن در مدارک معیشت فرو
 از حق مصلح بصبر را بنیای تحقیقی بنحده چه که این دیدنها شمری نداشته و ندارد
 ای بسا ضرر که شنید و اقبال نمود و بانوار وجه بعد فنا اشیا فاکرشت
 و ای با بصیر که چشم از مشاهده ممنوع محروم سجانه سجانه
 ان الامر بیده و التوفیق فی قبضه و التایید فی یمینه انه لا اله
 الا هو الفرد الواحد المتقدر العلیم حکیم بعدار ملاحظه و اطلاع بر دستخط
 آخر آنجوب روحانی که تبت بیکت و ختم حمادی التاقرن بود
 سماء معانی نموده تلقا وجه عرض شد که بنام اطلق بیان ان

قوله عز یانه و کبر بیاة بسی الامین علی من فی الارض و السماء
 آنچه در کتب قبل بعد مذکور مطور ظاهر و در عده های اهل مشایبه نور مشرق
 و لایح انه و فی الجا و عد فی کتبه صحیفه الواحه و آنچه در
 که قلم اعلی در ارض سر و جن اعظم است اخبار فرمود مشهو نغیق از ارض
 و را امر تفع و ضوضای شکرین بمشایبین باب از خلف حجاب
 مسموع سبحان الله مع انکه نبض صریح نقطه اولی مینماید باشا
 من و منزل فی البیان محدود و معروفه جمیع یا و توفی است از اول
 جنت او و مینماید من از اول عابدیم مع ذلک بکلمات بیان
 بنفس حق اعتراض کرده اند بمثل هل فرقان اینقدر شاعر نیستند
 که علم بیان ایوم نزد حق است باید از او سوال نمود و لکن علمین
 سمع از عرف القول فی هذا ایوم فاهم الله علی امره حکم الامتین
 اتم الکتاب را که داشته اند و بهوا با خود بکتاب سجین تمک
 جستند امر و اتم الکتاب امام وجوه عبادند امیفراید امی نهمین
 بخیزید و انی فلین آکا شود امر و از این فخر ظهور عالم معطر شده
 و انوار وجه منور مطالع او هام را بگذارد و صنام نلنوک را بعصند

ایقان بشکنید و با قلب ظاهر و صدر مقدس و بصیر حدید
 و در بنیر ثابطنی بحر عرفان توحیه نمائید بعضی از اهل این بنگار
 ناطقند که هیچ جاهلی شبیه آن تکلم ننموده بگوای منظر
 طنون و او با هم با سیکله علیا که بشاید روح معانی است از برای عالم
 عرفان ناظر باشید لعن الله اهلها تکفیکم لوانتم تعرفون ان جعلوا حرم
 و سکونکم و صحتکم و نظمکم بار اوده تکلم الامر حکیم بگوای اهل این بنگار کلمه مبارکه نما
 باشید و با عامل امروز یوم است ذکر و درش جایز نه اگر آیت طالبید
 اوست ملکوت آیات و اگر بینات طلبید اوست مشرق آن لعن الله
 اثم الکتاب اثم لبیان را و ظاهر و از او ناطق و حول و طائف هر روز
 جمیع ادکار و اعمال بقبول رضای و معلق و منوط یا ایتها مشرق
 من فی الایقان غافلین آگاه نما و با نچه از قلم اعلی جاری شده
 متذکر دار شاید بطراز استقامت کبری مزین شوند و از فکر ما کرن و
 خادعین محفوظ مانند بعضی از مضمین بلباس دوستی ظاهر و در بیان
 رقیق لطیف مستغلیط پنهان نمودن و از بکمال مکر و خدعه ظاهرند از نجات
 امام اظمی محرومند و از اصغای کلامش ممنوع بجهت حقیقه کلام از کلماتش را
 ادراک ننموده اند و بجز معانی پی نبرده اند در یوم الله سؤال

از نبوت عامه و خاصه نموده و بنمایند اینک بر پستی و غفلت آن نفس
 گواهی است ناطق و شاهدیت گویا اولیای اظمی را که با اسم قیوم از حق
 محضوم آشامیده اند از قبل منطوم تحسیر برسان بگوام روز روز ظهور جوهر
 انانیت حجب نمایند تا فائز شوید بعلمیکه سزاوار ایم حق است
 یا قبولیکه لایق اوست لازل تحت کما ضایعیت بوده و هستی قدر متقیام
 اعلی را بداند و بکمال روح و ریحان بذكر مقصود عالمان ناطق باشید
 نطقیکه از برای مضمین این است سوزنده و از برای یهانوری است تابنده
 ابها مشرق من افق سما جمعی علیک و علی من معک و علی الذین هدینا
 الی صراطی المستقیم آنته عالم را در خان نطق و اعتقاد
 احاطه نموده مشاهده میشود دنیا در هر یوم شری از او متولد خیر مثل
 عقاب و از همه کمیابتر و فا بوده خواهد بود یا محبوب و نواذ نقشبند
 مشتمله متغایره دیده میشود نفیکه چاه سه او قتل او ازید بکمال دوستی
 و محبت ظاهر بقتت من و ن جرت و سبب بر اعراض قیام بنیاید
 بشانیکه هیچ عدوی و هیچ نال می قسم عداوت از او ظاهر نیست نفسی
 ساطع در ظل عنایت بوده و مکر را از ن رجوع با و عنایت شد
 که بوطن خود راجع شود اطاعت ننمود و بجهت ظاهر ننمود که این از غایب
 محبت است و بجز ظاهر ظاهر صاحب اموال دارا

عزت و راحت مع ذلک بسبی ظاهر و بعد از مشهوره که قلم از
 ذکرش عاجز از حق جل جلاله میطلبم عالم را بنور انصاف منور فرماید
 و از شرافات انوار آفتاب فاصح و م نازد فی تحقیقه باید بدین قسم
 باشد هم اهل فطین طائف و هم اهل سخن قائم الامر بید الله
 مقصودنا و مقصود منج السمت و الارضین و اینکه درباره محبوب
 فواد حضرت حاقیل یا علیة منکل بها، ابهاه مرقوم شد سبب
 فرح عظیم شد بتدکھ مقناطیس غایت سبب جمع کشت
 در مقام صدق و امن و مقرر مبروک نشسته کفایت شنیدید بتدوی الله
 و خالصا الوجه چندی قبل دستخط ایشان رسید و مخصوص کوه
 مفصل مبطی از نماة غنا نازل ارشاد انشاء الله بان فرزند و از
 اشرفات انوار آفتاب پان منور و اینکه مرقوم شد توجیه ایشان
 بارض طاوم و خضر منع شده حق لاریب فیه آنچه که در ان ایام
 ناربخنا در آن اطراف مشتعل و لکن اگر ورود و دخول بحکمت واقع
 شود بایستی نبوده و نیت خیا نچه در لوح قبل هم منقذ اولم
 نازل حسب الامر انجیب هم باید در هر حال حکمت را مقدم دارند

و با و ناظر باشند لکن ایرتفع ضوضاء الذین کفر با الله ایمن است
 اینکه درباره تبلیغ و توجیه بعضی از اطراف مرقوم شد و منقذین
 صوابت مسئله چو اب چه که چندی قبل که در زبان عظمت انقذ
 استماع شد و این عید هم حسب الامر بعضی از دوستان نوشته که مستقیم
 را سخن باید بعضی از جهات توجه نمایند اطراف فارس لازم است
 چه که در بعضی از مدن قمری مستعدین موجودند همچنین در ارض
 یا و توابع آن و لکن باید در کمال حکمت توجه نمایند چه اگر در اول
 معروف باین اسم شوند ناس استناب نمایند و مقصود حاصل نشود
 همچنین اطراف کاف و را و لکن نفوس مرسله باید با خلاق رویا و
 اعمال طیبه و اعطاع کامل مین باشند باری بعد از عرض منقذ فرمود
 نعم ما نطق به من ارادنی و فاز بلفائی و غایتی و رحمتی در هر حال مشهور
 نمایند و عمل کنند استی جناب محبوبی این علیه به الله و غنا
 و چند مکتوب ذکر آن حضرت را نموده اند و هم چنین از دوستان
 ارض فاء و اولیا اراضی اخری فی تحقیقه با خلاص شفقت تمام نسبت
 با صفیای حق بوده هستند در این جنین بمقرر مقصود عالمیا
 توجه نموده و بعد از حضور هذا ما نطق به ان العظمت

۳۲۸

با بعد حاضر بنویس بجناب ابن ابی الاصدق علیها غایتی محتوی و
 رحمتی و فی بگویند بدوستان محزون نباشند از ظلم ظالمین و غفلت
 غافلین بسم الله جمیع عالم تلقاء وجه تمام بشما کفنی از تراب
 بوده و بت و ندای کل در جنب نداء الله بشما طلین ذباب
 امر و تار سدره مشتعل و انوار و جفا مشرق بکمال
 اتحاد و اتفاق بر تربیت اهل فاق قیام نماید موت امریت
 محموم و فنا و تغییر عالم ظاهر و مشهود باید نفوسیکه از نعمات ایام
 اطعمی و اشرفات النوار فخر معانی بحیوة ابدی فائز گشته اند با حق
 جل جلاله بر اجیا اهل عالم بشید و از حق محموم که از معین ایام قیوم جاری و ساری
 مبدول اند قلم اعلی شهادت میدهد از برای نفوس ممتستقیمه
 که در ایام منتنه کبر کی ناس با حق اعلی دعوت نموده اند ضوضاء علما
 و نعیق قلمها ایشان را منع نمود و از رفیقات امر محروم گردانید
 از حق مبطلم فیض و غنا خود کل را مشتعل فرماید و بصراط مستقیم راه نماید
 یا ایها المتقیل الی القهی و القاعم علی حدیثی ان استمع لای
 من شطر سجنی لعمری قد قبلت ظلم العالم و اعتدافه و بلا یاه لیرفع
 به امر الله یمن عجب بده و بیوع عرف القميص فی بلاده طوبی لبصیر

بالمشاهدة و سمیع تشرف باصغاء نداء الله مالک البریه الذی نیادی
 الروح امام وجهه و کعبه فوق رأسه و ایل عن عینینه و عن یداره قبائل
 الملأ الاعلی بنطقون و یثرون بما ظهر و لاج و لاج ما کان مکتوما
 فی العلم و تورانی کتب التدریب مایری و مالایری و رب العالمین
 یا اولیاء الله ایام ان تحکم شئوننا من خلق و تمنعکم من الحق
 ضعو اما عند متمسکین بما نزل من کدی الله الغریر العظیم ان انصروا
 ربکم یجود سکا لیبیان هذا امر تم بین قلوب فی هذا المقام الرفع
 الیه المشرق من اوث سما جبروتی علیک و علیهم و علی الذین بالانظر
 جنود العالم و ما خوفتم ضوضاء الامم فی هذا الامر الذی اذ نظر
 سجدت له الاشیا کلها و نطق لسان العظمت فی سخته العلیا
 قد اتی الوعد و الموعود و نطق مکمل الطور الذی کان مذکور فی
 الصحف النبویة العظیمه انتم حق جل جلاله شاهد و آگاهید
 که این عجب ایام معاشرت و حضور را فراموش ننموده و غفلت
 و از حق مبطلم مقدر فرماید آنچه را که سبب الشرح صدور و رؤیا
 چشم و نورانیت قلب است و ان اجتماع اولیاست

در ظل سدره مبارکه با کرمیان کار با دشواریت امید
 اقول اهل منور گردود دعا با جات مقرون ان ربنا الرحمن لهو
 المقدر الامین ایوم وانکه مرقوم شد با جناب محبوب
 حضرت اسد علیه بهاء الله الازلی و همچنین محبوب کرم جناب
 امین علیه بهاء الله رب العالمین ملاقات نمایند لاجل مشورت
 اینفقره عرض شد و اینک علیا از ارض سما داراده مشرق
 قوله تعالی نعم ما اراد چه که از ملاقات نجات محبت سا
 و اشکات انوار کجانی ظاهر و فی الاجتماع
 لآیات للذین ارادوا وجه رحیم الصیرز العظیم انتهى
 باری نتیجه بیان آنکه توجه نفوس مطهره که بحکمت ما نظرند بمدن و فر
 مقبول بوده و هست از حق میطلبم کل را یاید فرماید بر آنچه که سبب
 اعلاء کلمه مطاعه بوده و هست اینکه درباره حضرت فائز
 علیه بهاء الله و عنایت مرقوم داشته بودند عرض شد
 هتذا ما نطق به ان العظيمة قد تدنا له خیرا عظیما
 فی الکتاب و امرناه بما یحبی به ذکره بدوام الملک و الملکو

+

دنیار اعتباری نبوده و دینت و اهل آن را وفائی نه چه اولاد و چه غیر
 چنانچه مشاهده شده و میثو الامن شاء الله علیکم هر روز
 باذن حق ظاهر شود و بطراز قبول فائز گردد از صد هزار
 آثار و اولاد نیکوتر و مقبول تر الامر بید الله فیل حکیم
 وهو الامر حکیم انتهى بتدبیر ایشان موقوف بوده و
 یشهد بذلك ما نزل له فی التزیر و الألواح حسب الامر مختصرا
 علیجده نوشته شد که نزد ایشان ارسال شود محبوبت چه که عرف
 عنایت و شفقت و الطاف الهی از او متصوع لیفرح بقلبه فضلا
 من لدی الله رب العالمین اینکه درباره حقوق ۴۴ تومان مرقوم
 داشتید که با محبوب داده اند که برسانند و آنجوب صرف نموده
 اینفقره در راحت امن اقدس عرض شد و با مضایق قبول فائز گشت
 بنیالکم و اینکه از قبل مرقوم شد که قریب یکصد تومان از حقوق
 نزد بعضی از دوستان موجود و منتظر امرند در وصول و ارسال
 اینفقره هم عرض شد حسب الامر آنچه را آنجوب تصرف نموده
 موافق و مقبولست و ما بقی را یاد ارض خضر انجناب کن ظ
 علیه بهاء الله برسانند و یاد ارض ق بیجناب اس م

علیه بهاء الله برسانند و اگر هم محل دیگر ارسال دارند مقبولست
 طوبی از برای نفوسیکه حقوق الهی را ادا نموده اند و باقی کتاب
 عامل شده اند و آنکه در باره جناب امیر امیر معود علیه بهاء
 و سرسکه ایشان غفران داشتند از ارض هانوشته بودند بخاتم
 فانی از حوائل اهل که ایشان سایر دوستان را توفیق عطا فرماید
 تا کل بر خدمت امر علی نبی که ولهم قیام نمایند ادای حقوق
 در کتاب الهی محکم و ثابت و درین معدودات اخذ از انقضی فرمودند
 و بعد نظر بیض مصالح و ترتیب بعضی از امور لازم امر با خد فرمودند
 انه لهو الامر المشفق الغفور الکریم انیک ذکر نفوسیکه بطراز شفا
 فائزند نمودند انفقره امام وجه مالک قدم عرض شد
 باسم هر یک یک آیه از سماء مشیت نازل ان بغایت خصوصه
 حق جل جلاله فائز باشند و در جبر سرور متفلس هذا انزل الله
 من ملکوت بیانه فضلا عباده انه لهو الفضال الکریم قوله
 تبارک و تعالی یا علی قد شهدنا و شهدنا انک اقبلت الی الان
 الاعلی و شرب التحیق المختوم الذی فک ختمه اسمی القیوم

درین

و سرعت الی مشارق الاذکار حیال الله الواحد الخشار یا محمد نذکرک المظلوم
 فی هذا المحضر بمصان من لدی الرحمن بذكر به ملج بحجر لبسیان و شرفت
 شمس العرفان و سدرت حماته الاقیان علی الاخصان انه لا اله الا هو
 العیز الوهاب و نذکر من سستی بمیزا قبل محمد لبیا خن الفرح و
 الابهتاج من سطر اسمی البتاج علی شان تظلیه تقبوا دم العرفان فی هذا الهوالذ
 یسمع الموحدون من سیزار یا حه انه لا اله الا هو الواحد الفرد الیمین
 من فی الارضین و السموات یا محمد قبل حسین قد قبل الیک
 المظلوم اذ قام علیه المهر منون بایاف العظم و الاعتاف و عرض عنه
 علماء الارض فحکما الذین نقضوا ایشاق الله رب الارباب
 یا کاظم اما ذکرناک بالانقطاع عرفه یثمد بذاک الملاء الاله
 و اهل مدائن الاسماء و عن رانها الاشیا کاتھا و عن ورائها لسان
 فی اعلی المقام و نذکر المظلوم من سستی محمد یا شیخ ان استمع لست
 من سدره المنتهی عن وراء قلنم الکریم یا لبس الله سیرع کل موقد
 الی الله فاطر السماء و کل مقبل الی الاغلی و کل طمان الی کوشر البقا
 و کل فقیر الی مطلع الغناء و کل غلیل الی بحر الشفا و کل صامت الی
 ملکوت بیان الله مالک الرقاب یا محمد قبل تقی قد حضر

(۳۳۴)
 ما خبرنا العباد به في الكاف والراء في كل مقبل ان يغير ما انزلناه في
 كتابنا المقدس الذي نهي بالاهل حسن ارادة الله منزل الايات
 يا عزيز طوبى لك بما ايدك الله على عرفان بحر علمه وسماحة حكمته و
 شمس امره وحقه الذي فكك ختمه باصبع الامتداد وذاكر
 عبد حسين ونوصيه الذين آمنوا بالاستقامة وجاهدوا به
 من لدن الله ما لك المبدؤ والمآب ونختم الايات بذكرك
 طوبى لك ولاهبي الاصدق الذي طار بجناحين الاستيقاق
 الى ان وصل الرحمن الاسم وراى البيت وقام لدى الباب
 وسمع نطق مكرم الطور وراى ما منع عنه اكثر العباد انا ذكرناه في الاكوار
 بما الاتعاد له كنوز الارض شهد بذلك من ينطق هذا حين اتاه الا انا
 الواحد لمختار انتهى

در آخر سخن آن محبوب نظر حضرت محبوبی جناب میزاج علی علیه
 بهاء الله الابدیده شد لله کج نامہ بدو مک ختم یافت
 و بعد از فرست و طلوع بر مضامین آن در راحت امنع قدس
 حاضر و بعد از آن شرف اصغافا نرسد و یک لوح اعتر
 ابدع از سما مشیت نازل حسب الامر حضرت نخلن الاکبر

(۳۳۵)
 روحی ذاتی کبیر نبوتی لرب قدومه الفدا نوشته ارسال شد شارا
 اهل عالم عرفش را بیا بندد و از فیض عظم محروم نمایند چند
 قبل این فانی خدمت ایشان مکتوبی ارسال داشت انشاء الله تا
 حال سیده ذکر جمعی از قانات علیهن بجهت الله را مرقوم
 واحد بعد واحد در سامع قدس مذکور و بعضا تا حق جل جلاله نازل
 طوبی لهن و نعیما لهن و شیری لهن چه که نارسند با نجه کجوا
 مجروده و قلوب مقدسه او را سائل اهل بوده اند چندی قبل جناب
 آن مکرّم حضرت حکیم امی علیه بهاء الله و عنایت عازم بصبوب
 کشد مخصوص بعضی از قانات مذکورات الواح بدو نسیج
 نازل ارسال شد از حق یطلبیم بان نرسوند و با نسیجی بکرونا
 دوست یکتا مشغول گردند و اینکه درباره توجه باین طرز معنی
 شستند تلقاء وجه عرض شد هذا ما نطق به لسان العظمة
 مرقوم در این فقره و القائم علی خدمتی ما در شرف
 یا ایها الناظر الی فقی و القائم علی خدمتی ما در شرف
 فی آنچه در این فرض مایه نموده و بعضی گفتگو با میا آمده سبحان
 جمیع ذرات شهادت میدهند بر یکون و تمکین و عقل انصاف
 اولیای حق و لکن مفیدین عکس خود را در اشیا ملاحظه نمایند

از بصریات الهی و اشرفیات انوار اوقات حقیقی ممنوع و محروم قرار
 معلوم اولیا دولت ان ارض باولیا دولت مدینه کبیره در امر
 این سخن نوشته اند آنچه را که از تبلیح ظنون و او با هم بوده
 ان ربک یعلم انکم لا یعلمون لذاتوقف اهل او الامر بیدار
 مولی الوری انتهى عرض اینغیانی آنکه دوستان الهی که از گوشه
 وفا شامیده اند و بافق آنها طریقه خدمت هر یک سلام و تسبیح و غیره
 آنحضرت بوکالت انجامد هم هر شکام که ملافا فرمایند یا نیکنه
 علیا که از کلم مبارک نقطه او روح ما سوازه فراه جار کل را متذکرند
 قوله تبارک و تعالی وقد ثبت جوده فی ذکره و هو انه لا یستأثر
 باشارتی و لا بما ذکر فی البیان لعموم محمولی و محبوبکم اگر نفس
 قطره از بحر معانی این بیان که از مطلع اراده رحمتی ظاهر شده یا شامد
 بیان و اهلش قادر بر منع او نباشند و یقین پسین شهادت و
 که مقصود از ندا اول بشارت بود من عند الله تا مقررین و مخلصین
 و راه را از خار و خاشاک مقدس نمایند اگر اینک را جامع را
 اجابای الهی بر مرآت قلب ضبط نمایند جمیع اهل بیان قادر بر حکم

و محضشان نباشند تا چه رسد بفقون امید است که دوستان استیرون
 بانفاسکم ویتصفیون بنبراسن ما نیکم عرض دیگر هر یک از منتسبین را
 از ذکر و روایات بوکالت اینغیانی آنچه قابل دانند مذکور دارند السلام
 و التکبیر و البهائم الروح و المجد و المجد و المجد و المجد و المجد و المجد و المجد
 رب العالمین و الحمد لربنا العظیم بحیر خ آدم فی ۱۵ رمضان المبارک
 سبحان الله بعد از ختم شاهه شد حکم بتدا تمام پذیرفته از جمله
 الراح بدیعه منیعه که محصول جناب ابن فائز و بعضی از خوانین علیهم السلام
 بهاء الله از سما فضل نازل غرض همچنین ذکر جای آنمخوب از بر روی
 از اجابای الهی باری مجید و این بسبب قصد ذروه غلیبا نموده و بعد از
 ذکر نفوس مذکور بشرف اصفا فائز و کل بغیای الهی فائز شدند با
 که عرف بقا از ان متضوع است قوله تبارک و تعالی بسمی الغفریر الکریم
 یحسین امر و از اینکه مبارک از خفیه سدره منتهی اصفا شده
 الماک و الماک لله العظیم الله العظیم الله العظیم الله العظیم الله العظیم
 دیو میکه منتظرین مشاهده شدند و املین فاضل محبوب جزای اعمال قبیله
 کبیره اهل عالم را از فیض خط منیع نموده الامن شایک آنک فرست
 فیهذا الیوم بلووح اخر و بجلده الآلات المنزله من بهاء عنایت
 ربک القدیم یا قلمی لا علی ان اذکر من سبب بجا ظم

معرضین

و بشره بذكرى آياه في هذا المقام الذي سمي بسما هذه السما في
 لوجي العظيم وتذكر من سمي بهدي نبشره بما انزلنا في لوج احسه
 من آيات ربه وتذكره في هذا الحين بذكر تحريك كل عظيم مريم جبار
 لله محمد رمضان مبارك بانها رسيد وشوال الامد مناديا
 يا قوم ان اعنتموه النصره في ايام الله ولا تكونوا من الغالين يا حق
 يذكرك مولى الافاق الذي به ظهر حكم لم يشاق في يوم الطلاق
 ويشرك بهذا الفكر الذي به خلق الله العالم وهذا الاصح الى صراطه
 يا قلوب قبحك شطر من اخذه الا تنساز اذ تنسرك افلاك
 السببان من نهات وحى ربك الرحمن وقل طوبى للغريب عرف طنة
 ولموجود علم مطلعه ولذي روح فاز بجملة الله رب العالمين
 يا شاهو دوى يذكرك المظلوم اذ كان مستويا على العرش
 ويدع لكل الى الله الفرد الخبير يا ابن اسى عليك بهما في غنا
 قد ذكرنا كل اسم فكرته بما لا تعادله اشجار العالم ولا اثمارها
 ولا اثره الاغنياء ولا خزان الملوك ولا طين ان اشكر الله
 بهذا الفضل ووصى عباد بالحكمة والبكين للدار ترفع نفاق

الذين كفروا بالرحمن ان ربك لم يستين العليم البها المشرق
 من افق سما غناتي عليك وعلى الذين ذكرتهم وفازوا بعظمة الله العزيز
 العظيم انتى يا محبوب وادك عرض شده بود كنامه بدو
 مسك ختم يافت لله محمد كه بياك هم فائز كشت ربحا للاعد
 وغنايه للاجبا فضل غنات حق جل جلاله بايد گفت كز عجز
 حضور و عرض آيات بدعيه نبيعه صرة اخرى نازل لعسر ربنا لا يقدر
 احد ان يحيى افضل يشهد بذلك كل منصف بصير البها
 وانشاء والتلام والروح والرحمة على حضرتكم وعلى من يحيى لوجه الله
 ربنا وربكم مقصودنا ومقصودكم مقصود من في السموات والارضين
 واحمد لله رب العالمين خ ادم في ۱۹ شهر شوال المكرم سنة
 اين ايام قبل عرايى از ارض خا رسيد تا حين جواب ارسال نشد و در اين
 ايام بعضى از الواح نبيعه مقدره در جواب عرايى شتى كه باحت
 اقدس رسيده و جواب بعضى از نامه هاى مرسله ارسال شد مقصود
 اطلاع انحضرت است اين فاني از حقى تمطلب كل را از حضرت
 بنوشاند و صمتت كامل روزى فرمايد بيه كه بهر نبيى بان فائز شود
 اهل عالم سطوت امم ايشانرا حق جل جلاله منع نمايد البها على حضرتك عظيم
 مقدره

جيب معنوي الذي سمي بحجاب علي قبل محمد عليه بهاء الله ونوره طاحلة فرسانه

١٥٢
بسم ربنا العظيم الاقدم الاقدس العلي

اسم الله الذي تجلي باشر قلته الاعلى على من في ملكوت الاشياء اذا انطق كل
كليل وبرئى كل غليل واستعمل كل جابل واستغنى كل فقير وقام كل متعدي وسرع
كل متوقف وبه توجهت الوجود واقبلت النفوس فهدت حياته
البيان على اغصان سدره البرهان انه لا اله الا هو العزيز المتان الهماء
المشرق من اثن مشيه الرحمن على مطالع العرفان ومشارك الايقان
الذين قاموا بانهم نطقوا بالسبح واوداوا باحكامهم واثار العيوسم
وحججهم الله باركهم وخالقهم ورازقهم محبتهم اولئك عباد
شهد لهم العلم الا باقيا لهم وخلقهم وخصوهم وختوا عنهم وقيامهم على هذا امر
الذي به اندكت اجبال اسودت وجوه اهل تضلال الذين اعرضوا عن المال و
اقبلوا الى كل غافل محال سبحانك انت يا اله الاسماء وما لك
العرش والشمس اسمك باسمك الذي به تتحرك القلوب والروح طينته
عبادك ويرتديك بان تؤيد اصفيا نك على خدمته هرك على شان لا تمنعهم
اعرض لعلماء ولا ظلم الامراء ثم قرنا اظهر عيوسهم بانوار وجهك وتوكلهم

بضياء معرفتك ثم ظهر منهم في الملك ما يتبي بدوام ملكوتك
وجبروتك انتك انت المقدر المتعالي العليم ايم
وبعد يا مجتهد قلبي وبهجة نوادي قد تفتوح عرفانك لخص ليدنحى اذ
كتابك لعسر المحبوب قد وجدت منه ما وجدت الاشياء من
الامطار تنما قرئت وعرفت اردت الغيب المكنون والكثير المنحرون
فلما حضرت وتشرقت شمس الازن وعرضت ما فيه لتقار الوبه
اذ انطق سان العظيمة كما كان الروح للأبدان والنور للأبصار وكوثر رحيبوا
للعطشان وحيق العرفان الال لا مكان قال جل كبرياءه وعظم سلطانه
يا ايها الشارب من كأس حبي ان استمع لي من اجل ضريحي انه لا اله
الا انا من ايم قد سمعنا نك حبيبنا فضا عيننا و هذا اول
كتاب منك احضره العبد اسماض لذي العرش قرئه امر من عندنا
ان ربك لهو القادر الحكيم بعد ذلك يا من اقبلت الى الوبه وحشر
هذا المقام الذي سمي بالاسماء السخى في كتاب الاسماء وسمعت نداء المنكولوم
اذ كان ناطقا باسمه ايم كان وما يكون قد فرغت بما يتقي به ذكرك
بدوام الملك والملكوت كمن شغلنا بنا را الامر مضيا بهذا
الذي به انار من ملكوت الغيب والشهو طوبى لك بما اردت خذ

مولا که نطقت بین العباد و بما سمعت و رایت فی هذا المقام لمحمد ذکر
 الناس بالاستقامة الكبرى و التبرسم بغنايتی و فضلی و حتی التي سبقت
 الوجود انما یسمی بهم بالاستقامة الكبرى علی شان لا ینصح کتاب
 التبین و اوراق الزقوم قل لو یا تکلم احد کتاب الفجار و عیوه عن اراکم
 ثم اقرؤا ما نزله الرحمن فی الوح محفوظا کما جمیع دوستان از قبل مظلوم پر
 برسان و بگو در اکثری از الواح ذکر امر عظمت آن و ذکر استقامت
 و مقام آن شده تا جمیع بغنايت الطهی ثانی فائز شوند که عالم شوند
 آن و ظهورات آن و سطوت آن ایشان را از اشیء ضمنی منع نماید ذکر
 ناعق و طیور لیل حسان توقف در عراق و در ارض سرسبز عظیم در الواح
 و باطراف ارسال شد تا کل مطلع شوند و بما اراد الله عامل گردند
 بعضی از نفوس شاید بمبوء استوار لغزوات غنایب ظهور
 محروم ماند مع انکه مدعی رتبه بلند استقا بودند انشاء الله باید نصحا
 رحمن در آن دیار بشانی متصوع شود که از برای احدی مجال توقف نماید
 کز قانما علی خدمه مولا که و نا طقا بکره و شانه بین العباد که کاک
 یا مکرک من عنده ام الکتاب استقی یا حید فوادى عجب در است
 که بعضی از نفوس ماکین را شیخه و فراء و غیره را فرقی نگذارند ملاخلة در اهل

بیان که الیوم معرضند نماید بعینه در سبیل اهل فرقان شهید و
 خود را از اهل بیان ینمانند و بکمال حسد و مکر در ضلال نفوس متصدیه
 مشغولند از جمله میرزا احمد کرمانی که از اول کمال اقبال مخلص را اظہار نمود
 و بعد نظر بجهنم و اعمال شنیعه مردوده و گذشته شد در بعضی از مذکور
 خافیه و بما امره النفس الهوی نطق و چون اسرار باطنش ظاهر شد و غائب
 کشت رجوع نمود و چند عرضیه بکمال بهتان انابه و استعقار بحسرت
 اقدس ارسال شد و بعد با رض ما رفته و التجاب یکی از نفوس متصدیه
 نموده و ایشان عرضیه باحت اقدس ارسال شد و تویضا نمودند
 بعد در مدینه کبیر زفته و نقض عهد نمود و بعضی کلمات و ایه شیطانه
 باطراف فرستاد لعن الله انسان از این نفوس تحمیر میشود حال چند
 عرضیه این بی انصاف موجود است و قسمی از عجز نموده که هر نفسی
 مشاهده نماید یقین کند بر صدق اقبال ایمان او و سب زفته خود و اعمال
 و آوازش مگر حرم باطن او شده و حال زردی به سبب اخراجش نموده اند اعان
 و معشر الموحدين من مکره و مکر امثاله نزد مواتی بموافقت تمام ظاهر
 میشود و آذغای ایمان و ایتقان ینماید و نزد منافق بکمال اتقاق
 ظاهر این آیام کتابی از سجین بدست آورده با باده شیر افروخته
 و از انجا صورت کتاب سجین را نزد یکی از دوستان این ارض فرستاد

تفصیل بباحث اقدس عرض شد این بیان از زبان جبرئیل
 قوله غیر باینه نفوسیکه از شجره شجره قلم اعلیٰ مرزومند کتب عالم انشا
 از مالک قدم منع نماید تا چه رسد باین بیانات انتہی
 و همچنین لوح کی از اینا ظلیل که در آن اراضی مستند اینکله محکم مبارکه
 نازل قوله جل جلاله در سنه اولیة از صیر قلم اینکله مبارکه
 استماع شد طوبی از برای نفوسیکه امر بربیع را عازف شدند و
 بصر را بدیع توجیه نمودند و این مقام بلب اعلیٰ حاصل نمیشود مگر بچو آنچه
 از قبل بوده و اذان اصغرا نموده نعیما لمن فایزیند المقام الاخر الا
 انتہی از حق میطلبیم چه آید فرماید بر اصغرا کلمه استیه فوالذ
 تقر و بالسیان و لوحد بالکلام اگر همین دو فقره که ذکر شد نفوس
 عالم باصغرا آن فایز شوند لبسته حلاوت بیان جبرئیل
 و از حرارت محبت مالک امکان ثبانی مشتعل شوند که ماسوی
 معدوم و فایز مشاهده کنند حیزا ذاک العرف او تصویح بین
 الا هم یسئل الخادم ربه بان یؤید العباد علی عرفان هذا الامر الذا
 به ترغیر غایب الوجود الا من شاء الله مالک الغیب و الشهود
 در این ایة منزله در کتاب اقدس که در اول ورود و جبرئیل نازل شد

تفکر نمائید که میفرماید قوله غرا حلاله ان یا ارض لكاف والراء انا
 نراک علی ما یحیی رب الله و نری منک ما لا اطلع به احد الا الله العلیم
 الخبیر و نجد ما یمینک فی سر السر عندنا علم کل شیء فی لوح سین انتہی
 صدق الله ربنا و رب ابائنا و رب من فی السموات و الارض انا امنابہ
 بعلمه الذی سبق الکائنات و برحمته الذی احاطت بالعیین خود
 انجذاب میدانند و قتی که کتاب اقدس ز سماء مشیت نازل ذکر احمد
 در ظاهر نبود از لویجات بیانات منزل آیات باید قیاس
 در آن ارض داشته باشد و لکن بعد از آن قدم بشارت میدهد آن ارض را
 بقوله تعالی لا تخفی بذک سوف نظیر الله فیک اولى ائیس شدید ذکر
 باستقامه الامتغهم اشارات العلماء و الاحجهم شبهات المریدین و لکن
 یظنون الله بایههم و نصیر به باهم الا انهم من الرزین انتہی
 طوبی لعین رات و الاذن سمعت ما نطق به سان العظمتہ فی
 اللیالی و الا ایام در چند سنه قبل یومی از ایام جناب امین علیه بهاء
 و راحت اقدس حاضر بودند و جبرئیل با او توجیه فرمودند
 انا وجدنا راسخه و فرأ من ارض لكاف والراء و این بعد از آن فقیر را
 چند سنه قبل در جواب یکی از دوستان نوشته سبحان الله چه مقدار

این نفوس مریدانه از ضراط مستقیم بعید دیده میشوند مع آیات منزله و
 بر این ساطعه و بنیات مشرقه و علامات مشهوده در سیه و هام سائر
 ادراک نموده بود^۲ و ساکنند معنی لایم الله ادراک نموده اند چه الکراقل من ان حج
 بنیما نذبح چشم و سر و غیر غظم توجیه مینموند و میثافشد کویا از نقره کبری غافلند
 و از صورت غظم پنجم یکی از طرفات حی از نقطه اولی روح ماسوا فنداه
 سوال از ان میرام و مولی لاسم که بمن نظیر در بیان مذکور است نمود
 بقسمی جواب از مصدر امر صادر که هر منصفی ادراک نیاید که ایتمقام مذکور و
 و تعریف و نامحتاج نه بلکه معدست از آنچه گفته شده و میشود
 چه که علم حسدی با و احاطه نموده و نخواهد نمود و ادراک نفسی با و بی
 و نخواهد برد این عبد متحیر است که نفوس غافل چه ادراک نموده اند
 و چه میگویند باری نقطه اولی شرح ماسوا فنداه در جواب سائلان
 کلمات عالیات تکلم فرموده قوله عز ذکره
 فقد سمعت کتابک و ان ما فی جود لولا ما فی ما جبتک علی ذلک
 القراطس و لا حینذ با علی ما قدر فی الابداع فما اخطم ذکر من
 قد سلطت عنده و ان ذلک اعلی و عزوجل و اذبح و اذبح من
 یقدر الأفتدة بصر فانهما و الأرواح با سجود له و النفس ثنائه

و الأجداد بکر بهانه فما عظمت کتک صوغرت کینو تکتک هل لشر
 التي هي في و آية ظهوره في نقطة البيان لئلا تشر من التي تکتک
 الشمس في يوم ظهوره سجاد لطلعتها ان كانت شموسا حقیقیة
 و الا لا یسبغی لعلو قدسها و سمو ذکرها و لولا کنت من الواد الاول
 سحلت لك من احد حيث قد سلطت عن الله الذي قد خلقك
 و رزقك و اماك و ابشک فی هیکلک هذا بالنقطه البیضاء
 فی ذلک الظهور المتفرق بالکیان نقل آو لا اذ اردت ان تسخر
 بعلمک ذکره سبحان الله ذوالملک و الملکوت تسعة عشر
 مرة الى آخر قوله عزوجل اگر اهل سان و یا اهل عالم نبوران
 منور شوند و باین کلمات دریات که از مشرق سما علم الهی شرق
 نموده نظر نمایند و نظر کنند البته جمیع بیان جبر حیوان
 توجیه نمایند از جمیع این جوهری اند نموده اند و اثر ابا بدع این
 ذکر فرموده اند و تحقیقه اینکلمه مبارکه جوهر لا عدل له بوده
 و از کلامه نظیر بهمانی کتاب محسوبست یکتا لولو دریای عزفا
 و یکتا کلمه ملکوت بیان قوله عز یانه و قد تبست جوهره

سبب امتحان خلق قرار فرموده نفسیکه شهادت خود لفظ بیان بجهت
 بیان معروف نمیشود چگونه بکلمه متغاث معروف میگردد و متغاث
 از بیان محسوبست و آنرا یعرف لبسیان با اینکه بفرمایند
 اگر این چنین ظاهر شود بر کل لازم است اقرار بر آن شجره مبارکه در
 کتاب هیاهل ستر متغاث مشهود است طوبی للعارفين و همین
 نفس سائل که حرف حی است و حال هم موجود است بشارت فرموده اند
 که بشری تعافز میشود قوله عز و ذکر لعنک فی ثمانیه سته
 یوم ظهوره تذکر لقا، الله ان لم تذکر اولاً تذکر آخره و بکن
 ایتین بان الامر عظیم فوق کل عظیم وان الذکر کبر فوق کل کبر سیرا
 باید نفوسیکه متمسک بذکر مستغاثند در این کلمات عالیا
 تفکر نمایند شاید الفاظ از بجز معانی محروم نمائند و بذکر
 متغاث از سلطان او ممنوع نگردد ای و ربی ان الامر عظیم
 فوق کل عظیم وان الذکر کبر فوق کل کبر طوبی للعارفين
 و تعیما للمتفکرین و المتفکرین ایجاد مغانی این اذکار را مکرر فرمایند
 دوستان ذکر نموده و بکن چون این ایام غیب ناعق که وعده داده
 شده بود مرتفع گشته و کتاب سنجین بمیان آمده مجددا ذکر شد

تا آنجوب دوستمان را آگاه نماید و هل بها خود را بجا بستن بفرموده
 نمایند و باستقامت کبری ظاهر گردند انشاء الله باید کل
 بیانات حق را ملاحظه نمایند بلکه حفظ نمایند تا از خلاوت کوشش عرفان
 در کل احیان محظوظ باشند اینک مرقوم داشته بودید که بعد از فائز
 شدن بلفا دیدم مقام دیگر از استقرار طلعت مشار غنایت فرموده
 که جمیع آنجرات و شئون استقامت قبل نسبت بعد نفس
 تنزل حقیقت فطر اب بوده و همچنین حق کبریا و عظم اجلاله
 سائل شدید که آنجناب را بمقامی فائز فرماید که در سپیل حبش از جان
 و روان و اسم و رسم و هستی و نیستی و نام و تنگ از کل بگذرند امیرا
 بیتما هر راحت ایدکس منع عزرا بطنی جلت عظمته عرض شد
 هذا ما نطق به ان الرحمن فی ملکوت لبسیا انشاء الله بکمال
 تقدیس و تنزیه و مایستغنی لیوم الله مشاهده شود و بمقام شهادت کبری فائز
 گردد ایوم خدمت امر از عظم اعمال است باید نفوس مطمئنه بکمال
 حکمت تبلیغ امر الله مشغول شوند تا نفعات تمیز حسانی در جمیع جهات
 متصویر گردد این شهادت محدود بدینج و انفاق دهم نبوده چه که میشود
 انسان بانصحت حیات از شهادت در کتاب مالک است ثابت شود
 طوبی لک بما اردت انفاق مالک و منک و عندک فی سبیل

معهم ذاکراست فی تحقیقہ بمقامی فائز شدند که حسرت آن اثر
 مقررین و مخلصین امثال ابن عبدالقانی باقی نوبت بود حال ارتق
 منیع استغنا که آنجناب این عبدالقانی شهادت که از قلم اعلی جبار
 شد فائز نماید تا در زندگی خود را تا خدمت دوست نمایم و با
 اراده الله فائز گردیم و آنکه مرقوم داشته بودید که مشرق الاذن
 در ارض طامعین شده همچین در بلاد آخری بغایت حق
 جاری شده و میشود ایمرات در راحت امنع اعدای من شد
 هذا ما نطق به ان القوم فی الجواب طوبی المحل لیسبت
 ولما هم و لمدينة و لقلب و لبحر و لکف و لغار و لا و دیه و لبر
 و لبحر و لجزیره و لدسکره ارتفع فحیبا ذکر الله و ثناءه ایضا حکم
 در کتاب اقدس نازل لکن این امور بقی بجمت است در هر حال باید
 باقی حکمت ناظر شد چه که منفین و مغلین و کین بود و همتی مستحکم
 بیایند و بوضو ضایع نمایند از اصول احکام الهی شریعتی الله
 ما بین اهل فرقان خبری نمائند کل در بادیه اظنون و او با هم سالک
 و بیچال ارض متمسک مع ذلک بکمال جد و جوی در اظنا

نور الهی که از مشرق آسمان و انانی طلوع نموده بوده و همشداق
 لهم و لذین تمسکوا بهم فیتسم بانوار وجه باقی بعد فناء اشیا که اهل
 بیان محبت تر و لیت تر مشاهده میشوند چه که بعد از خرق حجاب
 و حرق اشارات و سبحات با و با هم قبل متشک نموده اند قد
 لا نفهم ضمنا من دون الله الا انهم من الاخرین فی کتاب مبین ارتقا
 مشارق الاذکار در بدن و دیار ارض تا محبوبیت چه که مطابق
 کتاب الله و سنن دست و ستر آن از انظم امور الا از نفس مطهره
 مستقیمه طوبی النفس قامت علی خدمته الامر او طوبی العبد اذا
 لا انشا انما مالک الایجاد و لکن در ارض طاب و یا و شغیر
 باید توقف نمود و بحبل صبر تمسک جست الی ان یطلع نیر الامر
 الاذن چه که در این اماکن ظهور این امور از مقتضیات حکمت خارج
 ای شش غافل منافع ظاهری خود را درک نمینموند نیز حکم فی جهل نظم
 هر نفسی خیر خود را درک نماید یک حرف از او امر الهی را بجمع عالم مبادله
 نماید هیجات هیجات جعلتھم اعطاهم محرورین عن حره الله
 و عرفانه و او امره انتھى اما فقره محل لبر که تیار محبوبیت

و حکم صحیح هم از قبل قلم علی نازل و لکن با بدشتر باشد چکه بعضی از
 دوستان ضعیفند باندک واهی و وهمی ذکر نمایند و نفوس ظالمهم
 منظر اگر متعرض نشوند شاید مطالبه وجه موجود را بنمایند اخذ
 وجه قابل نبوده وینست و لکن امثال این امور شاید سبب
 احزان نفوس مقدسه گردد لذا باید کمال حکمت در امور ملاحظه شود
 از من میبایست آن جناب را خدمت امر مؤید فرماید انهلوا المقدر علی ما
 و فی قبضه ملکوت ملک السموات و الارضین ملاحظه نماید
 این محال لیکر که راحت سرد داده از برای خیر من علی الارض مع ذلک
 اگر مطلع شوند بنوحه و ندبه و واداشتی قیام نمایند
 و اینکه مرقوم داشته بودید که تا چه متعده ارسال فرموده اند و جواب
 عرض شده ملاقات گذشت بلکه عهد با وقرنها و خبری از اینجا
 نرسید تا اینکه این ایام متوالیا متواتر حضرت زین المصطفی علیه
 بهاء الله الملك الحق المبین دستخطهای اینجا را که باسم
 این فانی بود فرستادند و مرقوم داشته بودید که مکاتب
 در عرض راه مانده و همچنین کما غذو قلم این روزها نوشته

جعبه هم رسیده و مقصود آنکه بر حسب ظاهر خبر نرسید و الا در جواب احوال
 نمیرفت انشاء الله از حضرت محبت الهی ثانی مشغل شوید که سبب
 اشغال النفس فرسوده گردد تا انیقا جواب یک نامه نامی اینجا
 بود که عرض شد و بعد نامه دیگر مرست نجش خاطر نگین گردید از اینجا
 بجهت تمام حال چه که مصدر بود بذر محبوبم و محبوبنا و محبوب من فی السموات
 و الارض و بعد در راحت اقدس عرض شد قوله کبریا
 انشاء الله آنچه از حق منبع مسئلت نموده اند بان فائز شوند بطریق
 له بما قبل الی الاقن الاء و شرب کوشرا البقاء و تسیم اللقا من عطا
 مالک الأسماء و انشاء الله مقدسا عن کل شیء بذکر حق ناطق و ذاکر
 باشند لعل نفوس مرده از تقاضات ذکر زنده شوند و بمقام انالیه
 راجعون فائز گردند یوم ظاهر این یومی است که جمیع بان
 و انوار اقیاب حقیقت مشهود و لکن جهت الی ان معروض چه که
 طبیعت خفا در آن نفوس غلبه نموده اینست که از ائمه سمن معانی
 محرومند دوستان از قبل ملک تیسر برسان اتا بترسم
 بیکسری و ذکر می و غنایتی و تذکر هم فضلا من عنندی ان ربک لهو
 الغفور العظوف نفوسیکه بمعارج اقیان ارتقا نموده اند وار ناسیل

حیوان در ایام حرم آشامید اند جسمی لذتی المظلوم مذکورند بکوشای اجاب
 حدیثه محبت الهی امطار رحمت در کل صین جاری و نازل است
 انشاء الله شئون عالم و ظلم ام شمار از ان محروم نماید لیس الله
 دنیا فانی و ما فیها فانی جسد کما لید تا از فرات رحمت رحمن بیاشامید
 قسم بذات حق به نفسی آشامید او بجای ابدیه طراز باقی مترین است
 و یقوم علی خدمت مولاه علی شان لا تاخذوه لومته لائم و لا شامته الذین
 کفروا بالله رب العالمین اید وستان روح و ریجان و بکمال حکمت
 و بیان جسع شوید و از حریق طهر انور بسام مالک قدر بیاشامید و انه
 لبحی الغریر البدیع و بیانی المنتسب و ذکر می المقدس المتعالی
 الغریر الرقیع از حوادث دنیا محزون مباشد تا الله بفرح لقا
 شمارا آمل چه که من خیری مخصوص شما خلق شده و باقتضا اوقات نماز
 خواهد شد کذاک بيشم کلمی الاعلی من هذا الجن الامم فضلا عنه
 وهو الفضال الکریم انتی انیک ذکر شده بود تو تبه ارض خانم بودید
 و وارد ارض باشدید و توقف آنجناب نه یوم کامل در آن ارض و ظهور
 نار محبت ما بین نفس مقبله و نه سجده لکنه که آنجناب را مؤید فرمود بگذرنا
 و خدمت امر انشا و ارجح خلاف از جمیع جهات مقطوع شود و نفحات

اتحاد و اتفاق ما بین اجباب متفتوح گردد آنچه سبب علت اعلامی است
 ما بین عباد است اول اتحاد و اتفاق است همچنین صفات
 و اخلاق انشاء الله جمیع آن فائر شوند و اینکه در باره سادات
 شهنشیر ز اعلمیم بهاء الله قیام ایشان بزرگوار و شنا و خدمت امر مرقوم
 داشتید در ریاضت منع اقدس عرض شد فرمودند انشاء الله
 لا زال بانیمقام از اعلی فائر باشند انانذ کر هم
 کجا ذکر نامه من قبل یونیه هم با یر تفع به امر الله فی المدين الدیار انتمی
 و همچنین در ذکر مالک و بلدان آنچه مذکور شد ماید مایه فرج و ستر
 شد انشاء الله در هر عین بنا محبت اظهی شبعله فوق شعله اول ظاهر
 شوند و در صد آن باشد که در هر یوم خود را صاحب تمام
 که فوق مقام یوم قبل است در محبت الله مشاهده کنند و اینکه
 در باره ابناء خلیل و دوستان آن ارض نوشته بودید جمیع ریاضت
 اقدس علی عرض شد قوله عز کبریا ینه یا حبتی فی انجان سمعوا
 نداء الله ربکم الابهلی انه یذکرکم بما تبتقی به از کار کم وارد حکم فی ملکوت
 رب العالمین ان استبقوا فی خدمت الله و امره هذا
 ما یضعکم فی الدنيا و الآخرة ان ربکم الرحمن لهو الخیر العظیم

لا تخزنوا عما ترونه اليوم سيأتي يوم فيه نادى السن الأعمم الملك لله
المقدر الفرد الواحد خبير كذلك نورنا وفق سماه البيان
بهذا التبر المشرق المقدس خبير نوصيكم يا احبابي بالامانة وصدق
والعمل بما امرتم به في كتابي الكريم البهائم عليكم وعلى من يحكم من لسان الله
الفرد الواحد حكيم انتهى وانك تذكره شكست بارض صاد
تسفي بردن و غنايات الهية را از برای بقية ال اسم
عليه من كل بهاء ابيه ذكر نمودند اين معلوم و وضحت
اليوم بقية ال ظننا رحمت نمايد لله تعالى الله محبوب است
انجاب موفق بوده است و در راحت اقدس علم اين عمل مبرور
مقبول فاد نعيمالك و نبيالك از جناب لاميرزا
اسم و جناب ابن شهيد عليه بهاء الله عرض شده همچنين
باين عبدسم مکتوبي مرقوم داشته بودند جواب ارسال شد
احمد الله بطراز محبت الهى فرستيد و اين ثوب موفق كل بقوش
بوده است اگر اهل عالم بان مزين کردند و اينکه مرقوم داشته
بوديد از جناب انصافى نيابت نموديد اين نتيه امال انصافى
بوده نشکر الله بذلك في حقيقته اين فقره از نور عظيم است

از حق جل جلاله سائل و ايم که اجر عظيم غنايت فرمايد شهادت الله
الاهو والذى زارها من زارها ملك القدم على العرش الاظم و اينکه مبارکه را
اين عبدالرسان عظمت اصغنا نمود و تمثال پيشال در حسن احوال بحت
اقدس فائز و بانوار عرش شير فرمودند هذا من انوار الهدايا فخر لقاء
ملك السماء طوبى له وللذين حضرت اسمائهم لدى العرش كذلك
يذكر الله عباده المقبلين انتهى اگر چه اتجاؤم فاني سبب رحمت
انجناب شده بقول انعام بيار دراز نفسى نموده و لكن چون مقصود
اوليه و اهل حقيقته ذکر مقصود عالميان دوستان او بوده باشى نبوده
وينت جواب دوستان و آقايان آن ارض بعضى عرض شده و
ميشود و انشاء الله بتدریج ارسال ميکردد چه که ارسال گيت ضخيم
موافق حکمت نبوده و نيت همچنين بعضى لوح منعه مبارکه مقصد
از سماء مشيت در جواب عرضيه جناب اله و رم عليه بهاء الله
و اسماء مذکوره در عرضيه ايشان نازل لوشاء الله از بعد ارسال ميشود
عرض ميکرائنگه از طرف خدا خير رسيد که جناب جديت جناب لاميرزا
بهاء الله مر اجبت نيمايند از اين کوزه خيزى خدمت ايشان عرض شد
اسئله تعالى بان يوفيه مكال الاحوال بقدره خير الاخرة والا اول
عرض ايشان در راحت اقدس عرض شد و جواب هم نازل انشاء الله

ارسال میشود خدمت حبيب كرم جناب ملا عليه بها الله وجميعه
 جناب اشيب عليه بها الله و جناب لانداد ولا غير الله و
 آقايان عليهم بها الله عرض بسيروفايتي خود را معروض مي دارم آنچه
 نزد اين عباد رسال است در راحت منع اقدس عرض شد همچنين
 اين عبادم خدمت بعضي جواب معروض داشت از حق توفيق ميطلبم
 شوم بر ارسال آن از بعد اينكه مذکور شد كه جناب ملا غلامرضا از شاه
 با پنجاب نوشته اند قليل حبي ز مال الله نزد اين فتره است و چند نفر
 مكين شاهم در اين شهر و علاوه بر اين بعضي الواح و نامه لازم است
 كه نوشته شود و با طرف اين بلد ارسال گردد ايا جايز است كه اين وجه
 با اينصا برسد انتهي امثال اين فقره اقبل باحت اقدس عرض
 شده حكم محكمه انكه در بلد آنچه از حقوق الله موجود است و
 يا بشود بايد در راحت اقدس عرض شود آنچه حكم صادر معمول گردد
 تا هر مري منظم باشد و لكن در اين فقره مخصوص از آن فرمودند كه آنچه جناب
 ملا غلامرضا اراده نموده عمل نمايد و از بعد محبوب انكه آنچه در كتاب
 اقدس انان عامل شوند تا جميع بطراز اراده محبوب عالمان اين باشد

ذکر محض دره والده عليها بها الله وسائرین در راحت منع اقدس
 اعلى عرض شد هذا ما نطق بلسان القدره والقوة جميع تحت
 لحاظ غايت ظل سدره صحت ساكن و ترجیح باشند انا كثر منهدا
 المقام على وجه صحت و ذكر هن بايات الله القدره يوم طوبى لهم
 بما قرن بايات الله و ذكره و عرفانه في ايامه ان هذا الامقام
 عظيم بها عليهم وعلى اللائى آمن بالفرد خبير انا تذكر في هذا المقام
 احثرك الذى حشر كتابه لى العرش شيره بذكرى اياه لكيان من
 اشكرين انا قرنا كما جيبناه سوف نرسل اليه لو شاء الله
 لوح كريم ليحيد عنك كرى باي ان ربك لهو الذكر العليم
 ابها عليهم من لى الله رب العالمين انتهى
 عرض ميشود حضرت غرض غرض الام روحى و ذاتى و كسى نوتى ترتيب
 قدمه الغيرة فدا حذيت بحكمه و ديوم مسافت باين ارض سبب تشر
 برده اند ان شاء الله بعد از مراجعت آنچه از مراتب خلوص نوشته
 و فا خدمت ايشان معروض داشته بود و در عرض ميشود
 و نظرا غايت اين نزد آنچه ارسال ميگردد
 ابها و لثنا عليكم و على من معكم و على الذين
 فازوا بهذا الامر العظيم
 خادم في ۲۷ محرم ۱۲۹۱ هـ

جناب محبوب روحانی آقا میرزا علی محمد بن جناب اسم الله الاصدق علیها

ملاحظه فرمائید

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الاعلی

یا محبوب فوادی والذکور فی قلبی قد تهرتی نعمات بحب التی سررت
من جنات عرفانکم و تهرتی ظهورات مودتکم التی ظهرت من قلم الازکم
فی ذکر الله و ثناءه و حب الله و امره کان جنابک ارسل مع نیمی تصیبا
عرف اسحق کلها علم الله ان بیانش حبیبی و شرح صدری و انبساطی
اذا حمدت الله محبوب العالم و مقصود الاحم بالیدکم علی خدمته امره و
انظهار نعمته و اعلاء کلمته و اسئله تعالی ان یقدر لکم ما ینبغی لوجوده و کرمه و فضاله
انه هو المقدر القدير سبحانک یا من بک انما ارفع العالم و نظیر ما کان
مکتوبا فی ائمة الاحم سبحانک بالاسم الذی به توجس کل وجه و لطق کل
کلیل و یبلغ کل غافل و ظهر کل مکنون و برز کل مخزون بان تویده عبادک و خلقک
علی الاقبال الیک ای رب تری اصفیائک و اولیائک قاموا علی
نصرة امرک و دخلوا کل بلد باسمک و عاشروا مع اجابانک بالفرح و التکرار
و عرفوهم سبیل رضائک و ما امرتهم فی کتابک ای رب انزل بانوار
وجوه البصائر قلوب عبادک ثم ارزقهم حلاوة آیاتک فی آیاتک
ای رب هذا یوم بشرت کل فی الواحک و نسبته الی انفسک

و جعلته سلطان الايام بامرک و قدرتک فلما ظهر اعرض عنه العباد
الذین جادلوا بایاتک و انکر و ابر بانک و کفر و انبضک و نبذوا کتبا
الذی اذا نزل من سماه سبتک و هو آراء اراذک خضع له کل کتب و کل
صفح و کل زبر ای رب سبحانک بالقدرة التی احاطت بالمکنات
و بالقوة التی غلبت الکائنات بان تنزل من سماه جوک علی اهل ملکک
ما یرجم الیک یتقیهم کثر عطاک و یرفعهم ما تنزل فی کتابک
و تظن من قلم تقدیرک ای رب هم الفقراء و انت الغنی الکریم و هم اضعافا
وانت التقوی القدير سبحانک یا من یسک تحک العالم الاعلی و یظن
ان العزیز ان فی ملکوت الانشاء بان تکتب لمن قام علی ذکرک و ذممتک
کل خیر قدرته فی کتابک تراه یا طهری ناطقا باسمک و صاحبی امرک
و متوجهی الی وجهک و مقبلا الی انقاص ایده بجدوک و احسانک
علی ما تجذب به افئدة خلقک انک انت المقدر علی ما شاء و فی سرت
قبضتک ملکوت الانشاء لا اله الا انت العلیم حکیم اصلی و یلم و ابر
علم انجسما عرفانک و ایدی امرک الذین طافوا حول رادک و ما
تکلموا الا باذنتک و ما تشبهوا الا بیدیک او لک عباد شهدت بخبرتهم
و نصرتهم و قیامهم و ذکرهم و ثناءهم کتبتک و زبرک و صحفک و التوا
و بهم نصبت اعلام توحیدک فی مذنبک و دبارک و ریات تقدیرک
فی ملکک او لک لم یستویک بالقول فی امر من الامور قد کانست
اذا هم مترصدة لا صغایر الا امرک و غیوهم تنظرة التوار و جهک

او کتک عباد مکرهون او کتک عباد قارون او کتک عباد قاعون
 یصلین علیهم اهل الملک و الملکوت و عن وراهم ان غلظتک
 کتک احمد یا اظهی با ایتنی علی ذکرهم و تاسمهم و علی ما هم علی فی امرک
 و فی آیامک لا الہ الا انت لخصی لخصی العلیم و کعبد عرض این فانی
 انکه پس از اطلاع بر آنچه در دستخط عالی مذکور بود قصد ساحت امنه اقدس
 نموده و تمام آن در پیشگاه حضور معروض افتاد
 یا ایها النطق بلسان المحبوب اذ کان ماشیا فی منظر الاعتراف الا قدس المنسیر
 قوله عز کبریا ینه انما تکبر من هذا المقام علیک یا من کنت نظرا
 الی الفقی و قائما علی خدمته امری انا طفا ثباتی و مذکور و رذک و
 ما فزت به من بحر الوصال و خروجک بعد الاذن و توجهک الی البیت
 لا امر الله منزل الآیات و منظر التینات طوبی العمل فایضا لبط از القبول
 لسان فارینا الله و لرزل سخر الی الامصار و الاقطار خدمته امره العزیز
 السدید امر و روزیت که قرون اولی با عتی از آن معادله نمی نماید
 لم یزل و لایزال بن لوم امنه اقدس مخصوص بوده و در کتب الهی با و
 منسوب هر علیکیه خالصا لوجه الله در او ظاهر شود و از سبب
 لدی الله مذکور است طوبی از برای نفسیکه نه قیام نماید و لوجه الله ناطق
 گردد یا ایها التاکن فی السفینه ابحر آء باید با عانت حق جل جلاله
 در کل احوال بخدمت امر محض مشغول باشی که شاید نفوس بعیده را بگو

بهر فرزند محبت

قرب فائز تمانی و اجساد مرده را از رشحات بحر بیان زنده کنی ناس
 مرتبی و مذکور لازم داشته و دارند خلق تیان مع انکه بصیر نظر کوشش ظاهر
 دیده و شنیده اند حجابی را که حزن موهوم بان متمسک و محتجب بودند
 حال خود آن نفوس حجب و ضل مشاهده میشوند باید که شرحیون را کمال
 حکمت و بیان مبذول داشت که شاید آگاه شوند و غلظت این امر کوشی
 دهند جوهر وجودی که عمرها و قرنها عجب مدعا منتظر ظهورش بودند
 و در لیالی و ایام ارتق حل جلاله تماش را سائل اول چون فجر لوم اظهی طالع
 کل محتجب و محض مشاهده شدند الا من شاء ربک ای شایان الکفا
 میرفت ضعیفه و بنیابانی ظاهر که فتوی بر قلش دادند قسم ایما
 اشی امر که محتجبین اهل این از آن نفوس اشی اشی اشی مشاهده میشوند لذا باید لوجه
 انجذاب و نفوس مطمئنه موقنه راضیه بر حفظ نفوس ضعیفه قیام نمایند
 که شاید از نار نفس هوی محفوظ مانند و بنجابه مجرب و اذ فضل تو میکنند
 یا ایها المتوجه الی بی و لمقبل الی الفقی ان استمعنی انه ینکرک بما لا تعاد
 خزان عالم و لکن انرا الامم لشکر ربک الیوم ایمن ایوم اما ذکرناک مره بعد
 فی هذا المقام الا اذ کان انجاد و قائما تلقاء وجه ربیه الاله ان ربک لهوا
 علی نایب لاله الامه حق سلام الغیوب قد نطق اللسان فی ملکوت
 السبیل لکن اناس کثیر هم الیفقون قدر شرفت انوار ابحال
 من فوق الاجلال هم لایبصرون میثی امام و بوجه الکتاب الامم و هم

علی شان طایف
 حواله الی ابن ابی

الشعرون قد اخذوا هو اسم ونبذوا ما مروا به من لدى الله لك
الوجود قد انكروا النعمه وعرضوا عن الذي اناهم بما كان مسطورا في
كتب الله ربنا ما كان وما يكون طوبى لسمع نمنع من انى الله البصير
راى مقامى المحمود نعيما البعيد قصد بجزقى باذنى ولطالب تتك
بجبل رضائى الغرير المنوع كبر من قبل المظلوم على وجوه عبادى الذين
رجعوا لثبوم وثبتم بذكرى وغيابى فضلى الذى احاط الغيب لثبوم
قل الله هذا يوم القيام طوبى لمن قام على نصرته امرت به بالحكمة لسان
بين الامكان انه من اهل البهائم فى لوح محفوظ هذا يوم فيبدا
الروح من جهته والكليم من جهته اخرى وابجيب امام وجه المحبوب
قل يا ملاء الارض اياكم ان تمنعوا الفلك عن هذا المقام الاعلى لقوا الله
ولا تتبعوا كل غافل محجوب قل انظر والى الافق الاعلى الذى
انار من انوار وجه ربكم مالك الاسماء اياكم ان تمنعكم شهاب المعزين
او تنحوا عن اشارات الغافلين دعوا الورع عن انكم متوكلين
على الله ليقسم اليوم كذلك تحرك الفلك الا وتسر تلكوت
الاسماء من سمات الوحى اذ مرت بامر الله المقدر الغرير الودود
انتهى يا محبوب قلبى فى حقيقته اكر انان فى اجمله

ناید وهر کلمه از کلمات الهی بجز غیبت مشاهده نماید طبع محجوبه فله
منتنه بدیر غنایب را درک نمایند و بکلتان معارف الهی توجه
نکنند انکه بعیق اول اده در حق نشاند انکه از بکره مله اجابیه
اشامیده و باوانس گرفته بشو شریوان اقبال نماید طم نزل الاززال و منحوم
بوده و خواهد بود مگر انکه بد غیبت اخذش نماید و از برکت انفا
نفوس طیبیه موقفه بصراط مستقیم الهی راه یابد از حق جل جلاله و عم
نواله انیخادم فانی سائل اهل است که حجات او هانم و ظنون
عباد غافل را بکجارت آفتاب یقین بسوزاند و معدوم نماید تا
کل بجز توحید فائز نشوند و در ظل کلمه جامع جمع گردند صد هزار
افوس صد هزار افوس که این ایام در مرور است و احدی قدر
و مقام از ادراک نموده الامن شاء الله المحصى العظیم انشاء الله عز
ان جناب و نفوس کامله امید هست که غافلین از بحر آگاهی باشاند
و معزین از انوار آفتاب اقبال روشن و شیر شوند بهرام
که نزد عباد بسیار مشکل است نزد سهل آسان بوده و خواهد بود
بیل انخادم ربه بان یفتح علی وجه العباد بید قدره بابا لیدخلوا فیه باذنه
واسمه و ذکره عنسایه البهائم علی خضر تک و علی من معک
و یتبع امر مولاک الذى ظهر باسحق سلطان غلب من السموات والارضین

واجب شد رب العالمین واینکه سؤال از الفت و ایلاف جناب
 آقا میرزا اسد علیه بهار الله و عزه شده بود در ساحت امنی اقدس
 عرض شد بذا ما نطق به ان ربنا الرحمن الرحیم ان یغفره مقبول
 و مجرب است مقام محبت و الفت و اتفاق و اتحاد بعد از عرفان الهی
 و استقامت بر امر از کثرتی از اعمال حسنه مقدم است بذا ما
 به الله فی التزیر و الالواح بذا ما اعترف به المقصود فی المساء و الصباح ان شاء الله
 بما نزل فی کتاب الاقدس علی غایت یعنی برضای طرفین و رضای انجمن
 انتهی چه که آنجناب مال بجای و المحبوب میشوند ای کاش آن جناب
 در آن مجلس حاضر میشد و بما تفریح به القلوب از کلمات محبوب ذکر
 مینمود و در فرح و انبساط با اهل باطن شریک بود یا محبوب و اهل
 دستخواب آنجناب و در بار در ساحت اقدس عرض شد فی تحقیق از غرض
 خلوص و توجبه و قیام محبوب بر امر الله و انتشار آیه کمال رضامندی از انا
 امنی اقدس میباشد طوبی بخضرتک بما فرزت بغایت و رضانه
 و در آخر بیانات که از لسانه تعالی ظاهر باین کلمه محکم مبارک شد
 قوله جل یانه ان شاء الله جمیع آنچه با اوست از اعضا و جوارح و ایقان
 و الطینان و اقبال و روح و وجود و انقاس در سپیل خدمت الهی صرف
 شود انا معه و معینه انتهی اینکه درباره ارض خاوان دیار و
 اقبال و استقامت و الطینان و توجبه شان ذکر نمودید انیرتاب

در ساحت امنی اقدس عرض شد قوله جل کبریا انه هذا من فضل
 علیهم یا ایها الناطق تبائی باید کل حق منبع را شاگرد باشند چه که
 ایشان را با مقام بلیت اعلی فائز نمود بحسب الله این علویت
 که هر علوی نزد او خاضع است انا اعترف باقیالهم و تو و ذکر هم
 و بیان چشم و و داد هم و استقامت هم انا نخت ان نری هم اعلی غایت
 علیه ان شاء الله در مقام استقامت بشائی ظاهر شوند که اگر جمیع
 عالم یعنی اهل علم و دانش و عرفان او مع کتب الاولین الاخرین اراده نمایند
 ایشان را از سلسله حرم حق محروم نمایند خود را عاجز مشاهده کنند و
 جمیع را مانند کفت رانی ملاحظه نمایند ان شاء الله آن جناب
 و جناب اسد علیه بهائی و رحمتی در خدمت و تبلیغ امر غیبتی حضرت
 نموده اند نسبت به ائمه ائمه ان ظاهر خواهد شد بذر معرفت در اراضی
 طیبیه بسته خواهد روید و هر سبز و خرم در عالم جلوه خواهد
 نمود از بعد ما بشم در کل حوال این مرگم عظمی و مقام اکبر که معبود
 باشند انا کتب من هذا المقام علیه وجه اهل انحاء الذین نبذوا العالم
 و اقبلوا الی الاسم العظمی الذی به انارت افاق قلوب المقربین و ایزد
 و نبشهم و ذکر هم فی هذا الیوم الذی لا تعادل بسا غیره من
 الاعصار و القرون اقدس صلوات الله علی من قبل با القنوع

بِعَرَفِ غَايَةِ رَجْمِ الْيَمِينِ فَاسْأَلِ اللَّهَ فَيَكِلُ الْأَحْوَالَ بَانَ يَوْمَ
 وَيُؤَيِّدُ عَلَى تَبْلِيغِ هَذَا الْأَمْرِ الْحَقُّومِ فَتَنْزِلُ طَهْمٌ مِنْ قَبْلِ وَفِي هَذِهِ
 الْأَيَّامِ مَا اسْتَفْرَحَتْ بِهِ الْأَفْئِدَةُ وَالْقُلُوبُ انْشَاءً اللَّهُ دَرَجِ
 أَحْوَالِ بَانَ نَوَارِجِ يَوْمِ الْهَيِّ مَنْتَوْرِبَانِ وَبِرْخَدَمْتِ امْرِشِ قَامِ
 وَبِاسْمِشِ بَكُونِ وَتَجَلِّشِ بِنُوشِ وَبِذَكْرِشِ نَاطِقِ بَاشِ
 اللَّهُ كَهْدِ فَانْزِشْ بِأَسْجَهِ الْكُثْرِ عِلْمًا وَعُرْفًا وَهُوَ الْيَوْمُ إِزَانَ مَحْرُومِ
 كَذَاكَ نَطَقِ سَانَ لِسَانِ فِي مَلَكُوتِ الْعُرْفَانِ طُوبَى لِمَنْ سَمِعَ
 سَمِعَ وَوَيْلٌ لِلْمُنَافِلِينَ اِحْمَدُ رَبِّ الْعَالَمِينَ انْتَهَى
 وَايْنَكُمُ مَرُومِ شَيْتِ كِهْ ارَادَهُ شُورًا دَارِيدَكُمُ الْكَرْمُوقِ بَاشِ بِأَجْمُ
 مِيرْزَا عَلِيَّهِ بِهَارِ اللَّهِ وَنُورِهِ بَارِضِ خَا تَوْجِبُهُ نَامِيدِ انْفِقَرَهُ دَرِ
 جَانِ اَنْعِ اَقْدَسِ مَعْرُوضِ كَشْتِ قَوْلَهُ عَزَّ كَبِيرِيَايَهُ اَزْ قَبْلِ قَلَمِ اَعْلَى جَارِ
 كِهْ بِأَطْرَافِ اَرْضِ طَا تَوْجِبُهُ نَامِيدِ وَلكِنْ جَالِ اَسْجَهِ اَزْ شُورِ تِكِهْ ارَادَهُ كَرْمُوقِ
 ظَاهِرِ شُورِ مَقْبُولِ بَاشِ بِأَجْمِ اَحْوَالِ اَمُورِ كِهْ سَبَبِ وَعِلْتِ
 تَبْلِيغِ امْرِ اللَّهِ وَارْتِفَاعِ كَلِمَةِ اَوْسْتِ تَمْتَكُ بَاشِيدِ نَفْسِي كِهْ الْيَوْمِ
 مَشْغُولِ بِرِخَارِفِ وَمَعْرُورِ بَعْرِتِ ظَاهِرِ اَمْرِ اَكْرَمِ اَقْبَالِ
 نَامِيدِ عَلَى قَدْرِ مَعْلُومِ وَلكِنْ بَعْدَ اَزْ تَمْتَكِ تَبْلِيغِ وَ

امرو ارتفاع كلمه ترهيم متوجهين مقبلين غاين شاعين لذكر الله وهر
 جميع حصار پسنين بوده اينست كه از قبل ذكر نموده دخول اجل
 در سمر به اهل است از دخول غني در ملكوت الله عزت و شرف
 دو مانع بزرگت در برابرى النفس غافل و لكن غمقرب است
 من ابى لاسب مشاهده شوند ميت لائق اصفا نموده و ميت
 اگر چه حال جمعى از اطراف از اين نفوس مى مى مقام اقبال و توبه
 و لكن آن ربك العليم الخبير اقبال مثال اين نفوس در
 هر حال محدود است از حق تطلب ميدل را بما حجت است و مير
 موفق فرمايد انستى فى الحقيقة اعز بليغ مرز بركيت بايد انجوب و ساير
 آقا يان بان ناظر باشند و در جميع جهات نفوس مطمئن ساكنه با كمال
 روح و ريجان و حكمت منزله تلبليغ امر الهى مشغول شوند و ديگر ذكر محجوب
 جان جناب الامير زاحيد رضى عليه بهار الله را فرموده بودند انستى
 بعنايت حق فرزند چندينى قبل دستخوار ايشان رسيد والو حيا
 خواسته بودند دهان ايام نازل و ارسال شد و بعد هم دستخط
 ديگر از طرف حد بار رسيد مخصوص ارض ك و اطراف آن الواح بدعيه طبعه
 خوبت بودند و لكن از تاريخ آن قريب يك سنه گذشته بود لذا
 در ارسال آن الواح تاخير شد در اين ايام مجددا در راست اقدس

عرض شد چند لوح مخصوص قم ص نازل میگردید که مابقی هم
نازل شود مقصود آنکه تعویق الواح بواسطه تعویق وصول دستخط ایشان بود
از قول این فانی خدمت ایشان تمسیر منبع ابلاغ دارید ذکرشان در ست
اقدس بوده و انشاء الله همیشه خواهد بود و اینکه مرقوم داشتند
که اسامی در ورقه علیحد ارسال میشود در پاکت آنحضرت نبود بلکه در پاکت
توجه بقطر انصاف اقدس مرقوم داشتید عرض شد اینجا از زبان مبارک
اصحاگشت قدس با الحق جناب اسد علیه بهائی عرض اذن
دارند این دو بتصدیق فائز است و قبول فرزند و لکن بجهت بیست است
توجه نمودند و بر و بجز را طی کردند و در سپیل آبی شاید دیدند که
عاقبت بغایت قصوی رسیدند و بمقام لقاء وصال که در جمیع
کتاب آبی مذکور است فائز شد هینا لها و مریا لها حال نظر
باینکه امر تبلیغ اتم از کل امور است لذا باین امر نمودیم لعظم
این امر بمقاید است که هر غیبی بعظمت آن شهادت داده انشاء الله
بآن موفی شوند و بسبب آفاق را با نوار وجه منور و بنا بر محبت ا
مشعل نمایند حال هم منع نمودیم چون این فقره واقع شد بود
بامر خدا که امروز اتم است امر نمودیم علیه جا بهائی و فنی و مزی
و عنایتی آنست که در باره جناب م ب نوشته بودید

چند فقره این عبد آگاه است که حق جل جلاله ایشان را حفظ فرموده و از خطرات
کلیه نجات داده و لکن خود ایشان را کثرت مشاغل گاهی مشغول نموده
انشاء الله فرج میرسد وقتی از اوقات این خادم فانی اینکلمه را از زبان
مبارک استماع نمود فرمودند یا عبد حاضر جناب م و سینه را
عنایت حق چند کراهت از خطرات کلیه نجات بخشید و لکن لوح الهی که باو
ارسال میشد از کثرت توجه بدنیابتلاوت مائزل فیه و نظر در آن فائز نیست
تا مقصود را بیاید و او را با مرکیه باقی و دامت بدارد آنست
بعد از استماع این عبد در باره ایشان دعا نمود که موفی شوند بر آنچه رضای ا
در اوست و انشاء الله امیدوارم که آنچه عرض شد بشرف اجابت
فائز شود در این کراهت آخر که ایشان را بارض طاهرا احضار نمودند و در
این عبد دائره مبارکه معروفه را لاجل خطای ایشان نوشته ارسال
از حق این خادم فانی در کل احوال سائل و آمل است که ایشان را حفظ فرماید و با آنچه
منزوار است مؤید نماید و خدا ما تزل من سستی بجز قبل حسین و صدق
هو الغافر الکریم اما تذکر من کرده من قبل فی نفسی طاف هو و طار فی هوا
و نشر آثاری و نطق ثبانی اذا اراد نصرتی و انا الشاهد العلیم یا حقیقین
آنک فی الرقیق الاعلی و تذکرک مالک الاسماء فی هد السج الکظیم
قد غفرک اللہ فی اول حین توجه الیک و جبه القدم و انزل لک
من لعل ما حاج به بحر الغفران و حاج عرف عنایة الرحمن الغفور الرحیم

توجه فرمایند

لعمري فزت بما لا يتطوع عرفه عن العالم كذلك يشهد مالك القدم
 وأنا الخبير طوبى لنفس فازت بما فزت به في هذا اليوم
 الذي فيه ينادي نقطة البيان امام وجه الرحمن الملك لله العليم
 الحكيم انتهى هذا ما انزله الله لمن سمي بجاجي محمد
 قوله عز بيانه وكبر كبريائه هو الشاهد السابع العليم
 يا محمد ان استمع ما يناديك المظلوم في هذا اليوم الذي كان مظلوما
 من الظلم الاعلى في الصحف الاولى ومذكورا في فسطاة المسلمين
 كن على شان لا تتجيك حجبات الأعداء ولا تمنعك شهباء
 مغلين انا انزلنا البيان وفيه شربنا الكل بحمد الظهور
 الذي ظهر صراطه المستقيم قل هذا يوم الله لو انتم من
 العاقبين قد شهد له كتب العالم لو انتم من السامعين
 قل هذا يوم ظهر فيه ام الكتاب وشهد انه لا اله الا انزل العليم
 انه لا يحتاج في اثبات امره بشي من الاشياء ولا يذكر من الاذكار والابانم
 بسم من الاسماء ولا يكتب من الكتب الا في ذلك نطق
 لسان الكبرياء اذ كان يشي في هذا الجنبين هذا يوم ما فاز
 به الا الذين نبذوا العالم عن راسهم واخذوا ما امروا به من لدى الله

آلا

رب العالمين ان افرح بهذا اللوح الذي به فاح عرف قميصي و
 سرت نفحات بياني ونطق كل كليل انه لا اله الا هو العزيز الجليل
 هذا الكتاب بقوة من لثام صدره برلوات المقرنين انا
 نوصيك واحبنا بالاستقامة على هذا الامر الذي به
 زل كل قدم الا من شاء الله مالك هذا اليوم لسيد آلهاء
 عليك وعلى الذين فازوا بعناية الله ورحمته عتقوا بما اعترف به الله
 في هذا اللوح المشيع انتهى در اين ايام مكتوبى از جناب
 لاميرزا كاظم و جناب لاحدا واد عليها بهاء الله سيد و محبين
 از جناب آقا ملا على عليه بهاء الله و ذكر جناب لا غير الله و ساير
 وستان عليهم بهاء الله و ان بود اسجد لله كل لدى العرش
 مذکور آمدند و بعناية الا نهايه فاك رشده وان محبوب هم ذكر جناب
 لا اسحق ولا حجب عليها بهاء الله را نمود و بودند در باره جمیع
 اينكاره مبارکه از مصدر امر ظاهر قوله عز كبريائه
 انا سمعنا ذنابهم اجنبا هم باسحق و راينا اقبالهم اقبلنا لهم
 من هذا المقام الاعلى اليفرحوا بعناية ربه يوم لم يفت يوم و تجبر
 على وجوههم من هذا المقام المشيع و نشرهم بعناية الله

ورحمته وندکرسم بالاستقامه الکبری وناهرسم بما يرتفع
 به امر الله العزیز الودود اگر جمیع دوستان الهی بکلمه از نزد
 فائز شوند اینه کل کافی است چه معادله نمینماید با کلمه آنچه
 در ارض ظاهر استوار است لیکن بیک من عنده علم کل شیئی فی
 کتاب کان مخفوا بما یتام الله مستورا عن عین من فی السموات
 والأرضین آنک بشهرم لدی المظلوم ثم التی علیهم ما القی الله علیک
 فی هذا اللوح العزیز المحجوم انتی
 این عباد در این کفره فرصت نمود جواب ایشان را معروض دارد انشاء الله
 از بعد ارسال میشود ذکر خباب محمد رضا خان و سلیمان خان
 علیهما بهاء الله را نموده بودید در راحت اقدس عرض شد
 هذا ما نزل لهما من سماؤ شتیة ربنا العزیز الوهاب هو الاقدس الاعظم
 یا محمد قبل رضا امروز بهی که درباره او کلمه رضا را مطلع صحی لک
 اسمها نازل شد و بقیضات نامنا مییه الهی فائز است طوبی از بر
 فکیه از بحر رضا اشامید و باستقامت تمام بر امر مالک انام قیام
 نمود امروز روز عمل طیب و کلمه طیبیه و اخلاق مرضیه است طوبی
 لنتن بهانصرت امرتیه لمهمین علی من السموات والأرضین به عمل
 نیکو الیوم سبب و علت ذکر باقی بوده هست تعالی

هذا المقام لعظیم انشاء الله وجمیع حیان باقی علی ناظر باشید و بنا
 محبت الهی مشتعل هر شیئی تحت مخالب فنا بوده هست الا
 ما ظهر من القدر الا ^{وعلى} اوباتی و دائم بوده و چه بود ان فرج بزرگ
 ربک ثم انکر الله رب العالمین انه ذکرک فضلا من عنده
 انه لهو الفضل الکریم البهاء علیک وعلی ابنک وعلی الذین فازو بهذا
 الامر الذی ارتعدت منه فرائض کل غافل بعید انتی
 و هذا ما نزل لمن سئى بعلام قبل رضا من سماؤ عناية ربنا فاطر السماء
 هو الناظر البصیر یا غلام قبل رضا ان فرج بما یذکرک المظلوم من
 شطر لمنظر الاکبر المقام الی جعله الله مطاف المقربین کن مشتغلا بنار
 جی و طائرانی هوئی و ناطقا با حکمته و بیان بنیانی جمیل خذ حقیق
 لبیان باسم ربک الرحمن ثم اشرب منه بذكره لبسید
 سوف يرتفع لتعقیق فی اکثر البلاد هذا ما اخبرکم من فک باسمه الرحیق
 المنیر لعسر الله لو تجد حلاوة لبیان یا تذکر الفرح علی شان لا
 تخزنک شبات العلماء ولا اشارات الغافلین كذلك دلج دیک
 العرش ان کان المظلوم فیهذا المقام الکریم قلم علی جسیع راویت
 میفرماید بر استقامت کبری تا بیانی بر احداثت و راسخ و سستی
 شوند که نفاق من عا الأرض ایشان را از ملکوت امر الهی محروم سازد

مضرین پان حجب از مل قبل شاید میشوند از یوم الله خبری ادک ننموده اند و
از ما را ده الله غافل بخبرند دوستان آن ارض از قبل حق تحسیر
برسان و آگاه ما آنا خبر منهد المقام علیهم فی شهر نفضل الله و رحمة
و ناهرم با حکمتی التي نزلنا بها فی الزبور والواح البهائم علیک و علیهم
من لدی الله منزل لایا انتهی همچنین ذکر محمد و مان یعنی سادات
ارض تس و شس و دوستان ان اراضی علیهم بهاء الله را نموده بودید
در احاطت امع اقدس عرض شد هدا ما تطلق به سان العظيمة
بنام گوینده و آنا قلم مظلوم سان مظلوم اتی در تبلیغ امر الهی
توقف ننموده الاعلی قدر که تمام بافتا ظهور که از افق سحر طالع است
در حینیکه احزان از جمیع طرف احاطه نموده بود و بلایا و رزایا بمشایخیش
باطل جاری و نازل تمام قدر و قوت خبا د ارض را با فاشی اعلی دعوت
نمودیم انشاء الله سادات آن ارض برضرت امر قیام نمایند
قیامیکه فتوران را اخذ نماید و قعود آنرا درک نکنند امروز بهر عمل
طسبک الله ظاهر شود اثرش و ذکرش بدوام اسمایا و دوا
باید کمال همت تبلیغ امر حق جل جلاله مشغول بشند امروز یوم
این آیه مبارکه است که میفرماید ان اخرج القوم من الظلمات
الی النور و بفرم با یام الله اخرج میطیلم ایشان را بر حفظ

نفوس ضعیفه مؤید فرماید با هر یک اثبت از ثوابت و ارسخ از جبال نشا
شوند امر بیا غلیمت و ناس ضعیف باید ایشان بقوت
ایمان هل ان دیار را بحکمت و بیان بر امر رحمن تأیید نمایند ان رحیم
القیوم لهو المقدر علی مایا لا اله الا هو لا یمن الغیر لفضل ما عتقین
در هر ارضی موجود و این قس و از قبل در زبور والواح الهی نازل شده و بسته آنچه
از قلم اعلی جاری ظاهر خواهد شد باید نفوس را بکلمه علیا ثانی نیت
نمود که اریح مختلفه ایشان را از شاطی بحر حدیه دور نماید و ثانی نیت
مشاهده شوند که قدرت و قوت عالم معدوم و مفقود مشاهده گردد
جمیع دوستان آن ارض را از قبل مظلوم تحسیر برسانند و بغایت شفقت
در حمت حق جل جلاله ثبات دهند الحمد لتکل در سخن نگورند و امام
وجه قائم البهائم علیهم و علی الذین نبذوا العالم فیهذا الیوم الا غلیمت و
ما امر و ابه لمن لدن قوتی و تیر انتهی و اینکه نوشته بودید یکی
از اما الله بواطنه و حج استعمال فیون می نمود و بعد از حکم حمت ترک
نمود و قریب بهلاکت رسید حکم الله انکه مرضی تجویز اطلاق با یعل نماید
و لکن حکیم باید جاذق باشد در اینصورت آنچه امر کند باید بیان مثل نمود
چکه حفظ ایشان لدی الله از هر امری غلیمت تراست حق جل جلاله علم ابدان را
مقدم داشته چکه در وجود و سلامتی آن اجزای احکام بر او لازم و واجب
در اینصورت سلامتی مقدم بوده و خواهد بود اینکه در باره محتسب
ضلع علیها بهاء الله هر قوم داشتید در احاطت اقدس عرض شد

فرمودند انشاء الله بحیث الله ویرضی فائز باشند و بعینیت
 محبوب مسرور تا تکبر من هذا المقام علیها و ذکرها فضلا من لدنا ان
 ربك لهوان مع المحیب انتہ
 انشاء الله بعد لوح امیح اقدس مخصوص ان محذره ارسال میشود
 اینکه درشت نامه ذکر جناب اسم الله الاصدق المقدس علیه من کل بهاء
 ابراه و من کل عطاء اعلاء فرموده بودید تلقاء عرش عز شد
 قوله غر اغازه و جل کبریا انما تخم آخر کتاب عبدنا الساجد بزرگوار
 بالاصدق فی ملکوت الله رب العالمین یا قلم الادمی ان اذکر
 من اقبل الی مالک الاسماء بشان اقبل مع قبل من الملک الا ان ربه الرحمن
 لهو العظیم الخبیر قد اخذہ سکر کوثر العرقان علی شان طار الی
 الرحمن الی ان قام امام و جبرئیل المقدر القدر نشخ انه فاز با هو
 فی کتاب الله شهود با شهد الله لا اله الا انا الفرد و قدیم قد اذکر
 النوار العرش علی شان تصاعد من الشوق ف شدته و تنزل عبره کما
 الهاطل فی زمن الربیع اما ذکرنا هرة بعد قد فی لوح من سستی بزین المقبر
 فی کتاب الله العالی العظیم و كذلك ذکرناه فی اللوح شتی بالاعتقاد
 کنوز الارض و السماء یشهد بذلك من نطق فی کل شیء ان لا اله الا
 انا الغیر محمد طوبی لنفس تقرب الیه و زارتها بالخلق

و اینست که در کتاب
 و اینست که در کتاب
 و اینست که در کتاب
 و اینست که در کتاب

به ان العظمه نفیقا ما لکریم البهائم من لدنا علیه و علی الذین نسبو الیه
 من کل اناس و ذکورو من کل صنغیر و کبیر یا ایها الناطق بذکری
 و القائم علی خد متی بشر من قبلی ابله قل لعن الله انتم امام و به ربکم
 مالک هذا الیوم لیسدیج ایامکم ان تحزنکم شئونک ان خلق
 دعوا الذی لا اله الا الله و استنوا بذیل رحمة ربکم الغفور الرحیم انتہ
 و بکر خدمت جمیع دستبان ان ارض اظها خلوص و توحید منی این عب معلق
 بعینت انجیب است انشاء الله کل کوشش استقامت فائز باشند
 تا اینکه آثار آن ظاهر شود خدمت محبوب حقیقی جناب من سستی لدی العظم
 الا کبر علی قل کبر علی سبیه الله عزه و لطفه ذکر فانیستی معروض
 میدارم و همچنین خدمت آفایان دیگر که کل در نظرند جناب
 حاجی مهاجر لعن الله الرحیم و اخوی ایشان علیها بهاء الرحمن
 انشاء الله تا حال رسیده اند خدمت ایشان هم تکمیل غرض منجیم
 البهائم علی خضرتک و علی الذین انفقوا ارواحهم و اجسادهم و ما
 عندهم فی خدمته امر الله محبوبنا و محبوبهم مقتصدونا و
 مقتصودهم و مقتصود من فی السموات و الارض
 و الحمد لله رب العالمین
 خ ادم ۲۹ رمضان

مقاربت

عرض دیکر این آیام اگر نفسی بطرف ارض صاد یعنی نارج وارد
واراضی دیکر توجه نماید بسیار محبوبت و کون یا بد شخص مستثنی
باشد همچنین قلبش بغایت حق مشغول در این صورت مؤثر
واقع میشود آنچه ذکر نماید همچنین اراضی ارضی از مدن و قری
مقبوله

محبوب روحانی جناب امیرزاعلی محمد بن اسم الله الاصدق المقدس

علیها ٤٤٩ ملاحظه فرمایند

بسم ربنا اقدس الاعظم العلی الاله

الحمد لله الذي سخرنا و من بفضائل بيان اولياء الذين نبذوا العالم
وقاموا على حدة الامم امر امن لدنه وهو احاط المرید يا محبوب
تسدرك وتسد ذكرك وليته قيامك وتسد توجيبك قد فارتخام
بذكركم وشانكم وبيانكم وخدمتكم وما ظهر من قلمكم في امر الله مقصودنا
ومقصودكم عمر المحبوب قد اخذ اني اجذب والشوق على شان
كل اللسان عن ذكره يشهد بذلك لان قلبي وفوادي وعن وراهما
من كان شاهدا ناظرا قريبا مهيئنا على من السموات والارضين

فما قرئت ما نطق به لقلم قصدت المقام الذي استقر عليه العرش
الا عظم فلما حضرت وعرضت توجبه الى مالك القدم ونطق لسان
الغيبه بما اجذب به قلب العالم قال وقوله الحق

قد كنا جاسا على العرش دخل العبد يحاضر بكنايك وعرضه لدى
الوجه اجنناك وارسلنا اليك لئالي العرفان من شان علم ربك ان
تفرح وتشكر ربك الناطق تخبير طوبى لك بانطقت بالحق

ومغت مالا ينبغي اتباعا لامر الله العليم حكيم نعمنا للذين نبذوا الارادهم
واخذوا ما اراد به التدرب العالمين اقل بقوه اسمي الاله معشر الامم

الله قد اتى مالك القدم لاصلاح العالم اياكم ان تمنعكم شبهات
علمائكم عن بحر علم ربكم المقدر القدير انه ما نطق الا بما ينفعه في الآخرة
والاولى يشهد بذلك مولى لو كلفني في السجن الاله اسم الله

الا انا السامع البصير ونذكر من سمي بالاسد القاتم على حدة
امر ربه والناطق بذكره كجبل قد انزلنا له من قبل في هذه الايام
ما تفرح به افئدة الخاصيين ونذكر يا خبير كما بما اراد عبد من عبائنا

الذي سمي بالكريم في لوح مبين واقبلنا فيه هذا الحين

من هذا المقام الى من اراد نصره رتبة المظلوم لعزبه الذي كاد
ان تيرغزع به بنیان الشكون وتضطرب به افئدة العارفين
يا ايها الناظر الى وجهي واتشار رحمت غياثي انسخه ذكر نبوتي
لدي المظلوم مذکور انشاء الله لارال بخدمت امروى بجلال انعم
باشيد وبما حبت ويري طال انسخه عمل نمود لى المظلوم بيار
محبوب از اين فقره بيا بزرگى ظاهر ميشد مع الكه حق جل جلاله
اصلاح عالم را خواسته از جميع جهات متنا و مخالف امر الله بوده
و چون از سما وجود از برای او طلب غياث نمود انشاء الله در آن
ساکن باشند و بما اراده الله تعالى فى تحقيقه مقصودشان مند
حق بوده چه که از منع الهى ما نزل فى الالواح على بنى اسرائيل
انا نكتب من هذا المقام على وجه بشره برمتى عنى و فضل
ومغفرى والطافى ليشكر ربه الكريم البهائم عليه وعلى سبه وخيه وعلى
الذين تمسكوا بجلبى الهىين بايد جميع نفوس بان رضانا ظاهر باشد
انسخه لى الوجبه محبوبت بان تتك نمايند جميع امور در كتاب
الطى بحكمت معلق شده يشهد بذلك صحفى لى تسمى وزبرى
والواحى نفسى قلمى لى التبرج انتمى از بيانات منزل

آيات معلوم و واضح است آنچه که اليوم لى العرش محبوبت
چنانچه قلم اعلى در مواضع عديدة بلکه در اکثرى از الالواح بسبع
اهل عالم را بحكمت امر فرموده امر تبليغ که اعظم امور است او هم
بحكمت معالمت که اگر مقامى حکمت اقتضائا تبليغ جايز
نه طوبى از برای نفسى که بما اراده الله فانر شده اند خدمت
جناب الهى قاسم عليه بها الله انجادم فانى بكتبه مقصدن از ذكرى
وفكرى و علمى و عرفانى ميرساند و بشارت ميدهايشان را بغيايت
حق جل جلاله انشاء الله مؤيد باشند بر آنچه سبب ارتفاع امر الله است
در اين ايام الحمد لله نصاب محبوب را قبول نمودند و بجز دانکه آن عمل را
مخالف اراده حق فهميدند از او گذشته و بما اراده الله تمسك
جستند طوبى لى شىء طوبى له نعيمه لى نعم نعيمه لى آنچه در باره ايشا
مرقوم داشت لى العرش بجز از قبول فانر فرمودند اگر چه
استقرار اين امر معلوم ميت چنانچه در سين قبل در الالواح
الاهى نزل و لكن روح و ریحان بامر الله توجبه نمايند
وهذا ما اشرق من افق فمربنا لى العظيم قوله تكبر بايه
يا قاسم توجبه الى القبلة التى قبل اليها كل قبلة قد رها الله للعباد

فی اول یوم نطق با قول کلمه و هی انشی انا الله الواحد الفرد الخبیر ان قبل
 بانقطاع مجرا اثر ما عرفه من قبل عن قلبک ثم اقبل بوجه نبی له ان یتوجه
 الی وجه الله رب العالمین انتهی ورب السموات والأرض
 جمیع عالم باین دو آیه معا و له بکنایه طوبی لمن قرء و سمع و کتب
 و عرف و یل للذکرین الغافلین چند می قبل خدمت محبوب
 و محبوبی جناب لامیرزا اسد الله علیه بهاء الله و همچنین خدمت جناب
 میرزا حاکم و حسن علیه بهاء الله و مخصوص جناب ملا صادق علیه بهاء الله
 این عبد عرفین مفضل را سال داشته که هر یک حامل نوار معصوم
 لاشعیر منسیر بوده انشاء الله رسیده و جذبی قبل قبل حد
 محبوب فواد جناب من سببی بلان مالک الایجاد بعلی قبل کبر علیه بهاء الله
 مالک القدر عرضه مفضل را سال شد انهم حامل الواح و آیات
 الهی بوده انشاء الله تا مال رسیده و میرسد خدمت جمیع
 دوستان از بار عرض تکبیر و فنا نیستی و عدم این وجود فانی منوط
 بعنایت محبوبیت خدمت محبوب روحانی جناب لامیرزا
 حیدر علی علیه بهاء الله تکبیر معروض میدارم امید است
 که حق مؤید فرماید در این دو یوم جواب دستخط ایشان بتفصیل ارسال شود و دستخط

۲۹- آنجوب که بتاریخ پیت و پنجم شعبان بود در پنجم شوال سید و همام
 حین اینکتوب که مطرز با یاک غنمت است این شسته ارسال شد
 انشاء الله کل از حقیقش با شامند و بعنایتش فائز گردیدند البهائم
 علی خضرتک و علی من معک و علی الذین علموا بما امرنا و امین
 لدن آمر حکیم خ ادم فی شوال ۹۸ هجری
 جناب ابن صدق علیه بهاء الله

هو الناطق بالحق و الظاهر بالعدل

یا ابن اصدق المقدس علیک بهائی و عنایتی ان المظلوم فی بحوثه
 البلا ینکر او لیبائه و صفیائه و عبادته و توهم باقامته لا تمنعهم الا
 عن مالکها و لا الاشیاء عن سلطانها و لا الأرض و کتوزها
 و لا السماء و انجمها و لا البحار و امواجها كذلك نطق
 اللسان اذ کان المظلوم فی قصر تنطق فزایة الملك لیدرب
 العالمین لعنه الله ان البهائم ما اراد الا تطهیر العالم من عنین النفس
 و الهوی یشهد بذلك ما نزل من سماه مشیتة للابرار
 نامه شمار سید و جناب امین علیه بهائی را خیار نمودیم
 نسل الله ان یؤیدہ علی ما یحب و یرضی و اما فقره مذکور

اگر چه بعضی از نفوس ز قبل اراده نمودند که امر الله را نصرت نمایند
 و لکن بجز قبول فائز نه و حال ملاحظه شود که این فقره بسیار لازم
 شده چه که ارکان عالم حرکت نموده و در محاکم خارج آتفا
 کلی یافته عنقریب ظاهر میشود آنچه سبب اضطراب و محبت
 منکرین معوضین است و نظر بفضلی که متوجه بنجاب مذکور است
 اراده او بار اده الله فائز و بطراز رضا حریز انشاء الله فائز
 شود بصورتیکه سبب اعلاء این امر است در عالم و ارکانش نیست
 فصل نخلم که از اشن سماء عنایت حق جل جلاله اشراق نمود طوبی
 له و نعیما له ان ربک هو الشفیق الکریم جوابهای عرض در کز
 اخری میرسد البهاء و السلام علیک و علی من بعک
 و یسمع قولک فی امر الله رب العالمین ^{تعبیر شد}
 جناب عبد حکیم ح علیه بهاء الله
 هو الیقوم بعد القائم

یا عبد حکیم علیک بهاء الله الملك الحق السلیبین اسمع
 التداء من سدره المنتهی المغرورته بید مولی الأسماء فی لغز

الأعلى الله لا اله الا هو یمین علی من فی الارضین و السموات انما انی
 لنجاة لعالم و ظهر ما اراد فضلا من عنده و هو الغیر الفضال
 قد انزلنا نعمه البرهان و امانه لیبیان من سماء الفضل لوطی
 طوبی لمن فاز بها و ویل لكل منکر کفار انما سمعنا ذلک اقبلا
 الیک من شطر التجن و انزلنا لک ما اشوق به بئر عنایت ربک
 من اتق سماء اسمہ الرحمن هذا یوم فیه ظهیر ما کان مطورا
 من القلم الاعلی فی التزیر و الألواح و فیه ظهرت خائفة الاعین و خائفة
 تصکروا قل اتقوا الله یا ملاء الارض و لا تسکروا ما نزل من سماء
 عطاء ربکم الغریر الوهاب بلان پارسی ندای مظلوم را
 بشنو یوم یوم قیامت است و آنچه در صدر و قلوب مستور
 و مکنون کل ظاهر شده و میشود طوبی از برای نفسیکه حجات
 اسماء او را از مولی الکر منع نمود ازید فضل الهی حسیو محسوم را
 اشامید اوست اهل بها و اصحاب نفیة سر الاتی
 و صفها الله فی قیوم الأسماء امر من عنده و هو المقدر المثار
 از حق میطلبیم انتخاب را مؤید فرماید بر خدمت امر و موقی دارد
 بر آنچه سبب ارتفاع کلمه اوست ما بین عباد اهل عالم دریا

وأيام يذكر مقصود عالميان مشغول و چون تجلیات انوار ظهور و ندا
 محکم طور از سینای عرفان مرتفع علما ایران طرا بر اعراض و بخار
 قیام نمودند و من غیر شعور بر نفس ظهور فتوی دادند آنچه را
 که نوحه اشیا مرتفع گشت و م بانوار تیر حقیقت نظمی ظاهر
 شد که شبیه آن در عالم ظاهر شده و عمل نمودند آنچه را که اهل
 جنت علیا و فردوس علی بنوحه و حنین مشغولند و عالمین
 کل غافل و محجوب از حق میطلبیم ترا مویذ فرماید تا بحکمت و محبت
 و مدار بر نصرت امر قیام نمائی او است سامع و مجیب
 و هو الفرد الواحد المقدر العظیم حکیم البهاء المشرق من افق سما
 رحمتی علیک و علی الذین آمنوا بالتد مالک هذا الیوم کسب بدین
 مبدلند

جناب ابن صدق المقدس الذی هاجر وفاز

العلیه

هو الاقدس الاله

لوح من لدنا و کتاب عن عندنا الی من قبل الی قبله الوجود و قطع البر
 و البحر الی ان دخل الفردوس الالمقام الذی فیه نطق سدره

لمنتدی انه لا اله الا هو العظیم حکیم یشهد انک دخلت السجده
 وقت لدی الباب سمعت ابانک ندا المظلوم الذی او قد کل کسر اطلع
 کل شمس و لاح کل قمر و الاح کل قنیر طوبی لابیک الذی انقطع عن الدنیا
 و ما فیها و قبل یجلبه الی الله مالک الاسماء و فاطر السماء الی ان حضر تلقاء
 العرش و تجلی علیه الله بانوار الوجود ان ربک لهو الخیر العظیم انا وینا
 فی ظل سدره حتمی شهر معدود الی ان قضی المیقات امرناه کما الرجوع

و حج بامر مولاه الی ان ورد المقام الذی صعد فی الی الله رب العالمین
 كذلك اخبرناه من قبل من علمی الاعلی ان ربک احاط علمه السموات و الارض
 و لكن القوم اکثرهم من الغافلین و انزلنا الی قبل ارتقا و بعده ما
 به ذکره بدوام ملکوتی المنیع ان اشکر الله بک و انا اشکر فیه الذین
 بلایه ان ربک لهو العفو الرحیم انک قد کنت فی جوار رحمته
 ربک حضرت لدی العرش مره اخرى ان ربک لهو الفضال
 القدیم فلما جاء الوند امرناک بالرجوع لتذکر اناس نبأ الله و
 تبشیرکم بهذا الذی اذا ارتفع لفظ البحار انه لا اله الا هو و البراته هو
 الحق المقدر الفخر بحمد بندا نادت الاشياء و اقبل کل
 بصیر الی الاقوال الی الی و کل تسبیح الی بانه حاله او تکل موقن الی
 صراطه المستقیم كذلك رشح البحر الاظیم لتفرح بغفایه

ع ادرک

موالک و تکون من الفانین اسجد لله بغایت الهی مؤید شد
 و بطرفش توجه نمودی تا آنکه وارد عجب کشی و ندای منطوقم آفر
 بکوش ظاهر و باطن اصغانموسی و کوشش لقا که اهل مظهرین
 و مخلصین بود از عطا آشا میدی یعنی لک ان سجده
 و تشکره بدوام الملک و المملکوت انشاء الله باید بخت
 مشغول شوی آن تبلیغ بوده یعنی نفسیکه در بیداری غفلت
 سازد بمبارکی هم غلظت بجز علم و حکمت الهی دلالت نمائی
 بگوید و ستان امر و زباید اکل بشائی از حرارت محبت الهی
 مشغول بشد که اثر حرارت آن از جمیع رگها و اعضا و اجزای شما
 ظاهر شود تا جمیع اهل عالم از این حرارت مشغول شوند و باقی
 مقصود و توجه نمایند و کل را وصیت بنمایم بعمل انزلناه
 فی الکتاب باید جمیع بطر از اخلاق الهیه عزین شوند و
 با آنچه سبب ارتفاع امر الله و غر از نفوس است عامل گردند
 طوبی از برای اوست که نسمه الله بر او هر و نموده و عرف الله
 ادراک کرده ای اهل بها قدر این آیام را بداند و بجای که قابل
 ولایت این یوم است قیام نماید هر یک از شما باید بشاء

ظاهر شود که تا سن زاو عرف محبت رحمن را استشمام نمایند
 و اخلاق حق را بیابند اگر آنچه از قلم اعلی جاری شد
 و تحقیقه اصغای شد حال در ارض پر فرود و مرده مشاهده نمید
 عظمت امر و بمقامیست که روح بکلمه مبارکه لک اسجد یا الهی
 بما جعلتی فائزاً لبقا لک ناطق و الکلمه بلک الشکر
 یا الهی بما ارتینی جمالك و تجلیت علی بانوار وجهک
 مکمل لعم الله ان بحیب یصبح ویناد لک اسجد
 بما شقیقتی کأس و صالک و ارتینی اوق ظهورک و عرفتی
 حق معرفتک و المحبوب نطق و یقول لک اسجد یا
 لبسیان بما اظهرت وجهک و عرفت العباد نفسک
 و لک لثناء بها فرقت الاحباب فی لثع و اظهرت نفسک فی الثناء
 ولو کره البیانین ای اهل بها قسم حیر معانی که از هر کلمه بجز حیر
 جاری آید نوشید و محمود مشاهده میشود و یا ملتفتید سلیم روز
 جمیع در ابتدای قدرانی الممالک ناطقند و جمیع ملائکه اهل انشا را سجده
 و الملک یومئذ بشارت میدهند آیا اذان از اصغای نغمه
 روحانیه محرومت و یا با سبب ظاهر ازان ممنوع بشنوند ای

مظلوم را وقت را از دست مدهید کمال جدر امد بزدول دارید که ازین
 یوم الله محروم نمائید و جمیع را با استقامت کبری دعوت کن که
 شاید این عطیه عظمی را از دست ندهند و با اسم حق خطش نمائید مشایخ
 نمودی مع انکه در اکثری از الواح دوستان را با این مقام بلند اعلی که مقام
 استقامت است صیبت نمودیم نفسی بزخار فی حین مذاکر
 فضل محروم و از سما کرم ممنوع شد افله ولذین اتبعوه هر روز
 نفسیکم از این بحر شامیده اند باید خود را در مقامی مشایخ کنند که جمیع
 من علی الارض تا در نباشند بر حکم نزد ایشان چه بای آنکه سبب
 کرامی شوند عبارتیکه از نقطه اولی در حضور اصفا نمود در مجالس ذکر کن
 لعل یعرفون المقام الذی غفل عنه اکثر العباد ان ربک لهو المعلم الخیر
 البهائم علیک و اعلی اسبک و اتاک و اخیک و الذین آمنوا
 بالفرد لعلم قل سبحانک یا الله بحجوت و مالک الملکوت
 و امین علی من فی السموات و الارض اشهد انک ایدتنی و وفقتنی
 الی ان حضرت تلقاء باب فضلک و سمعت نداءک الی اعلی ویرا
 تجلیات النوار عشرتک الی اعلی الذی به اشرقت الارض
 و السماء و غیرتک یا مالک الملک لو اذکرک
 بدو احم اسماک و صفاتک

لا یلیق بخصرتک و لا یعادل ما ایتی بحدک و عنایتک
 اسکک یا فالق الاصباح و سخر الایراخ بان تویدنی علی خسته
 امرک علی شان اذکرک بین عبادک بما علمتنی فی زبرک و الواحک
 ای رب لا تمنعنی عن بحر فضلک و شمس جودک و سما کرمک
 فاذکرنی بعنایتک فی الملاء الالهی کما ذکرک عبادک

الذین نبذوا ما دونک و اقبلوا الی وجهک الخیر

فیا الهی اسکک بان تویدنی

علی ما سحبت و مرضی انک

انت فعال لما

تشاء لا اله الا

انت

الغیر

الحکم

تعبیر شد

ق جناب م ح عليه تحية الله العلي العظيم ان يكون من المخلصين

بسم الله العلي العظيم

هذا كتاب من لدني اسرجون الى الذي آمن بالله ربه العلي العظيم و
فاز ببقاء الغلام وسمع منه بالاسمع من احد وانه لو يكون من المنصفين وادب
عليه انوار الوجوه وانه نعمات الرحمن وانه تجديته نعمات الله المقدر
العلي العظيم اسمع قل من يناديك ثم ضع ما عندك فذا ما عند ربك
الرحمن الرحيم اياك ان تحجب كما نزل في البيان من الذي بارادة
منه فحصرتك الاديان في زمن الاولين اياك ان تحجب بحروفاته
ومراياته وما خلق في عين الذي بكلمه عن من ينطق كل شيء باثباته لا اله الا
انا العزيز الحكيم هذا ما امرناك به في ظاهر الامر كما نزل في بيان
من لدن منزل قديم وانك لو تدق بصرك بالله حتى لن تشهد في البيا
كلية لا وتجد منها راحة ذكرى العزيز بديع وبكل كلمة اخذ الله
نفسه لو انت من العارفين قل ان لقطه ابن ماسحك الاباسمي
وما تنقل لاني ذكرى وما تكلم الاثنائي ويشهد بذلك ما نزل من عنده
وكان نفسه على ما قول شهيدا وانه حينئذ يكون حيا في هذا
الاشي شيع ويقول يا محمد اسمع قول من يدعوك الى الله

قبل

ربك ورب العالمين ولا تتركب تقصير به صرته الامر بين الناس
ولا تكن من الذين هم يحتجوا عن الله في يوم الذي شقت فيه حساباتي
المحبوب باسمه العلي العظيم اولئك قاموا على الاعراب و
الاعتراض منهم من كفره ومنهم من حارب به ومنهم من استدل
بآيات القبل وبها عرض نفسه لمظلوم الفريد ان يا محمد اما تمتع
نعمات الله في هذه النعمة الفريدة اما تجدر ان تحمد الله من هذا
القميص الذي لم يسير اما تشهد درة الله في هذا القدره التي
احاطت بالعالمين اما رايك سلطنة الله واما سمعت
قيامه بين ملائكة الأعداء ما لله كلما ظهر منه لتكون حجة وبرهاناً ثم ولياً
على كل من في السموات والأرضين قل ان هذا ايل الله فاسلكوا فيه
ولا تكونن من الضالين وان هذه النعمة الله قد ارتفعت عن خطر
العرش ان سمعوا يا قوم ولا تكونن من المبرين وان هذا الوجه
قد اشرق عن اشق مشية نفسه الرحمن في هذا الرضوان لا بدع لبيد
ان يا محمد هذا نسب الله الذي كان مطورا في كل اللوح وبهذا الامر الذي
منه فزرع كل من في السموات والأرض لا من عنده الله لفضل من عنده
وقدرة من لدنه واشرب به كوشر البقاء من انما ارادة ربك العلي

الابهي وجعله من استقر ان شر هذا الوجه باي وجه تريدون وتكون
 من المتوجهين ان يا محمد الله ان هذا البديع السموات
 والارض لو ان من الموقنين وهذا البديع الذي ما ظهر شبهه
 في الامكان اذ تفكر لتشهد بما شهد الله في ذل البيان ثم في حين
 ان يا محمد لو يا اي احد يتدل بكلما نزل في ازل الازل لا ينفعه على قدر
 نقر الاعرف بهذا الظهور الكذا شرق من هذا الفجر المبين قل ان ان
 يتحرك معه لو انتم من العارفين ثم اعلم بان كل شجرة غرست
 في البيان ما غرست الا لهذا الظهور العظيم اسمع
 قولي ثم خالص نفسك ليد محبوبك ومحبوب العارفين ثم توجه
 باذن الفطرة الى تعبدات طيور الاحزان في رضوان البيان في
 ذكرى وشاني لعل تنقطع عنوني وتوجه الى وجه ربك الغفور الرحيم
 ما رقم في البيان من حرف ولا من كلمة ولا من كلام الاوتد
 نزل في امري بشيء كذلك كل شيء لو ان من المنصفين
 استحبت ان يكون من الذين توقفوا في امر الله في يوم الذي جاءهم
 مظلمة لفته ببطان حين تمسكوا بكلمات قلبه ثم اعترضوا بها
 على لفته المقدر العزيز لتسير انك ان تنحرف من انما

فاخضع هذا اللوح واذا اعترض عليك احد يا اي حجة آمنت بالله
 فاخرج اللوح وقل بهذا الكتاب المقدس لغير من غير نواته
 ما اردت في تلك الكلمات الا تبليغ امر ربك وكان الله
 على ذلك لشهد وعليم واني ما اردت لئلا يباراد الله لعباده
 المقربين ما كان مشيئة الا مشيئة وما اراد الله كان حرا لو ان من
 العارفين ما اتكلم الا بعد اذنه وما تحركت الا بامره المبرم
 المحكم المستين اسمع قولي ثم ضع ما عندك وقم على امر الله ربك وانه
 لينصر كل باسحق وان نصره باصلين قريب ان اخرج عن خلف
 الاشارات ثم وجه وجهك الى ملا الفرقان قل قد جاءكم الامتحان من شطر
 ربكم الرحمن اتقوا الله ولا تكونن من المتوقفين قل ان هذا لعلم جاءكم
 سبحانه وبرهانه وودليده واياته ونظمته وسلطانه ولا يمنع شي عن امره
 ولتقوم معه السموات والارضين اذا مئشى ملكوت الله قدومه
 ثم عن وراثة جنود الوحي والاهام عن يمينه من الملائكة قيل ثم
 التفتت الى ملائكة النجيل وقل قد جاءكم نبيار الاظم العظيم تالله ان
 الذي صعد الى السماء قد نزل الي سحي وقام تلقاء الوجه اتقوا الله
 ولا تكونن من الغافلين وقد جاء يحيى العالم ويخبر عن العالم

خير لانفسكم ان تنتم من العالمين وانفق روحه لمن في السموات
 والارض شركة خسرى لله المقدر العزيز لم يسع وخطب ايقين
 قل اياك ان تدق النواصير لله حتى قد ظهرنا تو سلا اعظم وقد انا مل
 مشيت ريك الرحمن في عرش الرضوان واستجذبت مره حقايق
 الاكوان الذين طردوا النظر عن سدودات البشر وتوجهوا
 الى هذا المنظر الاكبر الله المقدر العزيز لعظيم اياك ان تنحرف
 من جد قلم ربي وسلطاني ثم بلغ رسالاتي ولا تكن من الصابرين
 ثم ارتد البصر الى ملائكة التوراة قل تدجاكم سلطان السماء والصفاء
 التي في قبضة قدرته ملكوت الآيات وقام عن عينية ما وعدتم به من
 ال داود وانه لهو الموعود عندكم واذا انا اذ اكلتم عن عرشكم
 الودود ان يلا اليهود التي تكون راقدا على هاد اهل الغفلة
 ان رفعوا رؤسكم فان الشمس قد شرقت عن في ابحلال ويلغيت
 الى قطب الزوال ان استفيصوا منها ولا تكون من الخجين ثم قل بسم الله
 وبالله وتوجه الى ملائكة البيان قل يا قوم انا بشر ثم في الواح
 ريك الرحمن بهذا الظهور الذي جاكم به بان الله المقدر العزيز العليم
 ان تكفروا به في اي امر ثبت ايمانكم بالله ريك فالتوا به ولا
 تكونن من الصابرين هذا النفس على بينكم او ظهر محمد فيكم

وروح الروح بين السموات والارضين وما راوا نفس من شئ وعوكم
 في كل حين الى الله ريك ان ارحموا يا قوم ولا تقلوه باسياف البنضاء
 ولا تكونن من الظالمين فانصفوا في انفسكم هل ريك في البيان مالا
 يكون ليللا على كرى وسائى لا فلفسه لمنزل تقديم ان تستشقوا اوراق
 تجردوا من كل وردة منها را ريك في المقدر العزيز اياكم يا قوم
 ان تشكوه بسهام الظنون والهوى تكونن من النحاسين التي ما ارد
 ان انفسى تنجم ولكن الله ظهر في باسحق ونطقى باياته وارسل على العالمين
 ان هذا الذي اشتعله محبوبكم ومجوب العارفين وهذه لنا اوقيا
 مشية ريك الرحمن في قطب الاكوان التي توجه احد الى زفير كل جذوة من جذوا
 ليعمع بان هذا المجرى الله قد ظهر بينكم وان هذا المعجود العالمين
 لا الملك لنفسى نبيا وانه يتكلم بل الى كيف يشاء ولو كان هذا
 جرمي ما انا اول المجرمين تفكروا في رسل الله وسفرانه كما تكلموا بما
 تكلم هذا الروح بينكم ويسد بذلك حقائق الاشياء
 وحوال عرش عظيم وانتم ان لم تنصروا هذا المظالم لا تنصروا
 عليه فان الله الذي انزل البيان ثم كتب الاولين قو

سراج

نفسه المحبوب ما روت ان اكون رؤيا لمن على الارض بل القبي
عليهم ما عرفت به من لندن في جملة لينقطع عن شئيات الارض
ويصعدكم الى مقر الذي انقطعت عنه عرفان المشركين ثم ادراك
المضنين وانت تعلم بانى ما وجدت في ايامى موطن آمن كنت
في كل الاحيان بين يدي انظار المين وورد على ما لاورد على احد من قبل
وانت تصدقنى لو تكون من المنصفين تمت على ذكر الله بين
خالقه بما استطعت وما قصرت في تبليغ امره بين السموات
والارضين هذه الايام ما شهدت عين الابداع شبرها وفي مثلها
ما ظهر احد من سفراء الله الا بهذا الظهور الابدع لسبب و بهذا
الظهور لظهور حكم السبدع لو انتم من الموقنين و بهذا الظهور ثبت
قدرة الله بين عبادوه وظهر سلطانة على كل ذى بصير عليم
ان ما محمد انا جنب نياك من قبل حضرت بين يدينا وسمعت منا
بالاسمعة اكثر الناس وطلعت سحبتى و ذكرى بن هؤلاء العاقلين
اياك ان تمنع نفسك من هذا البحر الا العظيم ان الذى اتخذوه
الناس لا نفسهم ربانهم كان ان يخسر تليقا والوجه جميع ميسين فلما
ارفعنا ذكره اراك دفك دعى بما اتبع نفسه وهو يهوى وكذلك ورد

علينا

علينا في هذا العجب قلوب قوم اتقوا الله ولا يتبعوا الذين هموا الشياطين
اليمن كذلك تصصنا لك ماورد على الغلام ولقيتك نياك ما يقربك
الى الله ربك ليكون من الفائزين فانقطع عن نفسك ثم عن الدنيا
وقم على امر ربك بقدره متبين ان اجتمع الناس على هذا البحر الذى
يتموج في ذاته لذاته ونطق كل موج من مواج بانه لا اله الا هو العزيز الكريم اماك
ان يمتك الاسماء عن موجدها والملك عن ملكه ظهر نفسك عن كل شئ
ثم ساءك عن ذكر العالمين اذا التذكر عند ان سن ذكر اسم ربك العزيز العظيم
ليوترقوا لك فيهم الذين هم اخذ روح حيوان عنهم اولئك رماذ الارض لا يحيون
ابداً الفسخ فيهم الروح بدوا والله الملك العزيز القدير انا ارسلنا اليك
من قبل الواح عرشك كيفية كلمة منها كل مخلوق جميعين ان استمع ما امرنا
جانفسك ولا تكن من المتجاوزين هذا ينبغي لك
ويجعلك غنياً عما عرفت وعلمت وعما خلق
بين السموات والارضين والروح
والتكبير عليك وعلى الذنوب
امنوا بالله وكانوا
من الموقنين

الا

نسمع لئلا من كل الاشياء كما انها منتزعت في نفسها من شوقها الى ما ظهر وشرق
من افق لغتدم بلطان بين تقرنا وبارنا التي فيها مرت نفحات ميمنا
باسمانا الحشى الذين اجعلناهم بها بطوحنا بين العالمين لذا اضافت المنة
ومن اجابها من تدوم ربها العزيز الكريم ان اشدرة تبادى قد اجدر ابحته
فيمصك يا آله العالمين والظروف دانا من الظهور ونطق قد اتى محبوب
السموات والارضين وكعبته الانام وجدت نعمات ربها العزيز العظام
ناوت وصاحت قد اتى المقصود بجمال عظيم وبيت الابن استضاء
من انوار اجمال يقول قد اتى الاب بملكوت وسلطانه طوبى للمقبلين
حصاة البرية تذكر ربها بهذا الذكر الحكيم لان العظمة فوق كل الاشياء
ينادى الملك لله الفرد الواحد المقصد العلى العظيم نسمع في كل حين من كل
ذكر ربهم ان هذا الايشى بديع في عشي نسمع تسبيح الاشياء في ذكر
ربها وفي الاشرار نسمع منها كلمات اخرى لعسى روح الامر ينطق
فيها في كل حين بكلمات لو سمعها اولوا الاذان ليخرون بوجوههم سجدا
لربهم الرحمن كذلك فصلنا في اللوح تفصيلا من لدن عليم خبير طوبى
لمن قام عن بني الاموات وقيل الى الله منزل الآيات الذي ظهر باسحق من افق
الارض بالتجذب بقلوب العارفين اليوم يوم الاصغار ان استمعوا

نذاه ربكم من طر التجن ان لا اله الا هو له المخلوق والامر وفي قبضته ملكوت ملك
السموات والارضين من سمع نداء واجاب انه من اهل الفردوس
هذه المنتظر الكريم طوبى لمن قام على امرى نبذ يا سواى انه
من اهل ممالك قدس يدخلون عليهم ملائكتى بانوار عظمتى الا انتم سرج
الهداية يتضيئ منهم اهل ملائكة كذلك قضى الامر من قلم البهاوت
على ما اتول شهيد وع الموتى تمسك بالله خالق الاسماء انه قد اتى في هذا
القيوم اير قلنا قوم لا تتركوا النبى لغشا ولا تتبعوا كل مشرك مريب اياكم ان
بعضكم بعضا قد حرم ذلك فى الالواح اتقوا الرحمن لا تكونن من المفسدين لا دخلوا
بيتا الا ابدء الاذن ولا تخانوا فى اموال الناس ولا تتركوا الى الذين ظلموا ان
سخطا كبير ان نصر دنى فى اجابى ان الذين يخشون انفسى ولك اهل قاب
مكرتى سوف يرون انفسهم فى مقام رفيع اياكم ان يجاول بعضكم بعضا ان شهدوا
فى دين الله و امره لتلايحدث بينكم بالبرود ربكم العزيز حميد قل هذا سبلى ان
فيه باذنى ولا تكونن لهم شرين هكذا الصراطى الحق انه صراط مستقيم قد بينا
فى الكتاب تفصيل كل شى لعل الناس يتبعون ما هو خير لهم ان هو الا ناصح امين
الذين يتبعون الهوى او لكك ليسوا من اهل نعمى ليشهد بذلك ربكم العلى
الابهى لو انتم من المؤمنين قلنا قوم اتخرون المسابيد كرى يتعززون على شئى
يا لكم يا ملائكة العالمين ذكرنا سكر فى ايام ربك ثم انجس من الظلم
وتبعتم الى الاشى الذى منه شدة شمس حال ربك العزيز جميل اياكم ان تبعكم
فانى الدنيا عن ربك ممالك الاسماء ان اشهد بسبيل البقا من بان

رسيد الفيرز اكيسم ان الذين غفلوا في تلك الايام او تلك خمسين طم الى
احسن سبل انهم ليعرجون وخصب الله عن رانهم الا انهم من اصحاب
التعير الذين قبلوا الى الوجوه يرون انفسهم في ظل رحمة ربهم الا انهم
من المقترين كذلك القيناك وعلناك لتفرح في ايام ربك وتكون من انكرنا
مقابلة

جناب علي قبل نيل عليه بهاء الله ملاحظه فرمائيد

هو الله تعالى

لله سحر با وصلته شاطي سحر الوصال بلغم ما هو الامل في المرد والامل راجد
تد از وطن خارج كشيد وني سبل الله توجه نموديد وخصب الله مشقا
سفر ارحم نموديد و حال الفضله و مشه در قرب مدنيه قرب وارد و در جوار كعبه دو
نازل و بقاي دوست حقيقي الذي اصطفاها الله لخدمته و امره
و حبه ذكره بن عباده و سماه بهذا الاسم في ملكوت اسمائه ما لوس
كل ذلك من فضل الله و رحمة وجود الله عونه اية اين عبد لصد
سان محبوب حقيقي را شكر نمايد كه انجناب باذن بارض سبحان توجبه
و هذا فضل خر و اكبر لدني منظر الاكبر طوبى لخصمكم و كل البهائم والظوف
نخرة المعدس اسم الله الا صدق عليه ثناء الله و آثار من في العالمين
و عهد عرض شود نبي انجناب از تلعرف رسيد و ذكر مختصر
اخبار شد حال مفصل عرض شود بعضا ز اوقات كاروان از پيرو

در حقیقی

باين ارض مي آيد چون طرقي بر مسنيت نذار و لذا انجناب ملاحظه فرمائيد
اگر كاروان معتبري عازم باشد با اتفاق او توجه نمايند و الا صبر
فرمائيد و از طرقي بجز با واپور عازم شوند نسبت در انفقره بحال ملاحظه
لازم چه كه بهيچ وجه بدون كاروان معتبر صحیح درست جايزت از اين
طرقي بهر امان را از قبل ان في تكليف منع برانيد بشرطه ان الله ان حقيقه
البشري تفحص بشير بهيم و لكن البشري غفله عن هذا الفصل الا كبر مننت
سر و معظم مكرم جناب محمد مصطفي عليه كل بهاء ابهائه عرض خلوص محض
و تحمير اقدس على معرفت ميسدارم و همچنين خدمت سارود
ان ارض تكب مير ساعه البهائم عليكم و عليهم و على بل البهائم في لمبذ
و المنتهى خ ادم مقابله

منظر صدق الله في الحق و خلق جناب ملا محمد صادق ملاحظه فرمائيد

هو الله تعالى جل بهائه

اگر چه بدتها است كه هبوب عنايتي از طر انجناب بر قلب اين مكين نوزيد
و قلم محبت باسم فاني رقم زده و لكن اين عبد بمقتضاي نيکه المؤمنون
نفس احد و روح واحد لزام است حبت و اتحاد كه در نفس خود و انجناب
مشاهده ميتودم كذا انجناب را هم بهمين قسم حمل نموده تا اينكه
در اين ايام جناب شيخ روح الله در وجه بشر محبوب توجه نموده و تلقا عرض

پنجمی مقصود حاضر شد مع و نفس بیکر جناب لای علی کبر و جناب لای سید
 اشرف و چون میقات و قوف در جوار رحمت سلطان رؤف با تمام
 رسید و اذن رجوع از سما مشیت نازل لذا این عیب بد بر خود لازم نشود
 که در محضر جناب خود را بوسیله مرسله مذکور دارم تا امرات تحت مستوره
 در دل در عالم ظاهر جلوه نماید و باطن تقیص ظاهر هر طایفه از باطن ظاهر و بهی
 گردد چه که لازمال محبوب ذوالجلال است داشته که جمیع اعمال عالمین که خود را
 متوکل بر حق دانسته اند تمام عمل ظاهر شوند یعنی آنچه از ایشان صادر میشود قابل
 امورات ظاهریه بشنونات باطنیه هر دو باشد که بدل ظاهر
 علی بن ابی طالب علیه السلام ظاهر است و بعد آنکه اگر عیب بخوابد از قضا یا
 وارده و بلا یایی ناز که در این ارض بر جمال حدیثیه وارد شده ذکر نماید
 البته خود را قاصد مشاهده نماید و بر خزان آن جناب بنمیزاید لذا
 این عیب باین اذکار نپرداخته و بجهت رعایت کفایت که بقدر درج
 آنچه ادراک نموده اند البته معروض خویش داشت و لکن خدا
 آنجناب معروض میدارم که انقدر معلوم آنحضرت بوده که این ایام را
 شبی نظیری و مانند نبوده و نخواهد بود و بر بر نفسی لازم که بقدر
 وسع در اثبات امر الهی تبلیغ ظهور عز و صمدانی تقصیر نماید و بسبب امکان
 در نصرا که تبلیغ محض است بکوشند و دیگر چه عرض نمایم از

احتجاب بعضی باینکه شمس و قمر اقبال از ارض و در جلال ثانی اشراق فرموده
 که جمیع عالم را احاطه نموده و بجمال قدرت و سلطنت ظاهر شده و منع ملک
 بعضی با و با هم تشبیه بسته و از عرفان جمال ملک علام دور مانده اند
 زهی حسرت بر حسین نفوس باوصایا شافی و مواظبه بالنگه که انصاف
 غیر حدیثیه صحف منزله نازل شده مع ذلک ابعدا ز مل قبل و اول کل
 من علی الارض ما خله می شوند باید کل حین پناه بخندارده که شاید از بدایت
 عنایت محطه و رحمت منبسطه خود این عباد را از شاطی غرقه میده محرم و نغمه
 و بر صراط امریه که الیوم جمیع عالم را احاطه نمود و تقسیم و تقدر دارد در این حین
 از این عرش نازل که بنویس بقیة ال لعد فی الارض
 که ای مظهر صدقم اگر بر فراش زبیده سر بردار و اگر نشسته بقبوه آمدم
 و اگر ایستاده بشوق جام طیر و اگر در طیرانی سلطان قدرتم عروج و اگر
 در روحی بملیک امرم قف علی متکل فی هوا و الروح ثم افصح شفقا
 با همی لفتاح ثم حرک لسانک با همی المتحرک ثم تطلق علی لحنی ملک الارض و لسان
 یا الله حق قدر ملک البقا و اشرق عن قوس البقا ابطلان العلمی الا
 ثم بدل متصل سمة و ظهر باسمه الابهی فوق منظر الاعلی مقدر الذی یطوفون
 فی کوله ملکوت الصفات و الاسما ان یا قوم ان تری ان ان تری
 قدره الله فاشهد ان قدرته التي احاطت کل شیء ان تری

ان نظرت سلطنة الله فانظر ان سلطنة التي غلبت كل شئ
وان تقصد ان تلاحظ رحمة الله فانظر ان الى رحمة التي سبقت كل شئ
وان تريد ان تنظر الى عظمة الله فبينه حول البصر الى عظمة التي
قامت على كل شئ وان تريد ان تسمع نعماته فلتسمع كلمة التي خلقت
بامر وارتفعت على كل شئ وان تريد ان تشرق ببقائه تعالى
قد ظهر على كل ذلك لظهور ان لم تجد ان سمع لما اذالك
ثم لينة الى العباد لعل تطهر ان انصم عن نشا الاوهام و يبلغ الى مقام الذي
قد اظهره وكذلك امر كل الامر حسنة من لدن الله المقصد من العزيم
پس اي منظر صدم جسدنا که مطابق این اسم در ارض ظاهر شوی
و صدقیکه عند الله محبوب بوده است که ثبات نفسش قیام نمائی و بذكر
امرش مشغول شوی چه که هیچ صدمه با کلمه الله بان حکم میشود برابر
نموده و نخواهد نمود پس خوشحال بنویس یک بیان رتبه ملک اعلی
فان شود و از برای صدق مراتب انحصی عند الله مقرر است
که ذکر آن در این ورقه سخن روزگار آن مراتب صدقی است که در میان
ناس معروفست و بیان رتبه که انشاء الله فرزند پس سزاوار آنکه
محمد صبیح مبذول داری که بصدق اعظم که طائف حول منظر کبریا
فان شود و مرزوق گردید فهنا للواصلین انتهت کلمات الله

و این عبد در آخر غرض معروض میدارد که انشاء الله لازل استجاب
بذکر محبوب مشغول بوده باشا نیک اثرش در تمام عالم ظاهر شود
و ما من کلمة الا و لها اثر عند ربک و كذلك قدر من لدن عزیر قدیر و اخذ
میطلبم که بقا مرزوق شوم تا از اسرار خفیه در متواتر متوره بی لسان و بیان
معروض و مذکور دادم چنانچه که نظیر نظر حق جل عزازده بود در لسان این عبد
بیدایع ذکر منبع اظهار خلوص فرماید و مراتب حب این بنده در انصحت
انظر از انست که بذکر ظاهر شود و یا بیان ثابت گردد و کان الله عالم با منی
و انه لنوا علیم اخبیر و دیگر احباب آن ارض یعنی آنکه از کابوس تجرید
نوشیده اند و از بنام تفرید مرزوق گشته اند بذکر انها به از جانب این عبد
مذکر فرمائید و الروح والعز و البها علیک و علی الذین هم کائنوا معک
ثم عليهم جميعا عبد الله و خادم اجابة آقا جان

بسم الله الارباع الاغرا لاقدرس الا

قد بلغ الى انحاء کتابک الشریف الذی تضوع منه عرف حبک محبوب الله العیز
المنیع و شهدت منه باقوت یعنی و فاحت بنفسی و تروح روحی و انجیب
نوادی و تنور بصیری و همزت ارکانی و تحرک کل عضو من انضالی و اخذ الا شیبانی
عظمی لجمی و دمی و کل شعاری یا و جدت حر و فاته و کلماته و معانیه کلمات
علی مراتب العبودیه و انخلوص لله ربنا العیز المعبود و حکایات عن ظهور

استقامتک علی هذا الامر الذی به ترزقت افئدة العباد وارکان البلاد
 نالک تعالیٰ بن شرفنا قدح عرفان هذا الطهور کما یسبغ یوقینا علمیه
 کما یسبغ نعیم یؤیدنا علی حدمته کما یلین وینسبغ انما هو المویذ المقدر
 العلم حکیم بعد از زیارت نامه آنجناب و قرائت آن مع عریضه که
 بباحث ارفع اقدس عرض شده بود تلقاً و وجه قدم حاضر و هر دو
 معروض فاد اذ اتموج بحر عطیة ربنا المعطی الغیاض لکریم و ارتفعت
 سماء بیان ربنا الرحمن بالایات الّتی بها انجذبت حقائق من فی الامکان
 و الاکوان و ارسل الیک فضلاً من عنده علیک وجود او رحمة ثم نوراً و ضیاً
 للعالمین انشاء الله ثم بوس مشرقه الطاف نامنا هیة الالهیه که
 از آفاق آن لوح منبع مشرق و لاحت فائز میشود و بجات در فیه من لنعیم
 الباقیة الابدیة الالهیه مرزوق میگردند و این عبد از این عین عین الاله
 تفوز به و بعبده اقول بنیئاً لک و مرئاً لک ثم اقول بحمد قدر رب
 العالمین امید از آیات بدیعیة مالک احدیة چنان بار و احیکه
 از قادم در آن لوح منبع اقدس نفس قدرت و نفیة عظمت و مید بشد
 ثانی انجذمت و نصرت و تبلیغ امر مبرم قیام فرماید که جمیع ا
 جهات را بنوعی فان طلعت رحمن منور فرمایند و کل کلیل هر
 ورد آتقدیس را نسوی الله فائز گردند انما یؤیدک بالسبح و ینزل

علیک من سماء الامر ما یطئن به افئدة المستضعفین انما هو اقدار الاقدیر
 جمیع آقا یان و مخادیم و دوستان را تکمیل مقدس از عالم انشا از جانب
 انیفانی برسانید الواحیکه مخصوص نفوس مذکوره خواسته بودند
 ارسال شد و همچنین بل الوح معدوده مخصوص سامی مذکوره لازال این
 عبد را بشارت سلامتی حوال تبشیر مسرور و خوشبخت فرمود البهائ
 علیک و علی آباء الله فیہناک عبد لغفانی خادم ۶۶ ع
 م شس جناب علی قبل علیه بهاء الله الملک العیز عز وجل لک ما خلت فرما

بسم الله الاقدس الالهی

ورقه نورانی که بطراز محبت رحمانیة مزین گشته بود و از کلمات عالیة
 آن عرف خلوص آنجناب لدر رب الالباب ششاق یشد بهجیت بدیعیة
 و فرح لاحدیة بیان دم مالک بر شیء وارد الله کجراتی محکم و دلیلی عم
 واقوم ملاحظه شد بر حرمت حبت و فغانیستی استقامت آنجناب بر امر مالک
 قدم بذات منبع اقدس قسم که مقامی خطم از ان نه که کل بقنا
 محض و عبودیت صر فاعلمه شوند و بتمام همت بخدمت باحر
 قیام نمایند که سجد و کسبه که آنجناب باین موهبت کبریا و غفایت عظمی
 من لدی الله مؤید و موفق بوده هستند آنچه لازال عن الله

(۶۱۶)

مرضی و مرقاة عباد الی ملکوت الشداد و صعوبت الی جبروت عنایت ما
 الأیجاد آن بوده که در هیچ شأن از شئون ظاهرا و باطنا عباد مخلصین
 بخود ناظر نباشند بلکه فی حقیقت در جمیع مراتب خود را لاشیء محض
 و فانی صرف مشاهده نمایند تا جمیع نفوس بتزینت آن نفس مقدسه از
 شمال هواهای نفسانیة و مشتهیات عالم بشریة بیدین تقی و شطرا بچی توجیه
 نمایند اگر این نفوس که از حقیق صفی نوشیده اند و اول خلق لدی الحق
 مذکورند اقل غایبھی بخود ناظر باشند البته از غیایات مکتوبه
 الهیه محروم مانند وارثات لانهایه که در عالم امریه از برای ایشان مقدر
 شده ممنوع کردند بیدین نفوس ثانی ماینی اس حرکت نمایند که
 احدی کمان حیوة در ایشان نماید تا چه سیدمقا تا دیگر نسل الله بان
 یوش کل علی الورد فی هذا المقام علی شان منقطع بکلی عن نفسنا
 و نطق بکل لسان کل بیان کل کن بذكره الغیر فی المینج و دیگر عرضیه
 که باحت عرش معروض داشته بودند تلقا و وجه قدم عرض شد
 بحال عنایت از مشرق فضل ظاهر انشاء الله از بعد علی ماراد سلطا
 مشتیة جواب نازل ارسال میشود انحصان سدره الهیه رومی لیس
 مقدم الفدا بذکر بدیع منبع انجناب را ذکر کرد و بتکمیل رفع مبلغ و هم چنین

(۶۱۷)

حول عرس چنین کل تمیز میرسانند لازال تفصیلات امور را عرض فرمایند
 اگر چه لدی العرش مشغول است و لکن هر وقت طالب آن ستم که تفصیل
 احوال خود را بر حسب ظاهر قوم فرماید تا سبب بخت قلب این فانی
 گردد و دیگر خدمت حضرت والد علیه بهاء الله اعراض خلوص
 لایحیی و سبب ابداع از نع اعلی از جانب این سبب فانی معروض آید
 همچنین جمیع اجبای الهی که از کاسل تقامت و استتقال بر امر ملک
 عظمت و اجلال نوشیده اند و در جمیع احوال بملک مبد و مال ناظرند
 باذکار نامناهیته است ذاکر شوید انما الیهاء علیک و علیهم
 هم جناب روپن علیه بهاء الله
 لمحض علی النساء
 هو الیمین

باید پس محتسبین میفرماید امر فریب صریح ظاهر و نهالهای جدیده که از یدر
 الهیه در رضوان احدیه غرس شده بود با شمار جید و اوراق لطیفه ظاهر
 و مشهود و لکن تالمان جهر یعنی علمای جاهل در قطع آن جسد با نموده
 و مینمایند بگوای فرعون ارض اگر فرعون تا در بر اطفا نور الهی شد
 شام میوید و لکن مہیات مہیات اراده او همین است بر اداها

اهل عالم و قدرش نافذ و علمش محیط بوده و خواهد بود دوستان
آن ارض را از اینا خلیل وراثت کلیم از ذکر و اناش و غیره کبریا کبریا سیر ما نیم
از حق پر کلیم کل را مؤیدند باید بر آنچه سبب حیات باقیه است اوست
بر هر شئی قادر و توانا البهائم انظار من اثنی سماء و جمعی علیک و علی
الذین عترفوا بما نطق به لان عظمته انه لا اله الا انا الفرد الواحد المقدر ^{العلی}
هم خاب روین علیه بهاء الله ^{مقابلة}

هو المناوی فی طور العرفان

یا روین اسمع هذا الله الملك الحق المبين انه معك وراي
فی سبیل تو آنک فی ذکره انه لا یعزب عن علمه شئی طوبی لک
بما تمکت بجلی و تثبت بذیلی المتعدي المنیر از حق بطلب اذیال
عباد از اخبار دشمن هوئی مقدس سر ماید نفوذ کل منور و تقدیس
قلوب و است قال الی الی نور قلوب عبا و ک بتور تعدیک
و معرفتک ثم ایدهم علی عمل تنصوع منه عرف رنماک ای رب
انا عبدک و ابن عبدک اقبلت الی بحر عطاک و شمس فنماک انماک
باللانی الخزونه فی خزائن قلبک الاعلی و الانوار المشرقة المن
کلماتک العلیا بان تویدی فی علی ماینبغی لایاکم ثم اترک الی من سماء

در کربک

کرکک ما ینبغی لتکرک و جلاکک انک انت المقدر العزیز الفضال
جناب بن سیم الله الا صدق علیه بهاء الله الا ^{مقابلة}

هو المناوی امام و جوه الاحزان

یا ایها الناظر الی الوجه و القائم لدى الباب اسمع ما ترفع من خفیف صدره ^{المنتهی}
فی سبیل عکاء انه یسجد لک و یقر بک الی الله الیوم قد ظهرت الاسرار
و الناس اکثرهم لا یفقهون و نزلت الآیات و هم لا یمینون انا اظهرنا
ما کان ستورا ان ربک هو المقدر علی ما یشاء بقوله کن فیکون
یا ابن اسمی علیک بهائی و عنایتی لازل لدى الوجه مذکور بوده از حق نیم
تراموید فرماید بر انا لیک سبب تقدیس و علت تنزیه است ابن حرم من غیر ما
باصحاب خود باید از هر رضی لوجه الله برای اعلا ذله الی هجرت بنمایند از
ارض باشما چیزی نباشد حتی تراب آن ارض را با خود و نبرید مقصود آنکه
لباس و خضاب تراب هم آوده نباشد تدریج رعناات مخصوصه فائز
بوده و محافظ عنایت در جمیع حیاں بتوجه ^{قل} اظنی اظنی اید عبدک
هذا علی ما یرتفع به حرکت بدین عبا و ک و نیتش به اناک فی دیارک
ای رب ترانی متمسکا بک و منقطعاً عن دونک اسلمک به حراق

افئدة عاشقك في فراقك وحبيل مشتاقك في بجرک ان توئيدني على
 ما تجذب به افئدة خلقتك ويرتفع به مقامات اوليايك
 ايرت انت الكريم ذو الفضل العظيم قدرتي ما يقربني اليك في كل
 الاحوال انت الغني المتعال سبحان الله مع انك
 خرق حجاب ظنون واوهام باصبح اراده الهى شده ودر لياي و
 ايام قلم مالك امام بنصايج مواخط مشغول حال ملاحظه ميشود
 حجابي اعظم اقبل اس را منع نموده هادمي دولت ابا
 مع انكه بر سر رشمه وكرت بماذابت به الكبا المتعمرين نطق نموده
 حال مجده بترتيب حزب شيعه مشغول دريك آن خالصا لوجه
 در آثار الهى توجه نموده مكررا ورا ذكر نموديم وبنصايج وموا
 مشفقانه بصراط مستقيم الهى دعوت كرديم ولكن اثرى ظاهر
 نه بر آن جناب وساير اوليا لازم بل واجب عباد ضعيفرا
 از بر اثرن بغضاي او خطا نمايند شايد ميثا به حزب قبل متبلا نشوند
 مع انكه ايام ايام حق جل جلاله است بايد ازان جميع احيان باق اعلى
 باشد التبع ما يقدر من ملكوت بيان الدرر العالمين
 بعضى باسمى از اسماء ويا بكنه از كلمات ناعقنين اتحق محروم

و بموهموم متمسك مشاهد ميشوند قل الهى اطهر اظهير خلقتك
 الذى ذكرته بايات اليعاد لها ذكر العالم من جزات من اعرف من غناك انك
 انت العزيز المنار نامه جناب فائز عليه بهاء الله و غنايه
 و رحمة را كه ارسال نمودى باحت اقدس فائز و جواب ارشاد
 غنايت نازل ارسال شد ليفرح ويكون من الشاكرين قل
 لا تخزن من شئى سوف نقيح على وجهك باب الفرح والسرور من لدن الله
 مالك هذا اليوم لسببى يا ابن اسحق غنايت خطمى و باره ريش
 ظاهر با و هر نموديم آنچه را كه سبب بقاء ابدى و دولت سرمدى آ
 قل الهى اطهر ايد و على يا نبى الاياك ثم نصر و سجد الغيب الشماوه ثم فتح على وجه
 البواب الموارب والالطاف انك انت المقدر على ما تشاء لا اله الا انت
 العزيز العظيم اولياي آن ارض را قبل مظلوم تحمير ريان البرهماء من لدننا
 و على من سمع قولك في هذا النسب العظيم تقابره
 جناب ابن الله اصدق عليهم بهاء الله الا
 هو المهيمن على من فى الارض و السماء
 يا ابن اسحق اصدق عليكما بهائى غنايتى چدى قبل با بار قلم اعلى فاشد
 جناب ع ط امام وجه مظلوم حاضر الله سبحانه ايدى حفظ الهى حفظ

منمود و بروج و ریجان وارد ارض سبچ شد نذرا بسبح خود شنید و بمشاهده
 اشی ظهور فائز گشت قد فایزها کان مطور گری کتب الله رب
 العالمین و ذکر شما و منتسبین را و هر یک فائز گشت با آنچه که سبب حیات
 ابدی و علت بقا و سرمدی است یا ابن صدق از حق جل جلاله
 میطلبیم تا یاید فرماید بر آنچه منرا و این امر عظیم و مقام کرم است و انفا یا
 با سبب حرکت نمائی که سبب اعلاء کلمه ظهور تقوی و علت انقطاع است
 ایام بمشابه برق فتنه میورد جهد نماید فائز نشوی با آنچه که سبب فرج سرور
 و تقرب عباد است حرب الله را قبل منطوق کسیر بر بیان انا
 نویسم بما یرتفع به ذکر الله و هر چه عباد و خلقة کل الهی الیه
 ایدنی علی القیام علی خدمتک و ظهر منی ما یرع به الموحدون الی سربک
 ای رب قو طامی و باطنی بنجو و حکمت و بیان آنک انت المقدر العیز
 المنان اسئلك یا الیه الوجود بان تنزل علی اولیائک امطار
 رحمتک و کریمک ثم اکتب لهم خیر الآخرة و الاولی
 بشیئک و ارادتک انک انت المقدر علی
 ماشاء لا اله الا انت العظیم متعبد

خطاب حضرت مبارک

هو الله

ذکر الله من سدره القدس قد کان عن یمین العرش مشهودا فطوبی لمن
 استقرب الیه و رزق من اثمارها و اتخذ لنفسه ظمأ ما کان علی الحق
 امینا ان یا الله ان الله ان شکری و لانت من فضله ان فصله کان علیک کبیر
 و البهائم علیک و علی کل ورقة کانت بانوار الله منضیا متعبد
 هو المحبوب قد کان بحال عین بحال روح بحال صفة

یا ورقة العروس

خطاب حضرت عجب مبارک

قوی و بلان العجب غنی و بحر الروح شی و قوی ها انا یا محبوب التوجه الی بیان
 و ها انا یا معبود عینای کانت مفتوحة للنظر الی الی بحال محبوبتک
 و ها انا یا معبود قلبی کانت محترقا من نار فراقک و ها انا یا محبوب صدق
 کانت مشتعلة من نيران اشتیاقک و ها انا یا مطلوب کسبی قد کانت
 منضیة من ملوثة بعدک و هجرانک الی المتی یا الهی ذوب من نار الفراق و حرق
 من بهات نيران الاشتیاق حینذنا و یک بلسان الذی یدعونک عبادک
 اشتاقین الی حرم لقاؤک و استقیمین لدمی کعبته و صالک بان صدق
 الی معارج قدس حدیثک و ترفعی الی ملکوت جذب هویتک
 لا طیر سبحانین الاقطاع الی سدره الارتفاع فی ضیاء فردوس غایتک
 و اصف و اذف باخویدین القدس فی هو آء قدس حرمتک لا کو

بذکرت فی ديار قرب طغتك و مملکت و صلک و لقاءک لمن
اشايرين و المحجوب العائنين
پس باید بعتدم روح دین ضایع لظری جان چون اطیاری جان پرواز
نمود تا در ظل حضرت دوست وارد گشت و دل از جمیع شغوات
آب و گل پاک نموده نمود و سلطان احدیه پیوست چشم از ملاحظه غیر

او پوشیده بر رخ او گشود متعجبند

جناب ابراهیم علیه بهاء الله

هو القرب السامع البصیر

یا ابراهیم عرضیه است رسید عبد حاضر تلقاء وجه عرض نمود بسیار
مختصر و بلکان با رسی هر قوم حق شهادت میدهد که این دو عالمه خجسته
نزد او اعزاز از نامه بیله کسره عربی بعضی بوده چه که مقدس بود از
آمال ظنون و جمیع امور حق راجع شده بود و برضایش معلق و منورا طو

لنفس فانت بافت به انشاء الله در جمیع احوال بذکر

و شای مقصود عالمان مشغول باشی

و بافتش ناز و بخشش متک و بخشش قائم

ابها علیک و علی من شهد با شهد الله ان لا اله الا الله هو اعلم بحکم

جناب آقا سید علی علیه بهاء الله

بهاج

هو الله تعالی شأنه المحکم و البصیر

انظر ما انزل الرحمن فی الفرقان یا ایتم من سول الا کانا
یستیزون همچنین میفرماید فلما جاؤم آیتنا کمبصرة قالوا هذا
سحر مبین ابوالبشر آمد تکذیبش نمودند نوبت بکلمه رسید
فراغته قبول نمودند ابن مریم آمد علماء اصنام یهود و عتران نمودند
وان فضل کبر انکار کردند بشانیکه اگر ذکر شود ذرات عالم مرتفع
گردد و چون عرف حرم انظر حجاز متصوع و غیر ظهور یعنی خاتم نبی
از ارق بطحا مشرق علماء یهود و نصاری و اصنام بر اعراض قیام
نمودند و بر شک دم طهرش فتوی دادند در هر قرن و عصر که آقا
حقیقت اراق سما مشیت الهی ظاهر کل برافاً نور ساعی و جا پر الا
من شاء الله و بعد حضرت مبشر آمد و جمیع را بملکوت الهی بشارت
داد و چون میقات رسید و سر مکنون مخزون که در جمیع کتب الهی از
قلم اعلی مذکور و مسطور از سماء احر بار آیات و اعلام مبینات نازل
جمیع انکار نمودند و علماء ایران یعنی حزب شیعه عمل کردند آنچه
که هیچ حزبی از احزاب عمل نکرد و از کتاب نمودند آنچه را که

(۴۲۶) ^{ایم} سحاب صیحه زد و سماء نوحه نمود از اولی صحن در دست اعدا
 مبتلا کاهی در سبب رض طاعت سلاسل غلال و هنگامی دریا -
 افری تحت خال اشقیاء و بالا فرزه شبابه سمره دیار بیدار روند
 تا درین سخن حکم محل محسن نمودند قسم بحیران جن جمیع احوال شانگر
 بوده هستیم حب آبی حنت راحت نماید و شدت رارنا
 بلاد سبیش مقبول و زرع عشاق و اهل شتیاق محبوب خالصین و مقربین از ارا
 در سبب محبوب عالمیان نفاق کرده و نیامند و جناب شهید الی
 ستمی بعلی فی ملکوت الاسماء تفکر نماید ^{عمر} الله بشوق دنیا
 بجل فد اتوجه نمود که اهل طلاء اعلی حبت علیا کل بهنیا ک یا علی
 ناطق اهل فرود و استقبال نمودند و طلعات عرفات
 بیرون آمدند و کل با دخل دخل یا علی اگر اگر ان مقام کشف
 شود کل ز دنیا و ما عهد هم بگذرند و بما عند الله توجه نمایند
 یا علی علیک بهائی ^{احمد} لدی المظلوم مذکور این کو
 مسین از حق عنایت رب العالمین مخصوص تو اشراق نمود حمد
 کن مقصود عالم را باین فضل بزرگ دوستان الهی را سلام
 و تحسیر بیان و بگویر الله امروز ندای سدره نتهی ویر

x

(۴۲۷)

قلم اعلی مرتفع و بحیران نامم و جوه نامم مواج و آفتاب علم از اشق
 اراده مشرق بحق تمسک نماید و از دانش فارغ و آزاد معضین
 و ناعفتین قصد اضلال عباد نموده اند خود را با هم حق حفظ
 نماید بسایش و از این برهنم ناعفی پیدا شود از حق ستم طلبه اولیا
 آن ارض بنا رسد مشتعل فرماید و بنور هر منور تا کل با ستقامت
 کبری فائز شوند و از ماسوی الله چون برق بگذرند یا حرب الله
 حرب شیعه در افقه و علم و اولم و فضل اهل عالم میسر و ند و در لیم جزا
 اخر هم مشاهده شدند و این خسارت از علماء ظاهر چه که در قرون و
 عباد ابابو هم تربیت نمودند و الی حدین منتظرند که از جا بلقاعی موهوم موهوم
 ظاهر شود اینت شان علمای قبل یا سید علی اذ افرت
 بلوحی و وجدت عرف بیانی قل لظمی لظمی مقصودی محبوبی و موعود
 و املی یغتی و رجائی استلک با مرک الذی بیماج بحر العرفان الی
 و انارقی لب بیان تیر البرهان بن تویدی عالی ذکر کر و شانک و خدمه اولیا
 ای رب ترانی مقبلاً الی فیک الی اعلی معتزفا بوجه لیک فردانتیک
 یا مولی الاسماء و قاطر السماء شمس ان لظهورک نظر حکم نشور و قات
 القیامه و الساعه مرتب بحبال و نفع فی الصور و لضعف من فی السما

والارض الامن نعمة بوجودك حفظته في ظل قباب فضلك اي رب
 اما نبي حجرك وذاك كبدى في بعدى عن راحة قربك اسلك
 بالقدره التي بهادلت البعد بالقرب والظلمة بالتوربان كتبت لي من
 قلبك الاعلى كتبت لاصفيانك وامناك ثم جعلني يا اظهر مشغلا
 بنا رحبتك لتسقل بها عبادك اي رب ترى عيني ناظرة الى قوس عظامك
 وايادي ظاهري وباطني مرتفعة الى سماء رحمتك وقلبي مقبلا الى
 شطرك اسلك باسمك الذي يغلب الخليل على التمرد واكليم
 على الفرعون وسحبني على بوجل بان توفقتني على ما ينبغي الاياك
 ويليق لامر ثم غفر يا الهى اولياك الذين اضطرت قلوبهم
 في البياض واحد منهم يخوف في الضراء ثم زتهم بطراز خوفك
 وكرهك ثم اكتب لهم جرم اعلموا في سبيلك وما ينبغي لسموات
 الطافات واشمسوا مواسمك اتك انت المقدر على ما تشاء اله
 الا انت القوى الغالب العلم بحكمه واخر كتاب وصيتت مني ما يم
 دوستان ان ارض را حجت من كثرين عليه عليهم بها الله نور
 وبها من في السموات والارض طوبى لمن عمل بما امر به في كتاب الله
 رب العالمين تابعه

جناب حاجي ميرزا عبد الله عليه بها الله
 هو المنادي بين الارض والسماء

يا ايها الانبياء اسمعوا نداء مالك ملكوت الاسماء انه يجذبكم ويقر بكم
 على المقام قد فاز المقربون بفيضان هذا بحر الاسم الذي تسبح من امره
 قد اتى النور وتنور به بطور وارفع نداء استدره اني انا الله لا اله الا العزير العلم
 قد انزلنا الآيات ونظرنا البنيات والقوم في ريب عجاب اتقوا الله
 يا ملاء السبيان ولا تتبعوا مظاهر الظنون والادهاص قد ظم النور وبه
 اشرفت سما السبيان طوبى لمن شهد ورأى وويل لكل غافل ابتر حجة الله
 وبرهانه وارثك مانح به استجاب طوبى لك بما اقبل لك
 جمال القدم عن شطر سجنه العظيم وذكرك بما ينبغي به ذكرك في كتاب الله مالك
 الرقاب تابعه

جناب بدیع علیہ بها الله

هو المشفق الكريم

يا بدیع نذيت مكر باصفا فائز ما من نداء الا وسمعه وما من عمل
 الا ويراها مع الذين يحيونه ويذكرونه جواب بعضي جرب ظاهرا
 وارسال ميشود وجواب بعضي در كتاب الهى مذکور دار قلم غايت مثبت

میکرد و در هر حال دست سامع و اوست مجیب یابدیح حمدکن
مقصود عالم را که ترافا تر فرمود با آنچه خداوند عظم است از کل
شیئی و آن لوح الهیت که در اینجین بسم تو معرفت کشت و زود تو ارا
شد قلی کک الحمد یا مولی لوری با ذکر تری من فلتک ال
سکک سحر عطا کک و شمع کک بان تویدی علی الاستقامه علی
حک و احک و تدلی ما قیزی الیک فی کل الاحوال انک است

الغنی لمقال
تدبیر

بدیع بن جناب محمد علی الذی با جود و فاز

بنام مقصود عالم

یابدیح بالین با شرفم علی فائز نشند و تو فائز نشدی فضل تغنا
در قبضه قدرت اوست عطا میفرماید بهر که اراده نماید بقدر الحمد
پدر در منظر کبر و ارد و شنید آنچه را که آذان عالم از برای آن خلق شد
و مشاهده نمود آنچه را که ابصار مخصوص و از عدم بوجود آمد ما
از قبل تو و دوستان خالص حمدینما میم و شکر کمیکونیم و از حقین میم
توفیق عطا فرماید اوست بخشنده و مهربان الیهما علیک

و علی انک و ابیک من آمن با بقدر الفردی بحسبیر
اشرت نوروز علی تدبیر

بسمه الباقی بعد فاء الاشیاء

جمال الامر قد کان من اشیاء ان الفضل مشهورا طوبی لمن نبذ الهوی و اخذ
الهدی فی هذه الايام التي كان كتاب الفجر من اشیاء العزیزیا قلب قوم لا يتبعوا الهوى
ان تبعوا من نطق باسحق انه كان بكل شیئی علیما آیام ان تصدکم اشارات
القوم بالله کتسم فی بیما الضلال ولا یجدون الا فترم سبیلا قدرت
نتمه الوحي و فاحت نفحة الرحمن فی الامکان طوبی لمن اتخذ لنفسه معینا
ان افروج الفرج همی الا انهم اذ ظهروا بامر کان علی العالمین حبیبا كذلك
او قدنا سراج لبیان فی مشکوة الحکمة و لبیان لشکر ربک و کمون

علی الامر مستقیما تدبیر

اشرت یوسف علی

بسم الله الامنع الاذیس

ذکر من لدنا عبد من عباده لیا خذ به جذب نداء مالک الایجاد علی شان
لا تکدره عجاج الا و هام و لا غبرة الذین تمسکوا بحبل التکرار و منعو العباد
عن التوجه الی الافق الاعلی الا انهم من عبدة الاصنام لدى لدنا الملك

العلیم الخبیر وع ما سوائی متمسکا بحبل عنایتی و تثبثا بذیل رحمتی و ناطقا
 بذکر می و متوجهها الی وجهی منیر قل یا قوم لا تتبعوا الذین جعلوا الاقوال
 مرعاة الآمال ان ترکوهم عن وراکم مقبلین الی الاثقی الذی منه شرقت
 شمس عنایتی ربکم الفیض رحیمد آیکم ان تحجکم الاشارات او کلمات
 الذین لا یعرفون الیسار عن الیمین ثم باسم ربک علی حبه و رضاه هذا
 خیر لک عن ملکوت ملک السموات و الارضین انما ننضحک لوجه
 یهد بذک کل عارف بصیر توبه

اشت بهت علی

بنام محبوب امکان

نصایح آیه مائده معنویه است که از سهار مشیت رحمانیه نازل شده
 باید حسب قدر این نعمت باقیه را بدیند و بطبونات انفس فانیه
 این فضل عظیم فیض قوم را از دست ندهند سحانا عنایت از افق
 سخن بکل متوجه و هر نفسی را با همی علیه شاهد میفرماید طوبی از برا
 نفسیکه از وجودشان نصره رحمانی و انوار کلمه سبحانی لا
 جهد تمسید که شاید باین مقام فائز شوید و از دانش مقدس
 و منزه و مبرری گردید توبه

عزة الله
 لمحب علیک الاسماء
 بسمه ایمن الاسماء

ذکر من لدنا لمن قاز بانوار الوجوده اذا شفق من افق مشیت الله الملك المقدر
 العظیم العظیم طوبی لمن تثبث بذیل الکرم و تمسک بحبل الله
 لمیتن انه من اعلى خلق لیدی الحق و لو یكون حق العباد ان ربک هو
 الغفور الکریم ان تثبت علی امر مولک هذا اصل الامر ان ت
 من العارفين کم من عبد من ثم عرض بما اتبع الفافلین و کلم من
 قام باستقامه تجریت عندها افده لمقبلین کذاک ینکرک
 مالک القدم از کان فی الجحیم ان اسکر و قل لک الحید یا مجنون
 العالمین توبه

اشت محمد

بنام دوست یکتا

ای بنده خدا یکتا محبوب بهیتر از اذامینت مایه میفرماید ندای حرم
 امام وجوه ناس مرتفع و نفاق غولان از بی مبارک نفسیکه نطق غولان
 او از ریح حق حیوان منع نمود و باستقامت تمام بر امر مالک امام قیام نمود
 نالی محبت رحمانی را تمام جهد خطنماید چه که سارقین در زمین بوده و خوا

و مترصدند که فرصت یابند و بیخارند اینست صفت محبوب امکان
حسابی خود را بهای علیکم تنبیه

بنام دوست یکتا

ای عزت الهی نشاء الله لم نزل ولا نزال بشکر دوست یگانه
ناظر باشی و از بیگانه فارغ و مقدس عزت کل الیوم
بجز الله بوده و آن عرفان حق است و عرفان تمام
نمیشود مگر با قرار بوجدانیت او و عتراف بفرادانیت او و انباشت
که از برای او شبیه ویر مثل ندیده نشود چه اگر شبیه از برای
ذات قدم و مطامع اسم عظم شاهد شود چنین حق مثل خلق بوده
و خواهد بود بشوندانی صالح امین را و جدمانای بهیبت
کبری که رضای دوست یکتا است فائز شوی و از غیر شرف نیاید
و آزاد گردی اینست نصیح الهی حسابی خود را تمسک به
جواب ما حسن هو الله العلی الاعلی

ه کتاب من الذی اخذ عهد نفسه لیسبنا قبل اخذ عهد عن کل من فی السموات

و الارضین و کان ناقطاً ثباته فی الیام بحسب ظنهم من الخلق جمیعین و
مانام الایجابیه و ما قام الابدکره و ما تحرك الایمشیته روحی لنفسه الفدا
انه ما قصر فی امری و ذکر فی وثنائی و بشر الناس فیکل الالواح بهذا الذکر
لبسبیح فلما نظر باحقی مقصوده و مقصود العارفین و استوی
علی العرش بسلطان لایحسب من اذاکفرب اکثر ملائک الیسبیا و غیر ضلوا
علیه الحین قبل حین بعد حین منهم من اذ و سفک و مه و منهم من قهری
علیه و منهم من استهنر بایات الله الغزیر لمقصد القدر فوالله اریکبوا
ملا الایتمه اراذل الارض و قالوا اما قاله العافلون من الاولین و انک
یا عبد طهر نفسك عن اشارات الذینیم کفروا ثم انقطع عن مشرکین ثم اذکر فی
فی الیامک و هذا ما امرت به فی الالواح الله الملک الغزیر حکیم قل لا یعباد
الیوم بذکری عباده لتقلین لان العباده لا تنفع احد الا بعد ذکر الله و حبه
کذکر رقم من قلم الاعلی ان انت من العارفین ان اشکر الله بما
ایتک علی امره و جعلک من الموقدین و الروح علیک و علی
عباد الله المتقلین الذینیم آمنوا بالله بارئهم و ما منعتهم الدنیا عن التوجه
الی الله الغزیر بحمید او کذکر لصلین علیهم اهل حکماک الذکر لو انهم
من العارفین تمبیه

(۴۳۶)
جناب آقا رضا قلی علیه بهار الله

پیشاپیش از حق العالم
وقول تالله قاطعاً ما کان مخزوناً فی علم الله مطوراً
ان الشرح ینادی بین الامم
فی کتابهین الذی سکی باقم الکتاب من لدی تدریب العالمین یا ایها
الناظر الی اشیء یظهور ان استمع ما یطوق به مکمل الطول الذی کان موعوداً فی
و مذکور بالسن المرسلین ان ذلک باحق و تبریز لرت ارکان الشکر و ترغیر
بنیان الکف و ابضیت جوه المقربین انک اذا وجدت عرف بیا
ان شکر الله بعد الاصل و قل کما یستحب معصود العارفين کذلک
اممناک مذلی الخ و عرفناک سبلی التقیم البهائم اللایح من اشیء طی
الأعلى علی اهل البهائم الذین نبذوا کتب العلماء المتتمکین بهذا الکتاب العظیم
جناب لا علی کبرایه الله

هو السامع و هو المحیب

یا عبدنا ما ت رسید و مشاهده شد انیظاوم بوجالت تو
ستقار فیما یدار آنچه ذکر نمودی چه که طلبیده آنچه را نضرین جار
و جعی از مشرکین از رسول الله روح ماسوه فذاه طلبید سبکی
پتی از ذهاب طلب نمود و دیگری بستانی از فواکه در ارض جیدا

(۴۳۷)

و نفسی دیگر فایه جاری سبقت نمود و حق جل جلاله جمیع اراد
فرمود حال تو طلبیده آنچه را که غافلین عالم در آن ایام طلب
نمودند بشنودای مظلومرا از او با هم بگذر قصه مشرق اوز
یقین نما امر و رحمت عالم را احاطه نموده و برهان بر سبیل مکی
ما بین آسمان و زمین بقصاتی احق ناطق و مبشر ندای مظلومرا
بشنو عرض نما عندک ما عند القوم ثم قبل بوجهاک و قلبک
الی الاقوال العلی و قل ایها شخص صدائی کفرت یک اذا دینی
بالایمان و انکرت حجتک اذا امرت بالاقرار سبک ان تقصیر فی
ثم سخن بعبادک المتصرفین متعبدین

امه الله
بسمی الناطق العظیم
عالم و اعم با و با هم متمسکن و نظنون کتبت چه که در ظل
متوجهی تربیت یافته اند در لیلی و ایام ظهور مالک انام را راجی و اول بوجه
ثانیه نبوه و ندبه از مالک حدیه نقاشی می طلبید و چون سبحات
جلال با صبح قدرت فرق شد و نایم فجر ظهور هر دو کرد کل معرض
و غافل الامن را شک تو کی کس سجده ای با بدینی یقینی

و عرفتی و اوستی ما کان مذکورانی کتیبک وزیرک صحفک والواحک
اشکرک یا الهی واحمدک یا مقصودی بما انزلت لی مائده العرفان
من سما عظامک و ذکر تنی بمایستی به ذکر ی بدوام ملکوتک
سکک باسک الاظم بان تقدر لاماک ما قدرته للاماء اللائی
طفن عرشک فی العشی والاشراق و فی البکوره الایل اصیل ای رب انا
اتک و ابنته اتک قد اقبالت الیک راجیه بدائع جودک و کریمک
لا اله الا انت الفضال المقدر لهم القیوم سکک بان تغفر صریحاً
و خطیاتی انک انت ارحم الرحمین و اکریم الاکریمین لا اله الا انت

الغیر العظیم متعبد

جناب میرزا عبد العلی علیه بها الله

هو المفسر و علی الانحصان

یا اولیا الله فی الباء و الهاء و یا اجابی فی الحاء و سین اسمع اند
لدی نفع فی الصور و قام من القبور نظمت الاشیاء الملك لله القیوم
لازال که مظلوم مذکور بوده و ستید شمار ربوت و کمن مظلوم
درین مجله محدود شمارا ذکر نماید و باقی اعلی دعوت میفرماید هر روز
باب فضل مفتوح و بحر عطا مشهود و اقیاب حقیقت از افش

سما اراده اظمی مشرق و لایح بل ناطق طوبی از برای بصیر که بشا به فائز
شد و از برای سمحیکه با صفا مؤید گشت به هر روز باید اولیا بما انزله
الرحمن الفرقان ناظر باشند قل کذبتکم خوضهم بلعبون
هر مقبلی با نیتقام فائز شد و یا استقامت کبری فائز است دیگر
ز ناجیر عدد و ضوضای اضراب او را از توجبه مالک الرقاب منع نماید
امر و ز توکل لازم و توجه محبوب که شاید از اولیا ظاهر شود آنچه
که در کتاب الهی ذکرش نمیکند آنه هو المؤمن الکریم ارحم
مطلبیم خبرش را حفظ فرماید و از شبهات ناخفین و اشارات
مترقین مکتسب دارد طوبی از برای نفسیکه بطراز انقطاع فائز شد
و بنور تقوی منور گشت اوست فارس مضمار معالی و بیان
طوبی للمتبتین و التامعین الاهر و الاراده و انخط من ندرت العالمین
یا عبدا علی قد حضر سکک لدی المظلوم و ذکرک بما انزلت
به افئده الموحدين نسل ابتدای یونیک علی استقامت لاشغها
صنف العالم و لاجنود الظالمین اسجد لله رب
العالمین متعبد

مخبر به حضرت

مقام محمد فی الخونار

۴۴۰

هو البری الاء

ذکر رحمة ربك عبد محمد الذي هاجر الى الله ودخل في المدينة حين الذي خرج عنها
جمال اقدم سلطان عظيم الذي احاد الكائنات بساطاته وكان ذلك على
المشركين فاشهد في نفسك ثم بشرني ذاتك بان الله قبل عنك
طاعتك ورفع اسمك بالحق بين العالمين وقد رلك في القرب مقاما لا يصليه
الا المقربون ان لن نزل قدمك على هذا الصراط الذي عرض عنك فاجبر
لعين وانك فاشعل بهذا القار ثم اهل لذيار ولا تكن الخائفين
ان خرج عن قميص يسوت ثم كن صابجا بين السموات والارضين مع الدنيا
عن وراك ثم ادعواتنا سن الى رضوان الاكبر في هذا الجنان الاطرا الاطرا ولا تكن
من الصامتين لان قصمت محبوب الا في ذكرى العزيز بسبع والصبر
الا في حبي وهذا منزل من لذة عزيز جميل قم بين الناس بايقامة ربك
ثم ذكرهم بهذ ابتداء عظيم فاجعل دعائك ذكرى ثم حنك
حبي ثم جندك التوكل على نفسي الرحمن الرحيم ان يا محمد تالله الحق
انك لو تقيم على حبي وينجصاك كل من في السموات والارض
ليعتبك ايتيم سلطاني القادر المقدر القدير ولو يناديك كل العلماء
من كل الاديان لتكلمهم باسمي العالم العليم لانك حين الذي نجا صم بده
مع اعدائه تنفرك جنود الغيب وتوكل مع النفوس في ربك
يؤيدك روح القدس من لدن مقدر حكيم وانا الذي افق في كل

(محو شده محض پارک کاغذ)

(۱۴۱)

شيئي باثي انا الله لا اله الا انا لمهين العزيز الكريم ثم علم يا محمد بان ملا اله بسيا
اعرضوا عن ذبح الجبال وجبوا الى تقربهم في مثل الجحيم الا من شاء ربك
وكذلك يجرك العليم لتكون من المظلمين قل يا قوم هذا جبال الادي قد ظهر
في هيكل الاخرى فلك آياتة قد نزلت بالحق من ملكوت عز قد يحم قل يا قوم
خافوا عن الله ولا تدحضوا الحق بانواكم ولا تكونن من الخاسرين وانك
فاستنشق هذا القميص لتجد منه رائحة الرحمن تكون من الراسخين ثم علم بان انصر
لم يكن في سيف وامثال بل النصر في اللسان ما يظفر منه من لبسان لا امر الله
ربك ورب العالمين قل يا قوم ذكر لنا سن بكر الله لبسان الحكمة والنصح
اياكم ان لا تصدوا في الارض ولا تكونن من المفسدين فاقصد يا عبد مصر الرحمن
في هذا الرضوان ان شهد شيطان على ابه ويمنعك عن الدخول في حرم الرحمن
فاستعد بالله من ترد ثم ادخل فيه من الايام كذلك عرفناك وعينناك
واذكرناك لتفتخر به بين السموات والارضين ثم ذكر من لذيها جبار الذي نعيم
خضروني مقابدا العرش وسمعوا نعمات ربهم وكانوا من الغافرين قل فطوبى
لكم بما ادرتكم آت الله عين الذي ما عرفه اتم ولا احد من المخلوقين سمعوا ثم
ذكر الذين هم كانوا في ارضك وفي ارضي حبي بما مطرت على حقايقهم سبحان
القدس طهر اظهورهم عن غبار الكائنات وتقدتهم عما

کرمه در لوح خود
۱۵۲

خطاب ربه عز وجل له

هذا الوجه نزول الحق من لدن عز وجلكم
ويذكر فيه ما تجذب عنه عقول الموحدين هل اليوم
يوم تكون لا ورب العالمين هل اليوم يوم تصمت لاونفسى حتى لو انتم
من العارفين قد تهرت كل شئ من نجات الوحي انتم تكون في معاكم وانتم
من المخلصين - دع الورى عن راكم على امر ربك الغير حكيم اذا اقتدك
نفحات الايات وايقظتك من النوم قم وقل يا قوم تالله انه لمحبوب
السموات والارضين حبس فيك بعد الالهى نمدى انسه لا نفسا اين
غيركم واين فالك يا ملائكة المقبلين انه في شدة ما رأت عين الابصار شيها بعد الله
والتناسل الى غير مجيد انك لا تحزن فيما ورد علينا وصبرته على كل شئ وقدر
ثم علم قد ذكرين بيذا ذكرك ورتنا عليك الايات وارسلنا باليك
لتقر بها عينك ان هذا فضل مدين ثم ذكر ملاء البيان في هناك قل الكفر تم
ربكم الرحمن بعهد الذى اتى على ظلال لتبيان سبران نعيم قل خافوا عن الله ولا
تدعوا الحق عن رايكم هذا اما اوتيتهم من لدن عليهم حكيم هل جدتم في لهن شيئا غير
لا فوالله انى نطقى بشأه من اهل الجبر من القلم الالهى ذكره وان كبرى لا وفته
استحق لو انتم من العارفين لو لا ذكرى ما نزل البيان باسمى زينت سماء الامر باهى
شعبها قد شرقت من انقها فتبارك الله الذى ظهر بالحق بالانسان بين قل
يا قوم قوموا عن رايكم الهوى توجهوا الى شرق الامر الى مطلع اياركم العلم الا كذلك بفتحكم من
افى الابهى ان اسمعوا بما ناديتهم عن جهة العرش المكون من المتوفين قل يا اياكم

ان تعقبوا الالهى عرض عن الحق وتمسك بالدين كفو وابلتني ازل لآزال الا انتم من قوم
سوء حسرت ان احي العباد باسمى ثم اشركتم في ايامى ما جرى عن يمين العرش العجل
يتفقون فى الامر ولا يكون من المبرين قل يا قوم فانصفوا بل بدتم من خلق بين الله
والارض ولا يمينه ظلم الذين عهدت واولا سطره التالين ان الذين يخفون
انفسهم خلف الاحجاب يدعون الناس بان كفو وارتب الارياب الما انهم في
ضلال مكين قل ان رجوا على انفسكم وعلى الذى تربت به عن نقطة الاولى فى الترتيب
الاعلى هذا هو الذى اخذ عهد نفسه قبل خلق السموات والارضين قل اسمعتم
القصص التى ارتفعت في هذه الراهة ربكم الرحمن واما سمعتم ما اتى بينكم من
الغير كحيل قل انا ما اردنا انفسنا من شئ بل لانفسكم لو انتم من المنصفين انا قبلنا
الاعداء يحبونكم ويشهد بذلك كل منصف خير او اعرضنا عن الارض كلها لا نقبل
الى شرا حمة ربكم الرحمن الرحيم قل تقتلون بسيفنا لبعضنا من فيه انفسه يحبونكم فويل لكم
يا ملاء العافلين ان تحفوا بالرحمن باى حديث تطهين به انفسكم اتقوا الله ولا تعقبوا
كل مشرك مريب انك لو كل نبي الله وتبلغ ما امرت به اياك ان يحولك من
الذين ظلموا انه مع الذين يدكرونه ويؤيدون من لطق بنا انه انه مو فى اجور الذكرك ان ان
بفضل لك قل اى رب اقبلت بنفسى الى مطلع الايات احديتكم وعرضت
عن الذين اشركوا على شرق امرك فاحفظنى يا ارحم الراحمين فى ظلم جناتك الجبرى ثم اجعلنى من
استقاموا على امرك وودعوا عيضا فانك ونبذوا عن ورايتهم من الملوك ارجعين
وقدرى يا ارحم الراحمين امرك وذكرك بين عبداك ولا تحببى لهما قدرته
خيرة خلقك انك انت المقدر العليم الحكيم

(٤٤٤)
جناب نبل عليه بحسب الله

خ و

عظم
الأقدس لاء

من الناس من مثل عن النبأ الموعود قل أنتي ورب لببيت المعمور
منهم من قال ان ات الساعين شدا طها قل قضت ورب ما كان
وما يكون قال قل ان الرلازل قل أخذت القبايل فتم راقدون اذا
ظهرت رايات الايات بالستينات اضطربت الارض انذكبت
اجيال و نتم غافلون هل ترون للشمس غرا عند انوار الوجه لا العمري انها
وسقطت النجوم قل ما سمعتم اذ نفتح في الصور واضعق كل مشرك مردود
قد اتى الرحمن اخذ الدخان من في الاكوان وهم لا يبصرون الا من شاء
ربك الغير الودود قل هل ترون لانفسكم من مفراو مناص لا اذ
الغيب والشهود ان خرقوا الاحجاب بلطان ربكم الغير الوهاب
اياكم ان تمنعكم طين الذباب عن التوجه الى الله لمهم القوم ان اذكر
او خضر في العراق من اراد ان يمتحن الله فلما اظهرنا له نقض الميثاق وقلب
الى بله كما انقلب القوم في القرون من الناس من خسر منظر الاكبر وخلقنا
عليه من انوار الوحه اذا الضعق فلما افاق امن بالله الغير المحبوب
ومنهم من مرنا عليه السوق بسبع آية من آيات ربه اذا اخذه
التوق و قبل الى المقصود قل يا قوم لو تنظرون بعين الاظهر لرون

(٤٤٥)

في كل ما ظهر في هذا الظهور سلطة الله وقدرته تلمينه على كل شاهد مشهود أنك
يا ايها المقبل الى الوجه قد ذكر اسمك لدى العرش وتزل بك ما يطير المخلصون
ان غنم امام الله ثم نصره بما ينسب به التامون ان انصر خصرك باني هذا
الظهور الذي تحب اذ في الرحمن على من في الاكوان كذلك فمر ان الناس
ولكن كثر سم لا يعفون واليهاء على من استقام على هذا الامر الذي
بقرت العيون تعبر

بسم الله الاقدس

هذا كتاب لنا الى الذي تتر من نداء ربه ووجه عرف القمص بدلك
منع عنه اكثر العباد طوبى لك بما فرقت بعرفان ربك ونبت
ما عندك واخذت ما تاك من لدن مالك الايجاد قد ذكر اسمك
تلقا العرش وتزلت عليك آيات بنيات من لدن ربك
الغير الوهاب ان تقطع عن الدنيا وما فيها ثم قبل بها
الى الله مالك الايجاد قل يا قوم الى متى فستدون فاستغثت
السماء واثي مالك يوم التناد الى مشي تهربون الى اليمين
المازون ان اجيال تمر من الاحباب قل يا قوم اتقوا الله ولا
متقوا كل مشرك مرتاب قوموا عن رقد الغفلة والهوى ثم انظروا
شطر بكم الابهي انه يدعوكم الى الله ربكم الرحمن اياكم

ان يتبعوا الأحزاب الذين اتحدوا في الظلم وكفروا بربان الرحمن
لعمرى ان هذا الشئ عجاب ان قرآيات ربك ثم حفظها و
تجتب من الذين كفروا رب الأرباب لا يخرجك عمل الذين ظلموا
سوف يأخذ الله قبضه من عنده انه لشديد العقاب واليهاء
عليك وعلى من لبذ الدنيا عن ورائه ومن بالله العزيز المتعال
ط جناب ميرزا حبيب الله عليه بهاء الله

بسم الله الرحمن الرحيم

يا ابن فرج انتم تحت كحاظ عناية ربكم العليم الخبير ان اعرفو مقام
هذا المقام المنزيع يا حبيب در فرج عليه بهائي وانچه
از او ظاهر شده تفكر منا بعد از اصغامي ندا اقل من آن
توقف ننمود و شيطر احدية متمويه و اين در ايامي واقع كه اهل سان از اصل امر
غافل و محجوب چه كه حكمت الهى اقتضاي ستر نمود ان شاء الله
بكمال تقدیس و تنزیه بذكر حق جل جلاله مشغول شهید و باق
اراده اش ناظر جناب فریختین اورا در صحیفه مکتونه مخروته
كه در مقامی بصحیفه صحراند كوز ذكر نمودیم در اول امر حق جل جلاله ناظر
بامتثال و صده بوده چه كه قبل از نزول او امر و احكام اظها نمود

و القای كلمه فرمود هر نفسی من غیر توقف قبول نمود او بكل خیر
فائز و بعد از ارتفاع سماء حکم الهی بشهر اق شمس مر بکل لازم بود
که بیان تمسک نمایند و بیان عامل شوند الامر بیده یقین و حکم الیه
یثا و کیف یرید و هو الامر المالك الفریق الیهاء علیک
و علی الذی فاز باللقاء فی السجن الامم و علی الذین سجد الله لاله الا انا

العلیم الخبیر

یعنی جناب احمد یعنی بابا

هو الله العزیز السبع المتعالی العزیز المنیع

ذکر کتاب من العبد المذنب الامن باهدی و كان من لمهتین فی لوح القدس مسطوراً
واقبل الی الله بعد الذی کل عرضوا عن منظر ذاته و كذلك انجاء الله من
البعده و سكنه فی شاطی البقا قرب الفردوس لشیاء شمس اوجود عن اق
هذا السماء مظلوما و لی شکر الله ربی فی غداة الهویة و فی عشی الامر و یكون
على سحر النار فی فلك التجار مکنونا و كذلك قلبناك عن شمال النخل
الی یمن العشق و جعلناك فی هو الروح علی جناحین النور مطیورا اذا طیر فی سما
الغلمة خلف سرادق القدس فان انجذب لتكون من شمر البقا علی
شجر الفردوس فی طور القمر مزوقا ان حبیب ان المشركین یقولون
ان هذا العبد یركب الكلمات من عند نفسه قل فاتوا بمثل تلك الكلمات
منقریات ان انتم برشح من بحر الصدق مشروباً و منهم قالوا هذه الآیات

خط حضرت بهاء از

من اساطير التي كانت في الكتاب كورا ومنهم قالوا لم يكن في هذه الكلمات
من روح قل وقل لكم وبما تحركت اسنكم فان الروح من هذا المدينة قد كانت
على العالمين منذ اول اولئك الذين زادوا في شئونهم غلبت
عليهم شعورهم وعبادته وابلوا الامراته في انفسهم محدودا كذا لك
قالوا لمن قبل واستكبروا على الله وكانوا على جبل النار خلف حجبات الظلمة
في تابوت نفس محشورا قل يا قوم اتقوا الله هذه ناقة الله تاكل في ارض
الفردوس لتقكم من حجر تحي الحيوان فانوا عن الله ولا تمسوا بايها فكلم ولا
تقرروا باسيوف هويكم فاخذكم عذابا كان من انفس المشركين موكودا
قل ان روح القدس عرت راسها وتطوف حول الوجه الذي كان
من صبح الفجر مشهورا قل انما اردنا في الملك الا العبودية الصرفة و
لم يكن الا كاحد منكم ولا تشيروا اليها بغير ذلك ومن انكب بغير
ما القيناك فقد افرى على الله وكان من انفس المشركه في تيه الهوى
في نار البعد سبحونا كذا لك قول الحق واينما يكون روح الامر لتكون
من نار احب في سدره العرفان على جودى الهويه باذن الله منطوقا
قل ان اهل الارض فافقوا البصارك ثم اكشفوا الحجابات عن قلوبكم لتجدوا
سمات القدس عن هذا المدينة ولتوقنوا بان هذا الطين من ماء
فطرة الله قد كان باسحق عجينا والنور عليك وعلى من معك

بذا

التي

في صراط الله وكان من شمس حجت لميعا

المنزول من الهام بعد

هو

معلومت اين عبدهيشه از شما نخلت داشته و هرگز خيز قابلي موجود نشد
که اظهار حجت باطنی را بظهورات ظاهری اظهار جلوه مهم الیوم عباي موجود
شد هزار هزار ندم ارسال شد تا بعد چه خواهد انشاء الله پیکر عالی را
باين رداء ظلمانی زينت بخشيد آب حيوان کرد و ظلمت باشد محبوب
تراست چنانچه بوده و همت تا که همایه نداند و هم کاسه نغمه
و حود آسوده باشد و محمود مستور ماند باق
جناب ميرزا محمد هادی نورالله وجهه را بايد کمال تراغب را بفراييد
که از صفات و لسان اهل نورا محفوظ ماند يعنى سا نشان محفوظ از کمن
پیکر وغيره ماند و در خط و علمهم التبه اهتمام بفراييد و تبرع
هو الروح قد كان في قطب البقا مشهورا
يا حرف القرب فاسمع نغمات الورقا من سدره المنتهى و لمتقى على الارواح
من آيات ربه الاعلى التي رفعها الله فوق رفرف العرفان في مقام
لا يشهد ولا يرى و ظهرها من وراء الحجابات في جبروت الاسنى
و اشرق الشمس من نورها في وسطا لضي و يقبل اليها كل من امن برب

خط حضرت
بهاء الله

خط حضرت
بهاء الله

ثم هدى بصيرض عنصا كل متكبتر كفتوتى ويناوى كل من فى السموات الى تحت
الترى بما نادى الروح فى وسط الاجواف فما امر وصى قل هذه ارض اليبق فاسمعوا
من آيات ربنا الا على من هذا الفهم الا على من هذا المنظر الكبرى وخذوا من
فيما نزل ليعلى وهذا من رزق الذى اقتدر لمن سكن فى رضوان الخلد ثم علا
وصول الى مقام قرب فوق قوسه الادنى اذا قل سبحان تلى الا على هذا
مازل من قلم الا على لمن تيز كرتشى وتجذب من نغفات الفردوس عند
شجر القصى ثم نزلت روح الامر نزلة اخرى لتلقى على العباد ما لا يتقى
من حكمة لبق العماسترو اخصى كذا لك ينزل الآيات على مرثيا وانه
ما من الا هو وله الامر فى الآخرة والاوه ويعلم العباد من سهره البنى الا
ليعود الناس الى كوشرا وصل فى مكما من التقى ويرجعوا الى وطن الذى
لا يموت فيه ولا يحيى والروح على الذنوب انقلعو الى السدى متعا

الهدى والنار على من معرض وتولى ١٥٢

بنام دوست تيمنا
بنام دوست تيمنا

اى سپر برادر كتاب بمنظر الكبر ودارد وبلجاظ مالك قدر مشرف و فائز
كشت حمد محبوب عالميان را كه ترا مؤيد فرمود بر عرفان شش
واقبال بشرش قدر اين نعمت عظمى و موهبت كبرى را بدان

و با مورتى كه سبب ظهور مقام انانيت مشغول باش حال نز و نغنى متعال
محبوب بوده و خواهد بود در تحصيل آن سعى بليغ نما انا والله نظر رحمت رحمانى
بوده و خواهد بود انما اليها عليك وعلى امك وعلى خيك و اختيك
من لدى الله الصوم

ابن
الاظم الايبى

سجناك اللهم يا اى سلك باسمك الذى به ظهرت الساعة و فاما
القيامه و فرغ من السموات والارض بان تنزل من سماء رحمتك و سما
راقتك ما تفرح به قلوب عبادك الذين اقبلوا اليك ونسرو الامر
اسمى رب ان احفظ عبادك و امانك من رمى لظنون و الاوهام ثم
اشربهم بسبيل عرفانك بايد فضلك انك انت المقدر المتعا

الغفور الكريم

ابن
الاظم الايبى

بذاتك من لنا الى من سبب الله الى نفسه لمهنية على العالمين لتعريفه
بذکر الله الغرر حكيم ان يا صغيرا كن كبير بيان فى ذكر ربك
مالك والقدرة بانترک لك من شرف مقدر الاكبر ما تقرب به البصر ان ربك

لهم العفو الرحيم
سئل الربان عظيمكم بهام اشارات الميرين
ويقدر لكم ما هو خير لكم انه ولي القبلين

سکینه
الأعظم الأبى

يا امي طوبى لك بما اقبلت بقلبك الى قبله الآفاق اياك
ان يميناك شي عن الله فالق الأصد سبح ان اذكري تك
بالروح والريحان كذلك امرت من لدن ربك العزير للعلم
كم من عالم منع عن المعلوم وكم من جاهل قيل لي العزير الوهاب
كم من رجال تجبو ابالا واهام وكم من آخرقن الأحباب ان الفضل
بيد الله يعطيه من يشاء انه لم يقدر الحجار زبده

سکینه
بنام خداوند بمانند

ای سکینه مکتوبت لباحت احدیه وارد طرف عنایت
بان متوجه شد که از فیوضات سبح رحمت سبحانی محروم
نخستی و از نجات ایام الهی دور نمایی از بحر جشش اشامیدی و از کاس
عرفانش صفت بردی از سد بخواه که ترا بر این مقام که اشرف

مقامات مستقیم دارد طوبی لك بما ذكرت لدى الوجه ونزل لك
هذا اللوح المنيع چه بسیار از ایاء الله که شب و روز بتبصرع و ناله از حق
منیع آیام ظهور را راجی و اول بودند و چون از حق امر نیر وصال طالع شد کل سبحا
اهل ضلال محبت مانند الامن شایر تک و تولدی العرش از فائزات
محبوبی ان احمدی و قوی لك الحمد یا محبوب العالمین

ام آقا حسن علیه بهاء الله

بنام خداوند بمانند

ای کنیز خدا انشاء الله عنایت مطلع اسماء فیوضات مقدره در آیام آیه
فائز شوی و از نجات تمیض عنایتش صفت نصیب بی اکثری
از ایاء از این عطیه لایحی ممنوع شدند چه که بحیات او با هم قلبیه محبت
بودند و برخی کشف حجاب نموده بشرطت الارباب توجه نمودند
این ایاء عند الله از حال محسوبند حمد کن محبوب عالم را که بشرف عرفان
مطلع آیاتش فائز شدی و از تو ظاهرا فرمود نفسی را که با حق اعلی توجه و حیر

لقا و وصال فائز گشت
... عمم الذي سعد الى الله

بنام افریننده یکتا
چه مقدار از عباد و ایاء که در شب و روز بتلاوت کتب الهیه و صف

خطا عبد الهیه

ربانیه مشغول بودند و چون منزل آن ظاهر شد از او محجوب ماندند و باو نام خود عاگف متمسک بجناب از منزل آن محروم ماندند و آرام کتاب محجوب گشتند از جبرین گذشتند و بنهر توهمات خود هتبال نمودند طوبی از برای نفسیکه بدره الهیه متمسک شد و از دانش فارغ و آزاد گشت ای اتم الله انشاء الله بزرگوارش مستقیم بانی و از ماسوی فارغ و آزاد باشی ابها علیک

اتم الله رسد اضلع اخ

بسم دوست یکتا

خط علی البها حضرت

البرجم بودیت که جمیع اشیا از نفحات بیان مالک اسما مخلوط و مسوزند و کل فریش از این نفع روحانیه در جذب و شوقند نیکوست حال نفسیکه با این یوم امع افدن منور شد و بیوضات منزله از سما گرم فائز گشت جسدنا جهد باینکه شایع عرف قمیص رحمانی را در این ایام بیابی و بمدینه ابدیه را دریابی و بنا از نفسیکه بزرگ مقصود مشغولند و از او محجوب بسی زعباد و اما که در لیا و ایام بزرگ دوست ذاکر بودند و تقاضای مل چون کشف حجاب شد از او محجوب ماندند و غیرش توجه نمودند از حق میطلبیم که آن امر را از جبر خودش محروم نفرماید و از اما یکجور رحمانی در ایام ظهور توجه نموده اند محجوب فرماید اذلهو الغفور الکریم الحمد لله رب العالمین

من بزرگوار

مجموعه این میرزا حسن اوردی

بسم دوست یکتا

ای محمود انشاء الله صاحب رحمت مالک وجود و سلطان غیب شهود و دو نمائی و از گوشه تر قرب و اطمینان بسیار سعی نمائید که جل نسبت را حکم نمائی و استحکام آن منوط باستقامت در امر مالک امکانت هر که باین مقام فائز شد از برای خطری نبوده و نخواهد بود و بخیر دنیا و آخرت فائز خواهد شد هر نفسی لیوم بتیر افق معانی اقبال نمود و او از اهل حیات لدی مذکور است و هر که محروم ماند از امتین محسوب صدکن حق مطلق را که ترا میاید فرمود و بجز این

فائز نمود

من بزرگوار

اتم الله اتم مهاجر

الافتد سل الایمنی

به کتاب من لدنا الی اتم من بانی لیتجد بحسب انعمانی الی سما عرفانی و بیطیها عن سوا و بیظف تا بگری و شنائی بین نمائی ان بایستی ان ذکر می کنی و بلائی هم حجرتی و غرتی و تلبائی آیاک ان میبک اعراض اهل الهوی عن الله و بهیستی نخلصی نفعک من شئوننا لدنیا ثم اقبلی قلبک الی الله مالک الاسماء اتم الله لا اعلم الیوم لاحد الا من تمسک بالعروة الوثقی و اتها ظهیرت بسم ربک الایمنی بین الارض و السماء تعالی الیوم الذی ظهر بهذا الفضل العظیم ان یا اتمی فاعلمی ان الیوم لا تنفع نفسا یا نه و لو یاتی بعمل الخلاق جمعین الا یا اتمتک

خط علی البها حضرت

بهذا الجبل المتين كذلك نطق لسان لفظته في جبروت القدرة فضلا عن
عليك لتكوني من الشاكرات في لوح عزيمين تهربرم
واجهرتبه رب العالمين

الاقدر الله

سبحانك يا ارفع فوق عبادك على التوجه الى مطلع وحيك والهامك
ثم اماك الى افق امرك وفجر دياتك فيا الهى انت تعلم بان ندائى ما ارتفع الا
لنصرة امرك ونجاة ريتك فاجتهد بسم به يا مجوبى الى سما فضلك وهوى
رحمتك وخطر عنايتك اى رب اتمهم رقاد العيون شيئا سلكت سجال
امرك بان تجعلهم من الذين تقطعوا عما سواك واهرعوا الى شريعة عرفانك
ثم زين يا الهى لشكركم بذكرك وشانك وقلوبهم بحبك والاستقامة على امرك
وصدورهم بانوار كبريتك اتك انت احكام على ما شاء المقدر على ما يريد
لا اله الا انت العزيز الحكيم
العظيم العظيم

بهذا الوج قدرتنا لانه من امان الله ليقطعها عما سواه ويقربها الى مطلع الفضل
ان هذا الفضل العظيم ان ياتى دعوى لا ذكارتى سلكى بذكر اسمى العليم الحكيم
ان طلعي عن افق البيت بقدرتى وسلطاني ثم خذى بيد الاطمينان
كأس العرفان ثم اشربى منه بان ربك العزيز اشبع اياك ان تحيى

سطة الذين ظلموا اضعى الدنيا عن ورائك وخذى بامرت به من لدن ربك
المقدر لغيرك ان ياتى انت سكنت فى البيت ورب البيت
فى ايدى الظالمين وانت تشرب من الماء واته من دمه الاطهر المنسيف
فا علمى ان الهيا تقبل لبلايا كهنا فى سبيل الله مالك الاسماء الله بها
ازداد شوقى الى الله العزيز الرحيم انصر امرتى فى كل الاحوال لا يمنعنى
جنود من السموات والارضين طوبى لمن يقيدى بمجلاه ويكون فى
سبيله منتصفا عن العالمين مهترم
حميده

بسمك العلى الا

سبحانك اللهم لا اله الا انت الذى
نفحات روح محبتك وشغفنا جذبات عشقتك وشوقك و
توجهت الى شاعر فراديتك راجية من طيل مراحمك عظيم عواطفك ان
تدخلها فى حديقته تقديرك ورياض قدس توحيدك اذا ما الهى و
على مناها سجودك واحسانك انك انت الرؤف الرحيم

جناب حى آقا عليه بها الله

الاله
هو الاقدس الماحض

ان التورنادى والتاتناد طوبى لاذن سمعت وفازت بما اراده الله
في يومه الغير لسيدج انه اتى بحياة العالم والاعم ارادوا قله فويل
لهم ان ربك لهوا الشاير قتل الله ان الطوريطوف حولى والالتوا
سجدت لهذا التورنج من الناس من نطق بالهوى ومنهم
من قام على الاقراء ومنهم من تمسك بالذين نقصوا ميثاق الله وعهده
كذلك قضى الامر واناجر الشايرين يا ملاء الارض دعوا ما عندكم جابا
ما عند الله كذلك يا حرلم من نطق بالحق انه لا اله الا هو المقدر لقدير
طوبى لك بما ذكرت لدى المظلوم وتزل لك عن شدة ما عنيك في كل
عالم معج الم ربك ان انت من الرحمن تمسك بكتاب الله وما
تزل من عنده ان ربك لهو المويذ الغفور الرحيم قد شهدت
الكتب الكتابى وهو هذا الشكل الذى استوى على العرش رعا لكل عالم
بعيد كذلك نطق قلمي الاعلى فضلا عن سدى ان افرح بهذا الفضل
العظيم البهائم المشرق من افسن ملكوتى على الذين نبذوا سوائى و
تمسكوا بحيل غياتى وشبهوا بذي المنير مهابه

هو انظار فوق بابه

شعنا الله الا هو والذى اتى من افسن لافقت داراته هو السر المكنون
والكتاب المخزون بظهور الاسرار ونادى الابرار الملك لله المقدر
المهين ايوم من اقربه فتسبح وحدانية الله فدائيه ومن
اعرض عنه انه من الغافلين كتاب الله ما لك في اليوم الموعود
يا محمد عليك بهانى اسمع نداءى انه ذكرك ويذكرك في هذا حين
بما انجذب به الملأ الآلهة واجتبه العلياءم الذين طافوا عرش الله
المقدر العزيز الودود نشهد انك حضرت امام الوجوه وسمعت
نداء المظلوم وشربت كوثر القاء من يد عطاء ربك ما لك الوجود
نوبسك بما اوصى الله عباده من قبل من بعدوه بلحق علام العيون
كن باطقا ثنائيا مستيقما على امره متمسكا بجبله وقائما على حركته
امرہ العزيز المحترم اشهد انك شربت رحيق الوصال مرة بعد مرة
وفرت باخسوة مرة بعد مرة نسل الله تعالى ان يودك بخفيك
ويضرك بحجوه والغيب والشهود كبر من تسبلى على امك واخيك
واخوانك وذكرهم بايات الله وبشرهم بعنايته ولو

قلوبهم بمعرفة كذلك وصاك العظم الأعلی فی هذا المقام المرفوع
البهاء المشرق من افق سما ورحمتی علیک وعلى الذین احذوا
كأس الفلاح بسم فالق الاصابج بشر بواحدة فضلا
من لدی الله رب الملك والملكوت سبحان

هو الله تعالى شأنه لفظه الاء
قदार

سجنانك يا مالك الوجود و سلطان الغيب والشهود سلك
بلنا الى بحر علمك وتجليات انوار شمس غيايتك بان تويدني
على ذكرك وشانك والتوجه الى انوار مشرق فضلك اميرت
انا امك وابنة امك آمنت بك وبمالك واكون معترفة
بوحدايتك وفردانيتك سلك ان لا يتخلى عما عندك
انك انت المقدر على ما شاء لا اله الا انت الغفور الرحيم
هو الناطق من قول الحق

سجنانك يا مالك الوجود ومرئي الغيب والشهود هذه ورقة
من اوراق سدرة مكر قد اجابت ارفع مذالك واقبلت اذ مشرق نور

ظهورك سلك بالكمة التي بها سرح المخلصون الى مقعر الفداء في ايامك
وبسار كتابك ولنا الى بحر علمك بان تويد ما على ذكرك وشانك
والاستقامة على امرك ثم قدرته لا امالك الا اني طعن عرضت
انك انت المقدر على ما شاء لا اله الا انت المهيمن ايوم

قد راها

خاله

هو الاعدس الاء

سجنانك يا اله لك الغزة والجلال والاعظمة والاجلال والظنوة
والاستجلال والرفعة والافضال والهيمنة والاستقلال القرب
من شيا الى البحر الا نسف وتشرفه بالاقبال الى اسمك الا قدم من عندك
عن سلطانك من سجنانك وارضك تنزل غلبت قدرتك الممكنة
واحاطت مشيتك الكائنات ولازال تكون مقدر على الموجودات
لا اله الا انت المقدر المتعالي الغير محكم اي رب نور وجوده عباد
للتوجه الى وجهك وطهر قلوبهم للاقبال الى شطر مواهبك وعرفان
مظهر نفسك مطلع كسب تونتك انك انت
مولى العالمين سبحان

بکمال یتقان و اطمینان بفرشش فائز شد و با و امرش متمسک گشت
الیهما علیک و علی الآماء الالائی قرین بهذا الحرف المضموم

بسمه الأقدس لا تمنع

کتاب من لذة التلی خضعت لربها و ظهر بهذا الأسم الذی به ذلت
الرقاب تجذبها آیات الله و تؤیدها علی ما هی علیه من حب الله ربها
الغیر الوتأب ان یا منی ان افرحی بهذا الذکر ثم سجدی لله رب
الارباب آیاک ان تمنعک حجبات انزل البجات او تحرقک اشارات
النجار ثم علی انما قبلنا ما ارسلته من قبل ان یقبل یا شایعین یا سکتب
لمن اراد ان یهو الغیر الفضال کذلک دلح و یک اسخرن علی ایک
السجن طوبی لمن فاز به و ویل منکر غفال

عظم الأقدس لا اقدم

شهد الله انه لا اله الا هو و الذی ظهر باجته انه یخزن و تدبیر و کلمات باری
و منظر غیبی لعباده یحیر علی البیتی و سما و یشتقی لهیمته علی العالمین من فانیه کل
ایخیر و الذی عرض ان یس منی عقل غیبی کف بایاتی الی نزلت من افق امری
المبصر الغیر المنسیر طوبی لمن فاز الیوم بانوار حقیقی و استظل فی ظلال غایتی و
سکن فی جوار رحمتی و مع ندائی الایح الا تمنع الغیر المشرع

ط امه الله خدیجه علیها بهاء الله

هو المنادی بین الارض و السماء

یا منی مره بعد مره بذكر الی فائز شدی قسم باقیاب معالی هر
الیوم یقین بسین و اطمینان کامل بعلی در پیل الی فائز شد او کل خیر فائز
روز منکرین و مشرکین بصد نهز کر حمله و صید نفوس مقدره مشغول از حق میطیلم
عباد و آما خود از رجاست و موالت مشرکین و کات خطا فرماید هر روز
روح القدس امام و جوه حاضر و روح الااسم فوق احم ظاهر فاطم و حویا
جنت علیا تبرنات بدیعه ملیحه اما ارض را بشارت میدهند با قول علی نور
علیا و عایه قصوی هر نفسی اصفا نموز اردون الله فارغ و اراد گشت ثباتیکه
ثروت ظاهره و نهانی مشهوده و الا مقعدده در او تصرف نماید منقطعاً

عن الكل یحیی کل جلاله متوجه و بحال هرش متمسک و بذیل فنلس متمسک از حق
میطیلم ترازمین فرماید بطرازیکه ما بین ارض مثنیایه لو لو ظاهر و با هر باشد و بدوش
مشتبه بخرد و چون عرف لوح را یافتی چندما که شاید با آنچه ذکر شده فائز کردی
ان ربک لهو الشاخصیر و هو اصعب الیها الی شرق
من افق البقاء علی کل مته فائز استقامت علی هر مویها منقطعاً

جناب میرزا مومن

عظم الأقدس الایهی

شهد الله انه لا اله الا هو و الذی ظهر بالاسم الا عظم انه لم یفطر القدم و ربی الامم

من فاز به فاز بجز آنکه نسیخه و آنچه از آن منع است من اجل فضل کن جا بدانی تا یام الله
لیظهر کتب ما یثبت به ذکرک فی الواح تمسک بالمعروف و یمنع فیها
عن المنکر هذا ما یحرک به مالک القدر انه یحب من اقبل الیه و یأمره بما یمنعه الا
والا ولی ان ربک لهو الغریز النصح ان یؤمن ان شکر الله
بما یدک علی الایمان و عرفک هذا الامر الذی به انصقت النفس الا
من شاء ربک المقدر المشار کبر من قلبی و جبه ضلک انما
فازت باللقاء اذ کان نیر الافاق مشرقا من طر العراق نزل اللہ بان
یوفیک و ایاها بما یحب و یرضی انه لهو المقدر علی ما یشاء لا اله الا هو الغریز
الغفار

هو الله المشرق الکرم

یا امی و یا درقی نذیت را مکرر شنیدیم و مع بلا یای محیطه
ورزایای غلیمه جواب نازل کما فضل و رحمتش متوجه دوستان
بوده و هست نشد انک فرزت باللقاء و عرفت تقدیس
ذاتی و تنزیه کیستی عما عند الناس ذکر جناب مومنین
علیه بهائی در راحت اقدس بوده و هست انا طهرنا اولیا
و نورنا هم بنور الاقبال زینا هم بطراز المحبه و اشعلنا هم
بنار تجلت فی طور العرفان علی ابن عمر ان یؤمن من کبر رتک

و یا درقی شکرى مولیک انه ذکر کما اذ کان فی التجن فی الواح شتی
سئل اللہ ان یؤید کما علی ما یبقی به ذکرک فی کتابی المسبین جناب
امین علیه بهاء اللہ رب العالمین باراده شما عمل نمود و نور ضیافت
از اثنی عشران طالع و ساطع دنیا له با عمل و مرئیا کما یقبل بارای
حکامه و نعمت حاضر و مائده نازل منبغی لكل نفس ان شکر
ربها بهذا الفضل المسبین حضرت بشر روح ما سواد فدا من غیر ما ید
قوله عز ذکره ان شیرین کاس ما و عندکم اعظم من ان شیرین کل نفس ما
وجوده بل کل شیئی ان یبادی تدکون اللہ یحج فائز شدی با آنچه
که عباد ارض زان سر و سر الامین اللہ رب العرش العظیم
الیهاء من لدنا علیکما و علی اولیاک هناك و علی اوراقی اللالی مستکن به
الشی نطق فی اللیالی و الا ایام یا ملاء الارض قرئت ابصار کم قدالی الممخود
و ظهر المکنون لبطان مسبین تطهر

هو الله المشرق الذکر العظیم

یا امی هباجه ذکررت را نمود و خدمات را فی سبیل اللہ در سا
امنع اقدس معروض داشت طوبی لک بما فرزت
بخدمه الامر فی ایام فیها سجن حزب اللہ بما کتبت ایدی الغافلین
اصل فساد و سبب ان مطلع عناد مشرق ان علمای ارضند با عرض

آن نفوس غافله ناسحين
محرزون مباحث از بعد نشد آنک
مشرقاً من افق العراق
ينبغي لآياته موقف فرمايد
عياضهم ترا بجمت كبرى
العالمين ابها عليك

بسم الباقى بعد فاء الاشياء

هذا يوم فيه كشفت الاحجاب
وان العظمة من الارض السماء
من اصغارا بان ربه الرحمن
ذكر عذبة كذلك قضى الامر
بهد فضل مصباح الهدى
ان غشت نحو اليوم ولا تتبعوا
رجم مالك الاسماء
عن صراط الله انه لهو شيطان
اذ ارتفع ضوضاء الاسرار
الغير الودود ان في موجات

القميص من الالاشاء
لا يعرفون كذلك نطق
المصدر على ما تيار لاله

حجاب اسد الله عليه بهاء الله

يا اظهر وآله الوجود
وبالاسم الذى اذ كشفت
بان قتر من ظلمك الاعلى
اجر من تشهد في رضاك
العالم في حياك اى رب
احرك اذاخذ الفزع
مطلع ايانك وغربة
بيد علماتك ما يجعله
وجبروتك انك انت

حجاب ميزر امومين

لمطهر على الاسماء
هو امين

ذكر من لنا من في بعض الله
ذكريك انك انت المقدر القويم

فی العشی و الاشراق قد تادی سدرتی المنتهی و کنتی القوم فی وهم عجاب طوبی
لاذن فازت باصغاء ندائی حسی وویل لمن منعته الاجاب
قل لا تبهوا آیات الله باخراف و لا تتبعوا کل مشرک مراتب قد نبذوا کثیرا لسته
عن رخصه معین الی متن الماء فی الجہات قل ہذا یوم فیہ تمّت الحجہ طہرت
الکلمہ و لاج البربان انک اذ انیت راسک ہذا اللوح الذی بعلہ اللہ یکلل
البیان قل لک الحمد امین عن فتی مشرق آیاتک اذ کان القوم فی حرہ و یطاق
استما و قد یرخ من ہاجر مع اللہ
تعبیر

الاقدم غلظم

ان یتدیر طوبی لک بما نبذت الفدیرو اقبلت الی ہجر الامم الذی ظہر ہذا
الاسم الذی یسخر اللہ من الامکان ان اسقم علی الامر علی شان لا تمتعک
اشراک الذین کفروا باللہ رب الارباب تمسک بحبل الغنبل تثبت
باذیال رحمتہ ربک مالک الامام اللہ تذکرہ فہذا من عندہ ما کرمت
بالعدل التتویب لہو الامر الناصح المقصد الغیر المکن فی امر ربک
علی شان نبی ہذا الایام الی بناوی الملک و الملکوت الملک تہا الاذی
فصلح جناب مؤمن علیہا اللہ
تعبیر

بسمی المہتمن علی السماء
یا امہ اللہ حمد کن مقصود عالم را کہ در این یوم عظیم ترا مویذ و توفیر مود و بخند
میت

اولیای خود فائز نموی آنچه اللہ فی سبیلہ از تو خاطر تہا و وجہ ظاہر
مشہود شد ہجدار کاس لقانوشیدی و در شاطی بحر وصال بغایت
سلطان بزوال وارد شدی دیدی آنچه را کہ البصار عالم منتظر شن بود شنیدی
آنچه را کہ اذان مقررین مترصد اصغایش اما ان ارض را کتب سیربا
یعنی انہا یکہ از کاس استقامت نوشیدہ اند و صاحب یک و چند طوبی
برای ما یکہ ضوضا مشرکین انہا از سرہ منع نمود و ظلم ظالمین انجبت اللہ
باز مدت ابہاء علیک و علیہم علی کل امہ تمسکت بجلی امہ شین
ط امہ اللہ افا یکم علیہا بہا اللہ اللہ اللہ حضرت و فارت
تعبیر

ہو ش التبع

کتاب نزل الحق لامہ من آماہ اللہ اللہ اللہ اللہ اللہ اللہ اللہ اللہ اللہ اللہ
مولی الاسماء من ہذا المقام البعید ان افرحی ہذا الفضل الذی بہ قوت
عیون انانی اللہ فی قلبین تقبلو بہن الی الافق الاعلی و نطقن ثبانی کحلیل اما نہ کرفی ہذا
المقام امامی فی ہناک اللہ فی سمعنا فی و تو جن الی حوی خضعن ان ظہر امری
المبرک حکیم ان یاطم علی کبر علی و جو بہن من قبل ربک و بشرین لفضیل
و غایتی و حتمی اللہ سبقت العالمین کہ لک نطق القلم امرا
من لدن مالک القدم امہ لہو الامر العیز تر تبیر

ط امة الله فاطمة بنت سيد علي عليها بها الله

بسم الله من ثمن العالم

يا امة الله ان اسمي نداء لطلوع امة سمع نداك واجابك من شطر جنه عظيم
فضلا من لدني تدرب العالمين قد حضر العبد حاضر لدي لطلوع قرء ما ارسلت
اليه بمعناه واجيباك بهذا اللوح المبين ان احمدي ربك بما
ايدك على عرفان من قبل عنه اكثر العالم الامين ان تقدرته يد الاقدار ان
ربك لهو المقدر القدير ان الشري ثم افرحى ثم اذكرى ربك
بما ذكرك بذكره الغير ترجميد و تذكرت ربك بشيرا بفضل الله العليم
و بوبها و اما في ما ينبغي له في ايام الله رب العرش العظيم

ط جناب سيد فتح الله عليه بها الله

لمح على الانباء

يا ايها المقبل ان سمع نداء مالك اقدم من شطر جنه عظيم امة لا اله الا هو الرحمن
الغيب قد دخل العبد حاضر في عرض كتابك لدي الوجود
ربك لهو السامع العليم طوبى لمن قبل الى الله وسمع صير طلبة الاله
في يوم فيه عرض كل عالم العبد طوبى لاتي قبل و فاز و ويل لكل
عالم افنى على مشرق الوطى نظم سبعين اناك اذا فرغت باثري

ان فزح و قل لك الحمد يا من في قبضتك زمام من في السموات والارض
الحمد لك اذ انت آله العالمين و تصون العارفين
مؤمن

بسم الله الاقرب الى الله

قد خسرنا بك بين يدينا و اطلبنا بما فيه نسل الله بان يحشف لك ما اراد
وانه على كل شئ قدير قل سبحانك الاله اعظم منك
بما لك التي احاطت الملكيات و بنور وجهك الذي منه اشرقت
الارضين و السموات و برحمتك التي سبقت الموجودات و فضلك
الذي احاط الكائنات بان تخرق لي حجيات المنع لا اسرع الى ثبغ عز
الهامك مطلع و حكيم و افضالك و اغتمس بحرقك و رناك
اي رب لا تحرمني عن عرفانك في ايامك و لا تجعلني عريا عن خلقك
فاشربني كوتر احيوان الذي جرى عن رضوان الذي فيه استقر عرش
اسمك الرحمن لتفصح بعيني و تضيئ به و جهي بطيئ قلبي و تشير به صدري
و يتقيم به رجلي اناك انت الذي لم ترزل كنت مقدر ابعثتني
و مريدا ابارادتك لا يمنيك عن امرك من ارضك و سماك اناك
فارحمني مجودك و كرمك ثم سمعني نعمات طيور التي ليس دون ثناء
نفسك على ان فان سدره افرادتيك اناك انت اعلى الغفور الرحيم
تتبله

آقا بکم

نامه است پند بی الوجیه حاضر و آنچه در او مطور مشاهده شد حمد کن محبوب
 عالمیان را که بی عرفان نفسش فایز شدی و از کوشش تشنیدنی نشیدی انشاء الله
 باید در کل حسیان بزرگترین کرباشی و از دوش منقطع و فارغ کنج کبر فایز
 شدی بمنظر کبر و ارد شدی و نعمه رحمانی از زمین عرش صنعا نمودی انشاء الله
 باید بسجایای حق فستار کنی تا کل رواج تقدیر قنزیه از تو بیاید چه که
 توبه بیت و ارد شدی و بتقدیس تنزیه صاحب بیت بقدر خود مطلع گشتی
 انشاء الله بعنایت حرم در کل حیان از کوشش محبت بیانش از شمار سده رضوان
 مرزوق شوی و البهار علیک

جناب آقا سید محمد علیه بهاء الله بی

هوالمشرق من افش البین

ذکر من لدی المعلوم لمن فاز بحق اوحی اذ فک ختمه بصبغ اراده قریبه لمقتدر
 لتجذبه آیات ربیه الی مقام نسیج فیه من کل الاشیاء انه لا اله الا هو الفرد
 الخیر و قد حضر کتابک لدی الوجیه و قرئه العبد الحاضر امام العرش
 اجناسک بما طارت به الأجداد و قرئت بها عین القهرین قد وجدنا من
 کتابک عرف خلوصک لله و توجیک الی وجهه بعد فنا الای
 ان ربک لهو التمسیح البصیر و وجدناه مقدراً عن کر غیره کذلک

مینیغی لم یقبل لیوم الی الذی بشر به الفرقان یوم تقیم الناس رب العالمین
 طوبی لک و لمن ارشدک و هذا الی صراط الله التقیم کم من عالم سمع ان
 اذ ارتفع من الارض و السماء و ما فاز بکلمه علی الا انة من الاخرین

فی کتاب مبین و انک اقبلت و تو جهت سمعت و اجبت مولا لک القدریم
 ان سکر الله هذی الام انی یوید من ثیاء امر من عنده و هو المقصد الغیر حکیم
 و من العباد من قبلی بالبر و التقوی و بالامانة و الدیانة و ما یرتفع به کلمه الله
 بین الناس ان ربک لهو التناصح لمتشوق الکرمیم قلباً قوم و دعوا ما عندکم
 من الظنون قد ظهر الاسم المکتون یطوق با علی التشداد من الاثقی الا علی و عیو
 من ناسوت الانشاء الی الله الغیر بحمد آیاکم ان تمنعوا الفسک عن البحر

الاعظم خافوا الله و لا یولوا من العاطلین ان افحو الا بطار ان الشمس قلب
 الزوال مستکوا بها و لا تکنوا من الظالمین سوف یفنی ما عندکم و عند علماء کرم
 و یبقی الامر لدرت العالمین کذلک دارت افکار البیسان با صبح الرحمن
 و جری فوات التمهة بهذا الاسم العظیم نعیم لمن فاز و رای و شرب و ویل للمرضین
 البیاء المشرق من افش مکتوبی علیک و علی الدین تو جهوا بوجه بیضار و اقبلوا بکلمه

نوراء الی افش شرق منه تیر امری الغیر بسید علی

جناب آقا سید محمد علیه بهاء الله

هوالتناصح محیب

ذکر من لدنا لمن آمن بقدر الحسبیر و منعت العیون عن مشاهده قهی و الاسن
 عن کرمی و الاذن من صنفاً ندانی الا علی کذلک سوت لهم الفسح بما تبعوا

كل ظالم العبيد ان الذين يدعون العلم من دون تبيين من لدنا اولئك
اصحاب الحجيم قل يا ايها الذين آمنوا ارحموا الرحمن ولا تكونوا من الذين
كفروا بمحمد رسول الله اذ اتى بالحق وارضوا عن الروح اذ ظهر من لدن مقدر
قدير انصفوا بالله ثم نظروا هذا الحق الذي اشرف منه نبي رحمان ربكم ان
العلم لا يفتيك اليوم كتب القوم الا بهذا الكتاب الذي نزل من لادب
رب العالمين كذلك افطر القلم كوشه رحيم ان نبينا لاهل لبها الذين
شروا منه باسمي العير راجع اولئك لا تمنعهم الاسماع فاطر السماء
ولا صواها القوم عن الله من القوم احمد تدرت ما كان وما يكون
بلغ مرتك باحكمة والسبيان ثم اخفا العباد من سهام الذين
كفروا بالله مالك الوجود كن ذم الامرك وحار المدينة لبسها
لسلايد حلها كل فاجر اعرض عن الله الغير الودود اذا فرشت
بجاني ووجدت عرف بياني قم وقل لك الحمد يا مالك الغيب وا
اشهد انك قد حبت من شرق الاربابات الآيات واعلام الحكمة
والبيان طوبى لبصير راي وويل لكل غافل متبسط
هو الظاهر من الافق الآ

الهي لى شهد هذا اليوم يومك الذي كان مذكورا في كتبك

وصحفت وزرك والواحد وظهرت فيه ما كان مكنو ناني عليك وخرقنا
في كنا نرغمتمك اسلك يا مولى العالم يا سيك الاظم الذي ارعد
فراصل الامم بان تؤيد عبادك امانك على الاستقامة على امرك لقيام
على متك انك انت المقدر على ما شاء وفي قبضتك زمام الآ
تخط من شاء بقدرتك وسلطانك انك انت القوي الغالب القدير

هو المشفق الكريم

اشهد يا الهي سيدي وسندي وغايبه ابي ورجالي لوحدانيتك و
فردانيتك ليس لك شبيه ولا نظير ولا وزير قد خلقت الخلق اخيارا
لفضلك وابرار الجودك وعطائك علمتهم سبل رسالك وعرفتهم
دلكك وهدتهم الى صراطك المستقيم ذباك العظيم اسلك بانبيائك و
اوليائك الذين نصر و امرك يا مولاهم واهم وجههم عليك وسما عظمتك
بان تقدر لامتك بعمل ما انزلته في كتابك ثم نور قلبها يا الهي بنور
معرفة ثم اكتب لها ما كتبت لطاعات فردوسك الاعلى انك انت
مولى الورى ورب العرش الثرى لاله الات الفعور الرحيم

والمقدر العلم الحكيم ١٥٢

بسم ربنا الاقدس الاظم العلى الابهى

سبحانك اللهم يا من اطنرت في ايامك خافية صدور سجاين من عبادك

والمقرن من خلقك قد نطقت بكلمة وفصلت بها بين اصحاب
اليمن والشمال اشهد انك انت المقدر الغني المتعال سلكك
يا من من جذب آياتك سرع المخلصون الى مشهد الفداء والمقرنون الى نصرته
امر ان ترفع الضوضاء سلكك باسمك العظيم الذي به اضطربت فرائض
الاحمر ان تؤيد اوليايك على الاستقامة على امرك وحبك ثم انزل يا الهى
على من توجه الى انوار وجهك واتبع سنتك التي خلقت من قبل من سماك كرمك
امطار فضلك وجودك انك مالك الوجود وسلطان الغيب
والشهود لا اله الا انت المقدر المتعالى العزيز الودود

بسم ربنا الاقدس العظيم العلى الاله

شهادة نجاهم على ما شهد الله انه لا اله الا هو لم ينزل كان مقدساً عن الذكر
ولم ينسأ منزهة عما عند بل لا تشاء قد خلق خلقاً تطهرت اراهم
وقدرته وابرار الفضله وغايته وارسل الرسل حياهم هداية خلقه
وسرج العرفان بين برية طوبى لعبدا ما منعه ما عندنا عندنا
قام وقبل قال لك اسجد يا مولى الاسماء وفاطر السماء بما
هديتنى الى صراطك المستقيم وعرفتني نبال العظيم وامنيتنى انك
الاعلى وايتنى افلاك الاعلى اى رب سلكك بملكوت

آياتك وجبروت امرك واقدارك بان تؤيد اجابتك على ذكرك
وشانك وزينيم يا الهى بطراز الاعمال انك انت الغنى المتعال
والحاكم فى المبدأ والمآل

بسم ربنا الاقدس العظيم العلى الاله

سجاناتك يا اله الاسماء وفاطر السماء سلكك باوراق سدرته المنتهى
وامارها وانحصارها واقفاها وخفيها بان تبدل ناهجها اوليايك بنور
وصالك وبعدهم بقربك انك انت القديم ذو الفضل العظيم لا اله الا انت
العزيز الكريم

بسم ربنا الاقدس العظيم العلى الاله

سجاناتك يا رب الكائنات اشهد بلبان غا حدى وباطنى بطهرو
وبروزك وانزال انانك واطهار بيناتك وباستغناك عن دنوك
وتفديك عما سواك سلكك بعز امرك واقدار كلمتك ان تؤيد
الذى اراد ان يؤدى ما امرته به فى كتابك ويعمل ما يتصنع به عرف قبولك
انك انت المقدر الفياض الغفور الكريم

بسم الله العزيز الحكيم

الايام الله قد حضر كتابك تلقاء الوجوه واطلعتنا بما فيه من

درم حج كنده

بان يوفقك على التوجه اليه في كل الاحيان ويؤيدك على حبه ورضاه
 انه ولي المحنات ومولى العالمين وقد قدر لك مقام غر عند ربك
 ان خطية لا يمتنع عنه اشارات المصنين ان ربك سمع بك
 وقد لك في لوح الامر ما اراد ان اجعل ما اراد ان يات الله اخير لك عنك
 التمتوت والارضين ان اجعل ميثقتك فانية في مشية ولا تحزني عما ورد
 عليك فوف يبدل الله العسر باليسر يقضي عليك ما يشاء الله على كل شيء قدير
 الايات من روح الله وجمته واسبب شري يذكره آياك ثم اذكر بي في كل الاحوال
 اذ مع الذاكرين لا تحزني في ايام الله ان فرحي بما ايدك على عرفان
 نفسه ان شئ ثم اثناني ثناء نفسه الصيرير العظيم ان اذكرى سبحانك
 اللهم يا ابي اسلك بقدرتك التي بها سخرت الارباع وقررت الايات
 وشرقت شمسك من افق ميثقتك واستضات من شرقتها وجوه
 اصفيائك بان تنزل على من سما فضلك رحمة من عندك ومن سما
 رحمتك نعمة من لدنك ثم اصلح يا ابي اموري كلها وانك انت
 رب العظمة والكبرياء وقد راى حيز الاخرة والاولى وانك انت
 المقدر على تشاء لا اله الا انت العزيز المهيمن
 جناب نصر اتكبير بربان وذكرنا ان بعضنا اناس متوجهتمند شما

لكي يحبي را دیده اید و انقدر دانسته اید که هرگز قابل آن نبوده که تلقاء
 وجه تکلم نماید حال هم جهان قسم مشاهده نماید و اینکه اسم او را
 ذکر کنیم و کیم مقصود آن بود که جنود ظالمین از مقره محجوب مانند لنگلا
 میسه من خست قبل بلایع امرتیک بر شما لازم است خرق حجاب
 ناس نمای چه که اکثری مطلع نیستند حتی اخوان نسل تنه بان بود
 علی امره و یثبتک فی حبه و یبلغک الی مقام الذی قدرک و ان هذا
 عظیم ان محمد رب العالمین
 کبر من بسلی علی وجه تحک و شریها بذكرنا و آيا رحمة من لدنا علیهم
 امانا القانات معصية
 هو الله تعالى شانه العظمة والار
 یا مقبل اقبل اليك المظالم و تخبر عليك من المقام الرفيع و بعد
 مراسلاتیک باسم انتجاب بود در ساحت قدس عرض شد و جواب نازل
 جناب اسم الله هم علیه بهائی ذکر است و آقا جان سلما نی را نموده اند انا
 ذکرنا من قبل و ذکره فی هذا الجین یفرح بذكری الغیر لم یبدیع انا ذکرنا
 کل عبد قبل کل امه قبلت و انا انا الشاه خیر نیکتر من هذا المقام علیه و علی
 التي امنت بالله رب العالمین طوبی لك يا امی باقبلت الی الاقرب

اذا عرض عنه اكثر العباد ان شكركم بهذا الفضل العظيم قولي لك
 الحمد يا ابي باعظمي وعظمي وذكركم في سبحك العظيم ودينتي الي صراطك
 المستقيم ونورت قلبي بنور معرفتك والقيت علي كلمات العلياء التي بها
 ظهر كل امر حكيم عباد مقبلين واما مقبلات كل بكر الهى فانه بعضى برب
 ظاهر بان رسیده اند واز برای بعضی در حجاب عصمت مستور
 وكنون ان شاء الله بايد كل بما بحسبه الله عمل نماید و باقو رضایش
 ناظر باشند الامر رسیده و هو الامر الحكيم و همچنین ذكر جناب میرزا
 نموده اند مکرر الواح بدعيه طبعه از سما مشيت مخصوص ونازل انا
 شکر من المقام عليه بشکره بفضل الله الميم استم اذ فاز با ذکر لانه ^{بخط}
 ما اعطاه الله کراما من قبله و فضلا من لده انه هو الفضال العیزر الوود
 و ذکر ضلعه کما ذکرنا من قبل انها قبلت باجرت الي ان فانت في الزوا
 تقا من بشرة كتب الله رب ما كان وما يكون يا اتمی اسمی عليه بها
 ذکر ترا نموده و خدمات ترا باحت اقدس معروض داشته
 الحمد لله بخدمت دوستان الهی موفق شدی و این خدمت بطراز قبول
 مریز فائز ان احدی ربک بهذا الفضل العظیم انه و لی کل امتی قبلت
 الی الله و ناظر کل عبد فانه جنتی المحموم و همچنین سبع نفوس مذکوره

بذكر حق جل جلاله فان شئنا الله كل مؤيد شونده بر آنچه لایق سزاوار
 يوم الی است البها عظیم من لدی المظالم الغریب الفرید
 هو المحبوب

قد تجلی الرحمن علی طور الاکوان تنطق سدره سبحان فطوبی لمن سمع
 نعماتها قد هبت لنمات الرحمن عن جهة الرضوان و تهنيت التوسل
 من بشارتها و قد تموجت فطرهم کحمر اوجرت علیه سفینه الکبریا و استمر
 علیها اهل البها فبشری لمن یلتحق اصحابها قل شرفت عن اقن التوسل
 التقديس و بطوفن فی جوارها شموس شرفات ان یا الماء القدس فاستنور
 باشرافها قد ظهرت نفس الرحمن علی عرش سدر سبحان ملک نفس
 المنان قد ارتفعت من کلماتها ان یم القضا اذ هب بقیمیل البها الی
 البقال علی اهل السما یجدن من اریاحها قد ظهرت جنود القضا سیوف
 البغض انک خیر البها مقطوعه باسافها ان ادخل غیب تحت کما
 ربک ما لله فحمت ابواب جنة الرحمن التي ما فحمت فی ازل الازان
 و خلق الله نخل و رقة من شجارها کل الجنان و ما قدر من الالهيا
 قد مطرت سحب البلادم کحمر آتک فمیس البها قد
 من رشحاتها

بها که
خط حضرت

(۴۸۴)

بنام دوست یکتا

یا الله الله جدا تا تو خوشنود باشی و حق ز تو را
اگر بکلمه رضا موش شوی لیسری دارای کل خواهی بود چه که
اوست کبریت هم و اوست اکبر علم و اوست
آن در زمینیکه بسبب صرافان و مقومان از تحدیدیت
آن عاجز و قاصرند طوبی لایک الله طار صعد
ان احمدی ربک فی کل الاحوال الله لهوا حکام البصیر
مخزون مباش و نیا فایت غنقریب جمیع دوستان
از بحر وصال میآشامند و بلعای دوستان خود که صعود
نموده اند فایز میشوند الحمد لله حق موجود است
و نسبت او اقرب و ارحم بوده و خواهد بود الله ولی
الصابرات و الصابرين او انا کرات و انا کرین

جناب عین و با علیه بهاء الله با بخت توجه نمود اگر مثنوا

(۴۸۵)

هو الله

ذکر حضرت مبلغ و جناب افان علیهم بهاء الله و رحمته
در راحت امع اقدس عرض شد فرمودند انه
قدر لهم ما یبغی لفضله انه جواد کریم (مقابلة)

۹

محبوب فواد حضرت امین علیه بهاء الله و رحمته و غنره و الطافه ملاحظه نمایند

۱۵۲
بسم ربنا الاقدس الاعظم العالی

بای محبوب فواد علیک بهاء مولائی و سلطانی و مالکی در هر
از جمیع جهات انا ز طور منزل آیات ظاهر و لایح سبحان با پیش ظاهر
خوشید غنایت با شرفش با هر سدر بای بستان تحقیقی با شمار بدیه
مشود معلوم نیت عباد را چه منع نموده وجه از اقبالش ظهور
محرور داشته بعد بصر عطا فرموده و سمع بخشید خیاخچه
شاده میشود نفسی این دو بخش بزرگ ممتاز عیب کارانکه درش
صرف نمیشود بای محبوب فواد اشتغال عباد بمشغلیات نفس
و هوای و زخارف دنیا سبب غفلت و غفلت چون قوت یابد بفضلا

بها که
خط حضرت

مبدل گردد و عذ صاحبان بصر مبدی که سبب غفلت این امور غیر
 مرتبه است جزای اعمال و الا امر الله انظر اشرمت آياتي كل
 حين شأنی نازل که اقلام از تحریر و بن از تقریر عاجز و بنات در کتب الهی
 بمثابة بحر غامض و موج و ظهورات قدرت و قوت ثباتیکه
 هیچ مضمنی نگار ننماید و کل منبذ مع عداوت اهل رض و اعتراض جزا
 امام و جوه قائم و فرمودند آنچه را که اصنام او با هم راد هم شخت
 و علم خود را در محبتین برافراخت جلت عظمته و جل سلطانیه
 نامه انجوب رقم ۷ تاریخ ۲۶ شهر صفر هجرتین رقم ۱۴۸ ربيع الثانی
 از با و کان رسید و حال نظر بعدم فرصت مختصری عرض میشود چه
 که مجال نکه هر یک مضافاً عرض شود نبوده و بنیت امید غمناک
 از خدا مطلق وقت را وسعت عطا فرماید آنه علی کل شیء قدیر باری
 بعد از قرائت نامه کل در پیشگاه امام وجه مقصود عالمیان عرض شد
 و بشرف اصغافا ز کشت هذا انطق بان الرحمن و ملکوت لیبیا
 قوله جل جلاله و عزبانه غلظت شأنه بسمی الظاهر امام الوجود
 کتاب انزل مالک الغیب و الشهود لیجدب الافدة و الطلوب
 الی الله الیمن ایوم انه نیادی من الأخراب تا بقدر تقدالی
 الوباب را که علی السحاب خضعت له اعناق الذین کفروا

الوجه

بالله مالک الوجود انه هو فوات الحجة من البرية و راية الا
 لخراب الله رب ما كان و ما يكون و رقم علیها من علم الایم
 الملك بعد الفرد الواحد الخیر الودود یا امین
 اسمع نداء الله الملك الحق ایمن انه ذکرک من شطر الحق بايات خضعت
 لها الايات و بیان نظری بیان قدالی اتحق غلام الصیوة
 به ظم الاقدار من الأبرار و الأشرار طوبی لمن استر و اعترف وویل لكل
 غافل محجوب مامنعه اصحاب المنابر و لا اهل العالم الذین نقصوا
 العهد و الميثاق و انكروا حجة الله بعد ظهورها و نعمته بعد انزالها الا انهم
 لا یسرون تبعون الأوامر و لا یعرفون یسرون الصدید و لا یقرنون
 قل فوالله یا ملا الأرض لا تحصوا الحق بما عندكم انه الی لیجاتکم
 ان انتم تعرفون ضعو اما عند القوم ان القیوم نیادی فی هذا الیوم
 الیوم فیة فکانت الرحیق المشحوم باصبح الاقدار فی مقامی المحمود یا امین
 کبر من علی و لیا و ذکر رسم با یاتی و نور همتم بانوار بیانی العزیز
 المحجوب قد ذکر کل اسم من لسان المظلوم افضل من لدی الله
 مالک الیوم الموعود لیسان یاری سبتو
 نفوس مذکوره بنیایات حق جل جلاله مارکشد و حال مجال نکه

هر یک مخصوص ذکر شونده یا اصین حمد کن مقصود عالم را
 که واسطه فیض شده ذکر اولیا را بنیانی و اسباب رحمت الهی
 از برای هر یک مطلبی آنچه را که ذکرش از کتاب محو شود و غرض
 از عالم قلع نگردد امر و نیز غنایت از اشیاء سماویة فضل مشرق و لایح
 لارال بجزایان موج و آیات محیط طوبی از برای نشوینکه بعدل
 و انصاف بتک نماید و بصدق تکلم کنند در هر مدینه و دیا
 ابرار از قبل مظلوم تکبیر برسان و با آنکه ظلم اعلی فائز نما البهائ
 من لدنا علیک و علی من لیس مع تو لک و یحک لوجه الله رب
 العالمین انتهی فضل الهی لایحیی بوده و هست و کرمش
 حد قبول نفرموده و نمیفرماید آنچه فواد فائزند با آنچه علی ماهو
 حقه قلم از ذکرش عاجز بهر شکام نامه شما میرسد در ایام غنایت بموج
 ظاهر می شود و از برای هر نفسی لالی حکمت و بیان غنایت میگردانند
 فضل خصال از حق جل جلاله میطلبند آنچه را که سبب
 ارتفاع کلمه اوست الحمد لله با اذن و بعضی هم بی اذن از هر قبیل میسرند
 از حق میطلبند از برای هر یک مقدر فرماید آنچه را که آسمان بان محتاج است
 تا چه با اهل رض سه ورقه وصول حسب انخواستن آنچه را
 ارسال شد نامه آنچه محبوب که ذکر بنا خلیل و وراثت کلمه علیهم بهاء الله
 بود دیده شد انشاء الله جواب از بجز غنایت و ملکوت بیان جاری نازل

فائز بوده و سبب از ارسال
 شد یعنی آنچه در نامه
 آن محبوب منظور بود
 این سبب مقبلین
 بجهت الله

میشود و ارسال میگرد و لکن آنچه محبوب ذکر سایرین از اولیا علیهم بهاء الله را
 نموده بودید مخصوص ذکر محبوب فواد جناب نیل قبل با علیه بهاء الله را
 در هر حال این خادم فانی از بجز بخشش الهی از برای اولیا طلب نینماید آنچه
 که سبب حفظ و علت ارتفاع است انه هوات سامع المحیب
 البهائ و الذکر لثنا علی حضرتک و علی من معک و یحک لوجه الله
 الغیر محمد خ ادم فی اول شهر حیب شسته ۳۰۵

محبوب کرم جناب امین علیه بهاء الله عنایتیه ملاحظه فرمائید
 بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الاکبر

حمد و ثنا اولیای مالک اسماء سزااست که ظلم ظالمین و منع نغین ایشان را
 از ذکر و ثنا و خدمت و اقبال و طاعت بازداشت جناب امین را با اسم
 مبینش تأیید فرمود و مرجع امورات الالهه نمود توفیق با او غنایت با او
 بوده و هست از حق جل جلاله سائل در همان بر خلوص تأیید و توفیق و حدتش
 بنیزاید انچه جواد کرم لیسع حیب و هو التبع بصیر و کعبه
 یا محبوب فوادی مکتوبی ارسال شد هنگامیکه در مدینه کعبه تشریف داشت
 و هم چنین مکتوبی بعد ان و این مکتوب ثالث است انشاء الله بیده
 و میرسد بجهت کرم کورید کان جنابک حاضر الی الوجه در حقین
 اینکلمات عالیات از سلطان سما و صفات ظاهر

قوله تبارک و تعالی یا امین علیک بهائی و عنایتی آتا
 کتاراضیا غناک اینست اینکه که کل مقررین و مخلصین بوده طوبی
 از برای او نیکه باصغار اینکه از قلم اعلی فائز شد قدر و مقامش را بدان
 یا امین اسمع مدائی باید نزد او لیا ی حق یکمال خضوع و خشوع ظاهر
 باشی هر یک از قبیل مظلوم سبیر برسان در الواح الهی ذکر
 کل از قلم اعلی جاری یکو یا خزانست قدر ایام را بدینید و بر اصلاح
 عالم قیام نمایند اسجدند فائز شدید با آنچه از قلم اعلی در زیر الواح مذکور
 موطور است جناب امین ذکر هر یک را در راحت اعدا نمودند
 و از برای هر یک خواسته آنچه که باوصاف و اذکار محدود نشود یا خزانست
 ندای مظلوم را بشنوید و باقی اینکه که از اعلی فی سماء و قلم اعلی
 اشراق نموده ناظر باشید قال و قوله الحق یفعل یا ایشاء
 و حکم مایزید هر نفسی موفق شود بر آید با اینکه مبارکه عالمی او خود را
 مطمئن و فارغ و آزاد مشاهده کند و آنچه از قلم اعلی جاری شود تصدیق
 نماید لو حکیم علی التور حکم الظلمه اوفوق ذلک اودون ذلک
 او عالم محیط است احدی بیاغنده آگاهانه و کهن او بیاغند الناس
 عالم محیط اینست آن طرازی که گفته نشود وفانی نگردد این مردم میگویند
 تعلم ما عندی و لا اعلم ما عندک آنچه از مشرق و منی ظاهر
 شود حق لاریب فیه اگر موافق ظاهر واقع ادراک میشود

و اگر بنظر خیال عباد مطابق واقع نشود لبسته حکمت بالغه در او میشود
 یا خزانست لازال قلم اعلی بزرگ شما متحرک از حق بطلیبه بنظر منکم یا یعنی آایا
 امر و واحد سیاف عالم از برای نصرت هر تقوی آمده بوده یا اولیا
 انصروا ربکم الرحمن بالاغمال و الاضلاق طوبی از برای نفسیکه شب در فرا
 وارد شود و قلبش مطهر باشد از ضغینه و بغضا و از برای مرفی العالم از حق حیر
 نماید اوست اهل بهاد و اصحاب سفینه حمرا جمیع در آن عالم شاهد و گویند
 که این مظلوم ظهور انقیام را خواسته و کهن نفس فلن و با ما خود وارد ادرا
 آنچه را که فخر تبارک شد و عصر نوحه نمود اگر عباد بیچاره از او پام
 علمای خانی فارغ می گشتند عرف بیان همین ادراک مینمودند و حول کلمه مبارکه
 طواف میکردند یا امین از حق بطلیب عباد خود را مایزید یا ایشاء
 واضح معلوم شود که اهل بهاد و اصلاح عالم را نخواسته و نخواهند
 خواست ذکر اولیای مدن و دیار را نمودی کل بغیاست
 الهی فائز شد و با آثار قلم اعلی مین آهل تا را تکبیر برسان ان
 رأیت الورتا علیه بهائی عنایتی قل علیک بهاء ربک العلی
 الابهی و بشره و بفضلی و رحمتی انما ذکرناه بما تجذب به القلوب و سایر
 اولیا را طرا از قبل مظلوم سلام برسان و سبیر کج طوبی از برای نفسیکه
 بر خدمت امر قیام نمود و واردین را لوجه الله گرامی داشته بنیاله

و مرثیه در لوح قی ذکر نفس مذکور شده همچنین ذکر ضیافتها
متعدده در آن ارض لوجه الله کل اشرفات انوار ایران زمین منور
دار آنه مع حساب یثمد ویری و هو التبع البصیر طوبی نفس
علی خدمه اولیائی ذکر دوستان ارض کاف را که تلقا و وجه نمود
کل با شیخ سزاوار است فاکر شد ^{بیت محمد} اشرفات انوار اقیاب
حقیقت کل را اخذ نموده از حق مطلقیم جمیع آئینها فرماید بر حفظ آنچه
شده یا اجائی بنهاک ان الامین حضرت تلقا الوجه و ذکر کم ذکر نام
بلوح حسین و از لنا لکم ما تقرکم الی الله رب العالمین طوبی السمع
سمع آیاتی و للسان لطق شائی و لب احدث کتابی البید
اولیای امیر در قریه و مدینه که موجودند کثیر برسان لعن الله
هر قلبی با حق علی اقبال نمود اولدی لعن الله من ذکر بوده بهت
یا اهل المدن الدیار شکر و از کج همبدا لفضل لائم انه خلقکم و ایدکم
علی الاقبال فی یوم فی عرض کل غافل بعید و کل عالم مرید انتهى
آثار شما السجدت در این ارض ظاهر مشهود ذهابا علی الصباح
الی البستان و ایاب شما در عشا کل فرستار انمائید
و خبر میدهند در لیلی و ایام و عشی و شاق و قیل و سحر
بزحمت مشغول بودید این مختصرا غنایت حق جبریت تبدیل

مژده مقصود آنکه این آثار با شمارا فراموش ننموده و نمینمایید
بلکه هر سه آن اقبال و خلوص و استقامت المحبوب را ذکر نمایند
اینها وراثتی هبتند که در جمیع درآنها سبقت گرفته اند امروز
هر نفسی بیک کلمه از کلمات حق جل جلاله فائز شد و کوارث حقیقی است
این وراثت لا زال خلف صالح طیب بوده و هست و بدوام ملک
و ملکوت بذكر اب ناطق جند اهدا المقام العالی و هذا الفضل المتعالی
ای کاشش عباد بطراز عدل انصاف مزین می کشند و خود را از این
رحمت مسبوته و نعمت دائمه باقیه محروم نمی سازند فقره اول نظم
که ذکرش ما بین این عید و شما بوده ذکر نمائید الی ان یاتی الوقت
او عسی الله ان یجدث امر الضرائه هو المقدر القدر مطلب دیگر آنکه
حسب الامر کیثوب عبا ی بسیار خوب مرغوب ممتاز یا عبا با
اعلای نائین و یا احسا تحصیل نمائید و بمعلم اطفال جناب سمندر
علیه بهار الله الابلی بسم حق بیدید چه که مدتی قبل خطوط اطفال را
که نزدش تحصیل نمینمودند باحتیاط رسال داشتند و با و وعده
خلعت داده شد مگر فرمودند باید عیام ممتاز باشد بعضی لوح
و اوراق وصول از قبل رسال شد این کوزه هم ارسال میشود ان شاء الله
برسد و برسانند در این صحن تلقا و وجه حاضر اینک علیا از لسان

مولی الوری نازل قوله جل جلاله یا عبد حاضر نبوسین ما بین و جمیع
احوال باید با غر از امر الله ناظر بشی و باراده اش متحرک و همچنین
فرمودند بجناب افغان یعنی حاجی میرزا آقا علیه بهائی و عنایتی در
هیچ امری از امور مذکری ننماید و خطب را امری نکنید او خود بصرف
طبع هر چه بگوید و عمل نماید بپذیرید و الا فلا یا امین امر عظیم
عظیم مقامش را بدین حد و حرمتش را در جمیع احوال منظور دارید
زخارف دنیا و ماخذ القوم فانی بوده و هست از حق بطلب بعباد
خود عطا فرماید آنچه را که لایق ایام او و قابل امر اوست افغان لازال
نذکر است نسل الله ان یومئذ و یوفهم علی ما حیث و یرضی
انتهی این خادم فانی لازال از حق بطلب که کل را موافق نماید
بر آنچه از قلم امرش جاری شده ذکر امر و غیره از کار است و عمل
امر و غیره اعمال ان ربنا هو الامر الخیر و المؤمنین الخیر
البهاء و الذکر لیسنا علیکم و علی من معکم و یرضی عنکم فی امر ربنا
و ترجمه و رب من السموات و الارضین و الحمد لله رب العالمین
خادم فی ۲۶ ربيع الاول ۱۳۳۱
عرض دیگر ناعلمتی از کاطین شیخ محمد نام در کرمانشاه ساکن
آن بدین جهت سبغت بعضی از نفوس که از امر غافل و خیر بوده اند

و رئیس مظاہر او با هم راهم ندیده از صراط مستقیم منحرف و
در ضلال خلق چپ راه ساعی محمد ابراهیم قزوینی مع انکه باها
او عای استقامت ننمود ما بین او و انش ناراضغینه و
بغضاشقل و مرحوم لا میز احب الله علیه بهاء الله و حمت
از این حمایت نمود و این حمایت سبب اعراض ابگشته و
حال بجزعه و فریب و مکر و حیل مشغول حال باید شخصی با اطلاع
و تمکین و وقار بان ارض توجه نماید و در استبدادی امر با بعضی از وجوه
بلداگر معاشر شود و محبوبیت تا بتدریج بحقیقت امر آگاه شود یعنی من
موقن و مناق را بشناسد و بعد بحکمت و بیان ناس را بشیرت
دعوت نماید باید بسیار بحکمت رفتار کند که از او چیزی بد
نیاید یعنی مکتوبی و یا نوشته آنچه با اوست باید در محل محکم منی
حفظ نماید لازم نیست مقبلین کل مطلع باشند بر مقرانات
لیکن قراین کیفیت چه که حفظ اسان بسیار مشکل است همینکه
نفوس متعدده آگاه می یافتند لابد شهرت بینا می
و حسب الامر باید ما همی پنج تومان با و برسد مادام که در آن
ارض ساکن حضرت اسم ۶۶ جم علیه منکمل بهاء ابها

حضرت محبوب نواد جناب ملا علی کبری علیه بهاء الله الابهی انجوت
وارض و مشورت نماید لکن معین شد ارسال دارند
البهائ و الذکر و ثناء قرآنی علیکم و علی من معکم و علی
محبوب نواد حضرت امین علیه بهاء الله الابهی ملاحظه فرمائید

بِسْمِ رَبِّنا الْاَقْدَسِ الْاَعْظَمِ الْعَلِيِّ الْاَبْهِيِّ

شهد مقصود ما و محبوبنا معبودنا آله الاله و الذي ظهر انه هو ظهوره
و نفسه و ظاهره و سلطانه و امره و امتداده و بهر آنکه
و الغیب المحزون به قرن الكاف برکنه النون البهائ المشرق
من افق سما و بیا نه علی و لیس آیه و اصحابه الذين ما نقصوا عهدیه و ثباته
و ما منعتهم شبها المریین و لا اشارات الغافلین و ما خوفتم
جنود الاعراض و وضوا من ناسوت الانساء اقبلوا بقلوب نوراء
و وجوه بفضیاء فی یوم فیهم عنده العباد الامن شاء الله ربنا
و رب الارض و السماء و کعبد یا محبوب نوادی ناها
و دستخطها مینا به امطار باطل نبد احمد بلسان ذاکرید و بکوش
سامع و چشم شاهد و بوجه متوجه و تغلب مقبل برید
آخذ و تعلم محرر سبحان الذي ایدکم و وقکم و عرفکم فاکم

و اعطاکم ملکا کبیرانی ذکره و خدمته امره اگر بعد ظاهر نظر
بجمله تهای بالغه الهی فصل نموده و لکن تحسیر نامها وصل کرده
و صلحیکه فصل از آنجا ننماید تعصیه و تبدیل راه نیاید جل جلاله
و عظم نواله و عظم فضله و کبر عظانه جواب دستخطهای
انجوت بتفصیل نوشته شد و لکن در ارسال آن این کتبه تأخیر رفت
و این مختصر علی العجاله عرض شد چه که بسنی واضح و معلومست که هیچ
بشارت و هیچ فرج و سروری عظم از مرسله از مساحت اقدس نبوده
و میت خبرش جاز تا زه مینماید و اثرش عظم مریم را حیات
مینجد لذا چگونه میشود تطیل رود مع اشتغال طلب شما و خلوص
خادم فانی نامه جیب مکرم جناب عباس قلی رخ
علیه بهاء الله که جیب روحانی جناب علی حسید علیه بهاء الله
و عنایت ارسال شد بعد از عرض در مساحت اقدس جواب
سؤال ایشان از سما مشیت نازل حسب الامر این عبد نوشته
نزد جناب علی حسید ارسال شد که برسانند و تحقیق این فصل
عظیمی بود در باره ایشان چه که از قبل سؤال نمی شده در جواب
عرضیه یکی از طار روح نازل قوله تبارک و تعالی لیس الیوم
یوم السؤال یعنی لکل نفس اذا سمع النداء من الاقوال علی یقوم
و یقول البسیک یا مالک الاسماء و فاطر السماء الی آخر قوله عز و جل

مع ذلک جواب سوال ایشان عنایت شد و ارسال کتبت بیناله
 از حق میطلبیم ایشان را تا یید فرماید بر آنچه سزاوار امر الله و ایام اوست
 عرض دیگر مبلغ ده تومان از قبل بمجذره حاجیه من کرم علیها
 بهاء الله داده شد مقصود اخذ آن نبود و لکن مجذره حین حصر
 و رجوع مذکور نمود این وجه را در اینجا بکمره نمایم معلوم شد نزد خود
 وجه را بدین گرفته اند و اراده ادای آنرا دارند لذاقت ارشد
 در اینجا بحیوب کرم جناب ابهر علیها بهاء الله عنایت بهند
 بعد حکم صادر که قابل اخذ نیست جناب امین قبل حق با واکل دارد
 و از قبل مظالم محکم و سلام برساند و ظلم را عنایت بنماید
 فراموش نشده مذکور بوده و بهت انتهی
 و بهم چنین فرمودند با و بگو ملا احمد و خان راحت استن نیامند
 مع آنکه شما در نمودید گفته اند اینجا هم میرویم باری دانسته باشد
 که صدق و عدل انصاف در عالم نایاب است و اگر بهم باشد مثبته ایست
 کمیاب ملا احمد مقصودش معلوم اما خان چپاره
 خبیر ندارد و از سبب علت آن آگاهانه انورقه علیها بهاء
 و عنایتی از حق مسئلت نماید تا حیات ظلم و اعتساف را

حرق فرماید و عباد خود را از اشراقات انوار شیر عدل و انصاف
 محروم سازد اوست قادر و توانا انتهی
 ادبانه حبیب نواد جناب بیگ علیه بهاء الله و الطافه لیتد محمد
 بعد از مسلت ایشان و آن محبوب در کوزه حشری بشرف اجابت
 مقرون و دورنی علیحده در این فقره نوشته ارسال شد بنظر میرسد
 و اینکه هر قوم داشته باشند بارضها و میم تشریف میبرند بسیار خوبست چکه
 یک نفر از اصحاب در آن ارض امر را بر تکتب شده که عبرت مخلصین جاری
 و رفقات مقررین متصاعد لذا قلوب بعضی مگدر فرمودند
 یا امین لا زال مثال این نفوس سبب ذلت امر ما بین عبانند
 از حق بطلب عامل را توفیق رجوع عطا فرماید تا بمثابه نضوح تویه
 نماید و از خطیات و حیرات بحق جل جلاله پناه برد انتهی
 همچنین این کلمه علیا از سان عظمت جاری یا امین علیک
 بهائی اگر اهل فن قان بشریعت رسول الله عامل میشد
 بلا و سلام را که بجان خود اهل خویدند اهل شرک احاطه
 نمی نمود هر لویم عضوی از آن و جزوی از آنرا میبایستند
 و میبرند و تا عین دراک نموده اند که سبب حیت و علت
 یا امین مع ذلک ما ستر نمودیم چه حق جل جلاله شاراست

وهم صبار امر الکلیات شرجیل و الصبر الجمیل طوبی للفائزین
اولیای آن ارض هم اگر ستر نمایند از سترین لدی الله
مذکور میشوند انتهی و همین در کردستان هم از فرار یک
نوشته بودند شخصی در اینجا عمل نموده آنچه را که قلم از ذکرش
حیا نیاید و لکن العلم عند ربنا اگر در اینجا هم تشریف میبرد
و در استان را از قبل حق تشریف و سلام میرساند و اظهار عتاب
و الطاف مینماید لدی الله مقبول بعضی از نا عقین که حق را
غافل خود را عالم دانسته اند بان اطراف عبور نموده اند و در اضلال
خلق ساعی و چاه بند باری منجوب و منصفی و از ورای آن
حق جل جلاله شاهد ذکوا که نا عقین از اصل امر آکا نبوده و نیستند
آنچه میگویند از کذا به عالم شنیده اند بمثابه ضرب شیعه که مفسر یا
چند از بعضی از جهل اشند و آن سبب شد که در یوم ظهور از آن
لعبوس بر حق وارد شد آنچه که قلم کرسیت و لوح نوحه نمود امید
بهت که قلوب و افئده بنفحات بیان منجوب تازه شود
باری در این فتره جسد بلیغ مبذول دارند اولیای ها و هم
و همچنین کردستان جمیع ایشارت دهند شاید از نفحات

فائز شوند آنچه که تغییر نپذیرد بعضی امور در آن ارض واقع شده که زیان
عظمت این عبد استماع نمود باری حق جل جلاله نا عقین انشا
عطا کند و اولیای خود را از گوشه استقامت کبری
مزوق دارد اوست مقدر و توانا
عرض دیگر این آیام در امر بیت اراده هست گفتگو شود بر که هم
هنوز تمام نشده اگر آن منجوب تشریف میداشتند زود تمام
شده بود این عجب نظر بیکلمه مبارکه که در کتب مرسلین از قبل
از سما مشیت مالک اسما نازل که میفرماید اوسعی ذیکلمت
یا اورشليم لذا بعض اوقات مشغول بتان و برکه و امثال آن شده
فقره دیگر شخص حکماکی مدتی در حد با بوده در ظاهر موافق
و در باطن مناقش سبحان الله اهل موهوم چه مقدار با حیا و تقا
بعضی از جهات در آن اطراف رفته دیگر در توجه آن منجوب
معلوم میشود حال هم در کربلا و نجف و شمشه ساکن تا حین
اولیای عراق و ارض طفت از نقاش آکا نیستند معلوم
نیت امثال آن خراطین بچه میسند و از چه مری آگاه باری
کل حال و خیر بعینه شل ضرب شیعه که چه قدر خود را اعلی العالم شمیرند

حال همان حرفهای بهیوده که سبب شهادت سپید عالم شد بمیان
آده حق انصاف عطا کند الی حین فقر و این شخص کمتر شد
و ذکر نشد و کمال عنایت هم در باره او شده در ایامیکه در موصل
متوقف بود همچنین از بعد آفتاب نور عطا میفرماید بر کلشن
و کلشن تا که اخذ نماید و که رد کند ظلمه او با منقبض خود راجع و نور
ایقان بمشرق خود طوبی للفقارین خدمت اولیا طرا بکبر
میرانم و از برای هر یک میطلبم آنچه را که بلا نظیر و بلا مثل است
البهاره و الذکر و شناسا علی حضرتکم و علی من معکم و یحکم خ آدم

فی ۲۷ شهر شوال سنه ۱۳۰۰
مقابله

۱۵۲

بسم ربنا الأقدس الأعظم العلی الأکبر

حمد حضرت قیومی را لایق و سزا که بعد از قائم بر امت پیام نمود
قیامیکه کل را از قیام منع نمود چه که از سلوت کلمه الهی پایی
علوم تشریزل مضطرب چون خود را قادر بر قیام ندید شست
نشستیکه الی حین برخواست چنانچه صاحبان بصیر علما و فقهارا
مشاهده نمودند چون آفتاب حقیقت اشراق نمود

و امواج بحر علم هویدا گشت زلزله آن نعوس را اخذ نمود و مضطرب
احاطه کرد بشا لیکه رشته عقلمشان کینخت و طیر امیازشان طیران
نمود نار بقضائشان احاطه کرد که اعمالهای فاسده را سخت

چه خوش ناری بود و چه خوش کاری آفرین بردست و بر بازو شدن
سجده ک یا الوجود و مستوی علی العرش الشهود تتمع قرا
لمخلصین و تری عبرات لمقرنین بما ورد علیک من اهل لیبان
الذین عرضوا عن حجتک و برهانک و عن آیاتک التي تدعون الیها
بها بمظهر امرک من قبل مع ان اهل لبصر برودن خضوع کتب العالم عند
کلمه خرجت من فم اراوتک فی هذا الظهور الذی به تزینت مدان غرنا ک
و حدائق امرک سلکک یا فاطر السماء و مظهر الاسماء بملکوتک
و جبروتک و الاله المیکنونه فی علمک بان تحفظ اجتک من بغاقت
ان عقین و عراض المصنین ثم انزل یا الهی علی اولیائک برکت من عندک
و قدر لهم فی کل عالم من عوالمک خیرا ینتفع به عبادک لا اله الا انت
العلیم حکیم و کعبید نامه تحبب کرم رسید جان را ناره نمود
درد از روح تازه بخشود اگر کوبیم را محضی بود راست و صحیح چه که بیاط
کتر و نسا آورد و اگر کوبیم کوبه معنی بود اصح از قبل چه که فرین
بود بذر محبوب عالمیان هر چه بود شئی عجیب بود رجزهای نشنیده

دارد اموزندید نظمها بنماید این کارها همه کار محبت است سبحان الله
 چه چیز است این کل متحیر نواز عرفانش امرش نافذ و حکمش جاری
 جمیع عشاق عالم تحت این علم از حق مطایم هر سه آن بر شوکتش بنفیزاید
 اوست بر هر شیی قادر و توانا بعد از مشاهده و ملاحظه و اطلاع
 بمقام اعلی توحید تمام تلقاء وجه مالک ظهور عرض شد
 هذا ما نطق به لسان العظمی ملکوت لیسان قوله جل جلاله
 یا امین یا ایا حسن علیک بهاء الله مولی استروا لعلن ما
 عرض شد لذات باصغافانز امروز در هر شیی لسانی ظاهر
 و کل بحکیمه مبارکه فاضل نایب الله العالمین علی القوم الظالمین ناطق
 یا امین امروز ابیات اظمی بر کل قائم شود و بر جمیع مرور دنیا یاد
 و لکن کل غافل الا من شاء الله از حق طلب عباده از حقیق
 غایتش محروم نفرماید بلسان کفتم و با صبح خرق حیات
 نمودیم و بار اده اسرار کتب الهی را ظاهر فرمودیم مع
 ذلک صم کیم عمی هم لا یعلمون ولا یحسرون ولا یشرعون
 اینکه در باره حضور نوشتی مدت است رفته لوترجیع الی
 مبدئک بهو خیر لک عربی تعال تعال عجمی بیاسیا
 لری من خلقت العیون لمشاهده تعال تعال لتسمع ما ذوق

نموده

الاذان لا صغانه امروز نار سردر مشتعل و نور وجه ظاهر و با
 طوبی از برای نفسیکه بجزارت آن مشتعل شد و با نور آن منور
 گشت قوم قدریوم زانداسته و نمیدانند عنقریب بحکمه
 یا حصره علینا ناطق گردند با و با هم و نطنون خود بر حق اعتراض نمودند
 اینت شان غلین و تارکین این نفوس از آن نفوسی هستند
 که هزار و دو سیت سال یا مولی و یا وصی و یا علی و یا شیخ گفتند بالا حصره
 نفسی را که این مدت منتظر لغایش بودند و از کلمه آن اسامی مذکوره
 خلق شده بر بنا بر برب و لغزش مشغول و بعد بسبب علیک
 ایران فتوی بر فک دش دادند و تبعه معلوم که چه گفتند و
 کردند تا الله عنین عظمت میگردید و نقطه وجود نوحه می نماید کبوتر
 اعی بسیار قدری در اعمال آن نفوس و حاصل و شمر آن تفکر نمائید
 بعمر الله انهم فی ضلال مسین من الاخرین فی کتاب عظیم
 یا ایها الناظر الی الوجه قلم اعلی ان فقرات را مکرر ذکر نموده است
 ضرب قیل بر کل واضح معلوم شود چه که مشاهده میشود تا عقین
 و غافلین با و با مات قبل ناس را منع مینمایند و از صراط الله محروم

میازند ای کاش بصرو سمع یافت میشد تا حجاب بکلی برداشته
 حقیقت امر بر عالمیان ظاهر و هوید امیکث ناس
 ضعیفند و رحمت حق جل جلاله سبقت گرفته لذا با اندازه گفته میشود
 احرار برب ماکان و ما یکون انالله وانا الیه راجعون آتھی
 تله کچھ انوار آفتاب حقیقت عالم قلوب اولیا را متور نموده در جمیع
 احوال فرات صحت جازی آیات نازل و بیات ظاہر
 انخبیب روحانی و اینچادم باید از دریای کرم الہی حل شانه
 مسلت نمائیم خلق غافل را آگاہ فرماید و بنیانی بخت اوست
 مہین مقدر و اوست دانا و توانا بشارت فوق بشارت
 احضار انخبیب روحانی در محضر قدس ربانی اخوان اول
 بزودی تقارار روزی فرماید و ہم از او مسلت مینمایم
 کہ حضرت مجتبی جان یعنی حضرت افغان جناب الف و جاعلیہ
 بہا، اللہ الا اگر فائز فرماید و از بحر لها و کوثر وصال عطا نماید آتہ
 علی کل شیئی قدیر حق شاید و گواہ کہ مدتہا است بلبان
 ظاہر و باطن این مسلت را نموده و مینمایم چه کہ این نعمت را
 شبیہہ و این عمل را نظیرہ الامر بیدہ لفعیل کل الیسا عا

نفعیل و هو بکل شیئی علیم عرض دیگر او را قیام خوا شد ارسال شد همچنین
 از قبل حال حسب ظاہر خبری نیست خبر چہندی قبل حضرت نورین
 نیز یعنی شین اگر بن حضرت آقا لامیز زانسیا و اللہ و حضرت آقا
 میز زابیع اللہ روحی تقد و مہما الفدا و اہل سراق عصمت و عفت غلیمت
 بیروت تشریف برده اند و تحقیق این سہنہ جای آن چیب روحانی خالی
 بود ای کاش کل حاضر بودند و اشرفات انوار آفتاب فضل الہی را بصورت
 مشاہدہ نمینمودند اگر چه بظاہر حاضر نبودند و کمن در راحت امنع اندک
 بوده ہستد اولیای مدن و دیار از جناب اینچادم فانی کسپر سلام
 برسانید از حق جل جلالہ میطلبیم ایشا زبانی موقش دارد کہ ما سوی اللہ را
 معدوم و مفقود شمرند و با نوار تو حسب حقیقی فائز گردند این یوم مثل
 ایام قبل نہ این بحر آب دیگر و این سہارا آفتاب دیگر است مکرر
 اینکلمہ علیا از سان ناکت اسماء استماع شد قولہ تبارک و تعالی
 یا حضر اللہ تا از خلیج اسماء گذرید سحر معانی فائز نشوید اگر نفسی مؤید
 شود با صغاء این یک کلمہ از برای او خطری نبوده و نیست جمیع در ا
 شہادت دہند بر ایمان و ایقان و استقامت او فی سبیل اللہ رب
 العالمین سند ساز بنیاد از برای نسیب یک از این کاس نوشید و از این
 قدح آتاشید بہا، اللہ و التشاء و الکبیر علی جنابکم و علی من معکم و علی
 توکم فی امر اللہ العیز العظیم و اللہ العلیم العظیم امم فی ۲۱ شہری ذی الحجہ ۱۳۰۲

۱۱

مقابلہ

محبوب نواد جناب امین علیه بها الله عون اياته ملاحظه فرمائید

بسم ربنا الاقدس العظيم العالی الالهی

حمد مالک ملکوت و سلطان جبروت را لایق و سزاوارت که بمفتاح سم
عظم باب بیان را کشود و کل البصراط استقیم و نبأ عظیم و محکم مبدی ایت
فرمود اوست قادر و توانا لا اله الا هو العالی الاهی و کعبه
یا محبوب نوادی دو یوم قبل نامه مخصوص جناب نوشته شد
و کن در سال آن تا خیر رفت این نوشته با و ملحق گشت تا ایات حق جل
جلاله متواتر میرسد و آنجوب هم اکمل الله بهما بر جانش قائم و همچنین
مقام افضل و عنایت امیدند بنیالکم و مرئیکم نامه های آنجوب
لله محمد کل بکر اولیاید میشود و بزرگشان ختم و همچنین ذکر مدینه مقرر
اولیاست اکمل الله از بهمت آنجوب ذکر مدینه در آن وارد شده اند
بهریک مع اولیانش در نامه مذکور و در ساحت اقدس معروض
قال قوله الحق یا امین علیک بهاء الله مالک یوم الدین
توفیق رفیق بوده و هست چه که بخدمت قائمی و بعد از انصاف
مژین ذکر اولیای روستان را مکرر نمودی چندی قبل ذکر کردی
از قلم علی جباری را و نا و میم و حاند کور بوده و پیشد میرزا حسن

و ام او را از قبل مظلوم تحسیر برسان بگو یا حسن انشا الله مؤید شاهی رحمت
اولیانش نعمت و محبت و عافیت از برای نفسیت که بقین سن در ظل
سدره مبارکه وارد گشته اند لعمری نعم من الامینین فی کتاب التدریب العالمین
یا امین انا ذکرنا کل نفس ذکرها فی کتابک لتشکر ربک العفو الکریم و ذکرنا
اولیانا فی المذنب القری امر امن لدنا و انا الفضال الغیر حمید انتهی
ذکر حسابی پشت مشهرا نمودند بعد از عرض در ساحت امع اقدس ا
این آیات از سماء مشیت مخصوص ایشان نزل قوله تبارک و تعالی
یا حبیبی هناک سمعوا ندا الله الملك امین القوم ان ینادیکم من شطر السموات
و یشیرکم بما قدرکم من عنده انه هو الغیر العفو قد نادى المنادون کل ارجح
الملك لئلا رب ما کان و ما یكون ان الامین ذکر کم حرة بعد حرة ذکرنا کم حرة
بعد حرة فضلا من لدی الله مالک الوجود خذوا کأس الفلاح باسم
فالتی لأصباح و قولوا لکم الحمد یا مرسل الاریاح بما انظرت لنا امریک
المحوم و حقیقت المحوم نسلک بانوار عرشک و الاراضی الی الشیر
بعد و مک بان تویدنا علی ذکرک و شاک و خدمت امرک انک انت
المقدر علی اثاره و فی قبضتک زمام من فی السموات
والارضین آنتی و همین مخصوص و لیای دروازه صغیرها
این آیات از ملکوت بیان مقصود عالمیان نازل قوله تبارک و تعالی
یا امین علیک بهانی و عنایتی اردنانان نذکر احبابی هناک ان کتاب

هو الفضال الكريم انا ذكرنا الذين ذكرتهم في كتابك رحمة من لدنا
 عليك عليهم ذكرهم بايات رحمتهم ولبهرهم هذا الفضل الذي
 احاطوا من السموات والارضين قل لياكم ان تمنعكم شبهات العلماء
 وما عندكم عن الله ربكم رب العرش العظيم قل ضلوعا ما عند
 وخذوا ما نزل لكم من لدن مقتدر قدير البهائم مشرق من اثنى ارا دنى
 عليكم وعلى كل ثابت مستقيم قد ذكرت لقمصر والذين شربوا
 رحيق لبيان من ايادي عطا ربهم الغيزر المنان يا امين
 انا ذكرنا اخليل من قبل انزلنا له ما قرئت به ابصار لبيان في حقيقة
 حكمة الله مالك الرقاب انه ممن فاز بايات الله وذكره وشهد له
 العلم الاعلى وانا الشاهد الغير العلام يا خليل خذ باسمي اخليل نام
 العباد وقرهم الى على المقام قل لعمر الله قد خلقتم لهذا اليوم
 اتقوا الله ولا تكونوا من الذين كفروا بالمبدء والمآب اليه
 من لدنا عليك وعلى من يحبك ويسمع قولك في هذا الامر الذي
 به نزلت الارض بنيت بحيال ونذكر فيه المقام الكريم
 من سمي بعبد الرحيم ونسبه بعناية الله رب الارباب يا رحيم
 يذكرك مالك القدر من شظ منظره الاكبر ويعزيك فيما ورد

عليك من قضاء الله المقدر المحار لا تحزن عما ورد عليك قد ورد
 علينا ما نوح به القلم الاعلى في العشي الاشرق انا ما حركت بالصبر
 الجليل وانا الغير نصبار ونذكر انك في هذا الاوان بما يكون ذمرا وشرفا
 له من لدى الله مالك الاديان يا ايها المذكور لدى العرش شهيد
 اتك اقبلت الى الفتي سمعت نداءي تمسكت بجبلي تشبثت باذيال رداء
 رحمة ربك منزل لايات انت الذي فزت بالاقبال ذم عرض عن الله
 علماء الارض وقفهاها يشهد بذلك اسم الكتاب من لدى الله
 مالك الابدان نسل الله ان ينزل عليك في كل يوم رحمة من عنده
 ونعمة من لدنه ويتصيك رحيق لبيان في الغدو والاصال
 كذلك انزلنا الايات وصرفناها باحق وارسلناها اليك يا رحيم
 لتشكر ربك الغير الوهاب قد حضر كتابك لدى المظلوم وذكرناك
 بما لا تعد له الاذكار قل لك الحمد يا الهى بما تستقيني كوشر عرفانك
 وايدتى على الاقبال ذم عرض عنك اكثر العباد سلكك يا مالك
 لوجود و لمهين الغيب تشهد باسمك الذي به ثبت حويد ذاتك
 عن الاشياء والامثال بان يكتب لى من قلمك الاعلى ما تقر به اليك
 في كل الاحوال البهائم من لدنا عليك وعلى اوليائى منهاك
 الذين ما ضعفتم قوتة العالم وما خوفتم شوكة الامم قاموا وقد لولوا لك

بسم الله المقتدر العزيز المنان انتهى انكه در باره ورقه فائزه صلغ
 مرحوم لاجوردی و اوراق او علیه و برین بهاء الله عز و جل و شتید بعد از من
 اینفقره امام وجه اینکلمات عالیات از اوقیان مقصود عالمیان نازل
 قوله تبارک تعالی محذره فائزه و اوراق لازال در صحت اقدس مذکور
 بوده است بشرین من قبلی و ذکر من باباتی نزل الله ان
 این خیر الاخره و الا و بحسب لکن احوال اللالی طین العرش لغشی الاشراف
 اینمطلوم لازال مذکور استان حق ناطق و ذاکر یا امین علیک بهائی
 کما و الله در این ایام متوجه است بلهالی محسب و در اده و قلوب قانتین قانتا
 مستور و مکنونست یا امین اینست مقام فضل مقام صمیمه بقت کفته
 در انجین هر یک بفیوضات قیاض سیتی فائز کشت بنیا لکن میرنا لکن
 یا امین نسویر که ذکر نمودی از کور و انان کل امواج بحر پان مقصود عالمیان
 لعن الله هر یک را ذکر نمودیم مذکر که به قدرت عیون اهل ان العدل الانفا
 انتهى و هم چنین ذکر جناب لاجین کیوه کش علیه بهاء الله را
 نموده بودند بعد از عرض در ذروه علیا یک لوح منع اقدس از مطلع
 فضل عطا نازل لیکر الله ربنا و برجم رب العرش لعظیم آیات نازل
 امطار باطل بحر مواج فضل محیط این عبد از برای اولیا میطلبید

آنچه را که سبب هدایت عباد است این آیات تجلیات تیر فضل
 نبشانی اشراق نموده که این عبد قادر بر احصاء و یاد ذکر آن علی بنی
 باشد باری با ایشان و سایر دوستان سلام و تسبیح میرسانم و بلسان
 سر و سر عرض نمایم اهل الطبی و دوستان را از بحر کرمت محروم نما و بملک
 مقربین کل را مدد فرما تا با استقامت تمام این دویم را در خدمتت صرف
 نمایند توفی قادر و توانا در راههای قبل مکرر ذکر جناب حاجی ملا ابراهیم علیه
 بهاء الله را نموده اند عرضیه ایشان فائز مکرر ذکرشان از زبان عیلمت جاری بگذرد
 عرض عرضیه امام وجه یک لوح منع اقدس مخصوص ایشان نازل لیشرب کوش
 البیان من پان ربنا الرحمن نطق بین العباد با طینان نطق منبده و لبقوس
 و همچنین انجوب نواد اسد آباد و دوستان آن ارض را ذکر نموده اند و لوح
 منع اقدس مخصوص جناب امیر محمد و جناب حاجی شاه محمد علیه از سما فضل و
 نازل ارسال شد برسانند لیچند من بجز آیه لسانی جنبه الغیر المحبوب
 این عبد خدمت جمیع دوستان تسبیح و سلام میرساند و از برای هر یک میطلبید
 آنچه که سبب نجات ابدیت در این سن اینکلمه علیا از لسان مولی الوری
 نازل قوله تبارک و تعالی یا عبد حاضر بنشین این اگر حق جل
 جلاله بعد ناظر شود نسویر که لایق ذکر قلم علی باشند کم مشاهده گردد
 و لکن چون بر عرش اسم رحمن موسمی بلجا فضل نظر و متوجه الامر بیده نطق کیف
 یشار و هو الامر القدیم انتهى و هم چنین مخصوص و لیا می ارض هم

وگرا نشاء الواح مبارکه نازل بعضی این کتبه ارسال میشود و بعضی کتبه
 اخیری آنجوب کل را بغایت حق بشارت هستند چه که کل مذکورند
 و بغایت فائز در این یوم نامه حبیب روحانی جناب لارسل و برادر
 مکرم جناب حاجی محمد حسن مشهور بصری و جناب لاجم صادق علیهم بهاء
 مع دستخط آنجوب که از ارض ق ارسال داشته اند رسید و لکن فرصت آنست
 انشاء الله بعد ارسال میشود یسئل الخادم رتبه بان یقیم و یوید همیسم علی الضرة
 امره بالحکمة و بیان آنه هو الغیر المنان یک لوح منع اقدسین کتبه
 مخصوص جناب بیک علیه بهاء الله و غایت نازل نزد جناب لاجم حیدر علیه بهاء الله
 و فضله لطف از ارسال شد که برسانند بختیتمه جناب علی قبل حیدر رتبه
 مشغولند و بدی الحق مذکور بنیاله و طوبی له و یک صحیفه کبری مخصوص
 محبوب نواد جناب حاجی میرزا ح می علیه بهاء الله ابی نازل و ارسال شد
 انشاء الله بان فائز شوند در این صین در ساحت اقدس حاضر بنکله
 علیا سان کبریا لطق فرمود قوله جل جلاله یا ایدین جناب اسم حال
 علیه بهائی و غایتی را از قبل مظلوم سلام و تبریک بر بان انشاء الله بخت
 تمام بر امر مالک نام بحکمت و بیان مشغول هستند طوبی لمن
 اقبل لیه و سمع ذکره فی هذا الکتابین یا امین و لیای ارض طار
 طرا از قبل مظلوم ذکر نما از حق میطیلم ایشان را مشتعل فرماید بنارس

مبارکه می شود در دایانوار ظهور تا آفاق عالم روشن و منور گردد بگو یا اولیا
 از حق میطلبیم قوت عطا نماید و همت بخش تا ایام فانیه شمار از ملکوت با
 محروم سازد و از نعمت دائمی منع نکند از بهوشنق الکریم انتهى هر چند
 ذکر جوهرین مجرودین جنابان اخوان ندافان علیهما بهاء الرحمن بنموده بودند ایشان را
 که در ملا اعلی و عوالم حق مذکورند چه که در حق ایشان نزل شده آنچه که با علی است
 شهادت میدهد بر اقبال توحید و خلوص استقامت ایشان علیهما و علی من
 بهاء الله و غایت الیهاء و الذکر و التکبیر و انشاء علی ختم و علی من
 معکم و سیم قولکم فی امر الله ربنا و ربکم و رب الملک و الملکوت
 رخ اسم فی ۲۴ شوال ۱۳۰۵

متقابله

محبوب نواد حضرت امین علیه سلام الله و غایت و فضله ملا خطه فرما
 هو الله تعالی شأنه العظمة والاکرام

قد شهدت الكتب والترجمان والاکواح بوحده الله و فردانیه و بتقدیر
 ذاته و تنزیه کیستونه تمام سواه و عسرت الخادم بما انزل الله من قبل و
 من بعد و بما نزل فی کتابه اسپین و اقر بما نطق به الین المرسلین و اولیا
 الیمین و الصلوة و السلام علی حبیبه و صبیبه الذی به ظهر قدرته سلطانة
 و انزل آیاته و برز بناته و علی الکر و اصحابه الذین بهم سخر العالم
 و اجذبت افئدة الامم صلوة ائمة التي بها تضوع عرف

بیانه پن غباده و راحته عطائه فی بلادہ دستھا آنجوب نواد
رسید قلب خرن را بمرده صحت و سلامتی و استقامت حضرت
آقای مکرم جناب افان علیه سلام الرحمن و آن وجود مبارک سرور
نمود خدای واحد شاکر که ذکر اولیا و دوستان سبب انبساط
و نشاط است و بعد از اطلاع قصد مقام نموده امام وجه عرض شد
فرمودند بر منصف بصیری و عالم خیرری ظاهر و واضح و لایح
و معلوم است که جز اصلاح محبت و وداد و شفقت و اتحاد افند
و قلوب مقصودی نبوده وینت لازال کل را با مات و دیات و صدق
و صفا و صیت نمودیم بعضی پذیرفتند و برخی نارحس و هوی و طمع
و ظنی ایشان را از کلمه حق منع نمودند لکن بعد اعمال هر نفسی شاکر
اوست اسرار صدور و خافیه اش و همچنین خائنه این
کل ظاهر مشهود اینمظلوم از حق جل جلاله میطلبند آنچه را که سبب نجاح
و فلاح است ایستاده آنچه ظاهر شده و میشود از مقتضیات
حکمت بالغه بوده و هست اما النصر و الطفر فیکل الاحوال لعباده
المؤمنین الذین لا خوف علیهم و لا هم یحزنون جناب افان
علیه غنایه الله و فضله امام وجه موجود و مذکور نسل الله ان یوئده
و یوقه و یبصره و یحفظه و یقدر له ما ینفعه الله هو اعلم به منه و یوقه

الکریم انک یا امین لا تحزن من شیئی و ما فات من الزخارف المحمدیه
صدق و امانت و راستی شما بر کل واضح و معلوم است و نفوسیکه
بکذب و فتر و خیانت تمسک نموده اند حال انها هم ظاهر مشهود میهنضفی انگاه
و هر عادلی گواه بلکه خود آن نفوس هم بر حالت یکدیگر مطلعند و لکن نار
طمع حرص حاصل شده و از امانت و صدق محروم داشته اند آنچه ذکر نمودی بسبع
قبول صنفا شد انشاء الله ذکر نفوس مذکوره از قلم جاری و ارباب خواب
شد نسل الله فیکل الاحوال ان یوئده و لا ینع عنکم فضله و رحمة وجوده و عطائه
انه هو المقدر العظیم الحکیم انتهی سبحان الله نفوسیکه باین واضحی حال
عباد خیانت نموده اند و منقریات متکلمه از عای صدق و صفا و حقیقت هم
مینایند هر شد انقوم شیخ محمد است که اجبت از او در دنیا موجود در سبب
این امور و اتحاد آن نفوس کل اموال باطنی بوده و هست نسل الله تبارک
و تعالی ان حکیم بالعدل و هو الامر حکیم و اینکه در باره اردکان مرقوم داشتند
شاید شد حسب انخواهش آنجوب غم میشود ذکر جناب
امام محمد علی علیه سلام الله را فرمودند که در ان ارض وارد شده اند ایشان
چند می با او بوده اند لکن بعد از بعضی امورات آن غافل مطلعند بیل
انحام رتبه بان یوئده و میده لیسف الناس منقریات الغافل
البعید و اعماله و شئوناته انه علی کل شیئی قدير این عبد منبت ایشا

سلام میرساند و از حق مطلب ایشا را موقوف دارد و بر آنچه سبب علو
 و جواست اینکه نامه برادر مکرم جناب استاد علی اکبر علیه السلام
 ارسال اشتد دیده شد جواب ایشان نوشته میشود و ارسال
 میگردد آنچه آنجوب مرقوم داشتند در نظر است انشاء الله تعالی
 و رضی موفقی میشوند از حق جل جلاله از برای کل مطلب که موقوف شوند
 بر اعمال طیبه و اخلاق مرضیه لتبقی اسمائهم باخیر الابد و اذن هم از برای نفس
 مذکور رعایت شد بنویسد و اخبار بید و لکن تفصیل خیانت‌های خائنین هم
 باید ذکر شود تا نفسیکه اراده توجیه نموده آگاه باشد

الهام مضمودا معبودا

انعامت را از شر ذیاب ارض خطمانا و اخلاق مرضیه را
 بهترین طرازی مزین دار تا کل مقامش پیا بند و شمرش آگاه
 شوند چه اگر آگاهی عطا فرمائی خیانت با مات و کذب
 بصدق و اعتنا با انصاف تبدیل شود ای کریم رحمت
 سبقت گرفته و کرمیت احاطه نموده لا تسلط
 مطالع الظلم علی مشارق العدل انک انت الفضال القوی

القدیر لا اله الا انت الفرد الواحد العزیز الرحیم اولیا
 طرا سلام میرساند همچنین سارین بخت یکه بال
 محبت و مودت ذکر نمایند نسل آن چهل اشرفی اذکار
 اصفیاء و اولیاءه انه هو قاضی حوائج السائلین و الحمد لله
 اذ هورت العالمین السلام و الذکر لثنا علیکم و

علی من معکم لکم و علی عباد الله الصالحین

خ ابر فی ۲۰ محرم ۱۳۰۲

این کتاب مطابقت از سواد روحی آنرا از حسب محفل مقدس روحانی مرکز طهران ^{این} بوق و موید شد اهل القاب
میرزا عبدالرحمن حقی شیرازی ^{الذی آمن بالله} و یروجوا الهدایت لاهل العالم کلها نسئله

ان یغفر له ذنوبه بالفضل المویته و الاکرام

در تاریخ یازدهم اردیبهشت ۱۳۱۲ و ششم محرم الحرام ۱۳۵۲ مطابق اول مه در چهارم شهر
اجمال سنه ۹ من ظهور حضرت نقطه الاولی روح ماسواد فداه

خاتمه پذیرفت

۱ بدون عنوان بافتخار جناب امین المطلق نیاں جود فیض نظر فیض تحقیقی در
حق شاره و جناب امیر محمد علی و ضمیمه و جناب امیرزا صبر و جناب تاجا
و امجد علی مامقانی و جناب امجد علی و اعتبار سیان و حضرت افغان جناب
الف و در ترتیب افغان کبیر و فائز بودن امجد علی حسن افغان بغض خصم
۱۳ بدون عنوان بافتخار جناب ابالحسن ظهور فیض و الاطلاق در حق شاره
و جناب امجد علی و انخوان و جناب امجد علی و اجاره تالیس محمد کبیر
۱۹ بدون عنوان بافتخار ابالحسن شراق نسک کلمات فضیله از مطبع منزل آیت
حق شاره و محمد قبر جواد و محمد قبر حسن و جناب امجد علی برهم
۲۷ بدون عنوان در قسم در حق جناب افغان اح و جناب امیرزا رضا
جناب و رقا و جناب امجد علی و جناب امجد علی و جناب امجد علی و جناب امجد علی
مدر حسین و کنیز حق و جناب امجد علی مصطفی و امجد علی
۳۲ بدون عنوان بافتخار امین ظهور کرامت و عنایت در حق شاره در در غلام
صا خ ۱ و عدم مکان اضدر رض در حیفا و اجاره تصرف در قمر باغ قبر کبیر
۳۶ بدون عنوان بافتخار امین ظهور عنایت کبیر در حق شاره و در رت زود
الواجب تفسیر در حق جناب امجد علی م ص و جناب امجد علی صادق و ابن رس
خال تا علی حیدر و ذکر اشادون الواج باره بیت خاله سکاره و تسیم بمیرا
و اشاعه آن بنام یکی

۴۱ بدون عمران بشارت نبوت با ب وصال و ظهور حضرت در حق حضرت
 و جناب محمد مصطفی و جناب جبرئیل
 ۴۲ بشارة جناب عبدالحسین ذکر حضرت زکریا در حق شاره و همنا الجلال
 حضرت سمندر
 ۴۷ بشارة جناب عبدالحسین در طرف عنایت ظهور اصدیت بشاره و در صید
 و زوال آفات فضیله در حق هاید و نهی از فرود شیار و بشارت نزول الروح
 مخصوص بشارة جناب خان میرزا
 ۵۲ بشارة جناب عبدالحسین ترویج بحر عرفان حضرت نشان و عفو خطای گذشته شاره
 و در و در
 ۵۴ بشارة جناب عبدالحسین بیان نفس رحمن از تکرار صواب و بلا و صبر و شاره
 و اجاره از نزول اللاح در حق اجاره و عدم ارسال آن بوطه قعود شیطان بر صید
 ۵۶ بشارة جناب عبدالحسین بشارت استقرار عرش رب در قصر و در زمین بعد از
 ۵۷ بیان مظلوم عالمیان در سبکه در زمین و غیر زمین
 ۵۸ دعوت فرسود و لکن بر زمین فاسد
 ۵۸ ق بشارة جناب عبدالحسین نزول نجات قسم در حق شاره طلب
 ۵۹ بشارة جناب عبدالحسین تقدیر قسم قدم از شاره و شاره اخبار زویرین
 ذکر کتبین اسم جود

منهج و نیت

۶۰ ق بشارة جناب عبدالحسین نزول نجات طلب در حق شاره
 ۶۱ ق بشارة جناب عبدالحسین نزول نجات طلب در حق شاره
 و اصناف کبر
 ۶۱ ق بشارة جناب عبدالحسین نصیحت قسم اجاره خود به نجات کبر
 ۶۱ ق بشارة جناب عبدالحسین از تبلیغ ناسر و عدم خوف از نفس
 ۶۲ ق بشارة جناب عبدالحسین ابن زکریا در عنایت در حق شاره و نزول رحمت از
 سوره بقره در حق پیر
 ۶۳ بشارة جناب هاید در نزول کتاب امام اهل علم و دعوت آنها بخدا
 تعالی و ظهور رحمت و مغفرت در حق پیر و در
 ۶۵ ق بشارة کتب کلمه و نهها ظهور غایت کبر در حق شاره
 ۶۶ ط جناب بانرا محمد علی ظهور لاله فضیله کننده در صدف عمان
 محبوب جهان در حق شاره و در موقنه و عزیز
 ۷۱ ط بشارة جناب میرزا محمد علی اثران شمر عطا در حق شاره و در فضیله
 در حق ته تصاعده الهی
 ۷۲ بشارة جناب میرزا محمد علی ظهور نصیر و جود سلطان و جود در حق شاره
 در حق شاره
 ۷۳ بشارة جناب محمد قیصر علی ان عظمه باین بیان نه تمیز از در عظم
 سلطان

صفحه ۱۰۰... ان تهنه شرب محقق بکویان ز بهای الرحمن زنه لقدم ع نصره الامر ع
 لا تخوفه جنود الهبات والارضین . . .
 ۷۴ ط بهتار جناب ام محمد قمر ع ت ف ر نزول آت فضیله در حق
 ۷۵ بافتار ورفشاه جهان نسبت قسم ع بوقه مشارها و ذکر فاد دنیا و
 ظهور غایت در باره نخت و رده مذکوره
 ۷۶ بافتار شاه جهان ظهور غایت کمر در حق مشارها و آب دلم و در زیر لرح
 لقدم نزول نجات طلب نماید
 ۷۸ بدون عنوان قسم ع بان برانه جان افزا ترغم قوله عزبانه «... بکینه
 ایوم بر سر عورت شمشند و نفوسیکه بر لرض ذلت رکنه هر تراب را بچ
 بیوت حال نفوسیکه هر ملا ع روی عت لکم لذ فی ششام نمایند...
 ۷۹ بافتار و در وقت ح س بیان تر آفاق در نیکه حق و فاد است
 و امر نهفتت
 ۸۰ بافتار ح س ن ظهور کبریا باین صله عینا نطق قوله عظیم بیان «...
 ملک بجمهر عظیم و تثب بذر غایه ریت اغیز محبوب . . .
 ۸۱ بدون عنوان بیان قبله آفاق در بارت بنسین و مرین بنبا
 عظیم ملا دنیا و فاد و ما فیها
 ۸۲ بدون عنوان امر ملک انام در عیشام آیام و نصرت امر پروردگار عظام

صفحه ۱۰۱... هفت
 ۱۲ بافتار حسین ز قسم ع از تبعیت مرض ائیم و جناب از قهر امر
 ۱۳ بدون عنوان بیان کرب عالیان در بده و رجح از کار بسیر ظهور شوی
 شدن ظهورات بطور عظیم
 ۱۴ بدون عنوان مناجات قسم ع در طلب استقامت در حق ع از اما را الرحمن
 ۱۵ بدون عنوان بیان لقدم شرح در نزول آت بسیر فطرت و نیکه صبا
 بصرتی را قبل از ظهور شناسند
 ۱۶ بدون عنوان خطاب به «یا احمد» در قسم قدم در عزرات اعمال حضرت
 و بیان نیکه بعد از خاتم نبیا و نفس بطراز اکابر فریق مرحوم شیخ دستید و بیان
 نفوس را بفرغان سید شسته نماید غمزدند و بچین بارت بنزول صلوة
 ۹۸ بافتار حضرت ع قمر بنی رین حضرت اسم الاصل در نزول آت فضیله
 در حق مشارها و اجاره فرودغ و ایجا و حصار و سیر قبر حسین و محمد و جعفر و
 همعمر و اولیاء ناطق و ابانها سن و کستان و اولیاء فاران و حسین و عبد الله و
 بجات سجاد ع کبر و کربان حسن و جناب سیر محمد بیک و جناب سیر غلام رضا و
 جناب محمد اشم و اولیاء ارض با و شین و اولیاء خیر لقری و ملا محمد قمر رضی
 و ملا محمد قمر تقی و تصاعد الیه شه محمد قمر ع نخت و حت حاسین و در وقت لکردن
 و روح و غلام قمر رضا و محمد قمر ع و حمر نیز احسین و ام و باجری و اولیاء
 سرایان و محمد قمر طاهر و سعد و اولیاء کفک و بنبا و محمد و سعید و استاد

صفحه
 محمد قمبر باقر و اولیاد جمیم و نون و اولیاد خیر آباد و اولیاد زاده و جناب
 شیخ شمر حضرت المقصود و رجب قمبری و محمد قمبر خین و جناب تاج حسین و اولیاد
 لرض فا و جناب عین و لام و جناب جبر محمد و جناب ملا محمد و جناب میرزا محمود
 و نسبین لرض ط و نهر از شمرت با جلی سی و غایت در حق کاظم
 ۱۴۷ م ش با شخار جناب ابن حضرت اسم الله الاصدق ذکر قسم ابر از نصیر
 بحر و شیخ محمد در دینیه کبیره و ملاقات ظالم دولت آباد و نصیر در سبز در
 زهر نصیر نذر از لظهور زمر خود از همزاد او و نسبت نزول کتاب سحاب
 بحر بر لظهور با در لظهور آیت غفران در حق جناب فاخر در شمرت
 فضیله در حق جناب رفیع و میرزا ابراهیم و میرزا محمد حسین م س و محمد قمبر لجا
 و نسب و جناب شیخ نعمت و جناب جبر محمد ع ر و جناب میرزا احمد ن ها
 و جناب کا احمد و آب مرفوع و نهر در آب مرفوع
 ۱۷۹ با شخار جناب ابن اسم الله الاصدق سلوع انوار فضل و عطا از سما و اراده
 مالک استوار در حق مشایخ و جناب محمد و نا حیدر ع و اولیاد دره خرد و نوز
 زیارت کا محمد فارانی بطراز قمبر و ذکر با حقین ابره بیان
 ۱۹۸ با شخار جناب ابن اصدق جریان کوشر عطا از ریاعه محیط سلطان بهادر
 لاصبر افعال در اول رضوان
 ۲۰۰ با شخار حضرت ابن اسم الله الاصدق بیان برادر علیان در باره نظم
 دارد

صفحه
 در لرض یا و امر بر نش این و جبر محمد کاظم شخرا بر سر عاقبت حکم بید
 و عدم قهر حقوق در رحمت اقدس و ف و جمال التدرج افغانه در ایران و سار
 در دین در باره اسم عروه الیقین و ذکر حکم عادل و عالم عامر و ظهور دست
 کمر در حق جناب میرزا حبیب الله
 ۲۱۹ با شخار ابن حضرت اسم الله الاصدق ذکر قسم ع در لبط غایت حق و جلا
 و تحجین بقدر و غضب الامر و ظهور فضل در باره اولیاد صلاح آباد و قریه ع و
 با و نیم و فرا جرد و صالح آباد و سدا آباد و صحنه و ورقه الفرح و همچنین ذکر
 تذبذب ابرهیم
 ۲۲۴ م ش با شخار حضرت ابن اسم الله الاصدق نزول آیت با هرات از
 سما شیت رب النبیات و ذکر شهید لرض فا و شهید لرض صا و شهید لرض
 عشق و ظهور غایت در حق ع و جناب میرزا محمد حسین و ورقه ضیاء الحقیقه
 و جناب ابن شهید و جناب یحسان و ذکر اعمال سوره در دولت آباد و سید محمد
 ۲۴۹ ط با شخار جناب ابن اسم الله الاصدق فیضان بحر جهه مالک لیجان
 در حق اولیاد لرض فا و جناب محمود و جناب فاخر و جناب مسعود و بخنده
 آم و جناب میرزا سید ع ب و ابن این و جناب س و جناب ع و
 ۲۵۷ با شخار جناب ابن اسم الله الاصدق ذکر قسم ع در حق جناب اصدق
 و اخبر نشان و جناب کا اعلام ع و ورقه تصاعده و بازمانده کان لرض فا

ط و جناب م س و مخدرہ آم و نیت ہم شہ و اجزاء ہر دم واجزاء
ہو و جناب میرزا حبیب اللہ و جناب امیرزا حیدر علی و جناب شیخ محمد و
جناب عزیز اللہ و زیارت حضرت و رقم الحما و حضرت اخف و پختین ذکر
جناب نام محمد نظام

۲۱۷ بافتار جناب ابن اسم الاصل و تفسیر جردان سبب غایت زہر صفحہ در
شہادہ و جناب حرف م و جناب م س و تسلیم و نیت توان بمیرزا
م س ن و درارض خضر زہر غایت در حق مخدرہ حضرت شمرہ و ابوت
و مخدرہ فاطمہ جهان و عبدالحسین و جناب ام و فاطمہ و بنت انور و بنت حضرت
سلطان شہداء و امام اللہ و جناب امیرزا حیدر علی و امر بر رفتن حضرت علی قبر
بازن ص ۱ ک

۲۱۴ بافتار جناب شہید ابن اسم الاصل امر زہر الوہیت بقیام تبلیغ و
بمورت و زہر غایت در بارہ جناب جہی میرزا حیدر علی و ذکر علماء و جملہ غایب
از حق و علماء دیان بصراط الامر و میرزا ام و حضرت نفوس درارض ط و محمد نفی لہ
حسین سرقتہ اورا بجزیرہ بردہ و ان شخصہ ص با وجبہ دادہ و ذکر جناب جہی
میرزا ۵.۸ و جناب وزیر و اجزاء دررض خ و ک و ق و ہ م و کون رضای
تہر حضرت رب و صدیر قلع اجساد اولیاء از معدن نفوس غافلہ و
خروجش از دم علماء و جناجات طلب تا بیاید در حق امہ و برزخ

در حق جناب صاحب دولت بہتہ و در حق لبرایم و در حق مخدرہ آم و
اخف و جناب امیرزا محمد کاتب و جناب لاجوردی ناصر و زول الراجحہ
بعد اسم اعظم و امر بر نوشتن اسامی بر آن و تسلیم لہا بشارت و خبر صومہ حضرت
نبیر قبرت در سخن اعظم

۳۱۷ بافتار ابن اسم اللہ اص جناب میر قبرت ذکر قدم علی از خور و سکندریہ
بوسطہ مانع دل جنبہ و امیر جناب م س در ناست لہ رفیع سے

۳۲۰ بافتار جناب ابن اسم اللہ الاصل بان ام التبان در خصوص طورہ عدہ
الہیہ و ارتفاع نفیق از لرض کاف و را و اجازہ دخول و خروج حضرت جان
قبرت بارض ط و م و خضر و امر توبہ نفوس منقطعہ بطرف فارس و یاد طرف

کاف و را و زہر غایت در حق درستان لرض خا و امر بمورت بہت
اس و جناب ابن نسبت کفرت ناز در فدان اولاد و امر تسلیم و
جناب ک ناط درارض خضر و جناب م س درارض ق و زہر کفرت

کبر در حق جناب امیرزا مسعود و محمد و میرزا قبر محمد و محمد بہر حسین
و کاظم و محمد و محمد قبر نفی و عزیز و عبدالحسین و جناب میرزا جہی و جہی از
فاتات و اخ حضرت حکیم ای و حسین و کاظم در جہ و سخن و شایر و ک

۳۲۱ بافتار جناب بہر محمد ذکر مالک مکتوت استا در خصوص کوفہ عدہ
در میان و طر دینرا احمد کہ بوسطہ اعمال شنیفہ و شہادہ بہ بان حضرت تہ

در عظمت ظهور و ذکر حضرت سلطان شهیدا و درک مقام شهادت قهر از شهدا
ظاهرة واجاره ارتفاع مشرق الاذکار در ارض فاندن از آن در ارض طایب
وش نامر باسین کبریا که در ظهور عنایت نسبت با جبار ارض فاندن و بنام صدیر در آن
ارض و ذکر جناب اسم و جناب ابن شهید و ذکر جناب آل او و درم و
میرزا مهدی و جناب ملاع و جناب فاخدا داد و لا عزیزه و اجاره جناب
غلام رضا باخذ حقوق الهی و مجتهده والده و برادر جناب ابن صدق
م ۲۹۰ بهشتار و میرزا علی محمد ابن جناب بهم الهی الاصدق لرثاع هیر در فای
تعا و ظهور عطا در حق جناب میرزا اس و و واجبه ارض فاندن و جناب
وززل آیه غفران در حق تعارض الی الهی محمد قهر حسین و عنایت در حق جی محمد
جناب میرزا کاظم و جناب فاخدا داد و جناب ملاع و جناب لا عزیزه
و جناب اسحق و کار حبیب و جناب محمد رضا خان و سلیمان خان و غلام رضا ریاض
ارض سوش و اجاره استعمال افیون تصویب حکیم حاذق و برزر کسرت در مجتهده
ضلع و جناب بهم الهی الاصدق و جناب جی هجر و لا عبد کریم و امر بارک خض
بیتیر باطراف ارض صاد لعنن ح

۲۸۴ بافتخار جناب میرزا علی محمد ابن اسم الهی الاصدق تو صیر طرف عنایت حضرت
بجرت مشرقیه و جناب کریم و جناب لا فاسم و جناب میرزا مهدی و جناب
لا میرزا حادس و جناب ملا صادق و غیا قهر کبر و جناب لا میرزا محمد رضا

۲۸۹ بافتخار جناب ابن صدق افاضه فیض فیض حقیق و فائز شدن اراد
جناب مذکور بطراز قبول

۲۹۰ بافتخار جناب عبد محسن ح ظهور عنایت از زیر علم مولی الاکرام در حق مشرقیه
۲۹۲ بافتخار جناب ابن صدق الهی صمد اقدراعین باین کلمه عینا نطق و لا غیره
... عظمت این عنایت که روح کلمه مبارکه لاک الحمد یا کبریا جمیع فایز آنست
ناطق و حکیم ملک لشکر یا کبریا در شکر جمالی و کجالت عا بانوار و در کسرت
۳۹۸ ق بافتخار جناب مرح بیان حضرت منان در بعیت ظهور عظم و نزول
کتاب بیان در ذکر ذنبا را و توضیح عدم حجاب من بیان از منزل آن
۴۰۰ بدون عنوان لاک قدم باین کلمه اتم ناطق قوله حدیثه ... آن تسدده
تنادی قد اجد رایحه فیصاک یا الله لعلین ... بقدر قوم لا تر بوا البغی و لغوش ولا
تقیوا کفر شکرک رب العالمین ان لغیت بعضکم لبعضا قد صرم ذلك فی الالواح لقوا الی
ولا کونن من کفینین لا تذلوا ابتا الا بعد الاذن و لا تخانوا فی الالواح لکنس و لا
ترکونوا الی الذین ظلموا ان هذا الخطا کبیر ...

۴۰۱ بافتخار جناب قهر نبیر امر محبوب عالم تبره باض سخن با کاروان تعبیر
عدم امنیت

۴۰۹ بافتخار جناب ملا محمد صادق (اسم الهی الاصدق) اخبار قلم عا از ورود جناب شیخ
و جناب آقا کبر و جناب لاسید فیض باض اقدس و امر بهدیت لغوش تبریه حضرت قهر

۴۱۲ بدون عنوان بشارت نزول آيات از سما زبان رب الهيات در مدينته
 ۴۱۵ م ش بشارت قبر نمر الملك ملكوت بعا بن لطيفه روحا ناطق قوله قنبر يانه
 «... اگر اين لغزش که از رحي حق صفا نوشته اند اول خلق که در حق مذکورند
 را قدر تعالي بچيني نخمه نظر باشند البته از غمايت منزله الهيه محروم مانند ...»
 ۴۱۷ هـ م بشارت بردين بيان نظره رحي در عجز و نفعه ررض يعني علماء در باطن
 ۴۱۸ هـ م بشارت جناب بردين نزول نجات طلبت با بيد از سخن قدم هر دو در حيا
 ۴۱۹ بشارت بردين اسم الله الاصدق امر مالک ايجاد در حفظ عباد از بغض خداي
 دولت آبادي و ظهور غمايت در حق جناب فائز
 ۴۲۱ بشارت جناب اين اسم الله الاصدق قسم باين بيان اصلا ناطق قوله صراط
 «... در رفتار بايد بنسب باي حرکت نماي که کسب اعلا رکمه و ظهور تصور علت نقطه است ...»
 ۴۲۲ بدون عنوان ظهور فضل و عطا در حق با او
 ۴۲۳ بجزان يا درقه لهر در رس نزول نجات از بحر بيان محبوب مکان در
 ۴۲۴ بشارت جناب ابراهيم ظهور ملکوت کبر در حق شاره
 ۴۲۵ هزار حج بشارت جناب سيد ذکرا جمال قدم در کذب قوم و علماء و ضمام
 مرسلين را و شهادت با مقامات سايه ايشان در دست در برابر محبت غمگين
 ۴۲۹ بشارت جناب يوزا عبد الله توجه طرف غمايت مکمل طور شاره
 ۴۲۹ ط بشارت جناب بدیع ظهور غمايت کبر در حق شاره

۴۲۰ بشارت بدیع ابن جناب محمد ع ظهور عطا حضرت بدیع الالطاف در حق
 ۴۲۱ اش ت بشارت نور زرع فضان جود منظر و جب الوجود در حق شاره
 ۴۲۱ اش ت بشارت بوقت ع نصيحت قدم با شيشه زير غمايت در دفع حيا
 ۴۲۲ اش ت بشارت همت مع لسان منظر سبحان باين بيان اعلا الهی قوله
 حشرنا «... لصلح الهيه ماده معنويه است که از سما رسيست رحمانه نازل بايد حيا
 قدر نعمت باقيه را بداند ...»
 ۴۲۳ بشارت غزه الهه بيان سواست حيا در نيكه تمسکين بجهت تبين حق نزد
 حق شده
 ۴۲۳ اش ت بشارت محمد نصيحت مالک نام در حفظ رحي حيوان از حق غولا
 ۴۲۴ بجزان (در غمت نه) علم جمال قدم باين بيان اسم ذاکر قوله قدر شاره
 «... بعزت کبر الیوم بعزته بوده دان عرفان حق است و عرفان تمام نمرد
 مگر با ورر بر صفت او ...»
 ۴۲۴ بشارت جناب تاحسن بيان منظر حفر در نيكه نقطه بيان عهد نفس جمال سبحان را
 قبل از عهد خود گرفته و حال کثر با بيان اعتراض نموده و فخر نيك دم او داده
 ۴۲۵ بشارت جناب الرضا قیام ندر سکتم طور از افق ظهور باين ترانه بخش مترنم
 «... تا شته قدر ما کان محرومانه علم الهه و سطور آن کتابه لبين ...»
 ۴۲۶ بشارت جناب کبر مالک ملکوت جلال باين خطاب به مال ناطق قوله

۱۱۰۰ این مظلوم بکالت تراستغفار بنماید از آنچه ذکر نمود مرید که طلبیده است بخیر
 نضرین عارث زحمی از شرکین از رسول ریح ماسویه فدا طلبیدند ...
 ۴۳۷ بغزان امته شه بیان مالک انام در ثبت عالم دایم نظون دادیم
 ۴۳۸ بغزان خاب نیز اجدید با شکار اولیا دته در بارها و ها دین بیق
 و حرالمر بیان اصح ناطق قوله غز برانه ... امروز بیا اولیا بر باره
 فی لغزان نظر باشند قمر شه تم درام فی خوضهم بلجون ...
 ۴۴۰ با شکار تلا محمد فی الخون ر جمال کبریا بن برانه روح اقرا تم نم قوله
 ذکره ... ان یا محمد تاته الحق انک لوت تقم ع خبر و نجما مک شکر
 فی السموات والارض لتقبلت شه علیهم سلطان القادر المقدر لقتیر ...
 ۴۴۲ بدون عنوان بیان سطلع حضرت اقدیت در فدا نفس خود بر امر حیره به عالم
 ۴۴۳ خ و با شکار خاب نیز بیان مجرب آفاق در ظهور آیات معجزات و ظهور
 سلطنت و قدرت از نظر امر کبر
 ۴۴۵ بدون عنوان تقیر قم عا از نور بغزان حق قدر جلایه
 ۴۴۶ ط با شکار خاب نیز اجدید ترقه لحاظ غایت با بن زیچ و ذکر
 خاب زحم و قباشر در اول امر
 ۴۴۷ یغیا با شکار خاب اح م و یغیر با بیان نظر رخصه
 و ثمریات شکر کن نسبت بمشرق و حرالمر و در زیر کرم بارک غایت لطایف عبا

صفحه ۴۴۹ بغزان (یا حرف لغرب) بیان مجرب امیر در اشراف از نترت
 آئیه در صل بمقام قرب
 ۴۵۰ با شکار ابن اخی امر سلطان قبا با د شکرانه از نور بغزان در استغفال با
 سب ظهور مقام نهایت گردد
 ۴۵۱ با شکار ابن اخی نزول نجات طلب تا بعد از هم اعی در حق مشا کبر
 ۴۵۱ با شکار ابن اخی ظهور غایت کبر در حق مشا کبر
 ۴۵۲ با شکار سکنه ظهور الطاف نظر اقدیر در حق مشا کبر بجهت فوز با میا
 ۴۵۲ با شکار سکنه ترقه طرف غایت مجرب مشا کبرها د امر استقامت
 ۴۵۳ با شکار آم آقا حسن بیان سطلع صمدانیه در شکله آا و شکرانه عند شه از
 رجال بخوند
 ۴۵۳ بغزان (عم الندر صعه ل شه) بیان سدره که تیه در حکم نفوس بن باب
 و مجربت از ام کتاب
 ۴۵۴ ت ۱ با شکار امته شه زهر اضلع اخ ذکر مالک ملکوت بیان عظمت
 یرم شه دستغاشه فی رضات آئیه در حق مشا کبرها
 ۴۵۵ با شکار محمود بن خدا در در نصیحت مالک وجود با حکام مجربت و
 امر استقامت
 ۴۵۵ با شکار امته شه ام با جهر ظهور کبرت کبر در حق مشا کبرها در سینه کبرم

فهرست

صفحه ۴۵۶ برادر اصدی نیت مگر بعبودة الله القاسم الاهی

۴۵۶ بدون عنوان نزلت علی ای امانه

۴۵۷ بدون عنوان نزلت از سما و عطف در حق یک از امامان

۴۵۷ با شکار جناب صراحتا محراب بر کمان عواین زنه مکره شرت

میفرماید قوله عظم سلطانة ... طوبی لادن سمعت وفازت وفازت ما

اراده شده فی یرید لغیرت لم یبع انه آله لحدوة العالم وللاهم ...

۴۵۹ بدون عنوان خطاب بحمد نزلت کبریت از سما در جهت شرق اصدت

در حق مشایخ دام راخ راخوات این

۴۶۰ بدون عنوان نزلت نجات از مطیع صراحتا در حق یک از امامان

۴۶۰ بدون عنوان نزلت نجات از شرق انوار در حق یک از اولاد سده

امیر السیاح

۴۶۱ با شکار خاله نزلت نجات از سخن قدم ابر در حق مشایخ

۴۶۲ با شکار نجات ی ظهور فضیله عطا در حق اشخاص

۴۶۳ با شکار جناب محمد ابن ابودراب آید طرف تغایت نظر ظهور مشایخ

ولاب نشان

۴۶۴ ط با شکار محمد سمیع قدم مالک امم با بن عده اتم ناطق قوله عز اغراره

... و غیر عرف نزلت من عنده لانه بحر الحوائج نزلت فی الامکان و آیه اهد من

فهرست

صفحه

۴۶۲ فی السموات والارضین ...

۴۶۲ ط با شکار آیه که حکیمه ناصح شوق من بین نصیح کبرایه خود نطق

لصیحت میفرماید قوله صر و عتر ... امام شریقی در مرد در است برادر

لانهم در این امام معدوده کس تقاضات عالییه باقیه نماید ...

۴۶۴ بدون عنوان ظهور عنایت در حق یک از امامان

۴۶۴ بدون عنوان بیان مطلع آیات آیه در اینکه فایزین بظهور امر فایزین

کفر خیر و معصیت از غافلتین و کافرتین

۴۶۴ ط با شکار آیه که خدیجه نصیحت قدم معیشت را بهای در اقبال از جاست

مشکرین و تقطیع از ماسرشته

۴۶۵ با شکار جناب نیرا نزلت نصیحت اب خون ستمگ معروف در حق

از ستمگر

۴۶۵ بغزالی (یا ستر و یا در قمر) شرت قدم معیشت را بهای در اقبال نصیحت

لبان از طرف جناب امین بیات آیه از جناب مؤمن

۴۶۷ بغزالی (یا ستر) تقدیر قدم معیشت را بهای در اقبال نصیحت

نق فاد و به و غنا و به شد

۴۶۸ بدون عنوان بیان نظر امر کبر در عظمت یرم شده و متوج بحر عظیم در سخن کبر

۴۶۹ ط با شکار جناب سید نزلت نجات از بر عظمی خطه نوبله تیره در حق شایخ

صفحه	موضوع
۴۶۹	ط بهار جناب نیز اموزن ظهور غایت کتب ظهور در حق شایسته
۴۷۰	ط بهار تنه اخص من بهر معنی ظهور فیض حضرت در حق شایسته
۴۷۰	ط بهار نضیع جناب اموزن ظهور غایت سلطان احدیت در حق شایسته
۴۷۱	ط بهار تنه آقا پیغم ظهور غایت کبریا از بر اعه و امب لعط در حق شایسته
۴۷۲	ط بهار تنه طم ظهور فصد غایت مظلوم عالم در حق شایسته
۴۷۲	ط بهار جناب سید صبح تنه توجیه طرف غایت کتب بهار شایسته
۴۷۳	بدون عنوان نزول نجات از بحر جهنم کتب وجود طلب مابعد در حق شایسته
۴۷۴	ط بهار آقا پیغم امام حقیقی با در شکرانه از نور بقا سلطان بقا در حق شایسته
۴۷۴	ط بهار جناب آسید محمد ظهور غایت بر لهالم در حق شایسته
۴۷۵	ط بهار جناب آسید محمد بیان حضرت نشان در عدم تعین امریات
۴۷۶	ط نجات قلم مالک قدم طلب مابعد آتیه در حق عباد و آماره خود

فهرست

صفحه	موضوع
۴۷۷	بدون عنوان نجات حضرت خضر لجاجات در حق عباد و آماره خود
۴۷۷	بدون عنوان نزول نجات از بحر جهنم کتب وجود طلب مابعد در حق عباد و آماره خود
۴۷۸	بدون عنوان نجات بحرب جهنم طلب مابعد در حق عباد و آماره خود
۴۷۹	بدون عنوان نجات جمال خدیجه در جاده بیدار نا با حجر اولیا نبور و صلی
۴۷۹	بدون عنوان نجات در صیف قلم از عدم حروفی با در مابعد در حق عباد و آماره خود
۴۷۹	بغزان (یا تنه تنه) ظهور فیض عطا از سما شیت نزل آیت در حق شایسته
۴۸۱	بغزان (یا تنه تنه) ذکر عطا در عا داصیه در حق استاد آقا جان سمنای وضع شایسته
۴۸۳	بدون عنوان در صحنه بقا بین لغمه احد تنه تم قوله لغز «... ان احدی با عبید تحت الحظ ماشه به فحمت ابدان مخته الرجوع تتر ما فحمت نه از الالال...»
۴۸۴	بغزان (یا تنه تنه) لصفی دست کتب شایسته در حق عباد و آماره خود
۴۸۵	ط بهار حضرت این بیان تجرب کمان در شغال عباد مابعد نفع نه چو تنه
۴۸۵	عفت و ضلالت سبب عمده شتر جزا اعمال

۴۸۹ چهار خجابت این ظهور غیبت کبر در حق شایسته او در تاریخ و اخبار و عطا
 معتمد طفل خجابت سمندر و ذکر خجابت صحر میرزا آقا افشار و در زیر لوح باریک ذکر عیسی
 شیخ محمد نام محمد ابراهیم و نور دایره باران شخص مکتوبی که در کتابه برابر شناسایه موقوف از زمین
 ۴۹۹ چهار خجابت این ذکر قسم عا در حق شایسته او در خجابت عیسی و کسح او عدم خجابت
 از خجابت وجه و غرض و جهالت تمام عهد زمان غیبت نسبت به بیگانه و این خجابت این برش
 با وضو و دیم در رستان ظهور امر شکر از یک از اخبار و دیم و این از اخبار کردستان
 تنحصر حکایت ناقصی در صدا
 ۵۰۲ بدین عنوان با چهار خجابت این بیان مالک ظهور در قبولت حضرت شیعه و بیگانه در مظهر
 رت عا در شمس عقیقین و عقیقین از ابراهیم بن خجابت قهر و اجاره ترف و نور بقایم شایسته او
 انظار ترف حضرت فغان خجابت و عا
 ۵۰۸ با چهار خجابت این ذکر غیبت از قسم عا در حق از رستان و در ادفا و دیم و در این را
 پست شمش در دروازه صفهان و مظهر و صیبر و حیم در رقه فائزه و در آن شایسته او و خجابت
 هجین گریه شایسته او و خجابت صحر میرزا احمد و خجابت محمد و اخبار هجیم و عا
 کرکیت و خجابت بیگانه و خجابت صحر میرزا حای و خجابت سم جمال دادی و راضی و اخوان در اف
 ۵۱۵ چهار حضرت این ظهور فخر و عطا در حق شایسته او حضرت افغان و در رت فغان و در شمس
 شیخ محمد غیبت در حق ائمه سمندر و سجاد عا هر دو در زیر لوح باریک در باب اخبار هجیم و عا
 در ایام اخبار و خجابت و نس از تدا مطلق ظم بمبارق عدل و در ذل نهجیات در اخراج

از ابراهیم بن خجابت

[The main body of the page contains extremely faint and illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the paper. The text is too light to be transcribed accurately.]